ΤΥΠΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Δὶς ἐκδοθὲν ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοψάλτου, διασκευασθὲν δὲ καὶ πολλαῖς προσθήκαις καὶ ἐπιδιορθώσεσι συμπληρωθὲν ὑπὸ τοῦ νῦν πρωτοψάλτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΟΛΑΚΗ

Ἐργασθέντος μετὰ δύο ἀλλεπαλλήλων ἐπιτροπῶν ἐπὶ τούτῳ πατριαρχικῇ κελεύσει ὁρισθεισῶν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙ

ΤΗΣ Α. Θ. Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΝ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1888

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

(ΨΑΛΜ. ΞΖ', 22)

ἵνα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

(ΚΟΡΙΝΘ. Α', κεφ. ΙΔ', 40)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθμ. Πρωτοκ. 4018.

Ἱερώτατε Μητροπολῖτα Μιτυλήνης, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης Λέσβου, Πρόεδρε τῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Τυπικοῦ Ἐπιτροπῆς, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κὺρ Κωνσταντῖνε, χάρις εἴη τῇ φίλῃ ἡμῖν αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Διεξελθόντες ἰδίᾳ τε καὶ ἐν συνοδικῇ συνεδριάσει τὴν ἀπὸ κ' τοῦ παρῳχημένου Σεπτεμβρίου ἔκθεσιν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, ἣπερ ἀνετέθειτο ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργασίας τῆς ὑφ' ἑτέρας ἐπιτροπῆς πρὸ ἐξαετίας παρεσκευασμένης, ἀσμένως προαγόμεθα ἀνακοινώσασθαι αὐτῇ, συνοδικῇ ἀποφάσει, ὅτι τὸ ἀναθεωρηθὲν τοῦτο ἔργον ἔτυχε τῆς πλήρους ἐγκρίσεως καὶ ἐπιδοκιμασίας ἡμῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ὡς καλῶς καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξειργασμένον, ὅπου δ'ἐν αὐτῷ διετυποῦντο ἀπορίαι ἐπελύθησαν συνοδικῶς διὰ τῶν προσηκουσῶν σημειώσεων, ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει λαβεῖν ὑπ' ὄψει πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ χειρογράφου. Ἀποχρώντως δ'ἐκτιμήσαντες τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πολλὴν ὁμολογουμένως φιλοπονίαν καὶ τὸν ἐνδειχθέντα ζῆλον ὑπὲρ

τῆς ὀρθῆς διατάξεως τῶν παραδεδεγμένων διατυπώσεων καὶ εὐληπτοτέρας τακτοποιήσεως τῆς τοῦ Τυπικοῦ ὕλης, ἐκδηλοῦμεν μὲν τῇ αὐτῆς Ἱερότητι τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐαρέσκειαν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχεῖ ἀποπερατώσει τοῦ ἔργου, ἀξιοῦμεν δὲ ἵνα εὐαρεστηθῇ μεταβιβάσαι ταύτας καὶ τοῖς σὺν αὐτῇ ἐργασθεῖσι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας μέλεσι τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τούτοις ἀνακοινούμεθα τῇ αὐτῆς ἱερότητι ὅτι διαταγαὶ ἐδόθησαν ἁρμοδίως ἵνα λη-φθῶσι τὰ δέοντα μέτρα πρὸς ἔκδοσιν τοῦ νέου Τυπικοῦ ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῷ Τυπογραφείῳ. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. αωπζ' Ὀκτωβρίου κγ'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ *ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.*

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΟΒΑΛΘΕΙΣΑ ΤΗ· Α. Θ. Π. ΤΩ· ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ· ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ·

Κ. Κ. ΔΙΟΝΥΣΙΩ· ΤΩ· Ε'

Ἀριθ. Πρωτ. 4048.

Παναγιώτατε **Δ**έσποτα,

Διορισθεισης συνοδικῶς κατὰ Μάρτιον πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρειας, Μιτυλήνης, Αἴνου, Σάμου καὶ τοῦ πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησιας κ. Γ. Βιολάκη, ἐντολὴν δ' ἐχούσης ἵνα ἀναθεωρήσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ ἐργασιαν, ἣν ἑτέρα Ἐπιτροπὴ πρὸ ἐξαετιας διορισθεισα εἶχε παρασκευάσασα, ἐρχόμεθα ἤδη ἡμεις οἱ ὑπολειφθέντες ἵνα διὰ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ὑποβάλωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ περὶ Αὐτὴν ἱερᾷ Συνόδῳ τὰς προσηκούσας ἐπὶ τοῦ ἔργου ἐξηγήσεις.

Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ, ἥτις συνέκειτο ἐκ τοῦ τότε Μητροπολίτου Νεοκαισαρειας κυροῦ Ἱεροθέου, ὡς Προέδρου, τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κυρ. Γενναδίου, τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Βιολάκη, τοῦ Λαμπαδαρίου κ. Νικολάου, τοῦ Δομεστίχου κ. Κωνσταντίνου Σαββοπούλου, τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς κυρ. Βασιλείου Καλλίφρονος καὶ κυρ. Κωνσταντίνου Ζαχαριάδου, καὶ τοῦ τότε Μ. Ἀρχιμανδρίτου κυρ. Ἰωαννικίου, τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Δισκάτης, ἐπέραινεν ὁπωσδήποτε τὸ ἔργον τῆς ἐπιδιορθώσεως τοῦ Τυπικοῦ ἐν τριάκοντα καὶ πέντε συνεδριάσεσιν, ὡς λέγει ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτῆς ἐκθέσει. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰ μὲν κατέλιπε χάσματα, καὶ ἀπορίας οὐκ ὀλίγας ἐσημειώσε πρὸς λύσιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐλάχιστον δὲ προσέσχεν εἰς τὸ ὕφος τοῦ λόγου καὶ τὸν συνειρμὸν τῶν τυπικῶν περὶ ἑκάστης ἑορτῆς διατάξεων, ἀπέκειτο ἡμιν τὸ καθῆκον τοῦ διορθῶσαι

ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν τὸ ὕφος, ἐξακριβῶσαι δὲ καὶ συμπληρῶσαι πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκείνης ἐγκαταλειφθείσας ἐλλείψεις. Καὶ μετὰ μὲν τῶν Μητροπολιτῶν Καισαρείας καὶ Λίνου διεξήλθομεν καὶ διωρθώσαμεν τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τυπικοῦ καὶ τοὺς μῆνας Νοέμβριον, Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον, τὸ δὲ ἐπίλοιπον μέρος ἀνεθεωρήσαμεν μόνοι οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τῆς Προθεωρίας ἀρχῶν, συζητηθεισῶν καὶ ἐγκριθεισῶν.

Ἡ Προθεωρία καὶ ὁ Πίναξ τοῦ Ἑορτοδρομίου, Παναγιώτατε, ἔργα ἴδια ὄντα τοῦ πρωτοψάλτου κ. Γ. Βιολάκη, εἰσὶ δύο μέρη τοῦ Τυπικοῦ ὅλως νέα καὶ πολλοῦ λόγου ἄξια· διότι ἡ μὲν εἰσάγει μετ' ἐπιστημοσύνης εἰς τὴν γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν καὶ μεριμνοτέρων δυσχερειῶν τοῦ Τυπικοῦ τοὺς ἱερεῖς καὶ ψάλτας καὶ πάντα ἄλλον εὐσεβῆ φιλαναγνώστην, ἐφιέμενον ἵνα κατέχῃ τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἀκρίβειαν, ὁ δὲ ἀποτελεῖ εἶδος κατόπτρου, ἐν ᾧ εἰκονίζονται αἱ κινηταὶ τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου ἑορταὶ κατὰ πάσας τὰς δυνατὰς αὐτῶν περιπτώσεις, καὶ διευκολύνονται αἱ ἐκ τῆς συναντήσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἀκινήτων τοῦ Μηνολογίου ἑορτῶν προκύπτουσαι δυσχέρειαι. Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα, ἐκτὸς τῆς γνώσεως καὶ εὐχερείας ἣν παρέχουσι τοῖς ἐφημερίοις καὶ ἱεροψάλταις, δύνανται χρησιμεῦσαι καὶ ἐν Θεολογικαῖς καὶ Ἱερατικαῖς Σχολαῖς ὡς ἐγχειρίδιον πρὸς ἐπιστημονικωτέραν μελέτην τοῦ συστήματος τῆς τυπικῆς τάξεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀκολουθιῶν, ἀντικειμένου μελέτης καὶ σπουδῆς ἀληθῶς ἀξίου τοῖς ἱεροσπουδασταῖς.

Ἐπειδὴ πᾶν ἔργον, Παναγιώτατε, ὅσον τέλειον καὶ ἂν θεωρηθῇ, οὐκ ἔστιν ἀπηλλαγμένον ἀνακριβειῶν καὶ ἐλλείψεων, καταφανεστέρων γινομένων ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χρόνοις, τοῦθ' ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ ἀοίδιμος ἐκδότης τοῦ μέχρι σήμερον ἐν χρήσει Τυπικοῦ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος ὁμολογεῖ ἐν τῷ Προλόγῳ, λέγων ὅτι «πολλὰ ἐπηνωρθώσατο τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει διεπταισμένων καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀνεπλή-

ρωσε, προσθεὶς εἴτι ἄλλο ἐθεώρησε συμβάλλον πρὸς ὁδηγίαν τῶν κατὰ τόπους ἐφημερευόντων καὶ ψαλλόντων· καὶ οὕτως ἐν τῇ νεωτέρᾳ αὐτοῦ ἐκδόσει προσέθετο καὶ διεξηκρίβωσεν εἴτι τὸ μεταξὺ τρισκαιδεκάετες τοῦ χρόνου διάστημα ἀνέφηνε λεληθὸς, ἐξαιτεῖται δὲ συγγνώμην εἴτι καὶ αὖθις διέλαθεν αὐτὸν δι' ἡλικίας ἀμβλύτητα· καὶ ἐπειδὴ ὁσημέραι ἐκλείπουσι δυστυχῶς ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χορῶν οἱ τῆς τυπικῆς τάξεως γνῶσται, ἤρξατο δὲ ὁτὲ μὲν ἡ ἄγνοια καὶ ἀδιαφορία, ὁτὲ δὲ ἡ αὐτοβουλία καὶ φιλαρέσκεια δεσπόζουσαι καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, οὕτως ὥστε νὰ προκύπτωσι στουδαῖοι φόβοι μήπως μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπέλθῃ ἐν πολλοῖς πλήρης ἄγνοια τῆς ἀκριβείας, καὶ λογισθῇ ὡς τάξις ἡ τοῦ Προεστῶτος γνώμη, ἀρκεῖ νὰ τελῇ εἰς τὴν συντομίαν, διὰ ταῦτα πάντα κατεβλήθη μεγάλη προσοχὴ ὥστε αἱ ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου παραλειφθεῖσαι λεπτομέρειαι νὰ ἀναπληρωθῶσι μεθ' ὅσης ἦτο δυνατὸν ἀκριβείας. Ἐντεῦθεν ὁρισθέντα τὰ μέλη καὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς ἐθεώρησαν ἐπάναγκες ἵνα συμπεριληφθῶσιν ἐν τῷ νέῳ Τυπικῷ ἀ.) ἡ τάξις τοῦ Ἑσπερινοῦ, Μεσονυκτικοῦ, Ὄρθρου καὶ Λειτουργίας κατὰ μίαν ἡμέραν μὴ ἑορτάσιμον· β') ἡ τάξις τῆς Κυριακῆς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ μέχρι τῆς ἀπολύσεως τῆς Λειτουργίας, γ'.) ἡ τάξις μιᾶς τῶν ἡμερῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, τοῦ Ὄρθρου, τῶν Ὡρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Προηγιασμένης· δ'.) ἡ τάξις τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου καὶ τῆς Μ. Πέμπτης ὡς τιμᾶται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, πρὸς ὁδηγίαν οὐ μόνον τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν διακόνων καὶ λοιπῶν ὀρφικιάλων ἐκκλησιαστικῶν.

Ἓν βλέμμα προσεκτικὸν ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ τοῦ Κωνσταντίνου ἀνακαλύψει ὅτι διέφυγον ἀληθῶς καὶ τὴν ἐκείνου προσοχὴν καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκδόσει λάθη καὶ ἀνακρίβειαι διορθώσεως ἄξιαι. Οὕτως αἱ πολλαχοῦ ἐγκατεσπαρμέναι σημειώσεις ἐνίοτε διαφωνοῦσι πρὸς ὅσα σημειοῖ ἐν ταῖς μνήμαις Ἁγίων σχετικὰ, καὶ ἔδει νὰ λείψῃ πᾶσα

ἀσυμφωνία, ἀρθῇ πᾶσα ἀπορία καὶ διορθωθῇ πᾶσα, ἔστω καὶ ἐπουσιώδης, ἀντίφασις ἢ παραλλαγή. Ἡ Θ' ὥρα ἐκάστης ἡμέρας συνεχομένη τῇ Λ' Γ' καὶ Ϛ' καὶ ἀνήκουσα τῇ ἡμέρᾳ, ἥτις λήγει ἐκκλησιαστικῶς πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἔδει ἵνα συμβαδίζῃ τῇ τοιαύτῃ τάξει· διὸ καὶ ὥρισεν ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ ἀναλόγως τὴν Θ' τὴν πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τὴν πρὸ τῶν Ἑσπερινῶν τῆς Τετάρτης καὶ Ἑβδόμης πρὸ τῆς Ἀναλήψεως. Ἐπίσης καίτοι ὁ Ἑσπερινὸς ἀνήκει τῇ ἑπομένῃ ἡμέρᾳ, μεθ' ἣς καὶ συνέχεται ἀναποσπάστως καθ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ ἐν ἑκάστῃ δεσποτικῇ ἑορτῇ ἡ ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐστιν ἡ αὐτὴ τῇ τῆς Λειτουργίας, ὁ πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος σημειοῖ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ **Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν** κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς, οὐ μόνον ἀπαίδει, ἀλλὰ καὶ ἀσυγχώρητός ἐστι, διότι τάχα ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνέστη κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ καθώρισε καὶ τοῦτο τῇ στάθμῃ τῆς ἀναλογίας καὶ ἀκριβείας ἀκολουθήσασα, ἥτις τηρεῖται καὶ ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς. Ὡσαύτως τὴν χρῆσιν τοῦ **Βασιλεῦ οὐράνιε** μετὰ τὸ **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν** ὁρίζει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου ἀπὸ τοῦ Ὄρθρου τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνῷ, ψάλλεν ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ὡς στιχηρὸν, οὐδὲν κώλυμα ἔχει ἵνα λέγηται καὶ μετὰ τὸ **Εὐλογητὸς** ἀπὸ τοῦ Ὄρθρου τῆς Κυριακῆς, ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ αὐτῆς. Οὐδὲν ἧττον ὅμως ἡ ἡμετέρα Ἐπιτροπὴ ἀμφιβάλλει ἂν ὄντως ἀρχαῖόν τι Τυπικὸν ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν τῆς τοιαύτης καταννυκτικῆς εὐχῆς ἐν τῷ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς διαστήματι.

Τὸ νέον Τυπικὸν ἠθέλησεν ἐπίσης εἰς τοὺς Κανόνας καὶ τὰ Καθίσματα ἵνα τηρήσῃ τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν ἐφ' ὅσον αἱ σημεριναὶ περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν· ὥστε, διαγραφομένης πιστῶς τῆς τυπικῆς ἀκριβείας, ἀπόκειται τῷ κατὰ τό-

πον 'Αρχιερεῖ συντέμνειν ἢ παραλείπειν, ἂν ἀπαραίτητος ἀνάγκη καιρῶν, τόπων καὶ περιστάσεων ἐπιβάλλῃ τοῦτο. 'Ιδίως περὶ Καθισμάτων λέγομεν ὅτι ὁ ἀοίδιμος πρωτοψάλτης Κωνσταντῖνος, ὅτε συνέπιπτεν εἰς Κυριακὴν μνήμη 'Αγίου ἑορταζομένου, ὡς π. χ. τοῦ ἁγ. 'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου (κζ' Σεπτ.), τοῦ ἁγίου Δημητρίου (κς' 'Οκτ.), τοῦ ἁγίου Νικολάου (ς' Δεκ.), τῶν ἁγίων 'Αποστόλων (κθ' 'Ιουνίου), τῶν Ταξιαρχῶν (η' Νοεμβρ.), κτλ. σημειοῖ «τὰ 'Αναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας»· καὶ οὕτως ἐν ταῖς δυσὶ πρώταις Στιχολογίαις οὐδὲν τοῦ ἁγίου ἐλέγετο παρὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν (καθ' ἣν ἐν ἑκάστῃ Στιχολογίᾳ παρεγείρετο καὶ ἐν Κάθισμα τοῦ ἁγίου), ἀλλὰ μόνον τὰ μετὰ τὸν Πολυέλεον Καθίσματα τοῦ ἁγίου. 'Εν δὲ μνήμαις ἄλλων ἁγίων, οἷον τοῦ Προφήτου 'Ηλιοῦ, τῆς ἁγίας Μαρίνης καὶ ἑτέρων, καταλιμπάνει ὁλοσχερῶς τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, ἂν συμπέσῃ Κυριακῇ. Τὸ νέον Τυπικὸν ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐπισημοτέρων ἑορταζομένων ἐκκλησιαστικῶς ἁγίων, ἤτοι τῶν ἁγίων 'Αποστόλων, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ 'Ιωάννου, τοῦ ἁγίου 'Ανδρέου, τῶν Ταξιαρχῶν, ἔχει ἀνὰ ἓν ἐκ τοῦ 'Αγίου ἐν ἑκάστῃ τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ ὅσα μετὰ τὴν τοῦ Πολυελέου Στιχολογίαν ἔχει ὁ ἅγιος. 'Επίσης περὶ Μακαρισμῶν σημειοῖ πολλαχοῦ τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου τὴν περιληπτικὴν ταύτην φράσιν· «λέγονται οἱ Μακαρισμοὶ» ἢ λέγονται «οἱ 'Αναστάσιμοι Μακαρισμοὶ», ὑποδηλοῦν οὕτως ὅτι καταλιμπάνονται τὰ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ ἁγίου Τροπάρια· ὡς π. χ. τὴν β' καὶ ε' Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (ἐνῷ ἐν τῇ δ' λέγει «ἀμφότεροι οἱ Μακαρισμοὶ»), τὴν ἑορτὴν τοῦ προφήτου 'Ηλιοῦ καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος· ἐνιαχοῦ δὲ μετὰ τὴν Δοξολογίαν λέγει «καὶ καθεξῆς», ἀφιὲν ἄνευ τινὸς ὁδηγίας τὸν ψάλτην διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ νέον Τυπικὸν οὐδὲν ἐγκαταλείπει ἀσημείωτον ἐξ ἐκείνων δι' ἃ προκύπτει ἀμφιβολία, ἔχον ὑπ' ὄψει τοὺς ἀδαεστέρους τῶν ἐφημερίων καὶ ψαλτῶν μᾶλλον ἢ τοὺς τριβωνας καὶ εἰδημονεστέρους τῆς τυπικῆς

τάξεως. Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου σημειοῖ ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Κυριακῆς τὰ τρία Καταβυκτικὰ Τροπάρια **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·** τὸ νέον συνῳδὰ τῇ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ διατυπώσει ὁρίζει τὴν Ἀναλογίαν τοῦ ἤχου, καὶ μόνον διὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριῳδίου ἐπέτρεψε τὰ εἰρημένα τρία Καταβυκτικὰ ἀντὶ τῆς Ἀναλογίας.

Τὸ νέον Τυπικὸν λαμβάνον ὑπ' ὄψει πολλὰς δυσχερείας περιέλαβε τὰ Ἀντίφωνα πασῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ὡς καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν, ὥστε νὰ ἔχωσιν αὐτὰ πρόχειρα οἱ χοροὶ καὶ μὴ προκύπτῃ χασμῳδία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, πρὶν ἢ δῷ πέρας εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν, παρακαλεῖ τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἵνα ἀποφήνηται περὶ τῶν ἑξῆς :

α.) Εἰ, συμπεσούσης Κυριακῆς τῇ κδ' Δεκ., καταλιμπάνεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, ὡς ἀναφέρει τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου, ὡς καὶ ἄλλο Τυπικὸν ἔντυπον, ἐκδοθὲν τῷ αχπε' καὶ φέρον ἐπιγραφὴν «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας».

β') Εἰ, τυχούσης τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Κυριακῆς ἢ Δευτέρας, τὴν Παρασκευὴν γαλλομένων τῶν Μ. Ὡρῶν λεκτέον τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον **Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ,** ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεγράφετό ποτε,** ἀναλόγως δὲ ὁριστέον ἐν ὁμοίᾳ περιπτώσει καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μ. Ὡρῶν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἤτοι τὸ **Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν,** ἢ τὸ τῆς παραμονῆς **Ἀπεστρέφετό ποτε.**

γ') Εἰ τὸ τοῦ Πάσχα Εἰσοδικὸν **Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν** λεκτέον καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ ἡμέρας, ὁσάκις ἂν γίνηται Λειτουργία, ἢ τὸ **Δεῦτε προσκυνήσωμεν,** ὡς σημειοῖ ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις (ἴδε Κυριακὴν Θωμᾶ) καὶ διὰ τὰς Κυριακὰς ἔτι αὐτὰς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

δ') Εἰ παραλειπτέον τὸ **Ἀλληλούϊα** μετὰ τὴν ἀνάγνω-

σιν τῆς περικοπῆς τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, ὡς εἰθίσθη ἀπότινων ἐτῶν, καίτοι ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διάταξις διαγορεύει τὸ ἐναντίον, προστιθεισα καὶ τοὺς στίχους ἔτι τοῦ **Ἀλληλούϊα** *μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα.*

ε') Εἰ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ὁ Ὄρθρος κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ἄρχονται διὰ τοῦ **Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ** *ὡς διαγορεύει τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν, ἢ διὰ τοῦ* **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,** *ὡς ἀναφέρει τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ ᾳχπε' καὶ αὐτὴ ἡ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξις (ὅρα Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἑσπέρας).*

ς') Παρακαλεῖ δὲ ἵνα ἀποφήνηται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἐπὶ χειροτονίας διακόνου, ἱερέως καὶ ἀρχιερέως ὁπόσα καὶ ὁποῖα ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς Πεντηκοστῆς δεῖ ψάλλειν, ἵνα ἀναλόγως συνταχθῇ διάταξίς τις.

ζ') Ἐν τέλει ἡ Ἐπιτροπὴ φρονεῖ ὅτι ἐπὶ ἐκλογῆς Πατριάρχου ἀντὶ τοῦ **Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον** *προτιμητέον ψάλλεσθαι τὸ* **Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν Ἀπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα** *καὶ ἐξαιτεῖται ἵνα σημειωθῇ τοῦτο (*).*

Συμπεραίνοντες λέγομεν ὅτι οὐσιώδεις μὲν μεταβολὰς ἐπὶ τοῦ Τυπικοῦ δὲν ἐπηγέγκομεν οὔτε ἡμεῖς οὔτε τὰ μέλη τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς, καθότι αἱ τροποποιήσεις αἱ γενόμεναι στηρίζονται ἐπὶ τῶν παραδεδεγμένων διατυπώσεων, ἐνησχολή-

---

(*) Συνοδικῶς ἐνεκρίθη προτάσει τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Διονυσίου, ἐπὶ μὲν τῆς α' ἐρωτήσεως ἵνα καταλιμπάνηται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου, ἐπὶ δὲ τῆς β' ἵνα λέγωνται τὰ προεόρτια Ἀπολυτίκια Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, Ἑτοιμάζου Ζαβουλών. ἐπὶ τῆς γ' τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα Ἐν ἐκκλησίαις· ἐπὶ τῆς δ' ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραλείπηται τὸ Ἀλληλούϊα· ἐπὶ τῆς ε' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται τὸ Δόξα τῇ ἁγίᾳ· ἐπὶ τῆς ς' ὅτι ἀφίεται τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ σκεψαμένη ἀπεφάσισεν ὡς ἔχει ἡ τάξις ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ· καὶ ἐπὶ τῆς ζ' ὅτι πρέπει νὰ λέγηται Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, διότι οὕτω συνειθίσθη.

θημεν δὲ πάντες εἰς τὴν εὐληπτοτέραν ταχτοποίησιν τῆς ὕλης, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἐλλειπόντων, εἰς τὴν τήρησιν συμμετρίας κατὰ πάσας τὰς ἑορτὰς ὥστε νὰ μὴ μένωσι χάσματα παρέχοντα διαταγὰς τοῖς ἱεροψάλταις, καὶ τέλος εἰς τὴν εὐγραφεστέραν τοῖς χαίρουσιν ἀνεύρεσιν τῆς τυπικῆς τάξεως κατὰ τὰς διαφόρους περιπτώσεις.

Ἐξαιτούμεθα δὲ συγγνώμην εἰ διέφυγον καὶ ἡμᾶς λάθη καὶ εἰ παρὰ τὴν προθυμίαν ἡμῶν ἐβραδύναμεν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν ἐργασίας.

Τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1887.

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος

ὁλοπρόθυμοι θεράποντες

† **Ὁ Μιτυλήνης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ**

† **Ὁ Σάμου ΓΑΒΡΙΗΛ**

Ὁ πρωτοψάλτης Γ. ΒΙΟΛΑΚΗΣ

ΚΑΝΩΝ ΟΕ΄

ΤΗΣ ΕΝ ΤΡΟΥΛΛΩ ΣΤ΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινομένους, βουλόμεθα μήτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρῆσθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἁρμοδίων τε καὶ οἰκείων· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς ψαλμῳδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΖΩΝΑΡΑ

Ἡ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις γινομένη ψαλμῳδία παράκλησίς ἐστι πρὸς Θεὸν, δεομένων ἡμῶν ἵλεως ἔσεσθαι τὸ θεῖον ἡμῖν, ἐφ' οἷς αὐτῷ προσκεκρούκαμεν. Οἱ δὲ παρακαλοῦντές τε καὶ δεόμενοι, ταπεινὸν ἦθος καὶ κατανενυγμένον ἔχειν ὀφείλουσι· τὸ δὲ βοᾷν καὶ κραυγάζειν, οὐ κατεσταλμένου ἤθους, ἀλλὰ θρασέος ἐστὶ καὶ γεγαυρωμένου. Διὸ καὶ τοὺς ψάλλοντας ἐν ἐκκλησίαις, ὁ Κανὼν ἀπαιτεῖ μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως ψάλλειν, ἀλλὰ μὴ ἀτάκτως βοᾷν, καὶ τὴν φωνὴν ἐκβιάζεσθαι πρὸς κραυγήν· κραυγὴ δέ ἐστιν ἐπιτεταμένη φωνὴ καὶ βιαίως ἐκρηγνυμένη. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἀπαγορεύει, ἀλλ' οὐδέ τι ἐπιλέγειν συγχωρεῖ ἀνοίκειον καὶ ἀνάρμοστον ἐκκλησίᾳ, οἷά εἰσι τὰ κεκλασμένα μέλη καὶ μινυρίσματα καὶ ἡ περιττὴ τῶν μελῳδιῶν ποικιλία, εἰς ᾠδὰς ἐκτρεπομένη θυμελικὰς καὶ εἰς ᾄσματα πορνικά, τὰ νῦν ἐν ψαλμῳδίαις ἐπιτηδευόμενα μάλιστα. Ταῦτα διαταττόμενος ἐπάγει καὶ γραφικὴν μαρτυρίαν, λέγων· Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· υἱοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐσμὲν ἡμεῖς, κατὰ τὸν ἅγιον Παῦλον, λέγοντα· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ, οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρματα Ἀβραὰμ, πάντα τέκνα, ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ

Αἱ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαι, οἶκοι προσευχῶν λέγονται· ὅθεν καὶ οἱ προσευχόμενοι παρακαλεῖν τὸν Θεὸν ὀφείλουσι μετὰ δακρύων καὶ ταπεινώσεως, οὐ μὴν μετὰ ἀτάκτου καὶ ἀναιδοῦς σχήματος. Διωρίσαντο γοῦν οἱ Πατέρες, μὴ γίνεσθαι τὰ ἱερὰ ψαλμῳδήματα διὰ βοῶν ἀτάκτων καὶ ἐπιτεταμένων καὶ τὴν φύσιν παραβιαζομένων· μήτε μὴν διά τινων καλλιφωνιῶν, ἀνοικείων τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει καὶ ἀκολουθίᾳ, οἷά εἰσι τὰ θυμελικὰ μέλη καὶ αἱ περιττὰι ποικιλίαι τῶν φωνῶν· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κατανύξεως καὶ θεαρέστου τρόπου προσάγειν τῷ Θεῷ τὰς εὐχάς, τῷ εἰδότι τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ταῦτα δὲ παρεκελεύσαντο ἀκολούθως τῷ εὐαγγελικῷ ῥητῷ, τῷ διοριζομένῳ, μὴ κατὰ ἐθνικοὺς εὔχεσθαι ἡμᾶς μετὰ βαττολογίας καὶ κραυγῆς, ὡς οἰομένους εἰσακουσθῆναι διὰ τὴν πολυλογίαν ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ προσάγειν τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ· ποιεῖν δὲ καὶ τὰς αἰτήσεις ὁμοίως, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ ἡμῖν ἐν τῷ φανερῷ. Ἐπεὶ δέ, φασί, καὶ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος εἶπεν ἐν τῷ Λευϊτικῷ, Εὐλαβεῖς ποιεῖτε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τοῦ νόμου τούτου δεξάμενοι τὸ πλήρωμα, ὀφείλομεν εὐλαβέστεροι εἶναι καὶ κατὰ τὰ νενομισμένα πολιτεύεσθαι. Ἐπεὶ δὲ παρὰ διαφόροις ἁγιωτάτοις πατριάρχαις ἐλαλήθη, μὴ μόνον ἐν ταῖς ἑορταῖς γίνεσθαι τοιαῦτα παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν παννυχίσι καὶ μνημοσύνοις τεθνεώτων, γεγόνασι διάφορα σημειώματα συνοδικά, ἀφορισμῷ καθυποβάλλοντα τοὺς τοιαῦτα ποιοῦντας, καὶ μὴ διὰ ψαλμῳδημάτων καὶ ἀλληλουαρίων λιτῶν, ψαλλομένων κατὰ τὸ θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας, ἐκπληροῦντας τὴν παννύχιον ψαλμῳδίαν. Ἀνάγνωθι καὶ τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου κανόνα ρη' καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφέντα· ὡσαύτως ἀνάγνωθι καὶ τὸν εἰς τὰ Σεραφεὶμ καὶ τὸν πανηγυρικὸν λόγον τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν γραφέντα εἰς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ προφητικοῦ ῥητοῦ, τοῦ λέγοντος· «εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου»· κωλύει γὰρ τὰς θυμελικὰς ψαλμῳδίας καὶ τὰς ὀρχήσεις τῶν χειρονομούντων, καὶ τὰς ἐκτεταμένας ἐκφωνήσεις.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΑΡΙΣΤΗΝΟΥ

Ἄτακτος κραυγὴ τοῦ ψάλλοντος, ἄδεκτος· καὶ ὁ ἐπιλέγων τὰ ταῖς ἐκκλησίαις ἀνάρμοστα.

Μετὰ κατανύξεως καὶ προσοχῆς πολλῆς δεῖ τὰς ψαλμῳδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ, καὶ μὴ ἀτάκτοις χρῆσθαι βοαῖς,

καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι· εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον· Ἀλλὰ μηδέ τι ψάλλειν ἀνοίκειον, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ καταστάσει μὴ ὂν ἁρμόδιον.

Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολλαχοῦ τῶν Ὁμιλιῶν αὐτοῦ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τῇ ὑμνῳδίᾳ τηρητέας τάξεως, εὐλαβείας καὶ σεμνότητος· ἐκ τούτων δ' ἀποσπῶμεν τὰς ἑπομένας πολυτίμους παντὶ χριστιανῷ ὑποθήκας:

« *Μετὰ προσηκούσης εὐλαβείας ἐνταῦθα (εἰς τὸν ναὸν) παραγινώμεθα, ὅπως μὴ ἀντὶ ἁμαρτημάτων ἀφέσεως προσθήκην τούτων ποιησάμενοι οἴκαδε πορευσώμεθα. Τί δ' ἔστι τὸ ζητούμενον καὶ ὃ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖται; Τὸ τοὺς θείους ἀναπέμπτους ὕμνους φόβῳ πολλῷ συνεσταλμένους καὶ εὐλαβείᾳ κεκοσμημένους, οὕτω προσφέρειν τούτους. Καὶ γὰρ εἰσί τινες καταφρονοῦντες μὲν τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ τοῦ Πνεύματος λόγια ὡς κοινὰ ἡγούμενοι, φωνὰς ἀτάκτους ἀφιᾶσι καὶ τῶν μαινομένων οὐδὲν ἄμεινον διάκεινται, ὅλῳ τῷ σώματι δονούμενοι καὶ περιφερόμενοι καὶ ἀλλότρια τῆς πνευματικῆς καταστάσεως ἐπιδεικνύμενοι τὰ ἤθη. Ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε! δέον σε δεδοικότα καὶ τρέμοντα τὴν ἀγγελικὴν δοξολογίαν ἐκπέμπειν φόβῳ τε τὴν ἐξομολόγησιν τῷ κτίστῃ ποιεῖσθαι καὶ διὰ ταύτης συγγνώμην τῶν ἐπταισμένων αἰτεῖσθαι, σὺ δὲ τὰ μίμων καὶ ὀρχηστῶν ἐνταῦθα παράγεις ἀτάκτως μὲν τὰς χεῖρας ἐπαναπείρων καὶ τοῖς ποσὶν ἐφαλλόμενος καὶ ὅλῳ περικλώμενος τῷ σώματι. . . Τί συντείνουσι πρὸς ἱκεσίαν χεῖρες ἐπὶ μετεωρισμῷ συνεχῶς ἐπαιρόμεναι καὶ ἀτάκτως περιφερόμεναι, κραυγή τε σφοδρὰ καὶ τῇ βιαίᾳ ὠθήσει τὸ ἄσημον ἔχουσα; . . . Τοῦτό ἐστιν ἐν φόβῳ δουλεύειν τὸ διαχεῖσθαι τε καὶ διατείνεσθαι καὶ μηδὲ σεαυτὸν ἐπίστασθαι περὶ τίνων διαλέγῃ τῇ ἀτάκτῳ τῆς φωνῆς ἐνηχήσει; . . . Ἀλλ' ὁ προφήτης, φησὶν, ἀλαλαγμῷ ποιεῖσθαι τὴν δοξολογίαν προτρέπεται· « ἀλαλάξατε γὰρ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ ». Ἀλλ' οὐδ' ἡμεῖς τὸν τοιοῦτον διαχωλύομεν ἀλαλαγμὸν, ἀλλὰ*

τὴν ἄσημον βοὴν, οὐδὲ τὴν φωνὴν τῆς αἱνέσεως, ἀλλὰ τὴν φωνὴν τῆς ἀταξίας » (Χρυσοστ. ἐν τῇ Ὁμιλίᾳ εἰς Ἡσαΐου 6, 1 ἔκδ. Migne τόμ. 6 σ. 99—102).

« *Ἀλλ' ἂν δύο ψαλμοὺς ἢ τρεῖς ὑπηχήσαντες καὶ τὰς συνήθεις εὐχὰς ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε ποιούμενοι διαλυθῆτε, νομίζετε ἀρκεῖν τοῦτο εἰς σωτηρίαν ἡμῖν; Οὐκ ἠκούσατε τοῦ προφήτου λέγοντος, μᾶλλον δὲ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προφήτου, ὅτι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ;* » (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XI εἰς τὸν Ματθ. ἔκδ. Migne τόμ. 57, σελ. 200).

« *Ἐχώμεθα τοίνυν τῆς ἀρετῆς· μὴ μέχρι τέρψεως τὰ λεγόμενα ἔστω, μηδὲ μέχρι παραμυθίας τινός. Οὐκ ἔστι τὸ θέατρον τοῦτο, ἀγαπητὲ, κιθαρῳδῶν, οὐδὲ τραγῳδῶν, ἔνθα μέχρι τῆς τέρψεως ὁ καρπὸς, καὶ τῆς ἡμέρας παραδραμούσης παρῆλθεν ἡ τέρψις. Καὶ εἴθε ἦν τέρψις μόνη καὶ μὴ καὶ βλάβη μετὰ τῆς τέρψεως· ἀλλ' ὅμως ἄπεισιν ἐκεῖθεν οἴκαδε ἕκαστος, καθάπερ ἀπό τινος λύμης ἀναμαξάμενος πολλὰ τῶν αὐτόθι· καὶ ὁ μὲν νέος ἀπολαβών τινα τῶν σατανικῶν ᾀσμάτων μέλη, ὅσα ἴσχυσε τῇ μνήμῃ καταθέσθαι, συνεχῶς ἐπὶ τῆς οἰκίας ᾄδει· ὁ δὲ πρεσβύτης, ἅτε δὴ σεμνότερος, τοῦτο μὲν οὐ ποιεῖ, τῶν δὲ ἐκεῖσε λεγομένων ῥημάτων μέμνηται πάντων. Ἐντεῦθεν οὐδὲν ἔχοντες ἅπτεσθε. Καὶ πῶς οὐκ αἰσχύνης ἄξιον;* » (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. X εἰς τὰς Πράξ. τῶν Ἀποστ. ἔκδ. Migne τόμ. 60).

« *Ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Βούλει, φησὶν, εὐφραίνεσθαι; Βούλει τὴν ἡμέραν ἀναλίσκειν; Ἐγώ σοι δίδωμι πότον πνευματικόν· ἡ γὰρ μέθη καὶ τὴν εὔσημον ἐκκόπτει φωνὴν τῆς γλώσσης τῆς ἡμετέρας ψελλίζειν παρασκευάζουσα, καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα ἁπλῶς διαστρέφουσα. Μάθε ψάλλειν, καὶ ὄψει*

τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γὰρ πνεύματος πληροῦνται ἁγίου, ὥσπερ οἱ ᾄδοντες τὰς σατανικὰς ᾠδὰς πνεύματος ἀκαθάρτου. Τί ἐστιν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῷ Κυρίῳ; τουτέστι, μετὰ συνέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ προσέχοντες, ἁπλῶς ψάλλουσι, τὰ ῥήματα ῥθεγγόμενοι, τῆς καρδίας ῥεμβομένης ἑτέρωθι» (Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλ. XIX εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν· Migne τόμ. 62).

Ὁ δ' ἐν Ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν ταῖς Κατηχήσεσιν αὐτοῦ τὰς ἐξῆς διατυποῖ πρὸς τοὺς κανονάρχας παραινέσεις, αἵτινες ἀφορῶσι σήμερον τοὺς ἱεροψάλτας τῶν Ἐκκλησιῶν :

« Σὺ οὖν, τέκνον κανονάρχα, ὡς τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἔργου κατάρχων τῆς θείας Λειτουργίας καὶ ὑμνῳδίας, διεγερτὴς τῶν ψαλλόντων, ἕκαστα, καθὼς διατέτακταί σοι, ἀποπληρῶν, τὰ καθίσματα, τὰ στιχηρὰ, συνείδησιν τηρῶν ἐνὶ ἑκάστῳ. Νῆφε καὶ ἀβολέσχει, καὶ δικαίῳ λόγῳ καὶ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ τὰς ἐπιλοίπους διέξαγε πρὸς ἕκαστον τῶν ἀδελφῶν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τόδε ψάλλειν, ἢ ἀναγινώσκειν τόδε, καὶ ἐν τῷδε τόδε· ἐπιτηρῶν καὶ τὸ εὔρωνον καὶ τὸ εὔλαλον καὶ ταχύλαλον τοῦ ἀναγινώσκοντος, πρὸς τὸ καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐπιξενουμένους ὠφελεῖσθαι· συναναλαμβανόμενος ἑαυτὸν πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν ποίει, ἵνα χορεύσῃς ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ τῶν Ἁγίων καὶ τῆς σῆς ἀδελφότητος, εἴπερ καταξιωθείης ἔχειν τοιαύτην κατάστασιν· εὐστόχως δὲ καὶ ἀφύρτως καὶ τὴν τῶν ψαλμῶν στιχολογίαν ἐκτέλει, ὑποστηρίζων καὶ ἐμβιβάζων, καὶ ἐπὶ λόγοις σφαλεροῖς ἐπανορθῶν, καὶ πρὸς ἓν μέλος πάντας διακρατῶν, κατὰ τὸν ἦχον τῆς ψαλμῳδίας, μήτε ὑπερανάγων, μήτε καταῤῥίπτων, ἀλλὰ μεσότητι προσυπάγων· οὕτω γὰρ καὶ διδασκόμεθα ὑπὸ τῶν Πατέρων· θέλημα ἔχων καὶ ἔργον ποιούμενος τὰ ἀποτυπωθέντα στιχηροκαθίσματα ἐκμαθεῖν τὴν ἀδελφότητα· μάλιστα τοὺς δυναμένους καὶ προσιόντας σοι ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ, πληθύνων τὸ τάλαντον, ὃ παρὰ Θεοῦ σοι κεχάρισται· ἵνα ἀκούσῃς τῆς εὐλογημένης ἐκείνης φωνῆς· *Εὖ δοῦλε, ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω.*

Ὁ ΙΕ΄ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου κανὼν οὐδόλως ἐπιτρέπει νὰ ψάλλῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ τυχών, ἀλλὰ καθῆκον τοῦτο θεωρεῖ τῶν κανονικῶν ἤτοι τῶν ἐν τῷ κλήρῳ συνηριθμημένων καὶ ἐπὶ τούτῳ προκεχειρισμένων ψαλτῶν· διότι ἀταξία ὁμολογουμένως συμβαίνει καὶ χασμῳδία ὅταν ψάλλῃ ὁ τυχὼν ἀμαθὴς καὶ ἄμουσος, τοὐναντίον δὲ εὐταξία καὶ συγκίνησις ὅταν ψάλλωσιν οἱ μουσικῆς ἔμπειροι καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως γνῶσται.

Πρὸς δόμηγίαν δὲ τῶν ψαλτῶν πολλάκις καὶ ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις ἡ Ἐκκλησία διέταξε τὰ προσήκοντα, καὶ τελευταῖον ἔτι ἡ Μουσικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφήνατο τάδε:

« Περὶ τῆς διορθώσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ χοροῦ διασκεφθέντες φρονοῦμεν ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται· 1] ἐκλογὴ ἱεροψαλτῶν συμφωνούντων πρὸς ἀλλήλους κατά τε τὴν ποιότητα τῆς φωνῆς καὶ τὴν τέχνην· 2] ἐκλογὴ ἰσοκρατῶν καὶ κανοναρχῶν, τοὐλάχιστον τριῶν ἑκατέρωθεν, γυμναζομένων δὶς ἢ τρὶς καθ' ἑβδομάδα· 3] ὁρισμὸς τῶν ψαλτέων μαθημάτων καὶ γύμνασις ἐπ' αὐτῶν· 4] σύστασις τοῦ σεμνοῦ καὶ ἱεροπρεποῦς εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ χοροῦ, ἀποφυγὴ δὲ τοῦ ἐπιτετηδευμένου καὶ ἐκλελυμένου· 5] σύστασις εἰς πάντας προφορᾶς ἀκριβοῦς, ὥστε τὸ ἀκροατήριον οὐχὶ μόνον νὰ ἀκούῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ κατανοῇ τὰ ψαλλόμενα οὕτως ὥστε νὰ παράγωνται ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐκκλησιαζομένων τὰ ἀνάλογα αἰσθήματα· 6] καθορισμὸς ἐκ τῶν προτέρων τῆς οἰκείας ἑκάστῳ ἐκκλησιαστικῷ ἄσματι χρονικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ῥυθμοῦ, καὶ ἀναγραφὴ αὐτοῦ κατὰ τομὴν ἐν τῇ διαρκείᾳ τῶν μελῶν· καὶ 7] προσθήκη ἰδιαιτέρας γραμμῆς ἀναγραφούσης ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ψαλλομένου ἄσματος τὸ μέρος τῶν ἰσοκρατῶν » (Βλ. Ἔκθ. Μουσικῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ *Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ*, ἔτ. Η΄ σελ. 119—121).

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΕ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΛΟΙΠΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΥΤΩΝ

Η Θ΄ ΩΡΑ

Η πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένη Θ΄ ὥρα ἐστὶ σφραγὶς τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἤδη λεγούσης ἐκκλησιαστικῶς ἡμέρας. Καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ᾖ Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ μεθέορτος ἢ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον λέγονται ἐν ταύτῃ τὰ τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ Ἁγίου· εἰδὲ μή, τὸ τοῦ τυχόντος Ἁγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου λέγεται τὸ *Βλέπων ὁ Ἀρχιστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς*. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Ἀπολυτίκιον *Ἀπόστολοι Μάρτυρες* καὶ Κοντάκιον *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*· τῇ δὲ Κυριακῇ ἑσπέρας τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀντὶ Κοντακίου ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἤχου. Ἐν ὅλῃ δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως, ἀναγινώσκεται ἡ τοῦ Πάσχα Θ΄ ἤτοι τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ, Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον* κτλ. ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ διατυποῦται. Τῇ δὲ Τρίτῃ τοῦ Τυφλοῦ ἑσπέρας, πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀναγινώσκεται ἡ Θ΄ τρίψαλμος καὶ λέγεται Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον Λόγον* καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*. Ἐν τῇ Μ. δὲ Τεσσαρακοστῇ ἀναγινώσκεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Ὡρολογίῳ μετὰ τῶν Μακαρισμῶν καὶ τῶν ἀκολούθων αὐτοῖς.

Ἀπόλυσις ἐν τῇ Θ΄ λέγεται πάντοτε ἡ μικρὰ (ὅρα αὐτὴν κατωτέρω ἐν ℣ 16) μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, ἧς ἐλέχθησαν τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ

2. Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς τοῦ Ὄρθρου καὶ πάσης ἄλλης ἱερᾶς τελετῆς ἐστιν ἡ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐκφωνουμένη εὐχὴ, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*[1], ἐξαιρέσει τῆς Θείας Λειτουργίας, τῆς τελετῆς τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου πρὸ τῶν ὁποίων ἐκφωνεῖται τὸ *Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός*. Ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς δὲ[2] καὶ τοῖς Ὄρθροις τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ πρὸ τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγινωσκομένου Ἑξαψάλμου, ἐκφωνεῖται τὸ *Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΥ ΨΑΛΜΟΥ

3. Ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς, ἡ μεγαλοπρεστέρα δοξολογία τοῦ Θεοῦ τυγχάνων[3], ἀναγινώσκεται εἰς ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ

---

1. *Ὀφείλει δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως ταύτης προσκυνῆσαι καὶ ἀσπασθῆναι τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ φορέσαι τὸ ἐπιτραχήλιον· καὶ τοῦτο ἀποτίθησι μόνον μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ· ἄλλως ἀτακτεῖ καὶ παραγομεῖ.*

2. *Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι ποιοῦμεν Εὐλογητὸν καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Καινῆς Δευτέρας, ὡς συνήθως, ἐκφωνοῦντες* **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε**, *ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τούτου διὰ τοῦ* **Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ** *ἐστὶ παράτυπος νεωτερισμός· ἀλλὰ νῦν εἴθισται πανταχοῦ σχεδὸν οὕτω καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον· μόνον ἀντὶ τοῦ* **Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι** *μετὰ τὸ* **Εὐλογητὸς** *σημειοῦσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ὅτι λέγεται τὸ* **Χριστὸς ἀνέστη** *κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα.*

3. *Ὅτι περὶ τῶν ψαλμῶν ἐν γένει καὶ τῶν τοῦ Δαβὶδ ἰδίᾳ ὁ Χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης εἶπε, καλὸν θεωροῦμεν ἵνα ἐπισυ-*

ὅλου ἐνιαυτοῦ· ἀρχεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

ναίφωμεν ἐνταῦθα πρὸς συχνὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην παντὸς χριστιανοῦ, μάλιστα δὲ τῶν κληρικῶν, οἷς ἐστιν ἐγχειρίδιον ἱερὸν τὸ Ψαλτήριον. «Τίνος ἕνεκεν ὁ ψαλμὸς εἰς τὸν βίον εἰσενήνεκται τὸν ἡμέτερον καὶ μετ' ᾠδῆς μάλιστα αὕτη ἡ προφητεία λέγεται; . . . ἄκουσον. Πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων κατιδὼν ὁ Θεὸς ῥᾳθυμωτέρους ὄντας καὶ πρὸς τὴν τῶν πνευματικῶν ἀνάγνωσιν δυσχερῶς ἔχοντας καὶ τὸν ἐκεῖθεν οὐχ ἡδέως ὑπομένοντας κάματον, ποθεινότερον ποιῆσαι τὸν πόνον βουλόμενος καὶ τοῦ καμάτου τὴν αἴσθησιν ὑποτεμέσθαι, μελῳδίαν ἀνέμιξε τῇ προφητείᾳ, ἵνα τῷ ῥυθμῷ τοῦ μέλους ψυχαγωγούμενοι πάντες μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας τοὺς ἱεροὺς ἀναπέμπωσιν αὐτῷ ὕμνους· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀνίστησι ψυχὴν καὶ πτεροῖ καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει καὶ τῶν τοῦ σώματος ἀπολύει δεσμῶν καὶ φιλοσοφεῖν ποιεῖ καὶ πάντων καταγελᾶν τῶν βιωτικῶν ὡς μέλος συμφωνίας καὶ ῥυθμῷ συγκείμενον θεῖον ἄσμα. Οὕτω γοῦν ἡμῶν ἡ φύσις πρὸς τὰ ἄσματα καὶ τὰ μέλη ἡδέως ἔχει καὶ οἰκείως, ὡς καὶ τὰ ὑπομάζια παιδία κλαυθμηριζόμενα καὶ δυσχεραίνοντα οὕτω κατακοιμίζεσθαι . . . Ποιοῦσι δὲ τοῦτο καὶ γυναῖκες καὶ ὁδοιπόροι καὶ γηπόροι καὶ ναῦται, τῷ ἄσματι τὸν ἐκ τῶν ἔργων πόνον παραμυθήσασθαι σπεύδοντες, ὡς τῆς ψυχῆς, εἰ μέλους ἀκούσειε τῆς ᾠδῆς, ῥᾴον ἅπαντα ἐνεγκεῖν δυναμένης τὰ ὀχληρὰ καὶ ἐπίπονα . . . Ἀπὸ τῶν ψαλμῶν τῶν πνευματικῶν πολὺ μὲν τὸ κέρδος πολλῇ δὲ ἡ ὠφέλεια, πολὺς δὲ ὁ ἁγιασμὸς καὶ πάσης φιλοσοφίας ὑπόθεσις γένοιτ' ἄν, τῶν τε ῥημάτων τὴν ψυχὴν ἐκκαθαιρόντων, τοῦ τε ἁγίου Πνεύματος τῇ τὰ τοιαῦτα ψαλλούσῃ ταχέως ἐφιπταμένου ψυχῇ· οἱ γὰρ μετὰ συνέσεως ψάλλοντες τὴν τοῦ Πνεύματος χαλοῦσι χάριν . . . Ἔνθα μὲν ἄσματα πορνικὰ δαίμονες ἐπισωρεύονται, ἔνθα δὲ μέλη πνευματικὰ ἡ τοῦ Πνεύματος ἐφίπταται χάρις καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάζει . . . Καὶ καθάπερ πολλοὶ τῶν πλουτούντων τὴν σπογγίαν βαλσάμου πλήσαντες, οὕτω τὰς τραπέζας ἀπομάσσουσιν, ἵνα εἴτις ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων γέηται χηλίς, παρασυρεῖσα καθαρὰν δείξῃ τὴν τράπεζαν, οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν, ἀντὶ βαλσάμου τὸ στόμα ἐμπλήσαντες μελῳδίας πνευματικῆς, ἵνα εἴ τις ἐγένετο χηλὶς ἀπὸ τῆς ἀδηφαγίας ἐν τῇ ψυχῇ, διὰ τῆς μελῳδίας ἀποσμήξωμεν ἐκείνης καὶ λέγωμεν κοινῇ στάντες· «Εὔφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου . . .» Οὕτως οἱ τὸν Δαβὶδ καλοῦντες μετὰ τῆς κιθάρας, ἔνδον τὸν Χρι-

τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀναγινώσκεται μὲν, ἀλλ' ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, διότι ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος, καὶ δὶς ἐκ τῶν χορῶν.

στὸν δι' αὐτοῦ καλοῦσιν. Ὅταν δὲ ὁ Χριστὸς, δαίμων μὲν οὐδεὶς ἐπεισέλθειν, μᾶλλον δὲ οὐδὲ παρακύψαι τολμήσειέ ποτε, εἰρήνη δὲ καὶ ἀγάπη καὶ πάντα ὥσπερ ἐκ πηγῶν ἥξει τὰ ἀγαθά . . . Ἔνθα ψαλμὸς καὶ ᾠδὴ καὶ προφητῶν χορεία καὶ διάνοια τῶν ᾀδόντων θεοφιλὴς, οὐκ ἄν τις ἁμάρτοι τὴν σύνοδον ταύτην προσειπὼν Ἐκκλησίαν. Κἂν μὴ εἰδῇς τὴν δύναμιν τῶν ῥημάτων, αὐτὸ τέως τὸ στόμα παίδευσον τὰ ῥήματα λέγειν· ἀγιάζεται γὰρ καὶ διὰ ῥημάτων ἡ γλῶττα ὅταν μετὰ προθυμίας ταῦτα λέγηται. Ἐὰν εἰς ταύτην ἑαυτοὺς καταστήσωμεν τὴν συνήθειαν, οὐδὲ ἐκόντες οὐδὲ ῥᾳθυμοῦντές ποτε ποιησόμεθα τὴν καλὴν ταύτην λειτουργίαν, τοῦ ἔθους καὶ ἄκοντας ἡμᾶς ἀναγκάζοντος **καθ' ἑκάστην ἡμέραν** *τὴν καλὴν ταύτην ἐπιτελεῖν λατρείαν. (Χρυσοστ. Ἑρμ. εἰς τὸν ψαλμὸν ΜΑ' ἔκδ.* Migne *τόμ. 55).*

Ὁ Μ. Βασίλειος λέγει «Τὸ ἐκ τῆς μελῳδίας τερπνὸν τοῖς δόγμασιν ἐγκατέμιξεν, ἵνα τῷ προσηνεῖ καὶ λείῳ τῆς ἀκοῆς τὸ ἐκ τῶν λόγων ὠφέλιμον λαθανόντως ὑποδεχώμεθα κατὰ τοὺς σοφοὺς τῶν ἰατρῶν, ὅτι τῶν φαρμάκων τὰ αὐστηρότερα πίνειν διδόντες τοῖς κακοσίτοις, μέλιτι πολλάκις τὴν κύλικα περιχρίουσι» . . . «ψαλμὸς γαλήνη ψυχῶν, βραβευτὴς εἰρήνης, τὸ θορυβοῦν καὶ κυμαῖνον τῶν λογισμῶν καταστέλλων . . . ψαλμὸς φιλίας συναγωγὸς, ἕνωσις διεστώτων· ψαλμὸς νηπίοις ἀσφάλεια, ἀκμάζουσιν ἐγκαλλώπισμα, πρεσβυτέροις παρηγορία, γυναιξὶ κόσμος ἁρμοδιώτατος, ἀνάπαυσις κόπων ἡμερινῶν, ἐκκλησίας φωνή».

Ὁ Θεοδώρητος ὁ Κύρου· «τῇ γὰρ ἡδονῇ τῆς μελῳδίας τὴν ὠφέλειαν ἡ θεία χάρις κεράσασα, τριπόθητόν τε καὶ ἀξιέραστον τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλίαν προτέθηκεν».

Γρηγόριος ὁ Νύσσης· «ἐπεὶ οὖν τὸ κατὰ φύσιν φίλον τῇ φύσει, ἀπεδείχθη δὲ κατὰ φύσιν ἡμῖν οὖσα ἡ μουσικὴ, τούτου χάριν ὁ μέγας Δαβὶδ τῇ περὶ τῶν ἀρετῶν φιλοσοφίᾳ τὴν μελῳδίαν κατέμιξεν οἱόν τινα μέλιτος ἡδονὴν τῶν ὑψηλῶν καταχέας δογμάτων».

Ἰδοὺ οἱ λόγοι, δι' οὓς καὶ ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τοὺς Ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ ἔχει βάσιν τῶν μεριχῶν καὶ δημοσίων προσευχῶν, καὶ δι' οὓς ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις πάντως ἔψαλλε τοὺς Ψαλμοὺς, ὡς σήμερον τὸν ρμ', ρμα' καὶ ἄλλους τινάς.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως καὶ ἑφεξῆς, συνάπτεται εἰς τὸν Πρόοιμιακὸν καὶ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* τρὶς, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ὡρολογίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α΄ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

4. Κατὰ πᾶν Σάββατον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς τυχούσης, ἢ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἐν ταῖς ἑφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἂν ἔτι συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἤτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεταμορφώσεως, ἐν αἷς οὐδὲ Ἀναστάσιμα ψάλλονται· ἐπίσης οὐ στιχολογεῖται καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς οὐδὲ ἐν τοῖς μεθεόρτοις Ἑσπερινοῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅταν αἱ ἑορταὶ αὗται συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, προηγοῦνται ὅμως ἐν τούτοις τὰ Ἀναστάσιμα στιχηρά. Ἐν δὲ ταῖς ἑφεξῆς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἤτοι τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ καὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (ὅταν τύχῃ αὕτη ἐν Κυριακῇ), τὸ μὲν Ψαλτήριον στιχολογεῖται, ἀλλὰ τὰ Ἀναστάσιμα καταλιμπάνονται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α΄ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

5. Ἐν ταῖς Θεομητορικαῖς ἑορταῖς (ἐξαιρουμένων τῶν ἑορτῶν τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)[1] καὶ ἐν ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων μνήμαις ταῖς ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἡμερῶν τῆς ἑξοδιάδος συμπιπτούσαις, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ στιχολογεῖται ἡ Α΄ Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι οἱ τρεῖς πρῶτοι ψαλμοί. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ὅταν συμπίπτωσιν ἐν Σαββάτῳ ἢ Δευτέρᾳ, καθότι ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν δύο τούτων ἡμερῶν Στιχολογία οὐ γίνεται.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΜ΄ ΨΑΛΜΟΥ «ΚΥΡΙΕ ΕΚΕΚΡΑΞΑ»

6. Ἐν τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ψαλλομένοις Ἑσπερινοῖς τῶν

---

4. Σημειωτέον ὅτι αἱ δύο αὗται ἑορταὶ, ὡς μετέχουσαι καὶ τοῦ χαρακτῆρος Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐμφαίνουσί τι ἐξαιρετικόν· διὸ καὶ κατὰ πολλὰ μέρη ἐν ταῖς Ἀκολουθίαις αὐτῶν παρατηρεῖται ἡ αὐτὴ τῶν ἄλλων Θεομητορικῶν ἑορτῶν ὑστεροχή αὐτῶν.

Ψαλμῶν *Κύριε ἐκέκραξα*[5], *Φωνῇ μου πρὸς Κύριον, Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι*, καὶ τὸ *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*, ψάλλονται πλήρεις οἱ στίχοι εἰς τοὺς διατεταγμένους ἤχους. Ἐν δὲ τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Μ. ἑορτῶν εἴθισται πρὸς συντομίαν νὰ παραλείπωνται οἱ στίχοι ἀπὸ τοῦ *Θεοῦ Κύριε* καὶ ἑφεξῆς, καὶ νὰ μεταβαίνῃ ὁ πρῶτος χορὸς εἰς τὸν στίχον τὸν ἁρμόδιον ἀναλόγως τῆς ποσότητος τῶν ἐπομένων στιχήρων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ

7. Εἰς πάντα Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν καὶ πάντα Ὄρθρον ἑκάστης Κυριακῆς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ τῆς Ὀκτωήχου Ἀναστάσιμα, ἤτοι Στιχηρὰ, Δοξαστικὰ, Ἀπολυτίκια, Τριαδικὰ, Καθίσματα, Ὑπακοαὶ, Ἀντίφωνα, Κανόνες, Κοντάκια, Οἶκοι, Ἐξαποστειλάρια, Ἑωθινὰ, Μακαρισμοὶ κτλ. ἅτινα καὶ προηγοῦνται τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων, ὅταν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ψάλλονται δὲ οὕτως· ἐν μὲν ταῖς κυρίαις τῶν ἑορτῶν ἡμέραις καὶ ταῖς τῶν Ἀποδόσεων αὐτῶν, πρῶτον ἑσπέρια Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' εἶτα ς' τῆς τυχούσης Θεομητορικῆς ἑορτῆς· ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ πάσαις ταῖς τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων μνήμαις, Ἀναστάσιμα ς' καὶ μεθέορτα ἢ τοῦ Ἁγίου δ'. Ὅταν δὲ συμπίπτῃ ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τότε ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ἐν ταῖς τῶν ἑφεξῆς Ἁγίων ἑορταῖς ἤτοι, τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀρχαγγέλων, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν (ἂν μὴ συμπίπτῃ ἡ ἑορτὴ αὐτῶν ἔν τινι Κυριακῇ Τριῳδίου), τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, καὶ τῶν Ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου,

---

5. *Ὅτε ἄρχεται ὁ β' χορὸς ψάλλων τὸ* **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου**, *ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸ θυμίαμα καὶ θυμᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, εἶτα τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ τὸν λαὸν κατὰ τὴν τάξιν· καὶ ἐὰν μὲν μέλλῃ ποιῆσαι Εἴσοδον, ἐνδύεται εὐθὺς κατὰ τὸ* **Κύριε ἐκέκραξα** *καὶ τὸ φελώνιον, εἰδεμὴ, θυμᾷ φέρων τὸ ἐπιτραχήλιον μόνον.*

ψάλλονται κατ' ἐξαίρεσιν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων τ'. Ὅταν δὲ ὁ τυχὼν ἐν Κυριακῇ Ἅγιος στερῆται Δοξαστικοῦ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Καταλιμπάνονται δὲ ἅπαντα τὰ Ἀναστάσιμα ἐν ταῖς ἑξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, ἤτοι τῇ ἑορτῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν Θεοφανείων, τῶν Βαΐων, τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅταν συμπίπτῃ τῇ κδ' τοῦ Δεκεμβρίου, ὅτε ὅμως ψάλλεται ἐν τῷ Ὄρθρῳ μετὰ τὸ *Θεὸς Κύριος*, καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἤχου, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ δ' τῶν Αἴνων Ἀναστάσιμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Α ΕΣΠΕΡΙΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ

8. Ἂν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς Θεομητορικὴ ἑορτή, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὅτε ψάλλεται Δόξα Καὶ νῦν μόνον τὸ *Θεαρχίῳ νεύματι*) καὶ ταῖς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἑορταζομένοις Ἁγίοις, Δόξα ψάλλεται τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου, Δόξα ψάλλεται τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ψάλλεται τὸ τοῦ Τριῳδίου ἢ Πεντηκοσταρίου Δοξαστικὸν πρῶτον, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἂν συμπέσῃ ὅμως τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, Δόξα Καὶ νῦν λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς μόνον. Ὅταν αἱ ἑορταὶ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η') καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἔν τινι Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἢ ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ (ἐξαιρουμένης τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς), Δόξα ψάλλεται τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν, τῆς τυχούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς. Εἰ ὁ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυχὼν Ἅγιος στερεῖται Δοξαστικοῦ, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον· εἰ δέ ἐστι μεγαλομάρτυς καὶ συμ-

πίπτει ἔν τινι μεθεόρτῳ Κυριακῇ Δεσποτικῇ ἢ Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ψάλλεται Δόξα τὸ τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

9. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου, κἂν τύχωσι Θεομητορικαὶ ἢ Δεσποτικαὶ ἑορταὶ (ἐξαιρουμένων τῶν δύο ἑορτῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ τῶν Θεοφανείων), Προκείμενον ψάλλεται τὸ *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*· ἐξαιροῦνται οἱ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ἢ καὶ ἐν οἱᾳδήτινι ἄλλῃ ἡμέρᾳ συμπίπτοντες μεθέορτοι Ἑσπερινοὶ τῶν Μ. Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν οἷς ψάλλονται πάντοτε τὰ Μ. Προκείμενα *Τίς Θεὸς μέγας*, καὶ τὸ *Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ*, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Μ. Σαββάτου μετὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου ἀνάγνωσιν ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Ἀνάστα ὁ Θεὸς*, μετὰ τῶν ὡρισμένων στίχων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ

10. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ἀναγινώσκονται Προφητεῖαι, ὅταν συμπίπτωσι τῇ Κυριακῇ Δεσποτικαὶ καὶ Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἢ μνῆμαι ἑορταζομένων Ἁγίων· καὶ πρὸ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ὁ Διάκονος ἐπιφωνεῖ τὸ *Σοφία· πρόσχωμεν*· τὰ Ἀποστολικὰ δὲ Ἀναγνώσματα, ἅτινα ἀναγινώσκονται ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, καὶ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀναγινώσκονται συνήθως κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ἀναγινωσκομένου Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ τὸ *Πρόσχωμεν, σοφία, πρόσχωμεν*.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

11. Ἂν ὑπάρχῃ Ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β΄ χοροῦ ἓν κατ' ἐκλογὴν Στιχηρὸν ἐκ τῆς Λιτῆς, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους ὁ Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς καὶ ἔρχονται φέροντες

εἰς χεῖρας λαμπάδας, καὶ ἵστανται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὅπου εἰσὶ προτεθειμένοι οἱ ἄρτοι, οἶνος καὶ ἔλαιον· ὁ Διάκονος τότε λέγει τὸ *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. . . Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ταύτην, τὴν πόλιν (ἢ χώραν) ταύτην* κτλ. οἱ χοροὶ ψάλλουσιν εὐλαβῶς καὶ πρεπίᾳ τῇ φωνῇ τὸ *Κύριε ἐλέησον* ὡς ἡ τάξις· ὁ Ἱερεὺς *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός . . . Εἰρήνη πᾶσι* ὁ χορὸς *Καὶ τῷ πνεύματί σου* ὁ Διάκονος *Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν . . .* ὁ χορὸς *Σοὶ Κύριε* ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) *Δέσποτα παντοδύναμε . . .* εἶτα ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ σταυροειδῶς στρεφόμενος περὶ τοὺς ἄρτους καὶ ψάλλων τὸ *Θεοτόκε Παρθένε. . .* Ἐν πάσαις ἀνεξαιρέτως ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς ὡς καὶ ἐν ταῖς τῶν ἁγίων μνήμαις, ἐὰν γίνηται Ἀρτοκλασία, ψάλλεται πάντοτε τὸ *Θεοτόκε Παρθένε. . .* Τούτου πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος τοῦ *Κυρίου δεηθῶμεν·* ὁ χορὸς *Κύριε ἐλέησον·* ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τοὺς ἄρτους, λέγων τὴν εὐχὴν *Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*... εἶτα ψάλλεται τρὶς τὸ *Πλούσιοι ἐπτώχευσαν*, καὶ μετ' αὐτὸ τὰ Ἀπόστιχα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

12. Τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Σαββάτου οὐδέποτε καταλιμπάνονται κἂν τύχωσι Θεομητορικαὶ ἑορταί, προεόρτιοι ἢ μεθέορτοι Κυριακαὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ μνῆμαι ἑορταζομένων Ἁγίων. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου τῶν τεσσάρων μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακῶν ψάλλεται ἐν πρώτοις τὸ τοῦ ἤχου πρῶτον Ἀπόστιχον (ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α΄ χοροῦ), εἶτα ψάλλονται τὰ δ΄ Στιχηρὰ *Πάσχα* ἱερὸν· μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

χούσης ἑορτῆς ἄνευ Θεοτοκίου. Ὅταν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς συμπίπτῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου, ψάλλεται Δόξα τῶν τὸ Ἀποστίχων τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ ὅταν συμπίπτῃ τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ἢ τῇ τῶν Βαΐων, ψάλλονται τὰ τοῦ Τριῳδίου Ἀπόστιχα Δοξαστικά, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· ἐὰν δὲ συμπέσῃ τῷ Πάσχᾳ, τότε ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγεται Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*. Ἐν ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτούσαις Ἁγίων μνήμαις, Δόξα τῶν Ἀποστίχων ψάλλεται τὸ τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ. Ὅταν δὲ αἱ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων μνῆμαι συμπίπτωσιν ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, ἢ Ἀποδόσει Δεσποτικῆς τινος ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Δόξα Ἀπόστιχον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς. Τοῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς τυχόντος Ἁγίου μὴ ἔχοντος εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δοξαστικόν, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων Θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα ἐντὸς τῶν ἓξ ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος (πλὴν δηλ. τῆς Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀναλήψεως συμπιπτούσαις μνήμαις τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, Ἀπόστιχα Δοξαστικὰ ψάλλονται τὰ τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν δὲ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ ὁποῖον μόνον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ τῷ τῶν Κυριακῶν Ὄρθρῳ δεῖ ψάλλεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

14. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως λέγεται τὸ *Νῦν ἀπολύεις* μετὰ τοῦ Τρισαγίου, ἐν δὲ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτοῦ μέλος καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ μέλος τοῦ *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, καὶ εὐθὺς ἕπεται ἡ Ἀπόλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

15. Ἐν τῷ τοῦ Σαββάτου Ἑσπερινῷ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου Ἀπολυτίκια πρὸ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς συμπιπτουτῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν μεθεόρτων Κυριακῶν καὶ τῶν Ἀποδόσεων Δεσποτικῶν τε καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν. Ψάλλονται δὲ ἐν μὲν ταῖς κυρίαις ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· ἀλλ' ἐν τῷ Ὄρθρῳ τὸ Ἀναστάσιμον λέγεται δὶς καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπιπτούσης τῇ Ι' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, δεύτερον τὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τρίτον τὸ τῆς ἑορτῆς· τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς, καὶ τὸ τοῦ Λαζάρου ἅπαξ· τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Λαζάρου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς προεορτίοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ψάλλεται ἀφ' ἑσπέρας μὲν τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον ἀνὰ μίαν· τὸ πρωὶ δὲ εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* διπλασιάζεται τὸ πρῶτον. Ἑορταζομένου Ἁγίου μνήμης τυγχούσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τελευταῖον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· τοῦ δὲ μὴ ἔχοντος Δοξαστικὸν Ἁγίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου Ἀπολυτίκιον οὐ ψάλλεται, εἰμὴ μόνον τὸ Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἢ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

16. Ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως λεγομένη Ἀπόλυτίς ἐστιν αὕτη· *ὁ Διάκονος Σοφία· ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Χορὸς Ἀμήν· ὁ προϊστάμενος Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ χώρᾳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων· ὁ Χορὸς Ἀμήν· (Ἄρτο-*

κλασίας ὅμως ὑπαρχούσης, ὁ Διάκονος ἀντὶ τοῦ *Σοφία*, λέγει τοῦ *Κυρίου δεηθῶμεν*· ὁ χορὸς *Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον*· ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*· ὁ χορὸς *ἀμήν*· καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλ. πὶς ἡμῶν δόξα σοι. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης [εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχῃ Δοξαστικὸν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος*[6]. Εἶτα τὸ *Διὰ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν*[7]. Λύτη λέγεται καὶ τῇ Κυριακῇ ἔν τε τῷ Ὄρθρῳ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Λειτουργίας προστίθεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου τῆς Λειτουργίας πρὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας)· ἡ αὐτὴ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἑκάστη δὲ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἔχει ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν ἐν τῇ Ἀπολύσει, ὡς γνωστὸν τοῖς ἱερεῦσιν· ἀλλ' ἐν ταῖς μεθεόρτοις αὐτῶν Κυριακαῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν, ἂν συμπέσῃ Κυριακὴ, ὅτε καὶ προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαββάτου καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ τῆς Κυριακῆς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἡ Ἀπόλυσις φέρει τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς τυχούσης ἑορτῆς· ὡς *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς (ἢ Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτη-*

---

6. *Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυσις γίνεται καὶ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, παραλείπεται δὲ μόνον ἡ φράσις* Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ἐν ἀρχῇ.

7. *Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσι καὶ ὀνομάζουσι ταύτην* τελείαν Ἀπόλυσιν.

ρίαν) καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτ.λ. Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀπόλυσις οἵᾳ ἂν ἡμέρᾳ τύχοι ἡ ἑορτὴ, καθότι καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ λέγομεν τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνον αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταὶ, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἔχουσιν ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ἐν τῇ Ἀπολύσει, ἅτινα, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, παρενείρονται ἐν τῇ ἀναστασίμῳ Ἀπολύσει, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῆς.

Πλὴν τῆς μεγάλης Ἀπολύσεως, ὑπάρχει καὶ ἡ λεγομένη μικρὰ, ἥτις λέγεται τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν Θ΄ ὥραν καὶ μετὰ τὸν μικρὸν Ἑσπερινὸν, ὅταν γίνηται Ἀγρυπνία, καὶ μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ τὸ πρωὶ μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν. Ἔστι δὲ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις αὕτη· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν· δόξα σοι (ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν* — ἐν Κυριακῇ) *Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων* (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας) *καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος·* εἶτα τὸ *Δι' εὐχῶν*. . . Ἂν ὅμως ἕπηται τὸ *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης*. . . (ὡς μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν) τὸ *Δι' εὐχῶν* λέγεται εἰς τὸ τέλος τοῦ *Εὐξώμεθα*.

Ο ΟΡΘΡΟΣ[8]

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ

17. Τῆς τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθίας προηγεῖται ἡ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Εἰσὶ δὲ δύο τὰ ἀναγινωσκόμενα Μεσονυκτικὰ, τὸ τῶν πέντε

---

8. Περὶ τοῦ ὅτι ἀνέκαθεν αἱ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαι εἶχον ἔθος ἱερὸν τὸ ὀρθρίζειν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ προσευχῶν καὶ ψαλμῳδιῶν, λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος τὰ ἑξῆς ἀξιοσημείωτα λόγια· «Τὰ νῦν κεκρατηκότα ἔθη πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις συνῳδά ἐστι καὶ σύμφωνα· ἐκ νυκτὸς γὰρ ὀρθρίζει παρ' ἡμῖν ὁ λαὸς ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς καὶ ἐν πόνῳ καὶ θλίψει καὶ συνοχῇ δακρύων ἐξομολογούμενοι τῷ Θεῷ τελευταῖον ἐξαναστάντες τῶν προσευχῶν εἰς τὴν ψαλμῳδίαν καθίστανται. Καὶ νῦν μὲν διχῇ διαιρεθέντες ἀντιψάλλουσιν ἀλλήλοις, ὁμοῦ μὲν τὴν μελέτην τῶν λογίων ἐντεῦθεν κρατύνοντες, ὁμοῦ δὲ

ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ Σαββάτου, ἅτινα εὕρηνται ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Τῇ Κυριακῇ τὸν τόπον τοῦ Μεσονυκτικοῦ ἐπέχει ἡ ἑξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* ὁ Προϊστάμενος λέγει *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε*, τὸ Τρισάγιον, *Κύριε ἐλέησον· ιβ', Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ*, κτλ. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν· τρίς*, καὶ τὸν Ν' Ψαλμὸν, εἶτα ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν μετὰ στίχου *Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἐλέησον· καὶ σῶσον ἡμᾶς·* καὶ τὰ δ' Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*· μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ Τρισάγιον αὖθις, καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· εἶτα ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . .* καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις (ἴδε ταύτην ὄπισθεν ἐν § 16), καὶ εὐθὺς *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου . . .* κτλ. τὸ τέλος *Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν· τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον*, καὶ εὐθὺς τὸ *Δι' εὐχῶν*[9].

Εἰ τύχοι ἐν τῇ Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς ἢ ἡ τοῦ Ἁγίου, καὶ μετ' αὐτὴν τὰ *Ἄξιόν ἐστιν . . .* Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς ἐν Κυριακῇ Ἀποδόσεσι τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἀντὶ τῆς τοῦ ἤχου Ὑπακοῆς

καὶ τὴν προσευχὴν καὶ τὸ ἀμετεώριστον τῶν καρδιῶν ἑαυτοῖς διοικούμενοι· ἔπειτα πάλιν ἐπιτρέψαντες ἐπὶ κατάρχειν τοῦ μέλους οἱ λοιποὶ ὑπηχοῦσι· καὶ οὕτως ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῆς ψαλμῳδίας τὴν νύκτα διεξάγοντες, μεταξὺ προσευχόμενοι, ἡμέρας ἤδη ἐπιλαμπούσης, πάντες κοινῇ ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος καὶ μιᾶς καρδίας τὸν τῆς ἐξομολογήσεως ψαλμὸν ἀναφέρουσι τῷ Κυρίῳ, ἰδίᾳ ἑαυτῶν ἕκαστος τὰ ῥήματα τῆς μεταποίας ποιούμενοι. Ἐπὶ τούτοις λοιπὸν εἰ ἡμᾶς ἀπεφεύγετε, φεύξεσθε μὲν Αἰγυπτίους, φεύξεσθε δὲ καὶ Ἄβυας ἀμφοτέρους, Θηβαίους, Παλαιστίνους, Ἄραβας, Φοίνικας, Σύρους καὶ τοὺς πρὸς τῷ Εὐφράτῃ κατῳκισμένους καὶ πάντας ἀπλήστως παρ' οἷς ἀγρυπνίαι καὶ προσευχαὶ καὶ αἱ κοιναὶ ψαλμῳδίαι τετίμηνται (Ἐπιστ. ΣΖ' τοῖς κατὰ Νεοκαισάρειαν κληρικοῖς· ἔκδοσις Migne *τόμ. 32).*

9. Τοῦτό ἐστι τῆς μοναχικῆς τάξεως λείψανον, ἀναφερόμενον εἰς τοὺς παλαιοτάτους μοναχούς, ζητοῦντας τότε συγχώρησιν παρὰ τοῦ προεστῶτος (Ὅρα περὶ τούτου § 50 τῆς Προθεωρίας ταύτης).

ψάλλεται· τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ ὅταν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἑορταζόμενος Ἅγιος, τὸ τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου (ὅταν μὴ συμπίπτῃ ἐν ταύταις ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ), τῆς Γ' Κυριακῆς ἐξαιρουμένης, ἀντὶ τῆς Ὑπακοῆς ψάλλονται τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* κτλ.

Ἐν δὲ ταῖς ἐν Κυριακῇ συμπιπτούσαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε* κτλ. ὡς ἀνωτέρω· μετὰ τὸν Ν' ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς· εἶτα λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς . . .* ἡ Ἀπόλυσις, τὸ *Εὐξώμεθα* καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*. Αὕτη ἡ διάταξις ἰσχύει καὶ ὅταν Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἢ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου συμπίπτῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα· Μεσονυκτικοῦ τόπον ἐπέχει τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ . . . Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον* κτλ. ὡς καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (ὅρα § 2 σημ. 8 Κυριακὴ τοῦ Πάσχα).

Σημειωτέον ὅτι, τὸ *Βασιλεῦ Οὐράνιε* ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὄρθρου οὐ λέγεται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, οὐδὲ τὸ *Ἅγιος ὁ Θεὸς* μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, ἀλλὰ μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* εὐθὺς *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, *Δόξα Πατρὶ . . . Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . . Παναγία Τριὰς . . .* κτλ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ

18. Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μεσονυκτικοῦ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*· ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια *Σῶσον Κύριε*· Δόξα *Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ*, Καὶ νῦν *Προστασία φοβερὰ*, ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. τὸ τέλος *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλανθρωπος . . .* καὶ ὁ Ἀναγνώστης *Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πατερ*· ὁ Ἱερεὺς *Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ . . .* κτλ. ὁ δὲ Προϊστάμενος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον μετὰ κατανύξεως, τοῦ λαοῦ ἀκροωμένου μετὰ

πάσης σιωπῆς καὶ εὐλαβείας. Ὁ Ἑξάψαλμος οὐδέποτε παραλείπεται πλὴν τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος καὶ τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ»

19. Τὸ *Θεὸς Κύριος* ψάλλεται τετράκις· ἀπὸ τοῦ β' δὲ λέγονται οἱ ὡρισμένοι στίχοι *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ*—*Πάντα τὰ ἔθνη . . .*—*Παρὰ Κυρίου ἐγένετο . . .* Εἶτα εὐθὺς τὸ Ἀπολυτίκιον· εἰς τὸ β' προηγεῖται τὸ *Δόξα πατρί . . .* καὶ εἰς τὸ γ' τὸ *Καὶ νῦν . . .* Τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς ψάλλεται δίς, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυχούσης, τὸ Ἀναστάσιμον ἅπαξ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς· ἐπίσης καὶ ἂν συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τὸ Ἀναστάσιμον δίς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰ τύχοι δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγεται ἅπαξ καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν δὲ ἡ μόνος ὁ Ἅγιος ἐν τῇ Κυριακῇ, ψάλλονται ἀνὰ μίαν ὡσαύτως φορὰν τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου. Ἐν ταῖς νηστησίμοις τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἡμέραις *Θεὸς Κύριος* οὐ ψάλλεται, ἀλλ' ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ *Ἀλληλούϊα* τετράκις ἀνὰ τρὶς εἰς ἦχον πλ. δ' μετὰ τῶν ἑξῆς στίχων·

α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, ὅτι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα τρίς.

β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα τρίς.

γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. *Ἀλληλούϊα* τρίς.

δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. *Ἀλληλούϊα* τρίς.

Σημειωτέον ὅτι τὰ Σάββατα, καθ' ἃ οὐ τυγχάνει ἑορτὴ ἐπισήμου Ἁγίου, ἀντὶ τοῦ *Θεὸς Κύριος* ψάλλεται τὸ *Ἀλληλούϊα* μετὰ τῶν ὡρισμένων στίχων αὐτοῦ (*Μακάριοι οἷς ἐξελέξω . . . Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*) καὶ λέγονται τὰ γνωστὰ Ἀπολυτίκια Ἀπό-

στο.λοι μάρτυρες . . . Δόξα Μνήσθητι Κύριε· Καὶ νῦν *Μήτηρ ἁγία.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

20. Τὸ Ψαλτήριον κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν στιχολογεῖται πρὸ τῶν Καθισμάτων ἑκάστης Στιχολογίας, ὁ δὲ Πολυέλεος (ὅταν ὑπάρχῃ) πρὸ τοῦ Καθίσματος τῆς γ΄ Στιχολογίας τῆς τυχούσης ἑορτῆς· ἀλλὰ νῦν ἐνιαχοῦ πρὸς οἰκονομίαν καιροῦ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτασίμους ἡμέρας ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Ὄρθρου τὰ ὡρισμένα τῆς ἡμέρας Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ὡς καὶ ὁ Πολυέλεος (ὅταν ἦνε ἑορτὴ ἔχουσα Λιτὴν) ἢ ὁ Ἅμωμος (ὅταν ἦνε ψιλὴ Κυριακὴ μετὰ Ἁγίου μὴ ἑορταζομένου). Ἔστι δὲ Πολυέλεος τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν οἱ Ψαλμοὶ ΡΛΔ΄ καὶ ΡΛΕ΄ *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου,* καὶ τὸ *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ,* τῶν δὲ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὁ ψαλμὸς ΜΔ *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου,* τῶν δὲ ἑορταζομένων Ἁγίων, οἱ ἔχοντες Ἐκλογάριον εὑρίσκουσιν ἐν αὐτῷ καταλλήλους Πολυελέους δι' ἑκάστην ἑορτήν, εἰδεμή, λεγέτωσαν τοὺς ψαλμ. ΡΛΔ΄ καὶ ΡΛΕ΄. Ὁ ψαλμὸς ΡΛϚ΄ *Ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς Βαβυλῶνος* ἀναγινώσκεται τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς. Στιχολογοῦνται δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀνὰ δύο Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τῇ Μ. Τεσσαρακοστῇ ἀνὰ τρία· ἀλλὰ τὴν μὲν Α΄ ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς πληροῦται δὶς ὁλόκληρον τὸ Ψαλτήριον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Βαΐων μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης πληροῦται ἅπαξ. Οὐ στιχολογεῖται δὲ ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ

21. Θεομητορικῆς ἑορτῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτούσης, ψάλλονται Καθίσματα εἰς τὴν α΄ καὶ β΄ Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὴν γ΄ Στιχολογίαν μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἐν ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσι ψάλλονται ἐν τῇ α΄ καὶ β΄ Στιχολογίᾳ πάλιν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. Στιχολογίας Κάθισμα οὐχ ὑπάρχει τότε. Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἧττον ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἁγίων μετὰ τὰ

Ἀναστάσιμα καὶ τὰ Θεοτοκία τῆς α΄ καὶ β΄ Στιχολογίας, ψάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς γ΄ Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου· ἐν δὲ ταῖς μνήμαις τῶν ἐπισημοτέρων ἑορταζομένων Ἁγίων καὶ ἐχόντων Λιτὴν καὶ Πολυελέου Καθίσματα, οἷον τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν Μεγαλομαρτύρων, ψάλλεται καὶ εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον ἀνὰ ἓν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἕπεται τὸ Θεοτοκίον· ψάλλεται δὲ ὁλόκληρος ἐν τέλει ἡ γ΄ Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, διὰ τὸν Πολυέλεον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΩΝ,

ΤΗΣ ΥΠΑΚΟΗΣ, ΤΩΝ ΑΝΑΒΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

22. Κατὰ πᾶσαν Κυριακήν, μετὰ τὰ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια, εἶτα γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι ηὐλόγηται*, μετὰ ταῦτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Προκείμενον καὶ ἀκολούθως οἱ Κανόνες. Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς συμπιπτούσης ἐν Κυριακῇ, Εὐλογητάρια οὐ ψάλλονται· ἀλλὰ μετὰ τὰ Καθίσματα, εὐθὺς ἡ παρὰ τοῦ Ἱερέως Λίτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις, εἶτα ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς· ἔπειτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτό, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ ὡρισμένον Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς* καὶ ἄρχονται οἱ Κανόνες. Εἰς τὰς Ἀποδόσεις ὅμως καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακὰς τῶν Θεομητορικῶν ἢ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, διατηρεῖται ἡ καθωρισμένη τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς (Ἴδε τὴν ἰδιαιτέραν τῆς Κυριακῆς Τυπικὴν Διάταξιν).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

23. Οἱ τῆς Κυριακῆς ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες οὐδέποτε καταλιμπάνονται, κἂν τύχωσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ Ἀποδόσεις Δεσποτικῶν ἢ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἐν Κυριακῇ· οὐ ψάλλονται δὲ οἱ ἀναστάσιμοι τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες ἐν ταῖς ἑφεξῆς

Κυριακαῖς, ἤτοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καθ' ἃς ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὧν τὰ μετὰ τὸν Εἱρμὸν πρῶτα Τροπάρια εἰσιν Ἀναστάσιμα, διὸ καὶ λέγομεν στίχον *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, εἰς τὰ λοιπὰ δὲ Τροπάρια τῆς μὲν Γ' τῶν Νηστειῶν Κυριακῆς *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· τῆς δὲ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*. Οὐ ψάλλονται ὡσαύτως οἱ τῆς Ὀκτωήχου ἀναστάσιμοι Κανόνες καὶ εἰς τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ Κυριακὴν τέσσαρας Κυριακὰς ἤτοι τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, καθότι ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος τοῦ Πάσχα Κανὼν μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ Θεοτοκίων. Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, πρῶτον ψάλλεται ὁ τῆς Ὀκτωήχου Κανὼν μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ αὐτοῦ εἰς ὃ', εἶτα ὁ τῆς ἑορτῆς· ἂν ὅμως ἔχῃ ἡ ἑορτὴ δύο Κανόνας, ψάλλονται ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Ἀναστασίμου εἰς ιβ', ἐν δὲ μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο τῆς ἑορτῆς. Ὅταν τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἑορταζομένου Ἁγίου μνήμη, ψάλλονται ἐκ τοῦ ἀναστασίμου Κανόνος μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ ἑκάστης Ὠδῆς δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Ὅταν ἡ μνήμη Ἁγίου συμπίπτῃ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, εἰ μέν εἰσι μεθέορτα ψάλλονται τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ δ' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, εἰ δὲ μή, ψάλλεται ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς κανὼν μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ εἰς δ' καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'· ἐξαιροῦνται αἱ ἑορταὶ τῶν ἑξῆς Ἁγίων, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτ. κς'), τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, ὧν εἰς τοὺς Κανόνας προηγοῦνται Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἰδιαίτεροι. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωργίου, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου ἡ) καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, εἰς ὧν τοὺς Κανόνας προτάττονται οἱ τῶν προηγηθεισῶν ἑορτῶν ἢ τῶν Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΤΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

24. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν, εἰς τοὺς ἐν τῷ Ὄρθρῳ

Κανόνας τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν Ἁγίων, καὶ εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην ἀναγινωσκομένους Κανόνας, προεψάλλοντο Στίχοι ἐκ τῶν ἐννέα Ὠδῶν τοσοῦτοι, ὅσα καὶ Τροπάρια ἐμπεριείχοντο ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ τοῦ Κανόνος· ἀλλὰ νῦν, μετὰ τὸν Εἱρμὸν ἑκάστης Ὠδῆς, προψάλλονται τῶν Τροπαρίων Στίχοι, εἰς μὲν τὰ Ἀναστάσιμα, *Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, εἰς δὲ τὰ Θεομητορικά, *Ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια*, καὶ εἰς τὰ τῶν Ἁγίων, *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*. Εἰς τὸν Μέγαν Κανόνα, *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με*· εἰς τὰ πρὸ τῶν Νεκρωσίμων Μαρτυρικά, *Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*· εἰς τὰ Νεκρώσιμα, *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε, ἡ Αἱ μνῆμαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνανεωθήσονται, ἢ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*. Εἰς τὰ Κατανυκτικὰ τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, τοῦ Τριῳδίου, ὡς καὶ τῶν προεορτίων καὶ μεθεορτίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*, καὶ εἰς τὰ Μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς τὸ *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς ἑορταῖς οὐ στιχολογοῦνται κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν αἱ Θ' Ὠδαί, διὰ τοῦτο οὐδεὶς Στίχος προψάλλεται τῶν Τροπαρίων πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (πλὴν τῆς τοῦ Πάσχα, ὅτε λέγεται τὸ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*), ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ *Δόξα Καὶ νῦν*· οὐδὲν ἧττον ὅμως καθ' ἁπάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τῆς προηγηθείσης Δεσποτικῆς ἑορτῆς, προτάττεται τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗΙ Γ΄ ΩΔΗΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

25. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν τῆς γ' Ὠδῆς Λῖτησιν, ψάλλεται τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου· Θεομητορικῆς δὲ ἑορτῆς τυγούσης, προαναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, καὶ εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριῳδίου καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐπισημότερον ἑορταζομένων Ἁγίων.

Ἐν δὲ ταῖς προεορτίοις καὶ μεθεόρτοις Κυριακαῖς πρῶτον ψάλ-

λεται τὸ τοῦ τυχόντος Ἁγίου Κάθισμα, εἶτα τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον.

ΠΕΡΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥ

26. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος Αἴτησιν, ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου· ἐξαιροῦνται αἱ Κυριακαί, ἐν αἷς συμπίπτουσι Θεομητορικαὶ ἑορταὶ καὶ πᾶσαι αἱ τοῦ Τριῳδίου (πλὴν τῆς Β΄ Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῆς Ὀκτωήχου) καὶ αἱ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων, ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ τρεῖς Κυριακαὶ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Δ΄ καὶ Ζ΄ Συνόδου καὶ ἡ τῶν ἁγίων Πάντων, καθ' ἃς ἀναγινώσκονται τὰ τῶν ἑορτῶν Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι· ἐπίσης ἐξαιροῦνται καὶ αἱ ἐφεξῆς ἑορταί, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτεμ. κς΄), τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν συμπίπτῃ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν Κυριακῇ ἐκτὸς τοῦ Τριῳδίου), τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἁγίων Δημητρίου καὶ Νικολάου, καθ' ἃς προαναγινώσκεται (ὡς εἴρηται ἐν § 25) τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου ἐν τῇ γ΄ Ὠδῇ πρὸ τοῦ Καθίσματος. Ἀναγινώσκονται ὡσαύτως μετὰ τὴν ς΄ Ὠδὴν ἀντὶ τῶν Ἀναστασίμων τὰ Κοντάκια καὶ οἱ Οἶκοι τῶν ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η΄) καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ὅταν συμπίπτωσιν ἔν τινι Κυριακῇ τοῦ Πεντηκοσταρίου, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῶν ἁγίων Πάντων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΑΣΙΩΝ

27. Εἰς πάσας τὰς Κυριακὰς τὰς μεταξὺ τῶν ἐφεξῆς περιόδων περιλαμβανομένας, ἤτοι, ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μέχρι τῆς κα΄ Νοεμβρίου,—ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου, ὡς καὶ τὴν Β΄ Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν,—ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς κζ΄ Ἰουλίου, καὶ εἰς πάσας τὰς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τῶν περιόδων τούτων συμπιπτούσας Ἁγίων ἑορταζομένων μνή-

μας, ψάλλονται Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*. Εἰς τὰς μεταξὺ τῶν προεορτίων καὶ μεθέορτων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν συμπιπτούσας Κυριακάς, καὶ τὰς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τυχούσας Ἁγίων ἑορταζομένων μνήμας, ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς τυχούσης Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰς πρώτας τέσσαρας Κυριακὰς τοῦ Τριῳδίου (ἐὰν μὴ ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς) ψάλλονται αἱ τοῦ Τριῳδίου Καταβασίαι, ὡς καὶ τὴν Α΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν. Ἐν οἱᾳδήποτε δὲ ἡμέρᾳ ἄλλῃ, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν ἑβδομάδων τοῦ Τριῳδίου, συμπιπτούσης ἑορτῆς Ἁγίου τινός, ψάλλονται Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

28. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς, μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς η΄ Ὠδῆς, ὁ Διάκονος (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἐλλείψει Διακόνου) ἐκφωνεῖ, *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*· ὁ Χορὸς *Κύριε ἐλέησον* τρίς· ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ . . .* οἱ Χοροὶ τὸ *Πᾶσα πνοή*, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ἕπεται τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι* καὶ ψάλλεται ὁ Ν΄ ψαλμὸς *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*, Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς[10] *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου . . . Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς . . .* Ἐν δὲ ταῖς τοῦ Τριῳδίου Κυριακαῖς μετὰ τὸν Ν΄ ἀντὶ τοῦ Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, Δόξα *Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι*, Καὶ νῦν *Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν*

---

10. *Τὸ* **Σῶσον ὁ Θεὸς** *ἀνήκει τῷ Ἱερεῖ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τυπικὴν διάταξιν· ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει νὰ τελῇ τότε τὴν Προσκομιδήν, ἵνα μὴ διακόψῃ αὐτήν, ἐπετράπη φαίνεται καὶ τῷ Διακόνῳ λέγειν ταῦτα· ἡ τάξις ὅμως τηρητέα, καὶ ὁ Ἱερεὺς ὀφείλει λαμβάνων ὑπ' ὄψει ταύτην, νὰ σταματήσῃ εἴς τι σημεῖον τὴν Προσκομιδὴν διὰ νὰ εἴπῃ τὴν εὐχὴν τοῦ* **Σῶσον ὁ Θεός.**

χιοι, ὁ στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰσὶδμελον Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ ἀκολούθως στιχολογεῖται τὸ Τὴν Τιμιωτέραν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Θ' ΩΔΗ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ

29. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ Κυριακὴν, καὶ κατὰ πάσας τὰς τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων μνήμας, κατὰ τὰς μεθεόρτους τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν Κυριακάς, καὶ τὰς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς ἐντὸς τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Κυριακῆς, ἡμερῶν τυγχάνουσας Ἁγίων ἑορταζομένων μνήμας, στιχολογοῦμεν *Τὴν Τιμιωτέραν* εἰς τὸν ἦχον τῶν ἐπιλαχουσῶν Καταβασιῶν. Ἐν ταῖς μεγάλαις Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς, οἱαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσιν, ἐν τῇ Μ. Ἑβδομάδι, καὶ ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀναλήψεως Κυριακαῖς, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ *Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου*, ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῶν ἑορτῶν μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ τῆς Καταβασίας. Ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι δὲ τῶν μὲν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι ἂν τύχωσι, ψάλλεται μόνον ἡ θ' Ὠδὴ αὐτῶν ἄνευ τοῦ *Τὴν Τιμιωτέραν* πλὴν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ (ιδ' Σεπτ.) καὶ τῆς Μεταμορφώσεως κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου (ἴσως διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐκ ἔχουσι Μεγαλυνάρια)· τῶν δὲ Θεομητορικῶν, προηγεῖται τὸ *Μεγαλύνει* καὶ ἕπεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς, ἂν συμπέσωσιν ἐν Κυριακῇ· ἂν ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται μόνη ἡ θ'. Ἀλλὰ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ὑπαπαντῆς χάριν τῶν Μεγαλυναρίων, ἅτινα ψάλλονται πάντα, τὸ *Μεγαλύνει* οὐ χωρεῖ ποσῶς, καὶ ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλεται μόνον τὸ *Μεγαλύνει*. Τὴν δὲ ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχῃ, ψάλλεται ὁλόκληρος ἡ θ' ᾠδὴ ἤτοι καὶ τῶν τριῶν Κανόνων ἄνευ τοῦ *Μεγαλύνει*.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΩΝ

30. Ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἂν συμπέσῃ Ἁγίου μνήμη, πρὸ τῶν Ἐξαποστειλαρίων οὐ προηγεῖται ἡ διὰ τοῦ

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Δοξολογία, διότι αὕτη ἐστὶ χαρακτηριστικὸν τῆς Κυριακῆς ἴδιον. Ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὅταν τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάριον ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τῆς ἑορτῆς ὅίς. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ, μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὸ μεθέορτον ἅπαξ· εἰ τύχοι δὲ ἐν ταύτῃ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τελευταῖον τὸ μεθέορτον ἅπαξ. Ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα πέντε Κυριακαῖς, τῇ μὲν Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ μετὰ τὸ *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*[11], ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ τῆς Κυριακῆς. Εἰ δὲ τύχοι ἐν ταύταις καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ἐν μὲν τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Ἐμῶν μελῶν χειρί σου* ἅπαξ, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τρίτον τὸ *Σήμερον ἔαρ γυρίζει*, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς τέσσαρσι Κυριακαῖς μετὰ τὸ *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς τὸ Σαρκὶ ὑπνώσας*, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς· εἰ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος ψάλλεται (ἄνευ τοῦ *Ἅγιος Κύριος*, ὡς προεσημειώθη) τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου πρῶτον, εἶτα τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μόνη ἐκ τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἡ Βαΐφόρος στερεῖται ἰδιαιτέρου Ἐξαποστειλαρίου καὶ ψάλλεται ἐν ταύτῃ ὡς καὶ ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν* ἐκ τρίτου, ἄνευ τοῦ *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν*, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται ἡ Εὐχὴ τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται τοῦ *Πᾶσα πνοή*. Τὴν δὲ Κυριακὴν τοῦ Πάσχα καὶ πᾶσαν ἐν γένει τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τὸ Ἐξαποστειλάριον λέγεται ἄνευ τοῦ *Ἅγιος Κύριος* . . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

31. Ὅταν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς ὡς καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς, εἰς τοὺς Λίνους ψάλλονται πρῶτον Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ εἶτα τῆς τυγχούσης ἑορτῆς δ'· ἐπίσης ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορ-

---

11. Τοῦτο λέγεται πάντοτε δις, ὁσάκις ἂν ἔπηται Ἐξαποστειλάριον· εἶτα λέγεται ὁ στίχος **Ὑψοῦτε Κύριον** . . . καὶ ἄρχεται τὸ Ἐξαποστειλάριον· λέγεται δὲ τρὶς τὸ **Ἅγιος Κύριος** . . . τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, διότι κεῖται ἀντὶ Ἐξαποστειλαρίου.

τα δ'· ὅταν τύχῃ δὲ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, Ἀναστάσιμα γ' μεθέορτα β' καὶ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ'. Ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν τεσσάρων πρώτων Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου, ἐν μὲν ταῖς δυσὶ πρώταις ψάλλονται Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'· ἐν δὲ ταῖς ἑτέραις δυσὶν, ἤτοι τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριῳδίου β' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'· ἐπίσης καὶ ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυχούσης τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ψάλλονται Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ β', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'· τυχούσης δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Ἂν αἱ τῶν ἁγίων, Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνῆμαι συμπέσωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς, εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἁγίων δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν* μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· ἂν τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ'· ἂν δὲ τύχωσι τῇ Ἀποδόσει τῶν Μυροφόρων, ὡς καὶ τῇ τῶν λοιπῶν Κυριακῶν Ἀποδόσει, εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλονται δύο Στιχηρὰ τῆς ἡμέρας, καὶ δ' τῶν Ἁγίων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

32. Ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, καθ' ἃς ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Ὄρθρῳ Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων ψάλλεται τὸ Ἑωθινὸν, καθότι τὰ ἕνδεκα Ἑωθινὰ Δοξαστικὰ, ὡς καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια, εἰσὶν οἷον εἰπεῖν περίληψις τῶν ἕνδεκα Ἑωθινῶν Εὐαγγελίων· ὅταν δὲ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς ἢ καὶ Δεσποτικῆς ἑορτῆς Ἀπόδοσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀντὶ τῶν Ἑωθινῶν Δοξαστικῶν ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν. Τὰ Ἑωθινὰ ὡσαύτως καταλιμπάνονται καὶ ἐν ταῖς ἑξῆς Κυριακαῖς, ἤτοι ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων (ὅταν συμπίπτῃ τῇ ε' Ἰανουαρίου), ταῖς τρισὶ Κυριακαῖς τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Δ' καὶ Ζ' Συνόδου, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς Ἁγίων, ὅταν αἱ μνῆμαι αὐτῶν τύ-

χωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ· αὗταί εἰσιν αἱ τρεῖς ἑορταὶ τοῦ Προδρόμου (τὸ Γενέσιον, ἡ Σύναξις καὶ ἡ Ἀποτομή), ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡ τῶν ιϛ΄, ἡ ἑορτὴ ἑκάστου τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἡ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ ἡ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἔξω τοῦ Τριῳδίου)· εἴθισται δὲ τὰ νῦν ψάλλεσθαι ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ τὰ Δοξαστικὰ καὶ τῶν ἑξῆς Ἁγίων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ ἄλλων Ἁγίων, εἰς ὄνομα τῶν ὁποίων τετίμηται ὁ Ναὸς, ἢ πανηγυρίζεται ἐπισήμως ἡ μνήμη αὐτῶν. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α΄ δεῖ ψάλλεσθαι ἐν Κυριακῇ τὰ Δοξαστικὰ καὶ τῶν ἑξῆς ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν τύχῃ ἔξω τοῦ Τριῳδίου), Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, καὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ (ὡς ἀποφαίνεται ἐν τῇ ὑποσημειώσει τῆς κε΄ Ἰανουαρίου), χάριν τῶν μὲν, ὡς κατακοσμησάντων τὸν Πατριαρχικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τοῦ δὲ, ὡς χρηματίσαντος πρώτου Ἐπισκόπου Βυζαντίου, καὶ τῆς Ἁγίας διὰ τὴν τελουμένην πανήγυριν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τὸ ἱερὸν αὐτῆς Λείψανον. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὅταν αἱ μνῆμαι τῶν Ἁγίων Γεωργίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Μαΐου η) καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τύχωσιν ἐν ταῖς μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακαῖς, ψάλλεται εἰς τοὺς Αἴνους Δοξαστικὸν τὸ τῶν Ἁγίων, εἶτα Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς (μετ' ἐξαιρέσεων, ἃς ἀναφέρει ἡ ἑπομένη παράγραφος).

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΤΟΚΙΟΥ
ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

33. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὸ Ἑωθινὸν Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων, Καὶ νῦν ψάλλεται πάντοτε εἰς ἦχον β΄ τὸ Θεοτοκίον *Ὑπερευλογημένη*, κἂν ἔτι τύχῃ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ καὶ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς· ἐξαιροῦνται αἱ μετὰ τὸ Πάσχα τέσσαρες Κυριακαὶ, τῶν Μυροφόρων, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν αἷς μετὰ τὸ Δοξαστικὸν ἀντὶ τοῦ *Ὑπερευλογημένη*, ψάλλεται τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα*. Ὅταν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ταύταις συμπέσωσι καὶ αἱ τῶν ἁγίων Γεωρ-

γίου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μνήμαι, μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς Κυριακῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, καθ' ἣν Καὶ νῦν λέγεται τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, διότι τὸ Δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς ταύτης ἐστὶν Ἑωθινόν.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ταῖς μνήμαις τῶν προειρημένων ἁγίων ταῖς συμπιπτούσαις ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Λίνους Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, καὶ οὐχὶ τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα*· ὡσαύτως καὶ ὅταν αἱ τῶν προμνησθέντων Ἁγίων μνῆμαι τύχωσι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ ἢ τῇ ἑορτῇ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν, Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἂν ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς συμπέσῃ μιᾷ τῶν πρώτων τεσσάρων Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἂν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἂν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, Δόξα τὸ τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*.

Θεωροῦμεν περιττὸν σημειῶσαι ὅτι ἐν μνήμαις Ἁγίων συμπιπτόντων ἄλλαις ἡμέραις πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ ἐκτὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἂν μὴ ὑπάρχῃ ἡ σύμπτωσις προεορτίων ἢ μεθεόρτων, Καὶ νῦν λέγεται εἰς τοὺς Λίνους, μετὰ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ, ἐξ ἐκείνων ἅτινα οὐ λέγονται ταῖς Κυριακαῖς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

34. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ πᾶσαν Δεσποτικὴν καὶ Θεομητορικὴν ἑορτὴν καὶ τὰς μνήμας τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων, ἐν τῷ Ὄρθρῳ ψάλλεται ἡ λεγομένη Μεγάλη Δοξολογία εἰς τὸν ἦχον τοῦ Δοξαστικοῦ, τὰς δὲ καθημερινάς, τὰς νηστησίμους ἡμέρας καὶ τὰς πρώτας πέντε ἡμέρας τῆς Μ. ἑβδομάδος ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ὄρθρου τῆς Μ. Δευτέρας μέχρι τοῦ τῆς Μ. Παρασκευῆς λέγεται χῦμα ἡ μικρὰ Δοξολογία *Σοὶ δόξα πρέπει*, μεθ' ἣν ἕπεται ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ

Ἀπόστιχα. Ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα Δοξολογία οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα* τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτοῦ μέλος, καὶ τοῦτο ἐπέχει τὸν τόπον τῆς Δοξολογίας καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ

35. Κατὰ πᾶσαν Κυριακήν, καὶ ἂν συμπέσῃ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἢ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, καὶ τὰς μεθεόρτους Κυριακάς, τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριῳδίου (πλὴν τῆς τῶν Βαΐων) καὶ τὰς μετὰ τὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρας Κυριακὰς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ὡς καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου, μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὄρθρου τῆς Κυριακῆς *Σήμερον σωτηρία*· κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἑβδομάδος τυγχούσας Θεομητορικὰς καὶ Δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων μνήμας ψάλλεται τὸ ἰδιαίτερον ἑκάστης ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου· καθ' ὅλην δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καὶ τὴν Ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἀναπληροῖ καὶ τὴν Δοξολογίαν καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα (ἐξαιρουμένων τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς) καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος ἂν τύχῃ ἐν ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ, Ἀπολυτίκιον ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἑκάστης Δεσποτικῆς καὶ Θεομητορικῆς ἑορτῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ (§ 15). Ἀλλὰ τὰς καθημερινάς, ἂν μὴ προηγῆται Δεσποτικὴ καὶ Θεομητορικὴ ἑορτή, ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου λέγεται τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τοῦ Ἀπολυτικίου, ὅπερ εὑρίσκεται ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΙΣΜΩΝ

36. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται ἀπαραιτήτως τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν ὀκτὼ Ἀναστασίμων τῆς Ὀκτωήχου Τροπαρίων· ὅταν δὲ ἐν Κυριακῇ τύχωσι προεόρτια ἢ μεθέορτα Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἢ καὶ μνήμαι ἑορταζομένων Ἁγίων, ψάλλονται πρὸς τοῖς τέσσαρσι τῶν Μακαρισμῶν Τροπαρίοις, καὶ ὁ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ τυχόντος Ἁγίου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ

37. Κατὰ πάσας τὰς Δεσποτικὰς ἑορτὰς ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν μετὰ τῶν καταλλήλων στίχων ἐν οἱᾳδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσιν· ἀλλ' ἂν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, δεύτερον Ἀντίφωνον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς χαρακτηριστικὸν καὶ οὐχὶ τὸ Ἀναστάσιμον. Ὅταν δὲ τύχῃ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἢ καὶ Ἀπόδοσις αὐτῆς, τὸ δεύτερον Ἀντίφωνόν ἐστι τὸ Ἀναστάσιμον *Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*· ἀλλ' ἂν τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ β' Ἀντίφωνόν ἐστι *Σῶσον . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός*· τῇ δὲ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς *Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθείς*, καὶ τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, *Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς*. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα εἴθισται νῦν ἵνα ψάλλωνται ἀπαραλλάκτως καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς Ἀποδόσεως· καίτοι τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυρ. τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἔναρξιν τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ Εἰσοδικοῦ ὁρίζουσι τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων οἱᾳδήποτε ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος καὶ ἂν τύχωσιν, ἀπαραιτήτως ἐπιβάλλονται τὰ Τυπικά, καθόσον στίχους Ἀντιφώνων οἱ Ἅγιοι οὐκ ἔχουσιν. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ *ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ . . . Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . .* τὸ β' Ἀντίφωνον *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν . . . Πρεσβείαις τῶν*

Ἅγιόν σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε, τὸ γ' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός (Ἴδε αὐτὰ τὰ Ἀντίφωνα ἐν τῇ Ἰδιαιτέρᾳ Διατάξει τῆς καθ' ἡμέραν Ἀκολουθίας).

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣΟΔΙΚΩΝ

38. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κατὰ πᾶσαν Θεομητορικὴν ἑορτὴν εἰς τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ Εἰσοδικὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἀλληλουϊα.* Ἐξαιροῦνται αἱ δύο Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ ἡ τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅταν τύχωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, διότι ψάλλονται μὲν τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει τοῦ Εἰσοδικοῦ λέγεται τὸ *Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ* μετὰ τοῦ *ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*· ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσι[12] τῶν δύο τούτων ἑορτῶν, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ. Δεσποτικῶν ὅμως ἑορτῶν Ἀποδόσεις ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, λέγονται τὰ Εἰσοδικὰ αὐτῶν, ἀλλὰ πάλιν μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τυχούσης τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ *Σῶσον ἡμᾶς . . .* λέγεται *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*· τυχούσης τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἢ τῇ Μ. Πέμπτῃ, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς ἑξῆς τρισὶν ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου, Ἀντίφωνα λέγονται τὰ τοῦ Πάσχα, καὶ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἐν τῷ *Σῶσον ἡμᾶς* λέγεται *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων ὡς καὶ καθ' ὁποιανδήποτε ἄλλην πλὴν τῆς Κυριακῆς ἡμέραν ἂν τελῆται λειτουργία, Εἰσοδικὸν ψάλλεται τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς κτ.λ.*

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, εἴθισται νῦν, οὐχὶ τόσῳ ἀκριβῶς, ψάλλεσθαι τὸ Εἰσο-

---

12. *Καίτοι, ὡς γνωστόν, ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀπόδοσιν ἀκριβῶς εἰπεῖν οὐκ ἔχει· ἂν ὅμως συμπέσῃ ἡ κυρία τῆς ἑορτῆς ἡμέρα ἐν Παρασκευῇ ἢ Σαββάτῳ, παρατείνεται ἡ Ἀπόδοσις καὶ τὴν ἐπιοῦσαν, ὡς φαίνεται ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.*

δικὸν *Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν . . . Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν κτλ.* Ὡσαύτως καὶ ἐν πάσαις ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν (ἐξαιρουμένης τῆς ἐν τῷ μεταξὺ τούτων συμπιπτούσης Κυριακῆς) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως καθ' ἑκάστην Λειτουργίαν λέγονται μὲν τὰ Ἀντίφωνα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ Εἰσοδικὰ τῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΩΝ

39. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον, ὃ καὶ προηγεῖται πάντοτε τῶν Ἀπολυτικίων τῶν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ συμπιπτουσῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν Ἀπολυτικίων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὅταν αἱ Ἀποδόσεις αὐτῶν συμπίπτωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ὡς καὶ ἐν Ἀποδόσει Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἂν συμπέσῃ μνήμη Ἁγίου ἑορταζομένου, πρῶτον ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, δεύτερον τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, τρίτον τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ ἀκολούθως τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ὡσαύτως ὅταν ἐν ἡμέραις μεθεόρτοις συμπίπτῃ Ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀκολούθως τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Καὶ ὅταν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀναλήψεως τύχωσιν Ἁγίων ἑορταζομένων μνῆμαι, πρῶτον ψάλλεται τὸ τῆς προλαβούσης Κυριακῆς Ἀπολυτίκιον, εἶτα τὸ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, καὶ ἀκολούθως τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς μεθεόρτοις Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς (καθ' ἃς δηλονότι οὐ συμπίπτει ἑορταζόμενος Ἅγιος) μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, μετὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰ δὲ τύχοι ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐκ τῶν Μεγαλομαρτύρων, κἂν μὴ ἑορτάζηται ἐπισήμως ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, οὐδόλως παραλείπεται τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ μετὰ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς καὶ ἕπεται ὕστερον τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Σημειωτέον ὅτι μνημοσύνου τελουμένου ἐν Κυριακῇ, λέγεται πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ τῶν κεκοιμημένων *Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός*. . .

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΩΝ

ΚΟΝΤΑΚΙΩΝ

10. Τὰ ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ καθ'ὡρισμένας περιόδους ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις Κοντάκια ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Ἀπὸ τῆς ἡ' Νοεμβρίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Εἰσοδίων ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος*· τῇ παραμονῇ τῆς τῶν Εἰσοδίων ἑορτῆς, κἂν τύχῃ Κυριακῇ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Κοντάκιον, *Εὐφροσύνης σήμερον*· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον λόγον*· τῇ θ' Δεκεμβρίου, τὸ *Ἑορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη*· ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει*· τῇ α' Ἰανουαρίου, *Ὁ τῶν ὅλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει*· ἀπὸ τῆς β' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, *Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου*· ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ*· ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, *Ὁ μήτραν παρθενικήν*· τῇ παραμονῇ τῆς Ὑπαπαντῆς, τὸ προεόρτιον, *Θεράπων καὶ μήτηρ*· ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου (ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς), τὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριῳδίου Κοντάκιον[13] ἀπὸ τῆς Λ' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, *Ἡ πάντων χαρὰ* τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, *Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ* τῇ Μ. Πέμπτῃ, *Τὸν ἄρτον λαβὼν* εἰς χεῖρας ὁ προδότης· τῷ Μ.

---

13. *Ἀλλ' ἂν τύχῃ Ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἑβδομάδας τοῦ Τριῳδίου, Κοντάκιον λέγεται τὸ* **Προστασία τῶν χριστιανῶν**, *καθόσον καὶ Κατασασίαι λέγονται* **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Σαββάτῳ, *Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας·* ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες,* ὅπερ ψάλλεται καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (ἀλλὰ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ταύτης ψάλλεται τὸ *Τῇ φιλοπρόμῳ δεξιᾷ·* τῇ τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τῆς ἑορτῆς τῆς Νομικῆς·* τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν·* ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Ὅτε καταβάς·* τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως·* εἶτα ἔκτοτε μέχρι τῆς κζ' Ἰουλίου, τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν·* τῇ β' Ἰουλίου, *Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας·* τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς ἁγίας Ἄννης, (Ἰουλίου κέ) *Προγόνων Χριστοῦ·* ἀπὸ τῆς κζ' Ἰουλίου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεταμορφώσεως, *Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης·* τῇ α' Αὐγούστου, *Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ·* ἀλλ' ἂν τύχῃ Κυριακῇ, πάλιν τὸ *Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης·* τῇ παραμονῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, *Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου·* τῇ ιε' Αὐγούστου μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον·* ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ *Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα·* τῇ λα' Αὐγούστου, *Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε·* τῇ α' τῆς Ἰνδίκτου, *Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ Δεσπότης·* τῇ παραμονῇ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου τὸ προεόρτιον *Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία·* τῇ ἑορτῇ τῶν ἐγκαινίων (ιγ' Σεπτεμβρίου·) *Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία·* τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως *Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ·* ἀπὸ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆς η' Νοεμβρίου κύθις τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν.*

Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς λειτουργίαις (ἐξαιρουμένων τῶν προεορτίων καὶ μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν) Κοντάκια ψάλλονται τῇ μὲν Δευτέρᾳ *Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ·* τῇ δὲ Τρίτῃ *Προφῆται Θεοῦ καὶ Πρόδρομε·* τῇ Τετάρτῃ *Ὁ ὑψωθείς·* τῇ Πέμπτῃ *Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας·* τῇ Παρασκευῇ *Ὁ ὑψωθείς·* καὶ τῷ Σαββάτῳ *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως·* τῷ δὲ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, *Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ.* Σημειωτέον ὅτι ἐὰν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προ-

λάβῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Ε΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ὅταν δὲ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἢ ταῖς πρώταις τέσσαρσιν ἡμέραις τῆς Μ. ἑβδομάδος, Κοντάκιον ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ὅταν δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἢ καὶ ἄλλῃ τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ἡμέρᾳ, τὸ *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

41. Ἐν ἑκάστῃ τελουμένῃ Λειτουργίᾳ (ἐξαιρουμένης τῆς τῶν Προηγιασμένων) ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος· ἐν δὲ ταῖς ἑξῆς Μ. Δεσποτικαῖς ἑορταῖς ἤτοι, ταῖς δυσὶν ἡμέραις τῆς τε ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς τῶν Θεοφανείων, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῷ Μ. Σαββάτῳ, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι, τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ἐν δὲ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ψάλλεται *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα*.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

42. Συμπιπτούσης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Ἐν δὲ ταῖς τῶν ἑφεξῆς Ἁγίων μνήμαις, ἤτοι τῶν τριῶν ἑορτῶν τοῦ Προδρόμου (τοῦ Γενεσίου, τῆς Συνάξεως καὶ τῆς Ἀποτομῆς), τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ὡς καὶ τῶν ΙΒ΄, τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Δ΄ καὶ Ζ΄ Συνόδου, τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν (ὅταν ἡ ἑορτὴ αὐτῶν μὴ συμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ Τριῳδίου), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται, καὶ ἐν Κυριακῇ ἔτι, τῶν Ἁγίων. Ἂν συμπέσωσι Κυριακῇ αἱ ἑξῆς Θεομητορικαὶ ἑορταί, ἤτοι τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου, ἡ Ὑπαπαντὴ, καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς, οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια ὑπόκεινται εἴς τινας ἀλλοιώσεις ἀξιοσημειώτους· οἷον, διὰ τὸ Γενέσιον ἐν Κυριακῇ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγον-

ται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλην Κυριακὴν μεταξὺ τῆς ἑορτῆς ταύτης καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ· διὰ τὴν Ὑπαπαντὴν ἐν Κυριακῇ, εἰ μέν ἐστιν ἔξω τοῦ Τριῳδίου Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς, εἰ δὲ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου, ἐν μὲν τῷ Ὄρθρῳ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τριῳδίου. Διὰ τὸν Εὐαγγελισμόν, ἂν συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος λέγεται τῆς Κυριακῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· ἂν δὲ τῇ Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς· ἂν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἢ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, ἐν μὲν τῷ Ὄρθρῳ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ ὁ Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· ἂν τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἐν μὲν τῷ Ὄρθρῳ λέγεται τὸ τῆς Λειτουργίας Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· καὶ ἂν τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται πάντοτε τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐν οἵᾳ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

43. Ἐν πάσαις ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τὸ *Ἀλληλούϊα* τρὶς ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, τὸ δὲ Μέγα Σάββατον ἀντὶ τοῦ *Ἀλληλούϊα* μετὰ τὸν Ἀπόστολον εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἔσωθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος ψάλλει τὸ Μ. Προκείμενον τῆς Ἀναστάσεως *Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνον τὴν γῆν· εἰς σὲ γὰρ* βαρύν, ὃ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν μεχρισοῦ πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ΡΙΑ' ψαλμοῦ· τὸ δὲ παραλείπειν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ἡμέραις μετὰ τὸν Ἀπόστολον καὶ τὸ Κοινωνικὸν τὸ *Ἀλληλούϊα*, οὐδαμοῦ τῶν ἀρχαίων Τυπικῶν εὑρηται, ἀλλὰ τοὐναντίον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου τῶν Ἀποστόλων τῆς ἑβδομάδος ταύτης, εὑρίσκεται γεγραμμένον τὸ *Ἀλληλούϊα* τρὶς, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ὀφείλουσιν οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοῦτο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΥΜΝΟΥ

44. Ἐν ἑκάστῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου ἢ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται ὁ Χερουβικὸς Ὕμνος τὸ *Οἱ τὰ Χερουβὶμ*, ἀλλὰ τὴν Μ. Πέμπτην καὶ τὸ Μ. Σάββατον καίτοι τελεῖται ἡ αὐτὴ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ὑπάρχει ὡς πρὸς τοῦτο διαφορά, διότι τῇ μὲν Μ. Πέμπτῃ ἀντὶ τοῦ *Οἱ τὰ Χερουβὶμ* ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*, τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία*. Ἐὰν ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτὴ τύχῃ τῇ Μ. Πέμπτῃ, τελεῖται μὲν ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ὅμως τὸ *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Λειτουργίαις τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται πάντοτε τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ

45. Ἐν ἑκάστῃ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου, καθ' οἱανδήποτε καὶ ἂν τελῆται ἡμέραν, ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς μεθεόρτοις Κυριακαῖς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἑορταζομένων Ἁγίων, καθ' ἃς ἐν τῷ Ὄρθρῳ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ψάλλεται τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς καὶ Θεομητορικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ *Ἄξιόν ἐστιν*, ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' Ὠδῆς τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου. Τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἀντὶ τῆς Καταβασίας τῆς Θ' *Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη* εἴθισται (καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον σημειοῖ τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν) ψάλλεσθαι τὸ ἐν τῇ Ζ' Ὠδῇ Τροπάριον *Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*. Ἐν ταῖς τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ *Ἄξιόν ἐστιν* ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη*.

Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐν ταῖς μνήμαις τῶν Ἁγίων ταῖς συμπιπτούσαις μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς, ψάλλεται μετὰ τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ *Ἄξιόν ἐστι* καὶ οὐχὶ τὸ *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, ὅπερ μόνον ἐν ταῖς Κυριακαῖς καθιέρωται ᾄδη· διότι ἐν αὐταῖς οὐδὲ τὸ *Τὴν*

τιμιωτέραν στιχολογοῦμεν νῦν· ἐξαίρεσις γίνεται ὅταν συμπέσῃ ἡ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου μνήμη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑορτῆς, καὶ τῇ ἑορτῇ ἡ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ὅτε ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ' ἀντὶ τοῦ *Ἄξιόν ἐστιν*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ

46. Τὸ Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* ψάλλεται ἐν ταῖς τῶν Κυριακῶν ἱεραῖς Λειτουργίαις, ἂν μὴ συμπίπτῃ ταύταις Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ Ἀπόδοσις Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἢ Θεομητορικῆς. Ψάλλεται ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἐν οἵᾳ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἑορτὴ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, ὅτε συνεχίζονται αἱ ὧραι μετὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, ἐν οἱᾳδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχωσι, ψάλλονται τὰ ἑκάστῃ ὡρισμένα Κοινωνικὰ, ἐν δὲ ταῖς Θεομητορικαῖς (ἐξαιρουμένης τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὅτε ψάλλεται τὸ *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*) καὶ Κυριακὴ ἂν τύχῃ ψάλλεται τὸ *Ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι*. Ὅταν αἱ μνῆμαι τῶν ἑξῆς Ἁγίων συμπέσωσιν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ *Αἰνεῖτε*, ψάλλονται ἄλλα Κοινωνικὰ τὰ χαρακτηρίζοντα ἕκαστον· ὡς, ἐν ταῖς τρισὶ τοῦ Προδρόμου ἑορταῖς, τὸ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, ἐν ταῖς τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, ὡς καὶ τῶν ιβ', ἐν ταῖς τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν, ἐν τῇ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, ἐν τῇ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τὸ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*· ἐν τῇ τῶν Ταξιαρχῶν τὸ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους*· τῇ δὲ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τὸ *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς*, ὡς καὶ τῇ α' τοῦ Αὐγούστου (ἂν μὴ συμπέσῃ Κυριακῇ.) Ἐν ταῖς μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ τέσσαρσι Κυριακαῖς τὸ *Σῶμα Χριστοῦ*· καὶ ἐν τῇ τῶν ἁγίων Πάντων Κυριακῇ καὶ ταῖς μνήμαις τῶν Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τὸ *Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι*. Ἐν δὲ ταῖς καθημεριναῖς, καὶ ταῖς μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τελουμέναις Ἱεραῖς Λειτουργίαις (ἐκτὸς τῶν ἡμερῶν τῶν Ἀποδόσεων) ψάλλονται τὰ τῆς ἑβδομάδος Κοινωνικὰ, τῇ Δευτέρᾳ *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα*· τῇ Τρίτῃ *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος*·

τῇ τετάρτῃ *Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι* καὶ τὸ ὄνομα *Κυρίου* ἐπικαλέσομαι· τῇ Πέμπτῃ *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν*, καὶ *εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν*· τῇ Παρασκευῇ *Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός* καὶ τῷ Σαββάτῳ *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε*, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ψάλλεται τὸ *Γεύσασθε* καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, ἐκτὸς ἂν τύχῃ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ὅτε ἀντὶ τοῦ *Γεύσασθε* ψάλλεται τὸ *Εἰς μνημόσυνον*. Σημειωτέον ὅτι κἂν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπέσῃ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Μ. Πέμπτῃ, ὡς καὶ ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, πλὴν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, Κοινωνικὸν ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

47. Ἐν ἑκάστῃ Λειτουργίᾳ, καὶ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἐὰν ᾖ, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Διάκονον τὸ *Μετὰ φόβου Θεοῦ* καὶ τὸν Ἱερέα *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, ψάλλεται εἰς ἦχον β' τὸ *Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*. Ἐν δὲ ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς Ἀποδόσεσιν αὐτῶν, τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, ἀντὶ τούτου ψάλλονται τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀπολυτίκια. Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τροπάριον *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ* χύμα· τῷ Μ. Σαββάτῳ τὸ *Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ λῃστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν* εἰς ἦχον β' εἱρμολογικῶς. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀποδόσεως, καθ' ἑκάστην ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τὸ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ*· ἀπὸ δὲ τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ ἑφεξῆς τὸ *Εἴδομεν τὸ φῶς*. Ἐν δὲ ταῖς Προηγιασμέναις Λειτουργίαις ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς* λέγεται τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ

48. Τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* ψάλλεται πάντοτε εἰς ἦχον β' χῦμα καὶ ἐν ταῖς τρισὶ Λειτουργίαις, τῇ Προηγιασμένῃ, τῇ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τῇ τοῦ Μ. Βασιλείου, μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Μόνον ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως, ἀντὶ τούτου ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, καὶ τοῦτο εἰς ἦχον δ' χῦμα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΥΡΙΟΥ

49. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸν λαὸν ἡ εὐχὴ *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε. . .* ἐπίσης καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς ἐν οἷς γίνεται Ἀρτοκλασία, ὡς ἐσημειώθη καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἔστι δ' αὕτη ἡ ἑκάστῳ χριστιανῷ ποθεινὴ εὐχὴ, ἡ ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν παρὰ τοῦ λειτουργοῦ Ἱερέως εὐλογία.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙ' ΕΥΧΩΝ

50. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῷ τέλει πάσης προσευχῆς καὶ ἱεροπραξίας καὶ δὴ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνούμενον *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν* ἐστὶ τὸ ἐπιφώνημα. Ἐν τῇ Διακαινησίμῳ δμως ἑβδομάδι ἀντὶ τούτου καταλιμπανομένου, ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας ἐκφωνεῖ τρὶς τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, καὶ ὁ λαὸς ἀνταπαντᾷ ἑκάστοτε λέγων τὸ *Ἀληθῶς ἀνέστη*· εἶτα ὁ Ἱερεὺς τελευταῖον *Προσκυνοῦμεν* αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν, καὶ αὖθις τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ὁλόκληρον.

Σημειωτέον δὲ ὅτι χρροστατοῦντος ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις Ἀρχιερέως ἢ Πατριάρχου, λέγεται—ἀντὶ *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων*,—*Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ[1], ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν **Προοιμιακὸν**, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τοῦ τυχόντος ἤχου, β΄ ἐκ τῶν πρώτων τριῶν Στιχηρῶν, α΄ ἐκ τῶν δευτέρων τριῶν, καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου. Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, (ἢ Σταυροθεοτοκίον, τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας) *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τὸ *Εἴη τὸ κράτος*, τὰ Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν, ἐκ τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὡρολογίου ὡς καὶ τῆς Παρακλητικῆς καθημερινῶν Θεοτοκίων τῶν Ὀκτὼ ἤχων, καὶ ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις.

α΄. Ἐὰν ὁ τυχὼν τῆς ἡμέρας Ἅγιος ἔχῃ ς΄ Στιχηρὰ, ἀλλὰ στερῆται Δοξαστικοῦ, καταλιμπάνονται τὰ γ΄ καὶ ἀντ' αὐτῶν ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ἅτινα καὶ προηγοῦνται.

β΄. Ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχῃ δύο Δοξαστικὰ, ψάλλονται μόνα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἄνευ τῆς Παρακλητικῆς, διπλασιαζόμενα.

γ΄. Ἐὰν ὦσι δύο Ἅγιοι ἔχοντες ἴδια Στιχηρὰ ἕκαστος, ψάλλονται μόνα τὰ τῶν Ἁγίων, ἄνευ τῶν τῆς Παρακλητικῆς.

δ΄. Ἐὰν ὁ τυχὼν ἐν Σαββάτῳ Ἅγιος μὴ ἔχῃ Δοξαστικὸν, Δόξα Καὶ

---

1. Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τῆς Θ΄ λέγομεν, ἥτις προηγεῖται τοῦ Ἑσπερινοῦ, διότι περὶ αὐτῆς ἐν τῇ Προθεωρίᾳ ἀρκετὰ ἐσημειώθησαν **§ 1.**

νῦν τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, ἐὰν δὲ ἔχῃ Δοξαστικόν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ ά Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, καὶ Ἀπολυτίκιον λέγεται ἐπίσης τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου· ἀλλ' ἐὰν μὴ ἔχῃ ὁ Ἅγιος Δοξαστικά, Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ *Ἀπόστολοι Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, Καὶ νῦν Μήτηρ ἁγία* (Ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ Ἀπολυτίκια τοῦ 6΄ ἤχου, Παρασκ. ἑσπέρας).

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, Βασιλεῦ Οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, *Ὅτι σοῦ ἐστιν, Κύριε ἐλέησον* ιβ΄, *Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν* τρὶς καὶ ὁ Ν΄ Ψαλμὸς, καὶ τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστι διατεταγμένον ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἐν ταῖς Προεορτίοις καὶ Μεθεόρτοις ἡμέραις τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν ἀντὶ τοῦ *Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος* λέγεται τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς εἰς τὰς μεθέορτους, καὶ ἀντὶ τῶν Τροπαρίων *Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου* λέγονται τὰ Κοντάκια. Μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην* (τούτου ψαλλομένου αἴρεται τὸ παραπέτασμα τῆς Ὡραίας Πύλης), ὁ δὲ Ἱερεὺς βαλὼν ἐπιτραχήλιον ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς, λέγει, *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· ὁ α΄ Χορὸς Κύριε ἐλέησον* τρὶς, *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὁ β΄ Χορὸς Κύριε ἐλέησον* τρὶς, *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Κύριε ἐλέησον* τρὶς, *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν* (ἢ χώραν) *ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ κτλ. τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς·* οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Κύριε ἐλέησον* ἐκ περιτροπῆς τετράκις ἀνὰ δέκα, ὁ Ἱερεὺς *ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς·* οἱ Χοροὶ τὸ *Κύριε ἐλέησον* ἔτι τρίς· ὁ Ἱερεὺς *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν πε-*

ράτων τῆς γῆς κτλ. ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Εἶτα στραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος·* καὶ κατελθὼν μίαν βαθμίδα τοῦ βήματος ἐξακολουθεῖ, *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου·* καὶ οἱ Χοροὶ τὸ *Κύριε ἐλέησον* συνεχῶς· *Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν* καὶ καθεξῆς, *εἴπωμεν· καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον* τρὶς καὶ εὐθὺς τὸ *Δι' εὐχῶν·* καὶ ὁ λαὸς *Ἀμήν.* Ὁ Ἱερεὺς λαβὼν συγχώρησιν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἐκφωνεῖ· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·* ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν·* ὁ ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, *Σῶσον Κύριε· Δόξα Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ,* Καὶ νῦν *Προστασία βεβαία·* ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον·* οἱ Χοροὶ *Κύριε ἐλέησον* τρίς· *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν·* *Κύριε ἐλέησον* τρίς· *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν·* ἡ Ἐκφώνησις, *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος·* ὁ Χορὸς *Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ·* ὁ Ἱερεὺς *Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν·* καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἑξάψαλμος, ἀκροωμένου τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει· μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ἡ Μ. Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι πρέπει.* Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Λιτὴ καὶ ἡ Ἐκφώνησις, *Ὅτι σὸν τὸ κράτος·* Καθίσματα τὰ τῆς Παρακλητικῆς, ὁ Ν'. Ψαλμὸς, οἱ Κανόνες τῆς Παρακλητικῆς, ἐν οἷς διὰ μὲν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ Κανόνος τροπάρια λέγομεν Στίχον τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι·* διὰ δὲ τὰ Μαρτυρικὰ, *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν,* διὰ δὲ τὸν ἕτερον Κανόνα τῆς

Παρακλητικῆς, τῇ μὲν Δευτέρᾳ λέγομεν *Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν· τῇ δὲ Τρίτῃ. Προφῆται τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν· τῇ τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, Ὑπεραγία Θεοτόκε Σῶσον ἡμᾶς· τῇ Πέμπτῃ, Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*, καὶ διὰ τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου, *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ·* καὶ τῷ Σαββάτῳ διὰ μὲν τὰ Μαρτυρικὰ *Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου·* διὰ δὲ τὰ Νεκρώσιμα, *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*, καὶ διὰ τὰ τῶν κεκοιμημένων, *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε*. Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ ἁρμοδίου Στίχου, *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν* (ἐὰν ὦσι δύο, *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ*) ἀπὸ γ' Ὠδῆς ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς ἐκ τοῦ Μηναίου, ἡ Αἴτησις, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' ὁ Εἱρμὸς καὶ ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας (ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ) ἐὰν μὴ ἔχῃ ὁ Ἅγιος, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· εἶτα ἀναγινώσκονται καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Κανόνος Ὠδαί, ἀπ' θ' *Λιτοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*, καὶ ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς ι' Ὠδῆς, εἶτα στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι·* τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου τῆς ἑβδομάδος (ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ ἢ τῇ Παρακλητικῇ), εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τὸ Θεοτοκίον, καὶ εὐθὺς τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει·* ὁ Ἱερεὺς *Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν*, καὶ μετὰ τὸ *Σὸν γὰρ ἐστὶ τὰ Ἀπόστιχα* τῆς Παρακλητικῆς μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν· ὁ Α' *Ἐπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου·* καὶ ὁ Β' *Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς* (ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ) Δόξα. καὶ Νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, τὸ Τρισάγιον, *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου Θεοτοκίον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Α'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Δόξα Καὶ νῦν *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .*

Β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . .

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . . Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου. . . Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. . .

Γ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς, γαλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός. . .

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς, γαλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-*

μεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (ὅρα ταῦτα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ)· τῇ Δευτέρᾳ Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ· τῇ Τρίτῃ Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε· τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ Ὁ ἐσταυρωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ· τῇ Πέμπτῃ, Τοὺς ἀποστόλους καὶ θεοφθόγγους· τῷ Σαββάτῳ, Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως[2]· τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, Εἴδομεν τὸ φῶς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκ γ' Εὐλογία Κυρίου· ἡ μεγάλη Ἀπόλυσις καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ὅταν δὲ μετὰ τὸν Ὄρθρον μὴ ἕπηται Λειτουργία, εὐθὺς μετὰ τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι λέγεται τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, εὐθὺς Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ συνάπτεται ἡ Α' Ὥρα, καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, εἶτα ὁ Ἱερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ... Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία, ὀρθοί· ὁ Χορὸς, Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός· ὁ Ἱερεὺς, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι· τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου εἰς τὸ Ὄρθρον ἐὰν ὁ Ἅγιος μὴ ἔχῃ μήτε Ἐξαποστειλάριον, μήτε Αἴνους, ψάλλομεν Ἐξαποστειλάρια τὰ τῆς ἡμέρας (ἄτινα ὅρα ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὡρολογίου), εἰς τοὺς Αἴνους τὰ τῆς Παρακλητικῆς τῶν Αἴνων Στιχηρὰ, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, τὸ Σοὶ δόξα πρέπει· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν κτλ. Σὸν γάρ ἐστι· καὶ τὰ Νεκρώσιμα Ἀπόστιχα Προσόμοια, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία.

4. Ὅταν ἡ ἡμέρα τύχῃ προεόρτιος ἢ μεθέορτος Δεσποτικῆς ἢ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, τύχῃ δὲ καὶ Ἅγιος ἔχων Δοξαστικὰ, ἐν τῷ

---

2. Τινὲς ψάλλουσι καθ' ἑκάστην· Κοντάκιον Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἑσπερινῷ ψάλλομεν Στιχηρὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'· Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τὰ προεόρτια, ἢ τὰ μεθέορτα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον, ἢ τὸ μεθέορτον, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς προεορτίους.

5. Τὸ πρωΐ, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὰ προεόρτια Καθίσματα (ἐὰν ὑπάρχωσιν) ἢ τὰ μεθέορτα, ὁ προεόρτιος Κανὼν ἢ ὁ μεθέορτος, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τὸ μεθέορτον, ἀφ' ς' τὸ προεόρτιον Κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν Θ' ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου (ἐὰν ἔχῃ) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον· ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχῃ Λῖτυς, ψάλλεται τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δὲ μὴ ἔχῃ, μετὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια εὐθὺς τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν*· ἡ Ἐκφώνησις *Σὸν γὰρ ἐστὶ* καὶ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Ἀπόστιχα, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν, τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν ἐν μὲν ταῖς προεορτίοις ἡμέραις Ἀντίφωνα τὰ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς Λειτουργίαις, ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τὰ τῶν ἑορτῶν Ἀντίφωνα[3], ἀλλ' εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς* μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς τυχούσης ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον προεόρτιον, ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ Ἀπόλυσις.

3. *Τινὲς καὶ εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ψάλλουσι τὰ καθημερινὰ Ἀντίφωνα.*

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ

ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Θ' ὥραν, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως[1], ὁ χοροστατῶν Ἐπίσκοπος (ἢ ὁ Προϊστάμενος) λέγει τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἶτα ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς) τὴν μεγάλην Συναπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα* καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ταχθέντος ἀναγνώστου ὁλόκληρον τὸ Λ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Ἔτι καὶ ἔτι*· ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν, *Ὅτι σὸν τὸ κράτος*. Εἶθ' οὕτως ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς ψαλμοὺς ΡΜ' καὶ ΡΜΑ' ἤτοι τὸ *Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ* καὶ τὸ *Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα* εἰς τὸν τυχόντα τῆς ἡμέρας ἦχον μέχρι τοῦ *Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με*· ἀπὸ δὲ τοῦ *Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου*, συμψάλλονται σὺν τοῖς λοιποῖς Στίχοις τὰ ζ' ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου Στιχηρὰ, καὶ τὰ γ' τοῦ ἐπιλαχόντος Ἁγίου Προσόμοια μετὰ τῶν ἑφεξῆς Στίχων·

διὰ τὸ α' Στιχηρὸν ὁ Στίχος

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

---

1. *Ἐν ἑκάστῃ Ἐκφωνήσει τοῦ Ἱερέως καταληγούσῃ εἰς τὸ Ἀμήν, ὁ Χορὸς ὀφείλει ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ λέγειν μετὰ μέλους καὶ εὐλαβείας τὸ Ἀμήν· ἄλλως παραβαίνει τὸ καθῆκον αὐτοῦ ὡς ψάλτου.*

Τὸ 6΄] **Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.**

Τὸ γ΄] **Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.**

Τὸ δ΄] **Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.**

Τὸ ε΄] **Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.**

Τὸ ς΄] **Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.**

Τὸ ζ΄] **Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.**

Τὸ η΄] **Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.**

Τὸ θ΄] **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.**

Τὸ ι΄] **Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.**

(Σημειωτέον ὅτι οὐδόλως συγχωρεῖται τοῖς ψάλλουσι νὰ καταλιμπάνωσιν ἢ κατεσθίωσι λέξεις ἐκ τῶν προψαλλομένων τοῖς Στιχηροῖς Στίχων, διότι ἁμαρτάνουσιν, ἀλλ' ὀφείλει ἕκαστος τούτων λέγειν ὁλοκλήρους τοὺς Στίχους εἰς ἀκοὴν πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων).

Καὶ εἰ μὲν ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχει Δοξαστικὸν, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς΄ καὶ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου δ΄, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· εἰ δὲ μὴ ἔχῃ, λέγονται τρία μόνον τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν, τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἴσοδος, ὁ Προϊστάμενος τὸ *Φῶς ἱλαρόν*· οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν* ἐκ τρίτου εἰς ἦχον β΄· μετὰ τὸ Προκείμενον ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ *Εἴπωμεν πάντες* καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι ἐλεήμων*, ὁ Προϊστάμενος τὸ *Καταξίωσον Κύριε*· ὁ Διάκονος, *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ*· ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν *Εἴη τὸ κράτος* καὶ ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὰ

δ' Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ· τὸ α' λέγεται ἄνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν προψάλλον. ται οἱ ἑφεξῆς Στίχοι·

6'] **Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

γ'] **Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.**

δ'] **Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.**

Δόξα Καὶ νῦν, τὸ Ἀπόστιχον Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰ δὲ ὁ Ἅγιος ἔχει Δοξαστικὸν, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· ὁ Προϊστάμενος τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ὁ ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον· ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία*, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ὁ α' τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον· ἐὰν δὲ ἑορτάζηται ὁ Ἅγιος, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ψάλλεται τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Δόξα Πατρὶ, εἶτα Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, τὸ Θεοτοκίον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, *Σοφία*· ὁ Ἱερεὺς *Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν*· ὁ Προϊστάμενος *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων*· ὁ Ἱερεὺς *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν· δόξα σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν κτλ.* τὸ *Δι' εὐχῶν*, ὁ Χορὸς τὸ *Ἀμὴν*, καὶ οὕτω λήγει ὁ Ἑσπερινός.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προϊστάμενος λέγει *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι· Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε*· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, Κύριε ἐλέησον ιβ' *Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν*· γ' καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς, εἶτα ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἐὰν ἔχῃ Λιτὴν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἐπιτάττε-

ται, εἰδ' οὔ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἑφεξῆς δ' Τριαδικὰ Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σε τὸν Θεὸν λόγον.

Ὑμνήσωμεν πάντες Θεοπρεπῶς ἄσμασιν ἐνθέοις.

Ἐκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱόν, Ἄχραντε Παρθένε (ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς).

Μετὰ τὰ Τριαδικά, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἢ τοῦ Ἁγίου τὸ Ἀπολυτίκιον, ἐὰν ἑορτάζηται, εἶτα ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν χώραν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ κτλ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς κτλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου... μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, τοὺς κτίτορας κτλ. εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δι' εὐχῶν...* ὁ Χορὸς τὸ *Ἀμήν* καὶ οὕτω συμπληροῦται τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ ἄρχεται ὁ Ὄρθρος.

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, ὁ Ἀναγνώστης τὰ Τροπάρια, *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*, Δόξα *Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ*, Καὶ νῦν *Προστασία φοβερά*. Ὁ Ἱερεύς, *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*· ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος*, ὁ Χορὸς *Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ*· ὁ Ἱερεύς *Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι.*

δι, ὁ Χορὸς ἐπᾴδει τὸ Ἀμὴν, καὶ ὁ Προϊστάμενος ἄρχεται τοῦ Ἐξαψάλμου, πάντων ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροωμένων καὶ μηδενὸς μήτε ὑπὸ βηχὸς μήτε ὑπὸ ἄλλης ἀνησυχίας τὴν κατανυκτικὴν προσευχὴν ταράττοντος, ὡς διαγορεύουσι τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον ὁ Ἱερεὺς τὴν μεγάλην Συναπτὴν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει καὶ οὕτως ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τετράκις τὸ Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν* εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν ὡρισμένων ἀπὸ τοῦ β΄ στίχων *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·* καὶ τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον διπλασιάζεται· ἐὰν δὲ ᾖ ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἑορταζόμενος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἅπαξ, εἶτα Δόξα Πατρὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια ἀναγινώσκεται τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος (ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ᾖ ἑορταζόμενος), εἰδὲ μὴ, ὁ Ἄμωμος· μετὰ ταῦτα ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχῃ Καθίσματα, ψάλλονται τὰ τῆς γ΄ Στιχολογίας[2]· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται·* ἀκολούθως ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον· μετ' αὐτὸ ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τοὺς Κανόνας, τὸν Ἀναστάσιμον, καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου ἀνὰ δ΄ Τροπ. ἀφ' ἑκάστης Ὠδῆς. Στίχους δὲ εἰς μὲν τὸν Ἀναστ. μετὰ τὸν Εἱρμὸν, *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἁγίου, *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.* Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν, *Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἐὰν ᾖ ἑορταζόμενος, λέγεται ἐνταῦθα καὶ ἔπειτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἀφ' ς΄, ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν καὶ τὴν Ἐκφώνησιν *Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης* καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου τὸ Κοντάκιον καὶ

---

2. *Ἐὰν ὁ ἑορταζόμενος Ἅγιος ᾖ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐκ τῆς Ἐκκλησίας εὐφημουμένων, καὶ ἐν ταῖς δυσὶ πρώταις στιχολογίαις τῶν Καθισμάτων, ψάλλονται αὐτὰ ἐν ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου, ὡς ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις αὐτῶν Ἀκολουθίαις σημειοῦται.*

ὁ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολούθως ψάλλονται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' Ὠδὴ τῶν Κανόνων. Μετὰ τοὺς Κανόνας ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰς Καταβασίας· μετὰ τὴν ἡ' Ὠδὴν ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*· ὁ Ἱερ. *Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ*· οἱ Χοροὶ τὸ *Πᾶσα πνοὴ* εἰς ἦχον β' ἐκ τρίτου, ὁ Διάκ. *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*· ὁ Ἱερ. *Εἰρήνη πᾶσι*, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματί σου*· ὁ Ἱερ. *ἐκ τοῦ. . . ἁγίου Εὐαγγελίου . . . Πρόσχωμεν*· καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ἑωθ. Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ *δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*· καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλ. τὸν Ν' ψαλ. Εἰς τὸ *Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας* ἐξέρχεται ὁ Ἱερ. μετὰ τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου καὶ ἵσταται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Προϊστάμενος ἀσπάζεται τὸ Εὐαγ., εἶτα δὲ καὶ ὁ λαὸς ἐν τάξει καὶ εὐλαβείᾳ· μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ν' Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων*· ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς . . .* καὶ τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου*. Εἶτα ὁ Ἱερ. *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου* καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ *Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς*· οἱ Χοροὶ ψάλλουσι δ' τὸ *Κύριε ἐλέησον* ἀνὰ τρίς. Καὶ ὁ Ἱερ. *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ, *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν*· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς τὸν ἦχον τῶν Καταβασιῶν, *Τὴν τιμιωτέραν* προτάττοντες ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν Στίχων τῆς θ' Ὠδῆς τῆς Θεοτόκου.

Λ'] **Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.**

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Β'] **Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.**

Τὴν τιμιωτέραν.

Γ'] **Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ**

ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Δ΄] **Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.**

Τὴν τιμιωτέραν.

Ε΄] **Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.**

Τὴν τιμιωτέραν.

ΣΤ΄] **Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.**

Τὴν τιμιωτέραν.

Καὶ ἀκολούθως ψάλλεται καὶ ἡ Θ΄ Κατάβασία. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς *Ἔτι καὶ ἔτι, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ δευτέρου, εἶτα τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐὰν δὲ ὁ τυχὼν Ἅγιος ἔχῃ Ἐξαποστειλάριον, ψάλλονται μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Μετὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια ψάλλονται οἱ Αἶνοι· ὁ α΄ Χορὸς *Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· ὁ β΄ Χορὸς, Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ Δόξα αὕτη ψάλλονται τὰ τῶν Αἴνων η΄ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ μετὰ τῶν ἑφεξῆς στίχων.

Α΄] **Δόξα αὕτη ἔστι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.**

Β΄] **Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.**

Γ΄] **Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.**

Δ΄] **Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.**

Ε΄] **Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.**

ΣΤ'] Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ζ'] Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Η'] Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐὰν δὲ ὁ Ἅγιος ἔχῃ Λίνους, ψάλλονται ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ', ἀλλὰ τότε ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ζ' καὶ η' στίχων λέγονται τοῦ Ἁγίου οἱ κατάλληλοι, οἵτινες ἀπαντῶνται συνήθως ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ. Εἶτα Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ὑπεραγία Θεοτόκε, ἱκετηρία ἀπαύστακτος, πρεσβεία ἀνεπαίσχυντος, μὴ παρίδῃς τοὺς προσκυνοῦντάς σε· καὶ ψάλλεται ἡ Μ. Δοξολογία εἰς τὸν ἦχον τοῦ Δοξαστικοῦ. Ψαλλομένης τῆς Δοξολογίας λέγει ὁ Διάκονος μυστικῶς τὴν Ἐκτενῆ *Ἔλεησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· κτλ. ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος· ἔτι ὁ Διάκονος *Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· κτλ. ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν . . . *Εἰρήνη πᾶσι· ὁ Διάκονος *Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε· ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν *Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν· τὴν Ἐκφώνησιν *Σὺ γὰρ εἶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ τὴν Μ. Ἀπόλυσιν. Ὁ δὲ 6' Χορὸς μετὰ τὴν Δοξολογίαν ψάλλει τὸ Τροπάριον *Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονε· καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρός· ὁ Χορὸς ἐπᾴδει τὸ Ἀμήν· μετὰ μέλους· ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων ἐν ἑκάστῃ Αἰτήσει τὸ *Κύριε ἐλέησον· μετὰ τὸ τέλος τῆς Συναπτῆς, ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα· καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Τυπικά, *Εὐλόγει ἡ ψυχή

μον τὸν Κύριον εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δ'· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ψαλμοῦ ὁ Διάκονος Ὅτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεύς, Ὅτι σὸν τὸ κράτος· καὶ ὁ β' Χορὸς ἄρχεται εἰς ἦχον β' Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, Λίτει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· μετὰ τὸ τέλος ὁ Διάκονος Ὅτι καὶ ἔτι· ὁ Ἱερεύς Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος· καὶ ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν οὕτως:

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ β'. **Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.**

Ὁ α'. **Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.**

Ὁ β'. **Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.**

Ὁ α'. **Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.**

(Καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου τούτου ψάλλονται τὰ τῶν Μακαρισμῶν ἀναστάσιμα Στιχηρά, μετὰ τῶν λοιπῶν Μακαρισμῶν· ἂν ὅμως ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἢ ἑορταζόμενος, λέγονται μόνον τὰ δ' πρῶτα ἀναστάσιμα Στιχηρά, καὶ ἔπειτα ἐκ τῆς σ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἕτερα δ').

ὁ β'. **Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.**

ὁ α'. **Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.**

ὁ β'. **Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.**

ὁ α'. **Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.**

ὁ β'. **Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.**

Εἶτα ὁ α'. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ὁ β'. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγ. ὁ Διάκον. *Σοφία, ὀρθοί.* Ὁ α' Χορὸς *Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,* ὁ β' Χορὸς συμπληροῖ τοῦτο λέγων *Ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα·* ὁ α' Χορὸς τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκ. τοῦ ἤχου, ὁ β' τὸ τοῦ Ἁγίου (ἐὰν ἐλέχθη καὶ εἰς τὸ Θεὸς *Κύριος*), εἶτα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον. Μετὰ ταῦτα ὁ Διάκ. *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Χορὸς *Κύριε ἐλέησον*, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν* ... ὁ Χορὸς ἐπᾴδει τὸ *Ἀμήν*, εἶτα ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὕμνος[3], μεθ' ὃν ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὰ Προκείμενα τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Διάκον. ἐκφωνεῖ *Προσχῶμεν, σοφία, προσχῶμεν·* καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ *Ἀλληλούϊα* ἐκ τρίτου εἰς ἦχον β', ὁ δὲ Ἱερ. ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς Ὡραίας Πύλης ἐκφωνεῖ (ἐὰν μὴ ᾖ ἕτερος Διάκονος) *Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*, ὁ Ἱερ. *Εἰρήνη πᾶσι*, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματί σου*, ὁ δὲ Διάκον. ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος[4] λέγει *Ἐκ τοῦ κατὰ . . . ἁγίου Εὐαγγ. τὸ ἀνάγνωσμα*, ὁ Ἱερ. (ἐὰν μὴ ᾖ ἄλλος διάκονος) *Πρόσχωμεν*, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλ. Μετὰ τὸ τέλος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει μετὰ μέλους τὸ *Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι*, ὁ Διάκ. τὴν Ἐκτενῆ *Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς . . . μετὰ τῶν κατηχουμένων*, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἑκάστοτε τὴν ὡρισμένην Ἐκφώνησιν. Μετὰ δὲ τὸ *Ὅτως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι* ... ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων μετὰ μέλους, ἀλλὰ καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ κατανύξεως, εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας τὸν Χερουβικὸν Ὕμνον·

---

3. Τοῦ τελευταίου Τρισαγίου τὸ **Δύναμις**, *Διακόνου λειτουργοῦντος, λέγεται ὑπ' αὐτοῦ.*

4. Διακόνου μὴ ὄντος, λέγει πάντα τὰ τοῦ Διακόνου ὁ Ἱερεύς· ἀλλὰ τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης καὶ οὐχὶ ποτὲ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, ὡς τινες ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις χρόνοις ἐξ ἀγνοίας ἢ φιλοδοξίας ἀκαίρου ἠθέλησαν ἵνα εἰσαγάγωσι.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ Ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν· (τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ὕμνου ψάλλει ὁ β΄ Χορὸς) **ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν· Ἀλληλούϊα.**

Μετὰ τὴν Εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ὁ Διάκον. *Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων* κτλ. Εἰς τὸ τέλος ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν *Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ εὐθὺς Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ καὶ τῷ πνεύματί σου·*

ὁ Διάκονος *Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.*

ὁ α΄ Χορὸς *Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.*

ὁ Διάκονος *Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.*

Ὁ Προϊστάμενος λέγει εὐλαβῶς καὶ εὐκρινῶς τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως· μεθ' ὃ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ·

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ὁ α΄ Χορὸς *Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.*

ὁ Ἱερεὺς *Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.*

ὁ β΄ Χορὸς *Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.*

ὁ Ἱερεὺς *Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.*

ὁ α΄ Χορὸς *Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.*

ὁ Ἱερεὺς *Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.*

ὁ β΄ Χορὸς *Ἄξιον καὶ δίκαιον.*

ὁ Ἱερεὺς *Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα* κτλ.

ὁ α΄ Χορὸς *Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.*

στοις, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

ὁ Ἱερεύς Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ Σῶμα·

ὁ δ' Χορὸς Ἀμήν·

ὁ Ἱερεύς Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου·

ὁ α' Χορὸς Ἀμήν.

ὁ Ἱερεύς Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

ὁ δ' Χορὸς Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ Ἱερεύς Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς εἰς ἦχον δ', μεθ' ὃ ὁ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κτλ. οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Διάκ. Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν· οἱ Χορ. Κύριε ἐλέησον· ὁ Ἱερ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ· οἱ Χορ. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ὁ Διάκ. Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες· κτλ. μέχρι τοῦ Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως· ὁ Ἱερ. ἐκφωνεῖ Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα κτλ. ὁ Προϊστάμενος λέγει τὴν Κυριακὴν Προσευχήν, ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία· εἶτα Εἰρήνη πᾶσι· οἱ Χορ. Καὶ τῷ πνεύματί σου· ὁ Διάκ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· ὁ Ἱερ. Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ· ὁ Διάκ. ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν· ὁ Ἱερ. Τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις· οἱ Χορ. Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἀμήν· καὶ ἄρχεται ὁ δ' Χορ. ψάλλειν μετὰ μέλους εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας τὸ Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Ἀλληλούϊα, μεθ' ὃ ὁ Διάκον. ἐμφανισθεὶς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν μετὰ τοῦ ἱεροῦ Ποτηρίου, ἐκφωνεῖ· Μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε· ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ,

Σῶσον· ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ ὁ α' Χορ. ψάλλει εἰς ἦχον β' τὸ *Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν·* ὁ Ἱερεὺς λαβὼν καὶ ὑψῶν τὸ ἱερὸν Ποτήριον, λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·* εἶτα στρέφων πρὸς τὸν λαὸν λέγει ἐκφώνως: *Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·* ὁ Χορ. *Ἀμήν,* καὶ ὁ Διάκον. *Ὀρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων ἁγίων,* καὶ ὁ Ἱερ. τὴν Ἐκφώνησιν, *Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν·* ὁ Διάκον. *Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·* ὁ Χορὸς *Κύριε ἐλέησον* τρίς· ὁ Ἱερεὺς τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν *Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε·* μετὰ τὴν εὐχὴν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τρὶς χῦμα, ἀλλ' εὐλαβῶς, εἰς ἦχον β' τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·* εἶτα ὁ Διάκον. *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·* ὁ Χορὸς *Κύριε ἐλέησον* τρίς· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς·* ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸ *Στερεώσαι Κύριος,* ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ὁ Ἱερεὺς πάλιν *Δόξα σοι ὁ Θεὸς· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν* κτλ. εἰς τὸ τέλος *Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν·* οἱ Χοροὶ *Ἀμήν,* καὶ ἀσπασάμενοι πάντες τὴν τοῦ ἱερουργοῦντος χεῖρα καὶ λαβόντες τὸν τῷ ἀντιδώρῳ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ, ἐξέρχονται εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου ἔτους, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ α' τῆς Ἰνδίκτου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου γ', τοῦ Ὁσίου Προσόμοια γ' *Ὅσιε Πάτερ* καὶ ἕτερα Ἰδιόμελα δ' *Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς, Δόξα Θεία χάρις,* Καὶ νῦν *Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ,* Εἴσοδος *Φῶς ἱλαρόν,* τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου, Δόξα *Ὅσιε Πάτερ,* Καὶ νῦν *Σὺ Βασιλεῦ,* τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου *Ὁ πάσης δημιουργὸς,* τοῦ Ὁσίου *Ὑπομονῆς στύλος,* τῆς Θεοτόκου *Χαῖρε Κεχαριτωμένη* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος, εἰς τὸ *Θεὸς Κύ-*

ριος τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, ὁ Ν΄ χῦμα καὶ οἱ Κανόνες, ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τῆς Ἰνδίκτου, ἀφ' ς΄ τὸ Κοντάκιον *Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης*, ὁ Οἶκος *Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφίᾳ* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας, Τὴν Τιμιωτέραν* καὶ τὰ γ΄ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Λῖνους τὰ δ΄ τῆς Ἰνδίκτου Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Ὁσίου *Ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς*, Καὶ νῦν τῆς Ἰνδίκτου *Ὁ ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ*, Δοξολογία Μ. καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί· Τροπάρια ἐκ τῆς γ΄ καὶ ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἰνδίκτου, τὸ *Χαῖρε κεχαριτωμένη*, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης*· τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εὐλόγησον τὸν στέφανον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄, τῆς Ἰνδίκτου γ΄ καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄ τὰ *Ὅσιε Πάτερ*· Δόξα τῆς Ἰνδίκτου *Ὁ πνεύματι ἁγίῳ*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Ὅσιε Πάτερ*, Καὶ νῦν *Σὺ βασιλεῦ*· Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου *Χαῖρε κεχαριτωμένη*, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου *Ὁ καιροὺς καρποφόρους* δίς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεός*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, καὶ τὸ τελευταῖον Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου *Ὡς δεσπότῃ τοῦ παντὸς*

ἄπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τοὺς Λίνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἰνδίκτου τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ *Τῆς αὐτολέκτου καὶ θείας εἰς δ'*. Δόξα *Ὁ ἀρρήτως σοφία*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἰνδίκτου, τὸ *Χαῖρε Κεχαριτωμένη*, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι τῆς Ἰνδίκτου ἐν Σαββάτῳ, τῇ ἐλευσομένῃ Κυριακῇ ἤτοι τῇ ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ϛ'.—Τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. Δόξα *Συγχάρητε ἡμῖν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἴσοδος *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀρχαγγέλου, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν, τῆς Κυριακῆς οἱ Κανόνες ἀμφότεροι, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. *Σήμερον σωτηρία* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'. — Τὰ Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

1. Ἂν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα *Τὴν πάντιμον σου Γέννησιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἡ παγκόσμιος χαρὰ*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί*, καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις· εἶπου δὲ ἑορτάζεται ὁ Ἅγιος, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ Προεόρτιον, λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀπολυτίκιον).

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα β', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τεχθεῖσα παραδόξως*, εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις Ἀναστάσιμα β', καὶ τὸ Προεόρτιον *Τὰ οὐράνια πάντα*, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ ὁ Στίχος *Ὑπεραγία Θεοτόκε*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα *Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς* ἅπαξ· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Ἀγάλλου κτίσις ἅπασα*. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' *Δεῦτε οἱ ἐξ*

Ἀδὰμ, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς σ΄ Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον Προεόρτιον *Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία* (ζήτει ἀφ΄ σ΄ Ὡδῆς). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Η΄.—Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

4. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α΄ Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις* εἰς σ΄, Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ΄ Ἰδιόμελα *Ἡ παγκόσμιος χαρὰ* κτλ. Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* τὸ Τριτάγιον καὶ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τριτάγιον αὖθις, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοὴ*, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα *Μαριάμ*· ὁ Ν΄ χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*· ἀπὸ γ΄ Ὡδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Πύλην κεκλεισμένην*· ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, καὶ ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὡδὴ, ἡ Καταβασία *Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε*· εἶτα τὰ 6΄ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προστόμοια εἰς δ΄, Δόξα Καὶ νῦν *Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθὰ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.
Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.
Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε κτλ.

Εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός· τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε· καὶ τὸ Κοντάκιον Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλόγριον τῶν Μητέρων ἡ παρθενία· Κοινωνικὸν Ποτήριον σωτηρίου, Εὐδοκίμει τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.*

7. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσομοιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς σ',

Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*· Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*, εἰς τὴν α΄ Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β΄ καὶ τῆς ἑορτῆς *Ἀναβόησον Δαβὶδ*, εἰς τὴν β΄ ὡσαύτως Ἀναστάσιμα β΄ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ*, τὸ δὲ γ΄ Κάθισμα ἐκ δευτέρου, καὶ εὐθὺς ἡ Λῖτησις, ἡ Ὑπακοὴ καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι* καὶ ὁ Ν΄ χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἡ παγκόσμιος χαρὰ*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς *Ἡ Παρθένος Μαριὰμ*, ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηναῖον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ψάλλονται αἱ δύο τῆς Θ΄ Ὠδαὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῆς ἑορτῆς δ΄, Δόξα *Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· εἰς τὸ Ἐξαίρετος *Ἀλλέλουϊα τῶν μητέρων ἡ παρθενία*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. —Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

10. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθέορτων.

Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῶν Ἁγίων *Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν* δ'. Δόξα Ὦ *μακαρία δυὰς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῶν Ἁγίων, *Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε* καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὸν Ν' ὁ Τριῳδικὸς Κανὼν καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἁγίων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἁγίων *Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα παρηνυρίζουσιν*· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀλλὰ ἀναλαμπέτω*. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' *Χάρις τῷ Λυτρωτῇ*, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς τ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ

Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Λίτειτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυτις.

13. Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτήν· τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τὸ τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν ἐκ τῶν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυτις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ ϛ' στιχολογοῦμεν ἀνὰ β' Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ α' τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν* Χαράξας καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. *Σήμερον σωτηρία* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Τυπικῶν καὶ Μακαρισμῶν (ἐν οἷς δ' ἐκ τοῦ ἤχου καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς), ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως, Κοινωνικὸν *Λίτειτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΙΒ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου καὶ τοῦ Πολυελέου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς τ'· Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴτουδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον, εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα, καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ἡ Παρθένος Μαριὰμ* ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα *Λύτη ἡμέρα Κυρίου*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία Μεγάλη, *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία μετὰ τῶν Ἀντιφώνων ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἀλλέλουϊον τῶν μητέρων· Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, ὅταν τύχῃ ἡ Ἀπόδοσις ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ ΙΓ'.—Μνήμη τῶν Ἐγκαινίων, καὶ Προεόρτια τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν Προεορτίων τοῦ Σταυροῦ, ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Ἂν τύχωσι τὰ Ἐγκαίνια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ὁ', τῶν Ἐγκαινίων γ' καὶ Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ γ' τὰ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ *Υψούμένου σου Δέσποτα*· Δόξα *Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων*· Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἶτοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Σύ μου σκέπη κραταιά*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Προεόρτιον *Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων *Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια ἅπαξ*, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος, τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἐγκαινίων *Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος* καὶ *Μετ' εὐφροσύνης χράξωμεν*. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ' *Σήμερον ὁ ἔνθεος*, οἱ Στίχοι ὁ α' *Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου*· ὁ β' *Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ*· Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον *Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος*, τῶν Ἐγκαινίων *Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ Ἐξαι-

ρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Λίτιτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ὅταν δὲ συμπέσῃ ἡ μνήμη τῶν Ἐγκαινίων ἐν Σαββάτῳ Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἐγκαινίων, Κοινωνικὸν *Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου.*

Τῇ ΙΔ'.—Ἡ παγκόσμιος Ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

(**Σημείωσις.** Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, οὗ ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑψώσεως, μετατεθείσης τῆς μνήμης αὐτοῦ τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου ἵνα μείνωσι τὰ τῆς Ἀκολουθίας αὐτοῦ ἀνελλιπῆ καὶ ἀμείωτα).

5. Εἰ τύχοι ἡ Ὕψωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια *Σταυρὸς ἀνυψούμενος* εἰς ς', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια *Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός· οἱ Στίχοι Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἕτερος, Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς·* Δόξα Καὶ νῦν *Ὅπερ πάλαι Μωϋσῆς*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου* ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ ὃ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* (ὅπερ λέγεται εἰς οἱανδήποτε ἡμέραν τύχῃ ἡ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ) καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Σύ μου σκέπη*

χρατιὰ ὑπάρχεις. Καὶ νῦν τὸ αὐτό, Στίχος *Ἐλέησόν* με ὁ *Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ*, ὁ Κανὼν εἰς ἓξ ἄνευ Στίχων, ἐκτὸς τοῦ Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, εἶτα ψάλλονται τῆς Θ' καὶ αἱ δύο Ὠδαὶ, καὶ αἱ δύο Καταβασίαι *Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε*, καὶ *Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*, τὸ α"Εξαποστειλάριον δὶς καὶ τὸ ϛ' ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια *Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος* εἰς δ' (εἰς τὸ *Αἰνεῖτε* ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς οὐ προσκυνεῖ ὡς συνήθως, διότι μετ' ὀλίγον μέλλει προσκυνῆσαι τὸν τίμιον Σταυρόν). Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον προέρχεται*, Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον δ', εἰς δὲ τὸ Ἁσματικὸν *Ἅγιος ὁ Θεὸς* γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν. Ὁ ἱερουργῶν Ἱερεὺς + στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιάσας τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων, αἴρει τὸν δίσκον καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· στραφεὶς δὲ περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ, τῶν Ἱεροδιακόνων θυμιώντων καὶ τῶν Λαμπάδων, τῶν Ἑξαπτερύγων, καὶ τῶν Ψαλτῶν προπορευομένων, καὶ μετὰ τούτους τοῦ Πριμικηρίου φέροντος τὸ Διβάμβουλον, τῶν Ψαλτῶν δὲ ψαλλόντων τὸ *Ἅγιος ὁ Θεὸς*, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἔνθα ἵσταται τὸ Τετραπόδιον ἠτοιμασμένον, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ περιελθὼν τρὶς ἵσταται, καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, κρατῶν δὲ εἰς + χεῖρας τὸν δίσκον ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὀρθοί*, καὶ τίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου· εἶτα θυμιάζων κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλ- — λει τὸ *Σῶσον Κύριε* ἅπαξ, τὸ αὐτὸ καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν· μετὰ ταῦτα βαλὼν μετανοίας τρεῖς (ἐν οἵᾳ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ), καὶ λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν καὶ λέγει μεγαλοφώνως· *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου* ♣ *ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*, καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς α' ἑκατονταέδος τοῦ *Κύριε ἐλέησον*, τοῦ Ἱερέως σφραγίζοντος ἐν ταῖς ἐναρξεσι μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τρὶς καὶ κλίνοντος τὴν κεφαλὴν ῥῆμα, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνίστανται δὲ αὖθις κατὰ μικρὸν ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς α' ἑκατονταέδος· εἶτα στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν λέγει *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ*

τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς δ' ἑκατονταέτους, ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν δ' ὕψωσιν ὡς πρὸ διεγράφη· εἶθ' οὕτως στραφεὶς πρὸς Δυσμὰς, λέγει· *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. . .* καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς γ' ἑκατονταέτους· πληρουμένης δὲ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς στρέφεται πρὸς τὸ Νότιον μέρος καὶ λέγει· *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐνδημούντων ἁγίων Ἀρχιερέων καὶ τῶν ἀποδημούντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν*, καὶ γίνεται ἡ δ' ὕψωσις· καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς στρεφεὶς πρὸς Ἀνατολὰς, λέγει· *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν*, καὶ οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῆς ε' ἑκατονταέτους· εἶτα τίθησιν ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου, καὶ προστελθὼν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) καὶ λαβὼν αὐτὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς, ὑψοῖ αὐτὸν ψάλλων τὸ *Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως*· θεὶς δὲ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν ψάλλει· *Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα*, ἅπαξ· τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ἀσπασάμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*. Μετὰ τοῦτο προσέρχονται οἱ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν καὶ προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρόν· προσερχόμενοι δὲ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοὺς κλάδους τοῦ βασιλικοῦ ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὀρφικιάλοι· ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ δ' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ*, καὶ τούτου πληρωθέντος, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι ἡ τάξις αὕτη τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ γίνεται ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ καὶ ἔνθα ἂν εὑρίσκηται χοροστατῶν Ἀρχιερεύς· ἀπόντος δὲ τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιερέως, μόνος ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ὕψωσιν, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὁ' ἑκατονταέτιδα ὁ Ἱερεὺς λέγει· *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἐπιτρόπων, ἐποριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας*

ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτῶν· κατὰ δὲ τὴν β' ἑκατοντάδα λέγει, Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν· Ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν).

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος α'.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος β'.

Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ . . . ὁ σαρκὶ σταυρωθείς κτλ. (εἰς ἃν ἡμέρᾳ τύχῃ).

Ἀντίφωνον Γ' Ἦχος α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Κύριος ἐν Σιὼν μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου κτλ.

Εἰσοδικὸν *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιός ἐστι, Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ Σταυρωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα·* τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε,* τὸ Κοντάκιον *Ὁ Ὑ-*

ψωθεὶς, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*, ὁ Ἀπόστολος *Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ*, τὸ Εὐαγγέλιον *Συμβούλιον ἐτοίμασαν οἱ Ἀρχιερεῖς μέχρι τοῦ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε*, Κοινωνικὸν *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε*, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Προκείμενον ψάλλεται τὸ *Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Προσεπισημειωτέον ὅτι ἐν τῇ πανσέπτῳ ταύτῃ ἑορτῇ, φερούσῃ τὰ ἴσα τῆς ἁγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, τελοῦμεν νηστείαν, μόνον δὲ ἂν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

8. Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ὕψωσιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλεται ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἐνδιάταχτος μεθέορτος τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ λέγονται οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ τυχόντος Ἁγίου χῦμα, εἰς τὴν η' Ὠδὴν ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς καὶ Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ τυχόντος Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ σταυρωθείς*, Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὕψωσιν, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

9. Κυριακῇ μετὰ τὴν Ὕψωσιν. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῆς ἑορτῆς μεθέορτα ὁ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορ-

τῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ τυχόντος Ἁγίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηναῖον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ Ὑψωθείς*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὕψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ις'.—Τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

12. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

13. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ', Δόξα τῆς Ἁγίας *Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἁγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ

Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἁγίας καὶ μεθέορτον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Λίνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας δ', μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἁγίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ ὑψωθεὶς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὕψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

16. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', μεθέορτα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὄρθρον τὰ εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὕψωσιν κτλ.

Τῇ ΚΑ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως.

17. Τῇ ΚΑ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμέ-

νων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου, καὶ τοῦ Πολυελέου· καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν *Ἐσημειώθη*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε*, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς ς', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἅπαξ, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν δύο Καταβασιῶν. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη* καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον *Ὁ σαρκὶ σταυρωθείς*, εἶτα τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὕψωσιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*, Κοινωνικὸν *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς*, τὸ *Σῶσον Κύριε* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ α' Κυριακῇ

ἢ τῇ α΄ συμπεσούσῃ ἑορτῇ Καταβασίαι ψάλλονται *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* μέχρι τῆς ΚΑ΄ Νοεμβρίου καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν* μέχρι τῆς Η΄ Νοεμβρίου.

Τῇ ΚΓ΄.—Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὄρθρον αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββ. ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς΄ καὶ τοῦ Προδρόμου δ΄, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου *Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα*, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυρ. εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἕθους Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὅ,τε Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Θυμιῶντι ἐν Ναῷ*, Καὶ νῦν *Κατεπλάγη Ἰωσὴφ*, ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* κτλ. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ δ΄ τοῦ Προδρόμου, Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. *Σήμερον σωτηρία* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΔ΄.—Μνήμη τοῦ γεγονότος Θαύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, καὶ τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

1. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀνα-

στάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τῆς ἁγίας Θέκλης γ'. Δόξα *Τίς μὴ θαυμάσῃ*; Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἱσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας καὶ τῆς Θεοτόκου *Λαοὶ νῦν χροτήσωμεν* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Θεοτόκου, τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς Θεοτόκου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἁγίας καὶ τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἁγίας καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Θεοτόκου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι δὲ ἡ ΚΔ' ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Θεοτόκου, ἥτις καὶ προηγεῖται. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου τετύπωται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Θέκλης συντεθὲν ὑπὸ τοῦ ἁοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου ἐν ἔτει ,αωγ'.

Ἦχος γ'.

Θείου κήρυκος διδασκαλίας, πόθῳ Κτίστου σου ἀναφλεχθεῖσα, τῶν γεηρῶν ὡς ῥεόντων ἠλόγησας καὶ σεσυ-

τὴν ἱερὸν καλλιέρημα τῷ Θεῷ δοῦσα, ποινῶν κατετόλμησας, Θέκλα ἔνδοξε, Παύλου τοῦ θείου συνέκδημε, τὸν σὸν νυμφίον Χριστὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, εὑρεθὲν ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου ἐν μεμβράναις γεγραμμένον, ἐν ἔτει ,αω.ιϐ'.

Ἦχος δ'.

Ὡς τῷ Παύλῳ μαθητευθεῖσα Πνεύματι, καὶ τῇ πίστει στηριχθεῖσα Πέτρου Θεόσοφε, πρωτομάρτυς ἀνεδείχθης καὶ πρώταθλος ἐν γυναιξίν, ἐπέβης τῇ φλογὶ ὡς ἐν λειμῶνι εὐθαλεῖ, θῆρες καὶ τύραννοι ἔφριξάν σε ὁπλισθεῖσαν τῷ Σταυρῷ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἀποστόλων, Θέκλα, συνέκδημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Κϛ'.—Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Προσόμοια *Ὁ θεατὴς τῶν ἀῤῥήτων* εἰς ς'. Δόξα *Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς*, Καὶ νῦν *Παρῆλθεν ἡ σκιὰ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα (καθ' ἃ ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν*). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια, Δόξα *Ἀπόστολε Χριστοῦ*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ*· Καὶ νῦν *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ *Ἀπολυτίκιον* δίς, τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Πᾶσα*

πνοὴ καὶ τὸ ΙΑ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ ἰδιόμελον *Θεολόγε Παρθένε*, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Σταυροθεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ γ' Προτόμοια εἰς δ'. Δόξα *Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ Φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴτουδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Τριῳδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπόστολε Χριστῷ* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον·

αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Σημ. Κατὰ τὴν ια' τοῦ παρόντος μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων *Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου*, κατὰ τὴν ἐφεξῆς διάταξιν).

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ἁγίων τ'. Δόξα *Τὰς μυστικὰς σήμερον*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον*, Καὶ νῦν *Νεῦσον παρακλήσεσι*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, εἶτα Δόξα τῶν Ἁγίων *Ἀποστολικῶν παραδόσεων*, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, *Θεοτόκε ἡ προστασία*· καὶ τὰ

Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, *Ὑπερδεδοξασμένος εἶ* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου *χῦμα*, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων *Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι*, Καὶ νῦν *Ταχὺ δέξαι Δέσποινα*. Ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα Στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀνάστασιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα *Τῶν Ἁγίων Πατέρων* ὁ χορὸς, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*· ὁ Ἀπόστολος; *Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ*· (Κυριακὴ Δ' Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐξιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

(Σημ. Ἰστέον ὅτι τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων Πατέρων· καὶ τῇ μὲν Α' Συνόδου, κατὰ τὴν Ζ' Κυριακὴν ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν*. Τῇ δὲ Δ' Συνόδου, τὴν Κυριακὴν ἥτις ἤθελε τύχει ἀπὸ τῆς ΙΓ' μέχρι τῆς ΙΘ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου*. Καὶ τῇ Ζ' Συνόδου, τὴν ἀπὸ τῆς ΙΑ' μέχρι τῆς ΙΖ' Ὀκτωβρίου Κυριακὴν, ὅτε καὶ ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τῇ Δ' Κυριακῇ Λουκᾶ *Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ*.

Τῇ ΙΗ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Εὐαγγελίου δ'. Δόξα *Ἀπόστολε Χριστοῦ*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Πάντοτε ἀμεῖ*, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριῳδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα *Ὡς συνέκδημος Παύλου*, καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη, *Σήμερον σωτηρία* καὶ κατεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς τ' Ὠδῆς τοῦ κανόνος ἄλλα δ', Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προηγοῦνται τὰ πρῶτα γ' Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, εἶτα ὅπου μὲν ἑορτάζεται ἡ ἁγία Ματρῶνα ἔπονται τὰ γ' αὐτῆς Στιχηρά, ὅπου δὲ ὁ ἅγιος Γεράσιμος, ἕπονται τὰ τοῦ Ἁγίου τούτου· ἐννοεῖται ὅτι πάντα τὰ Δοξαστικὰ λέγονται ἐκ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου ἢ τῆς Ἁγίας. Τὰς ἰδιαιτέρας δὲ Ἀκολουθίας αὐτῶν ὅρα εἰς τὰς ἰδιαιτέρας φυλλάδας, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου γ' καὶ τῆς ὁσίας Ματρώνης (ἢ τοῦ ὁσίου Γερασίμου) γ'. Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἶτα δὲ, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Καθισμα τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Θεοτοκίον· ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,

καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα ὁ' καὶ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) ὁ'. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*· Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὁ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου). Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, τὸ τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου), τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*. Ἀπόστολος τῆς Ὁσίας (ἢ τοῦ Ὁσίου) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ ἁγίου δ'. Δόξα *Αἵματι τοῦ μαρτυρίου*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἁγίου *Ὡς τοῦ Κυρίου μαθητὴς*, Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκεί-

μενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ κατὰ σειρὰν ς' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα *Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς*, Καὶ νῦν *Παρθένια Δέσποινα*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ, Δόξα *Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχή*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, *Μέγαν εὕρατο* καὶ τοῦ Σεισμοῦ *Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν* ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δίς, Καὶ νῦν *Τὸ τοῦ Σεισμοῦ*, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς χῶμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφό-*

ρου, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εἰς τὰ ὑπερχώσμια σκηνώματα* (Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν). Κανόνες ὁ τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ὁ Στίχος, *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου *Μεριζμου Δημήτριε* ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου. Ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' τῶν Αἴνων Προσόμοια *Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς*. Δόξα *Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον*, Καὶ νῦν *Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σεισμοῦ δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' τοῦ δ' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον, *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν Σαββάτῳ, τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ ἁγίου Νέστορος δ'. Δόξα *Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου *Ἔχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου *Μέγαν εὕρατο*, τὸ Θεοτοκίον *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τὸ πρωῒ εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου Δημητρίου *Τὸν θεῖον τοῦ μαρτυρίου στέφανον*· μετὰ τοὺς Κανόνας ἡ Ἀκολουθία ἅπασα τῆς Κυριακῆς μόνη.

6. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου ς', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ

τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Παναγία Δέσποινα*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Σεισμοῦ ἀντὶ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἓν Ἀναστάσιμον καὶ ἓν τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ, ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σεισμοῦ καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ ἀναστάσιμα Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Σεισμοῦ *Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου*, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπαξ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου *Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον*[1], Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σεισμοῦ, τὸ

---

1. *Ἐν τῷ κατὰ τὸ ,αωια' ἐκδεδομένῳ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου, φαίνεται ἐνταῦθα σημείωσις διορθοῦσα τὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ τούτου περίοδον* «τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλὰκις κινδύνοις χαλεποῖς τῶν Θεσσαλονικέων προϊστάμενον» *ὧδε* «τὸν ἐν πολλοῖς καὶ... χαλεποῖς **πᾶσι τοῖς εὐσεβέσι** προϊστάμενον»· *ἀλλ' ἐπειδὴ οὔτε εἰσδοῦται γραμματικῶς αὕτη ἡ διόρθωσις, οὔτε ἐπιδοκιμάζεται τὸ μετατρέπειν κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ Τροπάρια, ἐν οἷς μάλιστα γίνεται μνεία ἱστορικῶν ἐχόντων σημασίαν, διὰ ταῦτα συνίστᾶται τῷ ψάλτῃ ἵνα τηρῇ ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ τὸ κείμενον ὡς εὕρηται.*

τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α'.—Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον ~~Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν~~ καὶ Ἀπόλυσις.
ὁ δὲ ἡμᾶς γεννήσας

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, Εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἄμωμος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων· αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων

δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Η'.— Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ ς' κατὰ σειρὰν Προσόμοια, Δόξα *Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι*, Καὶ νῦν *Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν οἱ στίχοι *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, καὶ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Δόξα καὶ νῦν Ὡς Ταξιάρχης καὶ Πρόμαχος*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν*, Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμων, πρεσβείαις*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον, *Τῷ ἀνόμῳ θρόνῳ* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Γῆν γὰρ διοδεύσας*, καὶ ὁ τῶν Ἀσωμάτων *Τοὺς νοεροὺς τῶν Ἀσωμάτων τάξεων*, οὗ ὁ στίχος *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, εἰς τὸ τέλος, καὶ ἕως γηθύμενος ταύ-

της τὴν Εἴσοδον. Εἰς τὴν γ' Ὠδὴν, *Ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου,* εἰς τὴν ε', *Ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ,* εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν.* Εἰς τὸ *Ἅπας γηγενὴς: τὰ ἱερὰ Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος,* τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειράν. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προτόμοια, *Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα,* Δόξα *Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε,* Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε,* Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ δ' Κανόνος· μετὰ τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός·* τὸ Ἀπολυτίκιον *Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν,* τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναός.* Εἰς τὸ Ἐξιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν,* Κοινωνικὸν *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Ταξιαρχῶν ς', Δόξα *Συγχάρητε ἡμῖν,* Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν,* τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος,* Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, *Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Πρῶτον ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν,* εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἓν Ἀναστάσιμον καὶ ἓν τῶν Ταξιαρχῶν μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἐν δὲ τῇ γ' στιχολογίᾳ τὸ τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ ε' τῶν Ταξιαρχῶν, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Ἀναστάσιμον, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος γ῾ῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν,* Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ταξιαρχῶν

δ'. Δόξα Ὅπου ἐπισκιάσῃ, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς τ' Ὠδῆς τοῦ 6' Κανόνος τῶν Ταξιαρχῶν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος ναὸς, Ἀποστολος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'.—Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θεοδώρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ, Καὶ νῦν Ἰδοὺ πεπλήρωται, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων· αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων καὶ

τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ' (τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀπόστιχα). Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία, καὶ κα. θεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἄλλα δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Ἁγίων· Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Ἤδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'.—Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἡ τοῦ Ὁσίου Νείλου Ἀκολουθία καταλιμπάνεται ψαλλομένη ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις καὶ ψάλλεται μόνη ἡ τοῦ Ἐλεήμονος μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 2 καὶ 3 διάταξιν.

Τῇ ΙΓ'.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψαλλομεν τὰ γ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια *Τὴν χρυσήλατον Σάλπιγγα*, εἰς ς'. Δόξα *Ὅσιε τρισμάκαρ*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα *Σάλπιγξ χρυσόφωνος*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ*, τὸ Θεοτοκίον *Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' ψαλ-

μὸς χθμα, Δόξα *Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου*, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου *Υγρὰν διοδεύσας*, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς', τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια *Χρυσοῦ τηλαυγέστερον*, Δόξα *Χρυσέοις ἔπεσι*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναὸς*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' στιχολογίας Καθίσματα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ Ἀναστάσιμα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω το στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς

Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὁ καθαρώτατος ναός, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ Ἀκολουθίᾳ (Ὀκτωβρίου ιη'). Εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα τὸ Ἑωθινόν· εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον κτλ.

Τῇ ΙΣΤ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Θεοτοκίον Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*· καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἰδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'.—Τὰ προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως.

1. Ἂν τύχωσι τὰ Προεόρτια τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Ἁγίων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Ἂν δὲ τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα *Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον *Χαρᾶν προεμηνευέται* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ

ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, ὁ Στίχος *Ὑπεραγία Θεοτόκε* ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τὸ Προεόρτιον *Εὐφροσύνης σήμερον* ἅπαξ· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια (τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων) δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*. *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'.—Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

5. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν εἰς ς' τὰ Στιχηρὰ *Σήμερον πιστοὶ* καὶ τὰ *Τῶν Ἁγίων* εἰς *Ἅγια*. Δόξα Καὶ νῦν *Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ Προσόμοια *Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς εὐδοκίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

6. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτή· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ ὃ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἄκουσον, θύγατερ*, καὶ *Ἴδε*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα*

Μαριὰμ, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον, τῆς Λιτῆς Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὧν ὁ στίχος Ὑπεραγία Θεοτόκε· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ δύο Καθίσματα, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Χριστὸς γεννᾶται· εἰς τὴν Θ' ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὠδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἔξῆς·

Διὰ τὸν εἰς ἦχον δ' πρῶτον Κανόνα.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Διὰ τὸν εἰς ἦχον α' δεύτερον Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν προσενεχθεῖσαν ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν Ἱερέων. *Δίς.*

Δόξα, **Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς Τρισυποστάτου . . .**

Καὶ νῦν, **Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν . . .**

Ἡ Καταβασία Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων· Μυστήριον ξένον, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἦν πάλαι προκατήγγειλεν ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια Λαμπαδηφόροι Παρθένοι εἰς ὁ'. Δόξα Καὶ νῦν Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτω καὶ εἴδομεν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.

Ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν ἐν χρυσοπαστοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον κτλ.

Εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς εὐδοκίας* καὶ Κοντάκιον, *Ὁ καθαρώτατος Ναὸς*, ὁ Ἀπόστολος *Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλ-

λομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ς', Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, Ἀναστάσιμα β' καὶ τῆς ἑορτῆς *Δικαίων ὁ καρπός*. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς *Δαβὶδ προσδοκήσων*. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σήμερον ὁ θεοχώρητος Ναὸς*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Καθίσματα, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται*, εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς Θ' Ὠδῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν καὶ ἡ Καταβασία *Μεγάλυνον ψυχή μου*... *Μυστήριον ξένον*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα *Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα (ὅρα § 7) μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναὸς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἀγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου*... *Ὡς ἐμψύχῳ θεοῦ Κιβωτῷ*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

11. Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν· τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλο-

μεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τ' καὶ μεθέορτα τῆς σειρᾶς δ'. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ μεθέορτα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ δεύτερος τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναὸς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'.—Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης.

14. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν τὰ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν* γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς *Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ*, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἁγίας, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

15. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς Ἁγίας καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῶμα, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἁγίας καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἁγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ΄ καὶ τῆς Ἁγίας γ΄ Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τῆς Ἁγίας, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναός*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον*. . . *Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ὁ΄, τῆς ἑορτῆς γ΄ καὶ τῆς Ἁγίας γ΄. Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῆς Ἁγίας, ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῆς Ἁγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ΄ Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ

τῆς Ἁγίας, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα *Σήμερον τῷ Ναῷ προσάγεται*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον, *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ καθαρώτατος Ναὸς*, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον τῆς Παναγίου... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῇ πρώτῃ Κυριακῇ ἡ ἑορτῇ, ψάλλεται τὸ Προεόρτιον Κοντάκιον τῶν Χριστουγέννων *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*.

Τῇ Λ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' ἑσπέρια Προσόμοια *Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος* εἰς σ'. Δόξα *Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Ἡσαΐα χόρευε*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα· Δόξα *Τὸν συναλιέα Πέτρου*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Ἰωσὴφ εἶπε ἡμῖν*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ· τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὁ πρωτόκλητος μαθητὴς* (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν)· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου *Τὴν τεθολωμένην μου ψυχήν*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ

Θεοτοκίον, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται*· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια *Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου* εἰς δ'. Δόξα *Τὸν κήρυκα* τῆς *πίστεως*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ς' τοῦ ϛ' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα *Τὸν συναίμονα Πέτρου*, Καὶ νῦν *Ἰωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανών, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα ἀνὰ ἓν Ἀναστάσιμον καὶ ἓν τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τοῦ Ἀποστόλου *Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', Δόξα, ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, λέγεται τὸ τοῦ Ἀποστό-

λου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὸ καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ δ' Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιον ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Δ'.—Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή*.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Ἁγίας γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ,

οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἁγίας *Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα*, Δόξα τοῦ Ὁσίου *Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην*, Καὶ νῦν Θεοτοκίον *Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα*, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ' (τὰ εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε'.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Καὶ νῦν λέγεται *Δέσποινα πρόσδεξαι*.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριῳδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς *Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλ-

τήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Ὁσίου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΣΤ'.— Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν εἰς ς' τὰ Προσόμοια *Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς*[1], Δόξα *Ἱεραρχῶν τὴν*

---

(1). Τὰ ἕτερα γ' Προσόμοια τὰ πρὸς τὸ **Ποίοις εὐφημιῶν** *οὐ ψάλλονται διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ ποιητὴς αὐτῶν Νικόλαος Μαλαξὸς, Πρεσβύτερος Πελοποννήσιος καὶ Πρωτοϊερεὺς Ναυπλίου, ζήσας περὶ τὸ 1640, ἀνὴρ δαήμων τοῦ καθ' Ἑλληνας λόγου, ἐξ εὐλαβείας βουληθεὶς γενέσθαι καὶ μελουργὸς καὶ συντάξας ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πρὸς τὸ* **Ποίοις εὐφημιῶν**, *καὶ τὰ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τὸ* **Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς** *Προσόμοια, ἀπέστειλεν εἰς Ἑτερίαν καὶ συνεγνοηθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ τότε τυπογράφων, κατεχώρισεν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι τότε νέοις Μηναίοις αὐθαιρέτῳ γνώμῃ· ἐφ' ᾧ αὐτὸς μὲν παρὰ τῆς τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερᾶς Συνόδου διεκηρύχθη ὡς καινοτόμος, τὰ δὲ ἐκδοθέντα ᾄσματα αὐτοῦ καθωρίσθη ἔκτοτε ἵνα μὴ ψάλλωνται ἐν ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις.*

καλλονὴν, Καὶ νῦν *Στήλαιον εὐτρεπίζου*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προτόμοια, Δόξα *Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε πόθεν ἥκεις*, Ἀπολυτίκιον *Κανόνα πίστεως*, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν καὶ τὴν Λιτὴν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ*. Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου *Ὠδὴν ἐπινίκιον*, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου *Ἀτόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια εἰς δ', Δόξα *Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁγίᾳ*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Ἁγίου ς' τὰ *Μύροις παροιχήσας*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις;* Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τρια-

δικὸς κανών, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου· Καθίσματα λέγονται εἰς τὰς δύο πρώτας στιχολογίας μετὰ τὸ Ἀναστάσιμον τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χοῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα *Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἰσμιάτων*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὃ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ΄.—Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τῶν Ἐγκαινίων ψάλλονται ὡς εἰσι διατεταγμέναι ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τ΄ καὶ τῆς Ἁγίας δ΄. Δόξα τῆς Ἁγίας *Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα Καὶ νῦν τῆς Ἁγίας *Σήμερον ἐκ ῥιζ-*

ζης τοῦ Δαβὶδ, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ἁγίας *Σήμερον τῆς ἀτελείας δεσμὰ διαλύονται* ἄπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἐν τῆς Ἁγίας *Ὁ νέος οὐρανὸς*, αὖθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἁγίας *Ἀναβόησον Δαβίδ*· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἁγίας *Τὴν σύλληψιν σήμερον*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς Κάθισμα *Χορὸς προφητικὸς*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἰωακεὶμ ὁ Ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα*. Ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς Ἁγίας *Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ* ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ δ΄ τῆς Ἁγίας *Ἀπόθεσθε Ἀδὰμ*, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἑορτάζει σήμερον ἡ Οἰκουμένη* (ζήτει ἀφ΄ ς΄ Ὠδῆς). Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Σημείωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ΙΑ΄ τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς μέχρι τῆς ΙΖ΄ τυχούσῃ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Προπατόρων ὡς ἐφεξῆς·

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσομοιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τ΄ καὶ τῶν Προπατόρων δ΄, Δόξα *Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας*, Καὶ

νῶν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα*, Καὶ νῦν *Ἀστόρως ἐκ θείου Πνεύματος*. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ *Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ τῶν Ἁγίων ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων *Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ*, καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον· ἀφ' ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῶν Προπατόρων δ' *Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν*. Δόξα *Δεῦτε ἅπαντες*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ΄. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῶν Προπατόρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος *Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν* (ζήτει Κυριακ. ΚΘ΄) καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ΄.—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἐν πάτῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα *Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου *Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον*, Καὶ νῦν *Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων *Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Προπατόρων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου κατὰ σειρὰν καὶ ἡ γ' Στιχολογία τοῦ Ἁγίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ* καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου *γῦμα· ἀφ' ς'* τὸ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Προπατόρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῶν Προπατόρων, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', τῶν Προπατόρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα *Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ παν-ηγυρίσωμεν*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Προπατόρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἰδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'.—Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Πρωπατόρων, τὴν διάταξιν ἔρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος § 2, 3, 4.

Τῇ ΙΖ'.—Τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη αὐτῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ δὲ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Πρωπατόρων, ἡ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία καταλιμπάνεται· διότι καὶ οἱ Ἅγιοι οὗτοι κατατάττονται ἐν τῷ Χορῷ τῶν Πρωπατόρων, ὧν ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ταύτῃ τῇ Κυριακῇ.

Τῇ Κ'.—Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου καὶ Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ Σαββάτῳ, ἤτοι τῇ ΙΘ' τοῦ μηνὸς οὕτω· Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, Προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου γ' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. Δόξα *Θεοφόρε Ἰγνάτιε*, Καὶ νῦν *Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τῆς Παρακλητικῆς Στιχηρά, Δόξα *Ὦ τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς*, Καὶ νῦν *Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη*, Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Βονιφατίου, τὸ Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου, οἱ Κανόνες χῦμα, εἰς τὴν η΄ Ὠδὴν ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια ἀμφότερα καὶ τὸ Θεοτοκίον. Οἱ Αἶνοι τῆς Ὀκτωήχου *Σοὶ δόξα πρέπει* χῦμα. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα *Στήλη ἔμψυχος*, Καὶ νῦν *Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις*, *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι* κτλ. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια *Καὶ τρόπων μέτοχος. . . Ὁ μάρτυς σου Κύριε* καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, τὸ Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σημείωσις. Τῇ ἀπὸ τῆς ιη΄ μέχρι τῆς κδ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Κυριακῇ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς ἀκολούθως.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α΄.

1. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χ. Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ ιη΄ ἢ τῇ ιθ΄ τοῦ μηνὸς, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς΄ καὶ τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ δ΄*, Δόξα *Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Χαίρετε προφῆται τίμιοι*, Καὶ νῦν *Ὦ θαύματος καινοῦ*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα *Βολίδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν *Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις*, τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς

τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου *Κύματι θαλάσσης*, ὁ στίχος τοῦ α΄ μετὰ τὸν Εἱρμὸν Τροπαρίου *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, τῶν δὲ λοιπῶν *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ*, εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ἄγγελος Παίδων· ἐδρόσισε κάμινον* καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον *χῦμα·* ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῶν Πατέρων δ΄, Δόξα *Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων ὁ΄. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα* καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος *Ἀδελφοὶ πίστει παρῴκησεν Ἀβραὰμ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Β΄.

4. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ ἀπὸ τῆς κ΄ μέχρι τῆς κγ΄ τοῦ μηνὸς, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄, Προεόρτια *Παρθένε παράμωμε Θεοῦ* γ΄ καὶ γ΄ τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ*, Δόξα *Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Χαίρετε προφῆται τίμιοι*, Καὶ νῦν *Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστά-

σιμον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον *Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς *Βολίδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Ἄκουε οὐρανὲ*, τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα ἀναστάσιμα δύο καὶ ἓν προεόρτιον *Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις* καὶ αὖθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἕτερον Προεόρτιον *Αἰνῶν Ποιμενικῶν* (ζήτει ἀμφότερα τῇ κδ' τοῦ μηνός)· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων *Κύματι θαλάσσης*, μετὰ δὲ τὸν Εἱρμὸν ἑκάστης Ὠδῆς, λέγεται Στίχος *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, εἰς τὰ λοιπὰ Τροπάρια *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ* καὶ εἰς τὰ τελευταῖα δύο Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ἄγγελος Παίδων* καὶ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον χῦμα, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Εὐφραίνου Βηθλεὲμ* καὶ ὁ Οἶκος *Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Κατα-βασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα *Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ τῇ κδ' τοῦ μηνός, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ

τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων οὕτω· Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Προσόμοια τῶν Πατέρων *Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον ἐπιστοὶ* εἰς δ', καὶ δ' Προεόρτια *Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια* (ζήτει τῇ κ' τοῦ μηνός). Δόξα *Δανὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*, Καὶ νῦν *Σπήλαιον εὑτρεπίζου*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια *Παρθένε παράμωμε Θεοῦ* (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), οἱ Στίχοι *Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως, καὶ ὁ ἕτερος Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην*. Δόξα *Χαίρετε Προφῆται τίμιοι*, Καὶ νῦν *Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν*. Ἀπολυτίκια τῶν Πατέρων *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*, τὸ Προεόρτιον *Ἀπεγράφετό ποτε* καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς κδ' κείμενος Κανὼν *Κύματι θαλάσσης*, εἶτα Δόξα *Βολίδες ἀστράπτοντες*, Καὶ νῦν *Ἄχους οὐρανὲ* (ζήτει ἀμφότερα ἐν τῇ ιη' τοῦ μηνός)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπεγράφετό ποτε* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον *Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις*· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ Προεόρτιον *Αὐλῶν ποιμενικῶν* (ζήτει ἀμφότερα ἐν τῇ κδ')· εἶτα ἡ Λίτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν *Κύματι θαλάσσης*. Εἰς τὸ πρῶτον Τροπάριον ἑκάστης Ὠδῆς μετὰ τὸν Εἱρμὸν λέγεται στίχος *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*. Εἰς δὲ τὰ λοιπὰ *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ* καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν *Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα*, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε χάριτον*· ἀφ' ς' Κοντάκιον *Χειρόγραφον εἰκόνα* καὶ ὁ Οἶκος *Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα*. Εἶτα τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι *Χριστὸς γεννᾶται* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων *Πατέρων θείων*

σήμερον καὶ τὸ Προεόρτιον *Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σύ*. Εἰς τοὺς Λίνους ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄ καὶ τὰ τροπάρια *Ἀρὸν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς* εἰς δ΄. Δόξα *Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, καὶ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Προεορτίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τὸ Προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν *ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ΄.—Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α΄.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάταχτον Ἀκολουθίαν, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὡρῶν καὶ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τὴν ἐξῆς διάταξιν·

Ὥρα Α΄.

2. Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου, περὶ τὴν α΄ ὥραν τῆς πρωΐας κατέρχεται ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) ἐν τῷ Ναῷ καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ἄρχεται ὁ Πατριάρχης τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι . . . Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε . . .* κτλ. ὁ Ἀναγνώστης λέγει το Τρισάγιον, μετὰ δὲ τὸ *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, τὸ *Κύριε ἐλέησον* ιβ΄. Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* καὶ εὐθὺς τοὺς ψαλμοὺς τῆς Α΄ ὥρας· εἰς τὸ τέλος Δόξα Πατρὶ, τὸ Τροπάριον *Ἀπεγράφετό ποτε*, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ *Τί σὲ καλέσωμεν*, *Κεχαριτωμένη*; καὶ ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον *Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου*. Εἶτα ὁ β΄ Χορὸς τὸν Στίχον *Ὁ Θεὸς ἀπὸ*

θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέως καὶ τὸ *Ἰδιόμελον Νῦν προφητικὴ πρόρρησις*, ὁ α΄ Χορὸς Δόξα, ὁ δ΄ Καὶ νῦν, ὁ α΄ *Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον*· μετὰ τοῦτο, ὁ α΄ Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, εἶτα ὁ Διάκονος *Σοφία ὀρθοί* κτλ. ὁ δὲ Ἱερεὺς πρὸ τῆς ὡραίας Πύλης ἀναγινώσκει τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ἀναγνώστης εὐθὺς λέγει *Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον* καὶ τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν* καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*· τὸ *Κύριε ἐλέησον μ΄*, *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, τὸ *Κύριε ἐλέησον γ΄*. Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, *Ἐν ὀνόματι Κυρίου*, ὁ Πατριάρχης τὸ *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς* ἐπισυνάπτων καὶ τὴν εὐχὴν *Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν*, εἶτα ἄρχεται εὐθὺς ἡ Γ΄ Ὥρα.

Σημ. Ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ΄ Ὥρας, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος (ἢ ὁ Διάκονος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ὁ ἀναγνοὺς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον Ἱερεὺς), ἐξέρχεται τῆς βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος μανδύαν μέλανα μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου) προπορευομένου Λαμπαδούχου, καὶ θυμιᾷ τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δύο ὥρας τὴν ς΄ καὶ Θ΄ ὑπὸ ἑτέρων Διακόνων[2].

Ὥρα Γ΄.

3. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς Γ΄ Ὥρας, καὶ μετὰ τὸ *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, ἄρχεται ὁ δ΄ Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον *Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν*. Εἶτα ὁ α΄ Χορὸς τὸν Στίχον *Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς*, ὁ δ΄ Χορὸς Δόξα, ὁ α΄ Καὶ νῦν, ὁ δ΄ τὸ Ἰδιόμελον *Ἰωσὴφ εἰπὲ ἡμῖν*. Εἶτα λέγεται ὑπὸ τοῦ δ΄ Κανονάρχου ἡ Προφητεία καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐν § 2 διάταξιν· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς Γ΄ Ὥρας *Δέσποτα Θεὲ*, ἄρχεται ἡ ς΄ Ὥρα.

Ὥρα Ϛ΄.

4. Ὁ Ἀναγνώστης, μετὰ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς ς΄ Ὥρας καὶ μετὰ τὸ *Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρ-*

---

2. *Ἀπόντος Ἀρχιερέως, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος φελώνιον.*

ρησίαν, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως*, εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸν Στίχον *Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἄκουε Οὐρανέ*, ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν, ὁ β' καὶ ὁ α' Χορὸς αὖθις τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε Χριστοφόροι λαοί*, μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς ς' Ὥρας *Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*, ἄρχεται ἡ Θ' Ὥρα.

Ὥρα Θ'.

5. Ὁ Ἀναγνώστης *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῆς Θ' Ὥρας· μετὰ δὲ τὸ *Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*, ἄρχεται ὁ β' Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον *Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης*, εἶτα ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον *Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὅτε Ἰωσὴφ, Παρθένε*, τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου *Σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι* λαμβάνει ὁ β' Χορός· ὁ δὲ α' ἄρχεται τοῦ *Δόξα Πατρὶ*, ὁ β' Χορὸς λέγει τὸ *Καὶ νῦν*, ὁ δὲ Κανονάρχης ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Ἰδιόμελον *Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ὁ δραχὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν*, ὃ ἐπαναλαμβάνει τρὶς, εἶτα ἐξακολουθεῖ *Ῥάιξει καθάπερ βροτὸς* κτλ. τὸ δὲ *Προσκυνοῦμέν σου τὴν γέννην Χριστὲ* ἐπαναλαμβάνει ἐπίσης τρὶς, τὸ *Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου θεοφάνεια ἅπαξ*, καὶ τότε ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ *Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου* ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· μετὰ τοῦτο ὁ Κανονάρχης λέγει τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' *Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ*, γίνεται Ἀπόλυσις[3], καὶ ἄρχεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

---

3. *Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' ἡ τάξις ἀπαιτεῖ τὰ Τυπικὰ, γρῦ, ἤτοι τὰ:* **Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, Λῖνει ἡ ψυχή μου** *καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς, καὶ τελευταῖον τὴν Ἀπόλυσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ χάριν συντομίας συνειθίσθη ἤδη ἡ παράλειψις αὐτῶν, διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἀνωτέρω μετὰ τὴν Εὐχὴν ἡ Ἀπόλυσις.*

6. Ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ δ' Ἰδιόμελα *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ* εἰς ς', Δόξα Καὶ νῦν *Αὐγούστου* μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, Εἴσοδος μετὰ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ εὐθὺς ὁ Κανονάρχης τὸ Α' Ἀνάγνωσμα *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν*, μετὰ τὸ τέλος ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον *Λαθὼν ἐτέχθης* καὶ ὁ β' Χορὸς ἐπαναλαμβάνει *Καὶ Μάγους σοι προσήγαγεν*· τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουσιν ἑκατέρωθεν οἱ Χοροί, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· εἶτα ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν καὶ ψάλλει αὖθις τὸ Τροπάριον ὁλόκληρον. Ἀκολούθως ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ζ' Ἀνάγνωσμα *Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν*, μετὰ τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Τροπάριον *Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου*, τὸ τέλος δὲ καὶ τούτου *Μάγους ὁδηγήσας* ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ ὡς ἀνωτέρω· εἶτα ὁ β' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνων ὁλόκληρον τὸ Τροπάριον, καὶ ὁ α' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Η' Ἀνάγνωσμα *Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ*· μετὰ ταῦτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν* κτλ. καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Ἀλληλούϊα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' Ἄμβωνος ὑπὸ τοῦ Διακόνου· μετὰ τὸ τέλος ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εὐλογεῖ τὸν λαὸν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἰδεμὴ, λέγεται τὸ *Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἴδομεν τὸ φῶς*[4] καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννη-*

---

4. *Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν ὁρίζει διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς* **Ἡ γέννησις σου Χριστὲ . . .** *ἀντὶ τοῦ* **Εἴδομεν τὸ φῶς**· *ἀλλ' οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, οὔτε αἱ ἐν τῷ Μηναίῳ τυπικαὶ διατάξεις ἀναφέρουσι τοιοῦτό τι· διὸ καὶ ἐνεκρίθη ἵνα ψάλληται τὸ* **Εἴδομεν τὸ φῶς**, *ὅπερ μόνον μετὰ τὴν Λειτουργίαν τῆς κυρίας ἡμέρας ἑκάστης Δεσποτικῆς ἑορτῆς ἀντικαθιστᾶται διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου.*

θεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα (ὡς μὴ ψαλέντα χθὲς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου* ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, τὰ γ' Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε, ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, τὸ Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ΚΣ'). Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνὰ δ' Τροπάρια ἄνευ Στίχων, εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ χῦμα, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ μέχρις η' Ὠδῆς, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἔξης·

Διὰ τὸν α' Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Διὰ τὸν β' Ἰαμβικόν.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Δόξα, Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν, Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Αἱ δύο Καταβασίαι τῆς Θ', καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον *Ἐτεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Ἰδιόμελα Εὐφραίνεσθε δίκαιοι. Δόξα Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου,* **Καὶ νῦν** *Σήμερον ὁ Χριστὸς μέχρι τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν, καὶ ἄρχεται εὐθὺς ἡ Μεγάλη Δοξολογία, μεθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκιον Ἡ γέννησίς σου.*

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α' Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς. κτλ.

Δόξα, Καὶ νῦν *Ὁ Μονογενὴς* κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου.

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν κλπ.

Εἰσοδικὸν *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου*, τὸ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει*, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μεγάλυνον ψυχή μου . . . Μυστήριον ξένον*. Κοινωνικὸν *Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ*, *Ἀλληλούϊα*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Καθ' ὅλον τὸ δωδεκαήμερον γίνεται ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα, ἐκτὸς τῆς Παραμονῆς τῶν Φώτων, ἥτις, ἂν ᾖ Σάββατον ἢ Κυριακή, ἐπιτρέπει κατάλυσιν οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ ΚΘ'—Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

9. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα* εἰς σ'. Δόξα Καὶ νῦν *Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας* μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα *Παράδοξον Μυστήριον* καὶ τὰ λοιπὰ 6'. Δόξα Καὶ νῦν *Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐκ γ'* καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, *Ἡ γέννησίς σου ἐκ γ'*· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα

τὸ *Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ* καὶ τὸ *Τί θαυμάζεις Μαριὰμ* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα· οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἄνευ Στίχων ὡς χθὲς, ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου Πατρὸς ἐκλάμψας*, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἔσωσε λαὸν* καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία *Στέργειν μὲν ἡμᾶς*, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐκ τρίτου*. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ δ' Ἰδιόμελα *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι*, Δόξα *Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις*, Καὶ νῦν *Σήμερον ὁ Χριστὸς*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου*.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, Εἰσοδικὸν *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου* καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον* ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν *Τέκνον Τίτε, δίωκε δικαιοσύνην* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ὡσαύτως *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Μεγάλυνον ψυχή μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς*, Κοινωνικὸν *Λύτρωσιν ἀπέστειλε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ* καὶ Ἀπόλυσις[5].

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, καὶ τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

12. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Θεοπατέρων *Τὸν Θεοπάτορα πάντες* γ' καὶ τοῦ ἁγίου Στεφάνου γ', Δόξα *Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου *Πρῶτος ἐν μάρτυσιν ἐδείχθης*, Καὶ νῦν *Χορεύουσιν Ἄγγελοι*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, τὸ *Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ* καὶ Ἀπόλυσις.

---

5. *Ἐν ἄλλαις ἡμέραις (ἐκτὸς δηλονότι τῆς συμπτώσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ), Ἀπόστολος λέγεται* Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι *καὶ Εὐαγγέλιον* Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος *Χριστοῦ θεράπων μακάριε* μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*, ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς*, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ *Χορὸς τῶν Προφητῶν*, ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασίαι *Ἔσωσε λαὸν* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τὸ τοῦ Μνήστορος *Σὺν Ἰακώβῳ μελῳδήσωμεν* καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄, Δόξα *Λίμια καὶ πῦρ*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ΄. Μετὰ τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ*, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον *Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Λαμβάνετε, Βλέπομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἄλλαις ἡμέραις συμπιπτούσης (ἐκτὸς δηλονότι τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν), ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ· ἐν Σαββάτῳ δὲ συμπιπτούσης, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἡ Ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

15. Τῇ ἑορτῇ ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Α΄ ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Πέμπτῃ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, καθ΄ ἣν ἡμέραν ψάλ-

λονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ δὲ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας.

Β'.

16. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὀρθρου ἐνδιάταχτον Ἀκολουθίαν (ὅρα περίπτωσιν Λ΄ § 1—5), ψάλλονται αἱ Μ. Ὧραι, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Λ΄ § 1—6.

17. Τῷ Σαββάτῳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Λ΄ § 7, 8.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

18. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄, τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα* γ΄ καὶ τῶν Θεοπατόρων γ΄. Δόξα *Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*, Καὶ νῦν *Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ*. Εἴσοδος *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Μ. Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας* μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα *Ἱερέων μνήμη*, Καὶ νῦν *Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, Δόξα *Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ*, Καὶ νῦν *Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς* καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος *Χριστοῦ θεράπων μακάριε* μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*. Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς*, Δόξα Καὶ νῦν *Χορὸς τῶν Προφητῶν*. Ἀφ' ς'

Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· αἱ Καταβασίαι *Ἔσωσε λαὸν* καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ Καταβασία *Στέργειν μὲν ἡμᾶς*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων *Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν* καὶ μεθέορτον *Καθάρθητε, προσέλθετε*. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι ὁ'*. Δόξα *Λίμα καὶ πῦρ*, Καὶ νῦν *Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον Σωτηρία*.

20. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον *Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς*. Εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ, Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μεγάλυνον ψυχή μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς*. Κοινωνικὸν *Λύτρωσιν ἀπέστειλε*, τὸ *Ἡ γέννησίς σου* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Περὶ τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ Β' ταύτῃ περιπτώσει, ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 14 σημ.

Ἡ Ἀπόδοσις.

21. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Β' ταύτην περίπτωσιν γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ἐν ᾗ, ὡς ἔρημεν ἐν περιπτώσει Α' § 15, ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων, αἵτινες ἐσημειώθησαν ἐκεῖ.

Γ'.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν, (ὅρα περίπτ. Α' § 1-5) ψάλλονται αἱ Μ. Ὧραι μόναι· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὥρας γίνεται ἡ συνήθης Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὴν Γ' ταύτην περίπτωσιν εἰς τὰς Ὥρας Τροπάριον λέγεται τὸ *Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ*, διότι Ἀπεγράφετό ποτε λέγεται μόνον ὅταν αἱ Ὧραι ψάλλωνται ἐν τῇ ἀμέσῳ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς.

23. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ψάλλεται ὁ προεόρτιος Κανὼν *Κύματι θαλάσσης*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπεγράφετό ποτε* καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες χῦμα, εἶτα ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς Η΄ Ὠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Προεόρτιον *Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον*, τὸ τῆς Ἁγίας καὶ τὸ ἕτερον Προεόρτιον, οἱ Αἶνοι *Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν*, Δόξα Καὶ νῦν *Ὑποδέξαι Βηθλεὲμ*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπεγράφετό ποτε*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μ. Ἑσπερινὸς ὡς ἐξῆς: Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ* εἰς ς΄, Δόξα Καὶ νῦν *Αὐγούστου μοναρχήσαντος*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων ἀπαραλλάκτως ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 6. Μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα εὐθὺς (ἄνευ τῆς Συναπτῆς) ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ἡ Μ. Συναπτὴ *Εἴπωμεν πάντες*, τὸ *Καταξίωσον*, *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν*, καὶ ψάλλονται τὰ γ΄ Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα *Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*, Δόξα *Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ*, Καὶ νῦν *Σπηλαίῳ παρῴκησας*, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ γέννησίς σου ἐκ* γ΄ καὶ Ἀπόλυσις ἡ ἐν § 6 τῆς Α΄ περιπτώσεως.

26. Τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 7, 8 μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Σημ. Κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας, συμψάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, διότι ἡ μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἑορτῶν μία Κυριακὴ συμπίπτει τῇ α΄ τοῦ Ἰανουαρίου, καθ' ἣν ἑορτάζονται ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ Μ. Βασιλείου· ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς ἑξῆς.

27. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα* γ΄ καὶ τῶν Θεοπατόρων γ΄, Δόξα *Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*, Καὶ νῦν *Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ* (ζήτει τῇ ΚΣ΄), Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Μ. Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας!* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Παράδοξον μυστήριον* καὶ τὰ λοιπὰ δύο (ζήτει τῇ ΚΣ΄), Δόξα *Ἱερέων μνήμη* (Κυρ. μετὰ τὴν Χ. Γέννησιν), Καὶ νῦν *Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες* (ἐν τῇ Κς΄), Ἀπολυτίκια *Ἡ Γέννησίς σου*, τῶν Θεοπατόρων *Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ*, αὖθις *Ἡ Γέννησίς σου* καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ Γέννησίς σου* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον (ἄνευ τοῦ Πολυελέου), τὰ δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ* καὶ τὸ *Τί θαυμάζεις Μαριάμ;* καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς *Χριστὸς γεννᾶται* μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος *Χριστοῦ θεράπων μακάριε* μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*, ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὰ Καθίσματα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς*, Δόξα Καὶ νῦν *Χορὸς τῶν Προφητῶν*, ἀφ' ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Θεοπατόρων, αἱ Καταβασίαι *Ἔσωσε λαὸν*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ α΄ Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ* καὶ ἡ Καταβασία *Στέργειν μὲν ἡμᾶς* μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου, Ἐξαποστειλάρια *Σὺν Ἰακώβῳ μελῳδῶμεν* καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς *Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς*. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ΄ Ἰδιό-

μελα τῆς ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι*, Δόξα Λιτὰ καὶ πᾶρ, Καὶ νῦν Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Η Γέννησίς σου*.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς χθὲς, τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου*, τὰ Ἀπολυτίκια *Η γέννησίς σου*, τὸ *Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ* καὶ Κοντάκιον *Η Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει*· ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Ὅσοι εἰς Χριστὸν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως *Στέργειν μὲν ἡμᾶς*, Κοινωνικὸν *Λύτρωσιν ἀπέστειλε*, *Η γέννησίς σου* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Στεφάνου μετὰ τῆς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καὶ τῶν μεθεόρτων, ὡς διατάττεται ἐν τῷ Μηναίῳ (ὅρα καὶ περίπτωσιν Α΄ Σημείωσιν τῆς § 14).

Ἡ Ἀπόδοσις.

30. Τῆς ἑορτῆς ἡ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν Γ΄ ταύτην περίπτωσιν γίνεται τὸ προσεχὲς Σάββατον (ἤτοι τῇ Λ΄ τοῦ μηνὸς), ἐν ᾧ (ὡς προείρηται ἐν περιπτώσει Α΄ § 15) ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων.

Δ΄.

31. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν ἐνδιάτακτον Ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου, ψάλλονται αἱ Μ. Ὧραι μόναι ὡς προδιετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 1—5 καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς Θ΄ ὥρας, ἡ Ἀπόλυσις. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Ἀπολυτίκιον εἰς τὰς Ὥρας λέγεται τὸ *Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ* διὰ τὸ μὴ ἄμεσον εἶναι (ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Γ΄ § 22) τὴν Παραμονὴν τῇ ἑορτῇ.

32. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ* καὶ Κοντάκιον *Η Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ

Γεννήτεως, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οἷς ἐξελέξω*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήτεως Κυριακῆς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ΄ § 7, 8, 9.

34. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ τῆς ἑορτῆς Μέγας Ἑσπερινὸς ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Γ΄ § 25.

35. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 7, 8, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

36. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 9, 10. Ἀπόστολος *Ἀδελφοὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι* καὶ Εὐαγγέλιον *Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων* (Ὅρα § 11 Σημ. ϛ΄).

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν καὶ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

37. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ΄, τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα* δ΄ καὶ τῶν Θεοπατόρων γ΄, Δόξα *Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*, Καὶ νῦν *Λύγούστου μοναρχήσαντος*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα *Ἱερέων μνήμη*, Καὶ νῦν *Στηλαίῳ παρῴκησας*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων *Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ*, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

38. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ Γέννησίς σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς* καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος *Χριστοῦ θεράποντι*

μακάριε μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χῦμα, εἶτα τὸ Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς*, Καὶ νῦν *Χορὸς τῶν Προφητῶν*, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἀμφότεραι αἱ Καταβασίαι τῆς Θ'. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα *Λίμια καὶ πῦρ*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

39. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον *Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς*, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον *Ἡ Γέννησίς σου*, τὸ *Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ* καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μεγάλυνον ψυχή μου . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς*, Κοινωνικὸν *Λύτρωσιν ἀπέστειλε*, *Ἡ Γέννησίς σου* καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

40. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Τετάρτῃ ἢ Πέμπτῃ, τῇ Παραμονῇ ἡ Ἀκολουθία τῶν Μ. Ὡρῶν, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, καὶ τὸ πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ ἡ τῆς ἑπομένης ἡμέρας, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 1-11. Καὶ ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις περιστάσεσιν ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα* γ', καὶ τῶν Θεοπατόρων γ', Δόξα *Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος,

Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Ἱερέων μυήμη*, Καὶ νῦν *Χορεύουσιν Ἄγγελοι*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων *Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ*, *Ἡ Γέννησίς σου* Χριστὲ καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἡ Γέννησίς σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*, ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα *Πατρὸς ὡς ἀληθῶς*, Καὶ νῦν *Χορὸς τῶν Προφητῶν*, ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον *Εὐφροσύνης σήμερον* καὶ ὁ Οἶκος *Ἀπορρήτῳ βουλῇ*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι *Ἔσωσε λαὸν* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Θεοπατόρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῆς ἑορτῆς *Εὐφραίνεσθε δίκαιοι δ΄*, Δόξα *Αἶμα καὶ πῦρ*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μνήστορος δ΄. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Ἡ Γέννησίς σου*, *Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ* καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἡ Παρθένος σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τέλος τῶν πέντε Περιπτώσεων τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Λ'.—Ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς διπλασιάζοντες τὸ πρῶτον, καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου *Σοφίας ἐραστὴς*, Καὶ νῦν *Συγκαταβαίνων* ὁ Σωτὴρ, Εἵτοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου, Δόξα *Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*, Καὶ νῦν *Οὐκ ἐπησχύνθη* ὁ *παράγαθος Θεός*. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἶτα Δόξα Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις *Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός* . . .

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως*, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δὶς καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου (ζήτει Νοεμβρίου ΙΓ'). εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου*· ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε λαοὶ* μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς*, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου *Σοῦ τὴν φωνὴν* μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Μεγαλυνάρια αὐτῶν·

Διὰ τὸν Α΄ Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομὴν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Διὰ τὸν Β΄ Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασίλειον τὸν μέγαν.

Δόξα, **Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.**

Καὶ νῦν, **Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.**

Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια εἰς δ΄. Δόξα *Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου,* Καὶ νῦν *Συγχαταβαίνων ὁ Σωτὴρ,* Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α΄.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
Εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κ.τ.λ.

Ἀντίφωνον ϛ'.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Ἀναγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου,

Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως κτλ.

Εἰσοδικὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως*, τοῦ Ἁγίου *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ· Κοντάκιον *Ὁ τῶν ὅλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει* (Ζήτει ἀπὸ γ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος)· τὸ Τρισάγιον, *Ἀπόστολος Ἀδελφοὶ μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν*, καὶ Εὐαγγέλιον *Ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες δοξάζοντες* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ μύστην τοῦ Δεσπότου, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινὸν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* (ἐν οἵᾳ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ ἑορτή)· ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς*, τὸ *Μορφὴν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῆς ἑορτῆς τὰ δύο Ἰδιόμελα εἰς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ

ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Οὐκ ἐπησχύνθη*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα καὶ νῦν *Οὐκ ἐπησχύνθη* καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὰ Καθίσματα, ἀνὰ ἓν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς ἐν τῇ α' καὶ β' στιχολογίᾳ· ἐν δὲ τῇ γ' τὰ τοῦ Μηναίου ὡς ἔχουσιν, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀνὰ δ'· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ αἱ β' Καταβασίαι τῆς Θ', Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον *Ὁ σαρκὶ περιτμηθείς*· μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον *Ὁ τῶν ὅλων Κύριος* (ζήτει ἀπὸ γ' Ὠδῆς), Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον *Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου (ὅρα ὄπισθεν § 3), Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μορφὴν ἀναλλοιώτως* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α΄.

1. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Β΄, Γ΄, ἢ Δ΄ τοῦ μηνὸς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς΄ καὶ δ΄ Προεόρτια *Προεόρτια ἴσματα* (ζήτει τῇ Β΄ τοῦ μηνός)· Δόξα *Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἰωάννη Βαπτιστὰ* (ζήτει τῇ Β΄ τοῦ μηνός). Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον *Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ἀόρατε Θεὲ* ἅπαξ, ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι *Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια* (ζήτει τῇ Β΄ τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ὀ΄ καὶ δ΄ Προεόρτια *Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε δυνάμεις*. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ΄· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον *Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ

τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

4. Εἰ τύχοι ἡ Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων τῇ Παραμονῇ τῆς ἑορτῆς (τῇ Ε' τοῦ μηνὸς), τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ Προεόρτια δ' *Προεόρτια ἅσματα. Δόξα Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ* (ζήτει τῇ Γ' τοῦ μηνὸς), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον *Ἀπεστρέφετό ποτε* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπεστρέφετό ποτε* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος *Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα* (ζήτει τῇ Ε' τοῦ μηνὸς) μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεός*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα *Ὁ μέγας ὑετὸς, ἀφ' ς'* Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι *Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον *Πῶς ῥείθρά σε ποτάμια* (ζήτει τῇ Β' τοῦ μηνός). Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ δ' Προεόρτια *Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς*. Δόξα *Ἰωάννῃ Βαπτιστὰ*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον *Ἀπεστρέφετό ποτε*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν

Φώτων· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Λίνετε, Εἴδομεν τὸ φῶς.*

Μετὰ τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων* κτλ.· καὶ τελεῖται ὁ Ἁγιασμὸς, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἁγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β΄ Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ* καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ ϛ΄.—Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α΄.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάταχτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὧραι κατὰ τὴν τάξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων (Ὅρα ἐκεῖ τὴν διάταξιν ἐν περιπτώσει Α΄ § 2). Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου μετὰ τοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἁγιασμοῦ ψάλλονται ὡς ἐξῆς.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

2. Μετὰ τὴν τῆς Θ΄ Ὥρας ἀπόλυσιν, ὁ Διάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς* κτλ. ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) τὸν Προοιμιακὸν, εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ δ΄ Ἰδιόμελα *Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*. εἰς ϛ΄. Δόξα Καὶ νῦν *Ὑπέκλινας κάρα τῷ Προδρόμῳ*. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ Ἀναγνώσματα *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν*· μετὰ τὸ τέλος ἄρχεται ὁ Α΄ Χορὸς ψάλλειν τὸ Τροπάριον *Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ ὁλόκληρον*· ὁ β΄ ἐπαναλαμβάνει, *Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, Φιλάνθρω-*

τε, δόξα σοι, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ἑκατέρωθεν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ. Εἶτα αὖθις ὁ α' Χορὸς Δόξα Καὶ νῦν τὸ Τροπάριον ὁλόκληρον. Μετὰ ταῦτα ὁ β' Κανονάρχης ἀναγινώσκει τὸ Ε' Ἀνάγνωσμα *Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ·* μετὰ τὸ τέλος ὁ 6' Χορὸς ψάλλει *Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις* ὁλόκληρον· ἀπὸ δὲ τοῦ *Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ Φῶς σου λάμψαι*, ἐναλλὰξ ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώσῃ τοὺς Στίχους τοῦ ψαλμοῦ· ὁ Λ' αὖθις Κανονάρχης τὸ ς' Ἀνάγνωσμα *Παρεγένετο Νεεμὰν ἄρχων βασιλέως Ἀσσυρίων* καὶ μετὰ τὸ τέλος τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, εἶτα λέγεται ὁ Ἀπόστολος, καὶ μετὰ τὸ Ἀλληλούϊα τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἄμβωνος καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον* καὶ τὸ *Εἴδομεν τὸ φῶς*. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα *Φωτὶ Κυρίου* καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος Ἱερέως ὁ Ἁγιασμὸς, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἁγιασμοῦ, ἁγιαζομένων τῶν Χριστιανῶν, ὁ β' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ*, καὶ μετὰ τοῦτο ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστός . . .* Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφαγία.

3. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλονται ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων (καθὸ μὴ ψαλέντα χθές)· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἐκ τρίτου, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, εἶτα τὰ γ' Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν*, τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, ο Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω*, Καὶ νῦν τὸ αὐτό· ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ*, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἀνὰ δ' ἄνευ Στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ, ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων·

Διὰ τὸν Α΄ Κανόνα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρῴας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Διὰ τὸν Β΄ Ἰαμβικόν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Δόξα. **Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.**

Καὶ νῦν. **Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.**

Τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ΄. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Ἰδιόμελα *Φῶς ἐκ φωτὸς* εἰς ς΄, Δόξα *Νάματα Ἰορδάνεια*, Καὶ νῦν *Σήμερον ὁ Χριστὸς* καὶ ἡ Μεγάλη Δοξολογία.

Μετὰ τὸ *Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς* τοῦ Τρισαγίου τῆς Δοξολογίας, ψάλλονται τὰ γ΄ Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγιασμοῦ[4] *Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων*, Δόξα Καὶ νῦν *Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ*. Τούτων ψαλλομένων, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς

---

4. *Ἔν τισι μέρεσιν ἤρξατο ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὸν Ἁγιασμὸν μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας, τὸ μὲν διότι ἐγίνετο ἀταξία τις μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν καὶ οἱ πλείονες τῶν ἐκκλησιαζομένων ἀνεχώρουν, τὸ δὲ καὶ διότι μέγα μέρος τοῦ λαοῦ καθυστεροῦν ἐστερεῖτο τῆς τοῦ Ἁγιασμοῦ τελετῆς.*

Ὡρείας Πύλης μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ προπορευομένων λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων, ὁ δὲ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ἔνθα κεῖται ἡ τράπεζα καὶ τὸ δοχεῖον τοῦ Ἁγιασμοῦ, φορῶν ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμόφορον. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἰδιομέλων ὁ Κανονάρχης ἢ ὁ Διάκονος εὐθὺς ἀναγινώσκει τὰς τρεῖς Προφητείας τοῦ Ἁγιασμοῦ καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὴν μεγάλην Συναπτὴν τοῦ Ἁγιασμοῦ, τοῦ Πατριάρχου μεταξὺ τούτου ἀναγινώσκοντος μυστικῶς τὴν Εὐχὴν *Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· πληρωθείσης* τῆς Εὐχῆς συνάμα καὶ τῆς Συναπτῆς, ἐκφωνεῖ τὴν Εὐχὴν *Τριὰς ὑπερούσιε*, ἐπισυνάπτων μετὰ τὸ τέλος ταύτης καὶ τὴν ἑτέραν Εὐχὴν *Μέγας εἶ Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου*, ὃ ἐπαναλαμβάνει τρὶς, κατὰ πᾶσαν δὲ ἐπανάληψιν οἱ Χορὸι ψάλλουσι τὸ *Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι*· μετὰ τὸ τέλος τῆς Εὐχῆς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ τοῦ ἁγιαστῆρος ἐν τῷ δοχείῳ εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις ψάλλων τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε*, ὅπερ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χορὸι ἀνὰ μίαν, εἶτα ἁγιάζων σταυροειδῶς τὸν λαὸν καὶ ψάλλων τὸ *Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· ἁγιαζομένων δὲ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, οἱ Χορὸι ψάλλουσιν ἐναλλὰξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ Τροπάριον τῆς η' Ὠδῆς *Τριάδος ἡ φανέρωσις*, ἄχρις οὗ ἁγιασθῶσι πάντες, εἶτα ὁ 6' Χορὸς τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α' Ἦχος 6'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Δόξα Καὶ νῦν **Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου** κτλ.

Ἀντίφωνον β' Ἦχος β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὗρόσάν με.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς κτλ.

Δόξα Καὶ νῦν **Ὁ Μονογενὴς** κτλ.

Ἀντίφωνον γ' Ἦχος α'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε κτλ.

Εἰσοδικὸν *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς . . .* κτλ. τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον·* ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλεται τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων· Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*, Κοινωνικὸν *Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς*, λέγεται τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

5. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς *Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν γ'* καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια *Παγεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ γ'*, Δόξα *Ἔνσαρκε λύχνε*, Καὶ νῦν *Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Μ. Προκείμενον *Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ*, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια *Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα* καὶ τὰ ἕτερα 6', Δόξα *Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστὴς*, Καὶ νῦν *Δεῦτε μιμησώμεθα*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ*, τὸ τοῦ Προδρόμου *Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων*, αὖθις *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ 6' Καθίσματα *Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος* καὶ τὸ *Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου ἐκ δευτέρου*, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς *Βυθοῦ ἀνεκάλυψε* μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς* καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου *Βαπτιζόμενον*, μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ὁ μέγας ὑετὸς* καὶ ἕτερον *Ἐκὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς*· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι μόναι αἱ Ἰαμβικαὶ, εἶτα ψάλλεται ἡ α' Ὠδὴ τῆς Θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*, καὶ ἡ Καταβασία *Μεγάλυνον ψυχή μου . . . Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν*· Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, Δόξα *Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων*, Καὶ νῦν *Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Μνήμη δικαίου*.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, Εἰσοδικὸν, *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος*, τὰ Ἀπολυτίκια *Ἐν Ἰορδάνῃ*, *Μνήμη δικαίου* καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον* ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Μεγα-*

λυτον χυμή μου . . . Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

8. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ μεθέορτα δ' τῆς σειρᾶς. Δόξα *Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος* (ζήτει Δόξα τῆς Λιτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα μεθέορτον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Στίβει θαλάσσης* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Λίνετε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συμπίπτει τῷ Σαββάτῳ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ ψάλλονται

ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

Β'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάταχτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὧραι κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α΄ § 1 διάταξιν τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ δὲ Μ. Ἑσπερινός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ ὁ ἐν τῷ τέλει τῆς Λειτουργίας Ἁγιασμὸς, ψάλλονται ὡς εἴρηται ἀνωτέρω ἐν περιπτώσει Λ΄ § 2 τῆς παρούσης ἑορτῆς.

13. Τῷ Σαββάτῳ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μ. Ἁγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α΄ § 3 διάταξιν.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, καὶ ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου Προδρόμου.

14. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄, τῆς ἑορτῆς γ΄, τοῦ Προδρόμου γ΄. Δόξα *Ἔνσαρκε λύχνε*, Καὶ νῦν *Θεὸς λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Μ. Προκείμενον *Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα *Ὡς τοῦ πνεύματος ἐραστὴς*, Καὶ νῦν *Δεῦτε μιμησώμεθα*· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου *Μνήμη δικαίου*, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς *Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος* καὶ *Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδα-*

νου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου *Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι* καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου *Ὁ μέγας ὑετὸς* καὶ τὸ *Ἐκὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς*· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι *Στίβει θαλάσσης* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς *Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα* μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Προδρόμου μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς *Φῶς ἐκ φωτὸς δ'*. Δόξα *Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη* Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς χθές· εἰς τὸ δεύτερον *Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου . . .* Μετὰ τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον* ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον[5] τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μεγάλυνον ψυχή μου ... Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

17. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς συμπίπτει κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῇ Κυριακῇ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος (ΙΔ' τοῦ μηνός)· ἡ δὲ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν

---

5. *Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα λέγονται τῇ ἑλευσομένῃ Κυριακῇ, ὅτε συμπίπτει καὶ ἡ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσις. Ἐὰν ὅμως συμπέσῃ τῇ ΙΔ' τοῦ μηνὸς ἡ τοῦ Τριῳδίου ἀρχή, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τῇ Ζ' τοῦ μηνὸς Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα.*

Πρεσβειακὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς *Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν τ'. Δόξα Ὑπέλιπας χάριν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ὃς καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεός*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς *Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου*· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἅπαξ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλονται καὶ οἱ δύο τῆς Θ' Ὠδῆς Κανόνες μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς *Φῶς ἐκ φωτὸς δ'. Δόξα Νάματα Ἰορδάνεια*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς εἰς δ' *Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ*, τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἐπιφάνης σήμερον*, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα (διότι τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μεγαλύνον ψυχή μου . . . Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν*, Κοινωνικὸν *Ἐπιφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ*, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἐν Κυριακῇ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ (Δ' τοῦ μηνὸς) μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάταχτον Ἀκολουθίαν, ψάλλονται αἱ Μ. Ὧραι μόναι καὶ λέγομεν Τροπάριον

Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*· μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὥρας ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις εἰς πάντα.

21. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ψάλλεται ὁ Κανών, καὶ μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς Θ' Ὠδῆς τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπεστρέφετό ποτε*, καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. ἀναγινώσκονται χθμα τὰ Καθίσματα, ὁ Προεόρτιος Κανὼν καὶ ὁ τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας. Εἶτα ψάλλονται αἱ Καταβασίαι *Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*, καὶ ἀκολούθως στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* καὶ τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' τῆς ἡμέρας Προσόμοια *Τί ἀμφιγνοεῖς Βαπτιστὰ Οἰκονομίαν*; Δόξα Καὶ νῦν *Ἰωάννη Βαπτιστὰ* (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων), Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπεστρέφετό ποτε*.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς*, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ *Εἶδομεν τὸ φῶς*. Μετὰ τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγιασμοῦ *Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων* κτλ. καὶ τελεῖται ὁ Ἁγιασμὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

24. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς. Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν* εἰς ς'. Δόξα Καὶ νῦν *Ὑπέκλινας χάραν τῷ Προδρόμῳ*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα *Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἰδών σε ὁ Ἰωάννης* καὶ τὰ ἕτερα δύο, Δόξα Καὶ νῦν *Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον*,

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

25. Τῇ Κυριακῇ ψάλλεται ἡ τῆς ἑορτῆς ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὁ Μ. Ἁγιασμός, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 3—4.

26. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 5 6, 7. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

27. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα κατὰ τὴν Γ΄ ταύτην περίπτωσιν συμπίπτει τῇ ΙΓ΄ τοῦ μηνὸς, ψάλλεται δὲ ἡ Ἀκολουθία ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 8, 9, 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

28. Ἡ Ἀπόδοσις συμπίπτει τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ (ΙΔ΄ τοῦ μηνὸς), ἐν ᾗ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς προδιετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 11. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας, Κοινωνικὸν *Ἐπέφανη ἡ χάρις*, *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Δ΄.

29. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ (Γ΄ τοῦ μηνὸς), μετὰ τὴν τοῦ Ὄρθρου ἐνδιάταχτον Ἀκολουθίαν ψάλλονται αἱ Μ. Ὧραι μόναι καὶ λέγεται Τροπάριον *Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Κοντάκιον *Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον*· μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ΄ Ὥρας Ἀπόλυσις.

30. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Προεόρτιος Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν· μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ὁ Προεόρτιος τοῦ Ἑσπερινοῦ Κανὼν, ὁ Εἱρμὸς τῆς Θ΄ Ὠδῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν* καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν κτλ. εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν* δὶς, Κανόνες ὁ Προεόρτιος *Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας* καὶ ὁ τῶν Ο΄ Ἀποστόλων *Χριστῷ μαθητεύσαντες* (ζήτει τῇ Δ΄ τοῦ μηνὸς), ἀφ' ς΄

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Προεόρτια καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ο' *Καταλιπόντες χώρίον* καὶ τὸ Προεόρτιον *Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀϊδίως*, οἱ Λῖνοι, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει* καὶ τὰ Ἀπόστιχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Ἁγιασμοῦ, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 4, 5, 6. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

33. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ τῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Ἀποστίχων καὶ λοιπῶν, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 21.

34. Τῇ Δευτέρᾳ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Μ. Ἁγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς εἴρηται ἐν περιπτώσει Α' § 3, 4.

35. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ τρίτῃ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5, 6, 7.

Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

36. Ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα συμπίπτει κατὰ τὴν Δ' ταύτην περίπτωσιν τῇ ΙΒ' τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 8, 9, 10.

Ἡ δὲ Ἀπόδοσις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην συμπίπτει τῇ Τρίτῃ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, καθ' ἣν ψάλλονται ὡς προερρέθη ἐν § 11, ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ε'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Τρίτῃ, Τετάρτῃ, ἢ Πέμπτῃ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῶν Μ. Ὡρῶν, ἐν τῇ Παραμονῇ, τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ, τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ τοῦ Ἁγιασμοῦ, ὅρα

ἐν περιπτώσει Λ΄ ℣ 1, 2. Τῆς δὲ κυρίας ἡμέρας τὴν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὄρθρου, τοῦ Μ. Ἁγιασμοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Λ΄ § 3, 4.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ τιμίου Προδρόμου τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ὅρα ἐν τῇ αὐτῇ Λ΄ περιπτώσει ℣ 5, 6, 7. Ἡ δὲ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ σύμπτωσιν τῆς ἑορτῆς, συμπίπτει τῇ ΙΑ΄ τοῦ μηνός, καθ' ἣν ἑορτάζεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Τούτου ἡ Ἀκολουθία συμψάλλεται τῇ τῆς Κυριακῆς κατὰ τὴν ἐν § 39 διάταξιν.

Τῇ ΙΑ΄.—Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

38. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῶν μεθεόρτων ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· ἂν δὲ συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ, Ἀπόστολος λέγεται τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα.

39. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄, μεθέορτα γ΄ *Εἶδες πῶς περίκειμαι* καὶ τοῦ Ὁσίου γ΄. Δόξα μεθέορτον, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν μεθέορτον· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· εἰς δὲ τὴν γ΄ Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ μεθέορτον· ἀφ' ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι *Στίβει θαλάσσης*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγε-

λίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ μεθέορτον *Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου*. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ μεθέορτα δ΄ (ὅπου δ΄ ἐπισημότερον ἑορτάζεται ὁ Ὅσιος, λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων οἱ Αἶνοι τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄). Δόξα τὸ Ἐωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*; Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα μετὰ Τριῳδίου.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ Ἅγιον Πάσχα κατέρχεται μέχρι τῆς ΚΒ΄ τοῦ Μαρτίου μηνὸς, καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς ΚΔ΄ τοῦ Ἀπριλίου, ἑπομένως καὶ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίστασιν, τῇ ΙΑ΄ Ἰανουαρίου, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, τῇ ΙΓ΄ Φεβρουαρίου. Περὶ τούτου ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα.

42. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριῴδιον τῇ ΙΑ΄ Ἰανουαρίου καὶ συμπέσοι καὶ ἡ Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄, τοῦ Τριῳδίου γ΄ καὶ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου γ΄. Δόξα *Παντοκράτωρ Κύριε*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριῳδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

43. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ

Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς* καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα Κάθισμα τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Τριῳδίου· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασίαι *Στίβει θαλάσσης*, εἶτα τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα *Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι* καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου* καὶ Ἀκολούθως στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' (ἐκτὸς ἂν ἐπισήμως ἑορτάζηται ὁ Ἅγιος, ὅτε καὶ λέγονται ἀντὶ τῶν μεθεόρτων Αἶνοι ἐκ τοῦ Ἁγίου). Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

44. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

45. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριῴδιον τῇ ΙΒ' ἢ τῇ ΙΓ' τοῦ μηνός, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα καὶ ἡ τοῦ Τριῳδίου ψάλλονται ὡς ἐφεξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ μεθέορτα γ' *Ἅγιον νῦν μεθέορτον*, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον *Ὁρῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

46. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς Κανὼν καὶ τὰ Τριῳδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ* ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλ-

τήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ μεθέορτον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Στίβει θαλάσσης* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (ὅρα τὴν διάταξιν ἐν § 13)· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ Τριῳδίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα *Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

47. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Ἐν Ἰορδάνῃ*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐπεφάνης σήμερον*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

48. Εἰ τύχοι ἄρχεσθαι τὸ Τριῴδιον τῇ ΙΔ' τοῦ μηνὸς, ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς προψάλλεται τῇ ΙΓ' ἤτοι τῷ Σαββάτῳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, ἡ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται ὡς εἴθισται (Ὅρα σημ. δ' ἐν περιπτώσει Β' § 16).

Σημειώσεις περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Α'] Ἐὰν παρέλθῃ ἡ μετὰ τὰ Φῶτα Κυριακὴ καὶ μένῃ μία μόνη μέχρι τῆς Α' Κυριακῆς τοῦ Τριῳδίου, τῇ Κυριακῇ ταύτῃ Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου.

Β'] Ἐὰν μεσολαβῶσι δύο Κυριακαὶ, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου.

Γ'] Ἐὰν μεσολαβῶσι τρεῖς, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπό-

στολον τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου, καὶ τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

Δ'] Ἐὰν δὲ μεσολαβῶσι τέσσαρες Κυριακαὶ, τῇ μὲν Α' Ἀπόστολον λέγομεν τῆς ΚΘ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ι' Λεπρῶν, τῇ δὲ Β' Ἀπόστολον τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ, τῇ Γ' Ἀπόστολον τῆς ΛΒ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ζακχαίου καὶ τῇ Δ' Ἀπόστολον τῆς ΙΖ' Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Χαναναίας.

Σημ. Δεῖ γινώσκειν ὅτι μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ὅταν τὸ Πάσχα ἐστὶν ὄψιμον καὶ ἀποροῦμεν Εὐαγγελίων διὰ τὰς καθ' ἡμέραν Λειτουργίας μέχρι τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριῳδίου, ἐὰν πληρωθῇ ἡ σειρὰ τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Λουκᾶ, ἀπαριθμοῦμεν εἰς τὸ ἔτος, ἐν ᾧ εὑρισκόμεθα, πόσαι ἑβδομάδες τοῦ Ματθαίου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὑψώσεως ἔμειναν, καὶ ἀναγινώσκομεν τὴν σειρὰν ταύτην, ἕως οὗ ἄρξηται τὸ Τριῴδιον· τὸ αὐτὸ ποιοῦμεν καὶ διὰ τοὺς Ἀποστόλους.

Ε'] Μετὰ τὴν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Ἀπόδοσιν, τῇ Α' τυχούσῃ Κυριακῇ ἡ ἑορτὴ, ἄρχονται αἱ Κατα βασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς *Χέρσον ἀβυσσοτόκον*, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικήν*.

Τῇ ΙΖ'.—Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ὁσίου δ', Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα; καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ὁσίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁσίου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ', Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ὁσίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου,

τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον*, καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ὁσίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριῳδίου β' καὶ γ' τοῦ Ὁσίου. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον Σωτηρία*. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΙΗ'.—Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριῳδίου, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τυπικὴν Διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου ὅρα § 2, 3, 4.

3. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριῳδίου β' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, τὰ Τριῳδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*,

τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ οἱ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριῳδίου β' καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου ἕτερα δ'. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τούτων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ Κ'.— Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἢ ἐν Κυριακῇ μετὰ ἢ καὶ ἄνευ Τριῳδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου § 1, 6.

Σημ. Ἀξιοσημείωτός ἐστιν ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς τοῦ εἰς τὸν ἅγιον Εὐθύμιον α' Κανόνος, ποιηθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· διότι τούτου τοῦ Εἱρμοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ταῖς μεταγενεστέραις ἐκδόσεσι πανταχοῦ ἀπαντᾶται οὕτω: *Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ*, ἐν δὲ τῷ Κανόνι τούτῳ ἡ Ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος *Ὄλβους πέφρικας γηγενῶν Εὐθύμιε* ἀπαιτεῖ τὸν τῆς η' Ὠδῆς Εἱρμὸν ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Υ καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ ,αφλγ' ἔτος ἐν Βε-

νετίᾳ ἐκδοθεῖσι Μηναίοις ὑπὸ Στεφάνου Σκβίου, ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Υ οὕτως· *Υἱοὺς τῆς Σιὼν ἐν τῇ καμίνῳ* συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα, ἐξ οὗ δῆλον ὅτι αὕτη ἦν ἴσως ἡ ἀρχαία καὶ γνησία τοῦ Εἱρμοῦ τούτου ἀρχή. *(Γνώμη τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίου τοῦ Α').*

Τῇ ΚΕ'.— Τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἐξαιρουμένων τῶν δευτέρων ἑσπερίων Στιχηρῶν, ὅτ' ἂ ὅρα τὴν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ὑποσημείωσιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα *Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου *Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου *Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς*, Θεοτοκίον *Τοῦ Γαβριὴλ ῥθεγξαμένου* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ',

Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ α΄ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικήν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εὔδομεν* τὸ *φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ΄, τοῦ Τριῳδίου δ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄ (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριῳδίου γ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄), Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγιου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου (ἐὰν ᾖ ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω)· εἰδὲ μή, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ΄ Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ΄, τοῦ Τριῳδίου δ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄ (Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω Ἀναστάσιμα γ΄, τοῦ Τριῳδίου δ΄ καὶ

τοῦ Ἁγίου γ'). Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία.*

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μητέραν παρθενικήν·* Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν,* Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τῶν κατὰ τὴν ΚΘ' Ἰουνίου Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων κατὰ Ἰούλιον καὶ Ὀκτώβριον) τυπικῷ κανόνι καθώρισται τὸ ψάλλειν εἰς τοὺς Αἴνους Δόξα τὸ Ἑωθινόν, πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τοῦτο δῆλον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ μνήμη τῶν θείων Πατέρων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου συμπίπτει καὶ Κυριακῇ, ὡς ὄφλημα δίκαιον καὶ πρέπον λελόγισται πρὸς τηλικούτους Ἱεροὺς ἄνδρας, τοὺς πάσῃ σοφίᾳ, ἀρετῇ καὶ χάριτι τῇ ποιμαντικῇ διαπρέψαντας ἐπιστασίᾳ καὶ πόνοις μεγάλοις τὸ τῆς Βυζαντίου Ἐκκλησίας ἰθύναντας πνευματικὸν σκάφος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δι' ὧν κατέλιπον πανσόφων, μελιρρύτων καὶ ἀθανάτων συγγραμμάτων, τὴν Οἰκουμενικὴν, μίαν, καὶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν φαιδρύναντας, προσῆκόν φαμεν οἰκεῖον, καὶ παντὶ λόγῳ δικαίου ἐποφειλόμενον ἦγηται, ἐπὶ συμπτώσει τῆς σεπτῆς αὐτῶν μνήμης ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀντὶ τοῦ Ἑωθινοῦ, Δόξα, εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλειν, τὸ τῶν Φωστήρων αὐτῶν Δόξα[6], καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἧς τὸν θρόνον ἀμφότεροι ἀϊδίῳ τῷ κλέει κατηύγασαν *(Γνώμη τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου Α' τοῦ Βυζαντίου).*

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, ἐν τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον, ὡς διαλαμβάνουσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ καὶ ἡ γνώμη τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Α' καὶ Γρηγορίου τοῦ ς'.

---

3. Ἀλλ' ὅταν ἡ μνήμη αὐτῶν συμπέσῃ Κυριακῇ ἐντὸς τοῦ Τριῳδίου, τότε Δόξα τῶν Λίτων ψαλτέον τὸ τοῦ Τριῳδίου.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΖ'.—Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς ς'. Δόξα *Οὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε*· Καὶ νῦν *Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα *Ὅσιε τρισμάκαρ*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τοῦ Ἱεράρχου*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου (ζήτει τῇ ΙΓ' τοῦ Νοεμβρίου), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον *Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης*, Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ α' τοῦ Ἁγίου *Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ τρία Προσόμοια εἰς δ', Δόξα *Πάτερ Χρυσόστομε*, Καὶ νῦν *Ἐκ παντοίων κινδύνων*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μίτραν παρθενικὴν*· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγ-

γέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι, κατ' ἔθος ἀρχαῖον, ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ κατὰ τὰς δύο τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου ἑορτὰς ὁ Πατριάρχης κατερχόμενος εἰς τὸν Ναὸν, οὐχ ἵσταται ἐν τῷ Θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρονίῳ, ἐν δὲ τῷ Θρόνῳ τίθεται ἡ ἱερὰ Εἰκὼν τοῦ Χρυσοστόμου, ὅπως ἀσπάζηται αὐτὴν ὁ λαός· ἵσταται δὲ ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος τὸ Πατριαρχικὸν Διβάμβουλον, ἤτοι τὸ μέγα κηροπήγιον, καῖον μέχρι τέλους τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριῳδίου, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου § 2, 3, 4.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, μετὰ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄, τοῦ Τριῳδίου δύο καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄ (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω τοῦ Τριῳδίου γ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄). Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τοῦ Τριῳδίου ψάλλεται ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 6. 7.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται, ὡς εἴθισται, τῷ Σαββάτῳ, μὴ μετατιθεμένη, ὡς εἴρηται καὶ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 8.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Χρυσοστόμου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ Λ΄. — Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α΄ Στάσιν

τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξά τὰ σ'* τῶν Ἁγίων Προσόμοια, Δόξα *Τὰς μυστικὰς σήμερον*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Προσόμοια, Δόξα *Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας*, Θεοτοκίον *Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ ϛ' Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῶν Διδασκάλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν*, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου *Δεῦτε λαοὶ* καὶ οἱ τῶν Ἁγίων ἀνὰ δ'· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς ἦχον β' καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου σὺν τῷ Εἱρμῷ *Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον*, λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία Στίχον *Ὑπεραγία Θεοτόκε*, εἶτα τοὺς τῶν Ἁγίων δύο Κανόνας μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων. Τὰ Ἐξαποστειλάρια κατὰ σειράν. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Προσόμοια, Δόξα *Σήμερον αἱ ψυχαὶ τῶν μητέρων*, Καὶ νῦν *Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' καὶ ἐκ τῆς ϛ' τοῦ β' κανόνος τῶν Ἁγίων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τοὺς Τρεῖς μεγίστους φωστῆρας*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικήν*· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐν § 2, 3, 4· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἁγίων ϛ'. Καὶ νῦν

τῶν Ἀποστίχων *Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις.* Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὰς δύο πρώτας Στιχολογίας ψάλλομεν μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κάθισμα τὸ τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, καὶ εἰς τὴν γ' τὰ τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· μετὰ δὲ τὰς Καταβασίας πρῶτον ψάλλομεν *Τὴν τιμιωτέραν*[7] εἰς Ἦχον δ', εἶτα τὸν Εἱρμὸν μετὰ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὰ ἑξῆς.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριῳδίου δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'), Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἁγίων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, τὸ Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου (ἐὰν ὑπάρχῃ), εἰ δὲ μὴ, Θεοτοκίον, τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ Καθίσματα ὡς ἀνωτέρω ἐν ᾧ 4, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ εἷς τῶν Ἁγίων, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου, ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι *Κέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπασα ἡ ἐγ ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν* εἰς

---

4. *Ἐπειδὴ ἕπεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἂν θέλῃ ὁ Πρωτὸς δύναται παραλεῖψαι* **τὴν τιμιωτέραν** *καὶ μάλιστα διότι παντοῦ σχεδὸν ἀγομένης ἑτησίως πανηγύρεως σήμερον, ἐκφωνεῖται λόγος πανηγυρικός.*

ἦχον β' καὶ ἀκολούθως ψάλλομεν τοὺς τρεῖς Κανόνας τῆς Θ' Ὠδῆς ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω ἐν § 2· ἡ Καταβασία *Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου καὶ τῶν Ἁγίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριῳδίου β' καὶ τῶν Ἁγίων γ', Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ β' Κανόνος τῶν Ἁγίων δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ΚΘ' τοῦ μηνός, κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3 διατύπωσιν, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Σημ. Τῷ ,αωπβ' συνέπεσεν ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν καὶ ἐψάλη, Συνοδικῇ ἀποφάσει, ἡ Ἀκολουθία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη οὕτω.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς ἑβδομάδος (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τῇ Α'.— Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος, καὶ τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ Α' Φεβρουαρίου ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος καὶ τὰ Προεόρτια, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', Προεόρτια γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ', Δόξα Προεόρτιον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Προεόρτιον *Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον *Οὐράνιος χορὸς* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ Προεόρτιος οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Προεόρτιον· ἀφ' τ' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον· Καταβασίαι *Λέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ ὁ' Προεόρτια. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπεραγία. Δοξολογία Μεγάλη, *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε* κτλ.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Ἀναστάσιμα δ΄, τοῦ Τριῳδίου γ΄ καὶ Προεόρτια γ΄. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη τοῦ Ὄρθρου τῆς Κυριακῆς διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ Προεόρτιος· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ΄, τοῦ Τριῳδίου δ΄ καὶ Προεόρτια γ΄. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη, *Σήμερον σωτηρία* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί· Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ Προεόρτιον, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριῳδίου· Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β΄.— Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ΄ Ἰδιόμελα *Λέγε Συμεών*· εἰς ἔξ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα *Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου Σιών*, Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, Νῦν Ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου*, καὶ Ἀπόλυσις *Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν* κτλ.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος· εἰς τὸ *Θεὸς Κύ-*

ριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*· τὰ Καθίσματα ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ ὃ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτό, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*, ὁ Κανὼν εἰς ς' ἄνευ Στίχων, μόνον Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια·

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Ἀγκαλίζεται χερσὶν, ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργὸς, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδὰμ, μήτραν ᾤκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἁγνὴ, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς, ὃν βαστάζει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτὴν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκὼς, σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεὸς, καὶ ναῷ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς, ὑπεδέξατο αὐτὸν, Συμεὼν ὁ Ἱερεύς.

Καὶ τὰ τῆς Θ' Ὠδῆς δ' Τροπάρια εἰς σ' μετὰ τῶν ὑπολειπομένων Μεγαλυναρίων·

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχήν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἁγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδυὺς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὃν οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσί.

Δόξα. **Ἡ τῇ φύσει μὲν μονὰς, τοῖς προσώποις δὲ Τριὰς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.**

Καὶ νῦν. **Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.**

Τὴν Καταβασίαν *Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς . . . Ἐν Νόμῳ, σκιᾷ, τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἑκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Νόμιον τὸν ἐν γράμματι. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα·

Ἀντίφωνον α'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.
Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου.
Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον ϛ'.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βαστασθείς κτλ.

Ἀντίφωνον γ'.

Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐγνώρισε Κύριος* τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. *Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βαστασθείς.* Τὸ Ἀπολυτίκιον *Χαῖρε κεχαριτωμένη*, τὸ Κοντάκιον *Ὁ Μήτραν παρθενικὴν*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ... Ἐν νόμῳ, σκιᾷ* κτλ. Κοινωνικὸν *Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ ἔξω τοῦ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Πρεσβιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, Ἀναστάσιμα ὁ' καὶ τῆς ἑορτῆς ἕξ, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστήτω ἡ πύλη, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ τοὺς Χερουβὶμ ἐποχούμενος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ὃς καὶ Ἀπόλυσις (Ἴδε ταύτην ὄπισθεν ἐν § 6).

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανών, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*

τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὸ δὲ τῆς γ' Στιχολογίας ψάλλεται δίς, εἶτα ἡ Λῖτης, οἱ Ἀναβαθμοί, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνημονεύσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Ἀναστάσεως Χριστοῦ*, ὁ Ν' χῶμα, Δόξα *Τοῦ τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτό, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεός* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια καὶ τὰ Τροπάρια τῆς Θ' Ὠδῆς· ὡς ἐν § 2, ἡ Καταβασία *Θεοτόκε ἡ ἐλπίς*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα *Ὁ ἐν χερσὶ προφητικαῖς*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη* Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ 6' Ἀντίφωνον *Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθείς*, τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐγνώρισε Κύριος· Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικήν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Θεοτόκε ἡ ἐλπίς*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν* κτλ.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Ἑορτήν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα ς' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα *Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφὰς* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδ. *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκον* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ μεθέορτα δ΄· Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρτέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εὐδοκίμησεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς.

10. Τῇ Θ΄ τοῦ μηνὸς ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλονται ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιροῦνται ὅμως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἡ Λιτὴ, ὁ Πολυέλεος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας[1].

11. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, Ἀναστάσιμα δ΄, τοῦ Τριῳδίου δ΄ καὶ τῆς ἑορτῆς δ΄ (ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα δ΄ τοῦ

---

1. Σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλοπονούντων ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς ταύτης συμπίπτει ἐν Κυριακῇ ἄνευ Τριῳδίου· διὸ καὶ οὐδὲ μνείαν τοιαύτης περιπτώσεως ποιούμεθα.

Τριῳδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ), Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Τριῳδίου (ὅταν ὑπάρχῃ) Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἑορτῆς *Χορὸς Ἀγγελικὸς*, αὖθις δύο Ἀναστάσιμα καὶ τῆς ἑορτῆς *Ὃ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ*, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς *Νηπιάζει δι' ἐμὲ*, ψάλλεται ἐκ β', εἶτα Λίτησις, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας· τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Νέφος ἀβυσσοτόκον* καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια *Ἀκατάληπτόν ἐστι* μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς Θ' Ὠδῆς καὶ ἡ Καταβασία *Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς . . . Ἐν νόμῳ σκιᾷ*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ' (τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω καὶ τῆς Τυρινῆς Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριῳδίου δ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'), Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα ὡς ἐν § 3. Εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον *Ὁ ἐν ἀρχαῖαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς*, τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐγνώρισε Κύριος Σῶσον ἡμᾶς ... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον

τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς . . . Ἐν νόμῳ σκιᾷ*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐντὸς Τριῳδίου.

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ μεθέορτα γ', Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Τριαδικὸς κανών, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄταξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα· αἱ Καταβασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκοι* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὸ μεθέορτον *Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν*. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριῳδίου γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. τὸ *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ μετὰ Τριῳδίου.

16. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ

Τριῳδίου γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς τοῦ Τριῳδίου Δόξα Ἰδιόμελον (ἐὰν ὑπάρχῃ), εἶτα τὰ Τριῳδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀπ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι *Λέρσον ἀβυσσοτόκον*, καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα τὰ Μεγαλυνάρια *Ἀκατάληπτόν* ἐστι ὡς ἐν § 2· Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριῳδίου δ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον *Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεών*, τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐγνώρισε Κύριος. Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται καὶ προψάλλεται τῷ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀτώτου Σαββάτῳ· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρακλλάκτως ὡς διετυπώθη ἐν § 1, 2, 3. Αὕτη ἦν καὶ ἡ διάταξις τῶν παλαιῶν Τυπικῶν, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ ς'.

Διάφοροι περιπτώσεις τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ὅταν συμπέσῃ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

α'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἐν οἵᾳ ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἤτοι τῇ Θ' τοῦ μηνός.

β'] Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Ἀσώτου παραμονῆς μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἑβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω, ἐν οἵᾳ ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ πρὸ τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν Παρασκευῇ, διότι ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν οὐ μετατίθεται διὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ψάλλεται ἀμεταθέτως ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Ψυχῶν Σαββάτῳ κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ διάταξιν.

† γ'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς ἑβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω μέχρι τοῦ Σαββάτου τῶν Ψυχῶν, ἐν οἵᾳ ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.

δ'] Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Τυρινῆς, ἐν οἵᾳ ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

ε'] Ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Τυρινῆς, μέχρι τοῦ Σαββάτου, ἐν οἵᾳ ἡμέρᾳ ἤθελε τύχει ἡ ἑορτή, ἡ Ἀπόδοσις γίνεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ὡς διετυπώθη ἐν § 16, 17, 18. Συμπιπτούσης δὲ τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὅτε καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν § 11, 12, 13 διάταξιν, ἡ Ἀπόδοσις ψάλλεται τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ὡς ἐφεξῆς.

20. Τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῶν Αἴνων τῆς ἑορτῆς Στιχηρὰ καὶ γ' τοῦ Θεοδόχου Συμεὼν *Δίκαιος καὶ τέλειος*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον *Μὴ ἀποστρέψῃς ἐκ τρίτου*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου ἧς*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ἡ Ἀπόλυσις οὕτω: *Δόξα σοι, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βαστασθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν*

σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν, ἀλλ' εὐθὺς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ Θεοτόκε Παρθένε κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ὢν εὐλογητὸς, τὸ Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, καὶ μετὰ τὰς Μετανοίας, ὁ Ἱερεὺς ἄνευ ἑτέρας Ἀπολύσεως τὸ Εὐξώμεθα ἐντὸς εἰρήνης τοῦ κόσμου, εἶτα ψάλλουσιν οἱ Χοροὶ τὸ Πάντων προστατεύεις, ἵν' οὕτω τὴν ἐξ ἔθους ἱεροῦ ἀρχαίου ἐν τῷ τέλει τοῦ προεισοδίου τούτου Ἑσπερινοῦ τῆς τεσσαρακονθημέρου νηστείας οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ λάβωσι τὴν συγχώρησιν· καὶ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου *Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα* καὶ τὰ γ' τῆς ἑορτῆς *Λέγε Συμεών*, *Δόξα* Καὶ νῦν *Ἀνοιγέσθω ἡ Πύλη*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου* καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα *Κατακόσμησον τὸν Νυμφῶνά σου* καὶ *Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων*, *Δόξα* Καὶ νῦν *Ὁ τοὺς Χερουβὶμ ἐποχούμενος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Τριῳδίου *Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ*, καὶ τῆς ἑορτῆς *Χορὸς ἀγγελικός*· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν*, καὶ τῆς ἑορτῆς *Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ*, εἰς δὲ τὴν γ' Στιχολογίαν, τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου· ὁ Ν' χῦμα, *Δόξα Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη*, ὁ Κανὼν εἰς ἕξ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηναῖον· αἱ Καταβασίαι *Νέφος ἀδυσσοτόκον*, εἶτα τὰ Μεγαλυ-

νάρια Ἀκαταλήπτου ἐστι μετὰ τῶν τῆς Θ' Ὡδῆς Τροπαρίων ὡς διετυπώθησαν ἐν ᾧ 2· τὸ Ἐξαποστειλάριον Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ ἐκ τρίτου. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Νόμιον τὸν ἐν γράμματι εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

23. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον, τὸ Κοντάκιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαραλλάκτως ὡς προδιετυπώθη ἐν ᾧ 1, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων· μετὰ τὸ Ἀπολυτίκιον Χαῖρε Κεχαριτωμένη ἐκ τρίτου, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Ἀπόδειπνον Μέγα οὐ λέγομεν ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ διὰ τὸ τῆς ἑορτῆς αἰδέσιμον, λέγομεν δὲ τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἐν τοῖς κελλίοις· καὶ ταῦτα διὰ τοὺς ἐν πόλεσιν Ἱεροὺς Ναούς, ἐν δὲ ταῖς Ἱεραῖς Μοναῖς, ἐξακολουθήτωσαν κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτητόρων αὐτῶν Τυπικά. Αὕτη ἐστὶ ἡ γνώμη τῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ Βυζαντίου καὶ Γρηγορίου τοῦ ς'.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (Ὅρα τὸν Πίνακα τῶν ΛΔ΄ Πασχαλίων).

Τῇ Ι΄.—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α΄.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ

στόμα μου καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*.

ΒΒ'.

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἄνευ Τριῳδίου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται ὡς καὶ εἰς ἄλλων ἑορταζομένων Ἁγίων μνήμας, ὅταν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ· Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων ψάλλεται τὸ Ἑωθινόν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε* κτλ.

Γ'.

3. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς πρώταις τέσσαρσι Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου· εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου (ἐὰν ὑπάρχῃ) εἰ δὲ μὴ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν*

τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριῳδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Τριῳδίου β' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εὐδομιεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

6. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς ὡς ἐφεξῆς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοινιξ ἀνθήσει*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τοῦ Ὄρθρου Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα *Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου *Φάλαγγα θεοστεφῆ*, Κανόνες ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' οὗ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατα-βασίαι *Χέρσον ἀβυσσοτόκοι*, καὶ ψάλλονται τὰ Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς *Ἀκατάληπτόν ἐστιν* ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξα-

ποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐγνώρισε Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὁ μήτραν παρθενικὴν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τὸ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν κατὰ τὴν τοῦ Τριῳδίου διάταξιν.

Ε'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ἄνευ τῶν ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιομέλων τῆς ἡμέρας, καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*.

Ϛ'.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων πατέρων γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου *Ἔθυσας τῷ Θεῷ*, Καὶ νῦν *Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῶν Ὁσίων, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τῶν Ὁσίων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν νενομισμένην τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν, Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου λέγεται τὸ τοῦ Ἁγίου, Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου *Γηρὰν διοδεύσας*, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ τῶν Ὁσίων, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, τὰ Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Ἁγίου, τῶν Ὁσίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τῶν Ὁσίων γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου *Ὥσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*,

Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ὁσίων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον* κτλ.

Ζ'.

12. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν προεκτεθεῖσαν διάταξιν ἐν § 3, 4, 5.

Η'.

13. Εἰ τύχοι τῇ τρίτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Προσόμοια τῆς ἡμέρας τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ' τὰ πρὸς τὸ *Ἔδωκας σημείωσιν*, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον ψάλλεται εἰς τοὺς Στίχους τοῦ *Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε* καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου, μετὰ τὸν Στίχον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ οὕτως *Ἅγιε ἔνδοξε Ἱερομάρτυς καὶ Θαυματουργὲ Χαράλαμπες, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.*

14. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, οὐδὲν τῶν τοῦ Τριῳδίου ψάλλομεν, ἀλλὰ μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δίς, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου κατὰ σειρὰν μετὰ τῶν Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Φαλαγγα θεοστεγῆ*, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Ὑγρὰν διοδεύσας*, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ

Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα *Ὥσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι λιταὶ, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Θ' Ὥραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ, εἶτα τὸ *Χορὸς ὁ ἐπουράνιος*, τὸ *Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν*, ἡ Εὐχὴ *Ἄνες, ἄφες*, τὸ *Πάτερ ἡμῶν*, *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου· τὸ *Κύριε ἐλέησον μ'*, *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, *Ἐν ὀνόματι Κυρίου*, *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς*, καὶ ποιοῦμεν τὰς διατετυπωμένας τρεῖς μεγάλας Μετανοίας, εἶτα τὸ Τρισάγιον, *Κύριε ἐλέησον* ιβ' καὶ ἡ Εὐχὴ *Παναγία Τριὰς* καὶ εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

15. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Νηστείαν*, *οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων* δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἶτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια *Βρώσει πάλαι πικρᾷ* καὶ δ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου *Ὅλος ἐκ νεότητος*, Δόξα *Ἔθυσας τῷ Θεῷ*, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ ἡ Εὐλόγησις τῶν ἄρτων· μετὰ τὸ *Πλούσιοι ἐπτώχευσαν* εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ξηροφαγία.

ϑ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Τρίτῃ πρωὶ ὁ τῆς Παραμονῆς Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Η' § 13, ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, τῶν Ὡρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐκεῖ ἐν § 14, 15 διάταξιν. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον.

Ι'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωΐ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξά* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ σωματικῶς δὶς*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς, καὶ δ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προστόμοιον, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, τῶν Ὡρῶν, τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν τῇ Η' περιπτώσει, § 14, 15, Καὶ νῦν εἰς τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ Σταυροθεοτοκίον.

ΙΑ'.

18. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλονται μετὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἡμέρας καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Η' § 13 διατυπωθεῖσαν τάξιν.

Τῇ δὲ Παρασκευῇ τὸ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου μετὰ τῶν Ὡρῶν ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ Η' περιπτώσει § 14 διάταξιν. Ὁ δὲ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ὡς ἐφεξῆς.

19. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα δὶς*, δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα *Ἔθυσας τῷ Θεῷ*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, εἶτα εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου· *Νῦν αἱ δυνάμεις*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, τὸ Κοντάκιον *Πίστει Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα* κτλ.

ΙΒ'.

20. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ* ὁἱ δ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· Δόξα *Ὀργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενὴς*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἴσοδος μετὰ Θυμιατοῦ, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, *Νῦν αἱ δυνάμεις*, Κοινωνικὸν *Γεύσασθε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, καὶ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον λέγεται τὸ Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

21. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων, μετὰ τῶν Θεοτοκίων. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν δ' Στιχολογίαν τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ *Ζέων πίστεως* καὶ τὸ Θεοτοκίον· καὶ εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Θεοτοκίον· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει*, *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους· ὁ Ν' ψαλμὸς *χῦμα*, Δόξα *Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*· ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Φάλαγγα Θεοστεφῆ*. Κανόνες ὁ α' τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων· αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, εἰς τὴν δ' Ὠδὴν *Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ*· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, γ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους καὶ γ' τοῦ Τριῳδίου· Δόξα *Ὥσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια δ' ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Μηναίου καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*· Ἀπόστολος. τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΓ'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριῳδίου· τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριῳδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου *Χαίρετε προφῆται τίμιοι*, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὰ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασίαι *Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος*, καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριῳδίου, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς (Ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας). Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΔ'.

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ τὰ γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου *Δίδου μοι κατάνυξιν*, καὶ τὰ ἕτερα 6' καὶ γ' τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους *Ὅλος ἐκ νεότητος*, Δόξα *Ἔθυσας τῷ Θεῷ*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Μέγα Προκείμενον *Ἔδωκας κληρονομίαν*, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐκ τρίτου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν* ἀργῶς, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, Δόξα *Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*, Καὶ νῦν *Ἐκ παντοίων κινδύνων*, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* οὐ ψάλλεται, διὰ τὸ τελεῖσθαι αὔριον Λειτουργίαν Προηγιασμένην.

27. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τοῦ Ἁγίου ἀπὸ τῆς Λιτῆς μέχρι τῆς Δοξολογίας, ὡς καὶ τῶν Ὡρῶν, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Η' § 14. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Τὴν σωματικὴν νηστείαν* δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, τῆς σειρᾶς Προσόμοια γ' *Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε*, καὶ τοῦ Ἁγίου δ' *Ἔδωκας τὸ σῶμά σου*; Δόξα *Φάλαγγα θεοστεφῆ*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ ἡ τῶν ἄρτων εὐλόγησις· μετὰ τὸ *Πλούσιοι ἐπτώχευσαν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

28. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἅπασαν τὴν τῆς

Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν περιπτώσει Η' § 13, 14, 15 (Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἐκ τοῦ Τριῳδίου λέγονται τὰ τῆς ἡμέρας).

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Β' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁρᾶται ἐν τῷ τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακι.

Τῇ ΚΔ'.—Ἡ α' καὶ β' εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἀσώτου μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου, ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταθέτως τῷ Σαββάτῳ.

Γ'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ἢ τῆς Τυρινῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, ἐν περιπτώσει Γ' § 3, 4, 5.

Δ'.

4. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Ϛ' § 10, 11.

Ε'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ προψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν

6. Εἰ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Λ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν γ' Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου καὶ γ' τοῦ Προδρόμου *Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ*, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὸ *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ τοῦ Τριῳδίου Ἰδιόμελον δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε*, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Τρίτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐκ γῆς ἀνατείλασα* δὶς, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν *Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου*, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, ὁ Κανὼν *Ὑγρὰν διοδεύσας* καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου κτλ. αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια *Ἤνοιξε προπύλαια* εἰς ὅ', Δόξα *Τὴν παντσεβάσμιον κάραν*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι, ἐν αἷς λέγεται Ἀπολυτίκιον *Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*, καὶ Κοντάκιον *Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε*. Εἰς τὴν Θ' Ὥραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ, ὡς εἴθισται, καθὼς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει Η' § 14.

8. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἶτα τὰ γ' τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Προδρόμου *Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν*, Δόξα *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ *Κατευθυνθήτω*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, τὸ *Νῦν αἱ*

δυνάμεις, Κοινωνικὸν *Εἰς Μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ΄.

9. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ, Πέμπτῃ, ἢ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους κατὰ τὴν Θ΄ καὶ ΙΑ΄ περίπτωσιν § 16—19.

Η΄.

10. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας *Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα* δίς, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια δ΄ καὶ δ΄ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα *Ὀργάνῳ χρησάμενος*, Καὶ Νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, *Νῦν αἱ δυνάμεις*, Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Καθίσματα ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, τὸ ά Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Κανόνες ὁ α΄ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προδρόμου τὰ τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριῳδίου, Καθίσματα μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν* Ἐξαποστειλάρια τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ΄ καὶ γ΄ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Δοξολογία Μ. τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Τριῳδίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον* καὶ Ἀπόλυσις.

Θ΄.

12. Εἰ τύχοι τῇ Α΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν[2], τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει ΙΓ΄ § 23—25.

Ι΄.

13. Εἰ τύχοι τῇ Β΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ΄, τοῦ Προδρόμου γ΄ καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου γ΄, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου *Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*, Καὶ νῦν *Ὦ θαύματος καινοῦ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Κατανυκτικὰ *Ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὸ τῆς γ΄ Στιχολογίας τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξα-

---

2. *Τὸ τοῦ Κωνσταντίνου Τυπικὸν μετατίθησι τὴν ἑορτὴν τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Β΄ ἑβδομάδος, ἤτοι τῇ Α΄ ἢ τῇ Β΄ τοῦ Μαρτίου.*

ποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Προδρόμου γ' καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ', Δόξα *Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν *Ὁ συμμαχήσας Κύριε*, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ *Σῶσον Κύριε*. Τῷ πρωὶ εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, Καθίσματα ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ *Ἐν Παραδείσῳ*· εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς μετὰ τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, Καθίσματα τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*, τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ καθεξῆς· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικὸν *Ἐσημειώθη* κτλ.

17. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος ἢ τῆς Γ' ἢ τῆς Δ', τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, περίπτωσιν ΙΔ' § 26, 27, καὶ ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς περιπτώσεσι τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ, ἀπὸ τῆς Πέμπτης τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Δ΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς ὁρᾶται ἐν τῷ τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Τῇ Θ΄.—Τῶν ἁγίων Μ΄ Μαρτύρων.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α΄.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων τῇ Τετάρτῃ τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τρίτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ΄ Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου καὶ τῶν Ἁγίων Προσόμοια *Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως* γ΄, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμόν, ἀντὶ Λιτῆς λέγονται τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων καὶ ἓν Δόξα τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων δὶς καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῶν Ἁγίων, ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με*

ὁ *Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Προφητικῶς ἀνεβόα*. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Ὑγρὰν διοδεύσας* καὶ ὁ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα κτλ. ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Μηνολόγιον· Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια, οἱ Αἶνοι, Δόξα *Ἀθλοφόροι Χριστοῦ*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων*, καὶ Κοντάκιον *Πᾶσαν στρατιάν*. Εἰς τὴν Θ΄ Ὥραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἐν περιπτώσει Η΄ § 14.

3. Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ* δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια, καὶ δ΄ τῶν Ἁγίων. Δόξα *Ἐν Ὠδαῖς ἁσμάτων*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Τετάρτῃ τῆς Β΄ καὶ Γ΄ ἑβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ΄ τῶν Ἁγίων. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἐν οἱᾳδήποτε ἡμέρᾳ τῆς Α΄ ἑβδομάδος καὶ ἂν τύχῃ ἡ ἑορτὴ, γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Β΄.

4 (δίς). Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια καὶ δ΄ τῶν Ἁγίων. Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου μέχρι τῆς Δοξολογίας, αἱ Ὧραι καὶ τὰ λοιπὰ ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει Α΄ § 2, 3 διάταξιν. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ τῶν Ἀποστίχων Ἰδιόμελον *Οἱ ποθοῦντες τοῦ θείου Πάσχα μετασχεῖν δίς*, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ γ΄ Προσόμοια, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων *Φέροντες τὰ παρόντα δ΄*. Δόξα *Ἐν Ὠδαῖς ἁσμάτων*, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Β΄ καὶ Γ΄ ἑβδομάδος, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δίς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ΄ τῶν Ἁγίων. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Γ΄.

6. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 1. Τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωὶ ὁ Ὄρθρος, μέχρι τῆς Δοξολογίας, καὶ αἱ Ὧραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 2. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ* δίς, δ΄ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, καὶ δ΄ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Δόξα *Ἐν ᾠδαῖς ἁσμάτων*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ *Κατευθυνθήτω*, εἶτα Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον *Πίστιν Χριστοῦ*.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄, Γ΄ καὶ Δ΄ ἑβδομάδος, ἡ αὐτή ἐστι τῆς Ἀκολουθίας διάταξις (ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης τῶν Στιχηρῶν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου), ψάλλεται δὲ τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, τὰ δ΄ τοῦ ἤχου Μαρτυρικά, καὶ δ΄ τῶν Ἁ-

γίων. Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Δ΄.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α΄ ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ ὃἰς*, δ΄ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων καὶ δ΄ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα *Ὀργάνῳ χρησάμενος*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον *Πᾶσαν στρατιάν*.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωΐ, ὁ Ὄρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ, ἐν περιπτώσει ΙΒ΄ § 21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ε΄.

8. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τῇ Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ τυχόντος ἤχου δ΄, τοῦ Τριῳδίου γ΄ καὶ τῶν Ἁγίων γ΄, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Ἁγίων *Προφητικῶς ἀνεβόων*, Καὶ νῦν (ἐν τῇ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ *Ὦ θαύματος καινοῦ*, ἐν δὲ τῇ Α΄ Κυριακῇ καὶ τῇ Γ΄ τὰ τοῦ Τριῳδίου), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον (ἐν δὲ τῇ Α΄ καὶ Γ΄ Κυριακῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Μαρτύρων καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Τριῳδίου *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*, ἢ τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*), καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριῳδι-

κὸς κανὼν, εἶτα ἡ Λιτὴ. Δόξα τῶν Ἁγίων *Ἐν φδαῖς ἁσμάτων*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος* (ἐν τῇ Λ' Κυριακῇ Καὶ νῦν *Χαίρετε Προφῆται τίμιοι*, ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ *Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα*) καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων (ἀντὶ τούτου ἐν τῇ Α' Κυριακῇ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄληπτον εἰκόνα σου*, ἐν δὲ τῇ Γ' *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου*) καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τῶν Ἁγίων (ἐν δὲ τῇ Γ' Κυριακῇ τὸ τελευταῖον τῶν Ἁγίων, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίου, τὸ *Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρίν*), εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Ἁγίων καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου (ἐν τῇ Γ' Κυριακῇ ὁ τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ τῶν Ἁγίων)· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριῳδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ' τοῦ Τριῳδίου γ' καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ἐν δὲ τῇ Β', μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα ἔρχονται τὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν ἁρμοδίων Στίχων· καὶ ἐν τῇ Δ' καὶ Ε' Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Μαρτύρων γ', ὧν οἱ Στίχοι ἐν τοῖς δυσὶ τελευταίοις Τροπαρίοις *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ*, καὶ *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος*, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

10. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὁ' καὶ τῶν Ἁγίων δ' (ἐν δὲ τῇ Λ' καὶ τῇ Γ' Κυριακῇ τὰ Ἀντίφωνα, ὡς εἰσὶν ὡρισμένα)· μετὰ τὴν Εἴσοδον, ἐν μὲν τῇ Λ' καὶ Γ' Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριῳδίου, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς, τὸ Ἀναστάσιμον τῶν Ἁγίων, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου· Κοινωνικὸν, ἐν τῇ Γ΄ Κυριακῇ, *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς*, ἐν ταῖς λοιπαῖς *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἴδομεν τὸ φῶς*· ἐν δὲ τῇ Γ΄ Κυριακῇ *Σῶσον Κύριε*, καὶ Ἀπόλυσις.

ς΄.

11. Εἰ τύχοι ἐν Δευτέρᾳ τῆς Β΄ Γ΄ Δ΄ καὶ Ε΄ ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Στιχηρὰ ς΄, τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια γ΄ καὶ γ΄ τῶν Ἁγίων. Δόξα *Τὴν λιμνην ὡς παράδεισον*, Καὶ νῦν Θεοτοκίον *Ἔργοις σκοτεινοῖς*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον ἀργῶς δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ. Δόξα *Προφητικῶς ἀνεβόα*, Καὶ νῦν *Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια *Τὰς ἀληθόνας τῶν ἁγίων, Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ *Θεοτόκε παρθένε οὐ ψάλλεται διὰ τὸ τελεῖσθαι κύριον Προηγιασμένην.*

Τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, αἱ Ὧραι καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ Λ΄ περιπτώσει § 2, 3.

Εἰ δὲ τύχοι τῇ Τρίτῃ τῆς Β΄, Γ΄, Δ΄ καὶ Ε΄ ἑβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δὶς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ΄ τῶν Ἁγίων, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Λ΄ § 2, 3.

ζ.

12. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ΄ ἑβδομάδος, τὸ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 2, 3, αἱ δὲ Ὧραι ἀναγινώσκονται λιταὶ καὶ λέγομεν ἀντὶ τοῦ *Τὸ πρωὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου* καὶ *Κύριε ὁ τὸ Παναγιόν σου* κτλ, *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα*, Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων*, καὶ Κοντάκιον *Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ δύο Ἰδιόμελα καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τοῦ Τριῳδίου γ΄ Προσόμοια, καὶ τῶν Ἁγίων δ΄, Δόξα

Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον, Καὶ νῦν *Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ'.

13. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, δ' Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου καὶ δ' τῶν Ἁγίων, Δόξα *Ἐν ᾠδαῖς ἁγιάτων*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου ὡς εἴθισται, Κοντάκιον *Πᾶσαν στρατιάν*.

Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται κατὰ τὴν γνωστὴν διάταξιν· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων· Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*.

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε' ἑβδομάδος, τὸ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ τῶν Ὡρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίχου *Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ*, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἶτα τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου Προτόμοια, καὶ δ' τῶν Ἁγίων *Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως*, καὶ ἀκολούθως τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου *Ἅπας ὁ βίος μου*, μέχρι τοῦ Στιχηροῦ *Ὦ τῆς ἀφράτου σου εὐσπλαγχνίας*· Δόξα τῶν Ἁγίων *Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον*, Καὶ νῦν *Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθείς*. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν

Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Μ. Κανὼν, ὡς εἴθισται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου.

ΙΑ΄.

15. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τετάρτῃ πρωΐ ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει Θ΄ § 14· ἀλλὰ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς καὶ τὸ Δοξαστικὸν, οὐ λέγονται, Κοινωνικὸν δὲ τὸ *Γεύσασθε*. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων δὶς, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν, ὁ Ν΄ ψαλμὸς χύμα, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α΄ καὶ γ΄ Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων, ὡς καὶ τὸ μετὰ τὴν Αἴτησιν Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα ἡ δ΄ Ὠδὴ τοῦ Τριῳδίου καὶ ἡ τῶν Ἁγίων, ἡ ε΄ καὶ ἡ ς΄ Ὠδὴ τῶν Ἁγίων καὶ ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον *Ψυχή μου Ψυχή μου* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων, εἶτα ἡ η΄ καὶ θ΄ Ὠδὴ τοῦ Τριῳδίου, ὡς καὶ ἡ τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν* τὸ Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια *Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοὶ*, *Δόξα Ἀθλοφόροι Χριστοῦ*, Καὶ νῦν *Μακαρίζομέν σε*, Δοξολογία Μεγάλη τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων*, καὶ Κοντάκιον *Ψυχή μου ψυχή μου*. Εἰς τὴν Θ΄ Ὥραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους ἑορτῇ ἐν περιπτώσει Η΄ § 14 καὶ Ἀπόλυσις.

16. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην* δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ΄ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου καὶ δ΄ τῶν Ἁγίων, *Δόξα Ἐν ᾠδαῖς ἱσμάτων*, Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον Προσόμοιον, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων καὶ καθεξῆς, ἡ Λειτουργία τῶν Προη-

γιασμένων, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΑ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων, Δόξα καὶ νῦν Προσόμοιον Σταυροθεοτοκίον κτλ. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου μετὰ τῶν Ὡρῶν ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α'ᾧ 2.

18. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ* δὶς, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Ἁγίων· Δόξα *Τὴν λαμπρὰν ὡς παράδεισον*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*· Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις,

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται. Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

ΙΒ'.

19. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ* δὶς, δ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ δ' τῶν Μαρτύρων· Δόξα *Προφητικῶς ἀνεβόα*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*· Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων· Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς εἴθισται· Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*.

20. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς

τὸ *Θεὸς Κύριος*, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, *Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων*, καὶ αὖθις *Τὸ προσταχθέν*· εἶτα τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῶν Ἁγίων *Τὸ σεπτὸν στερέωμα* (ζήτει ἀπὸ γ' Ὠδῆς), Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ μέγας στρατηγός*· εἰς τὴν β' στιχολογίαν, τῶν Ἁγίων *Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν*, καὶ εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα. Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ὁ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ὁ μέγας στρατηγὸς ἅπαξ*· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, καὶ ὁ Οἶκος *Ἄγγελος πρωτοστάτης*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Μαρτύρων καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου *Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς Θεοτόκου Προσόμοια *Κεκρυμμένον μυστήριον* γ' καὶ γ' τῶν Ἁγίων *Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί*. Δόξα *Ἀθλοφόροι Χριστοῦ*, Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων*.

21. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ Τροπάρια ἀνὰ δ' ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐκ τῆς ς' τῶν Ἁγίων. Εἰς τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς*, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, τὸ τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριάμ*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἅπας γηγενής*· Κοινωνικὸν *Ποτήριον σωτηρίου*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τῶν Μ' Μαρτύρων δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, μέχρι τῆς Δευτέρας τῶν Βαΐων (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'.—Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

Α'.

Σημειώσεις. Ἐὰν ἡ παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ ἐν αἷς, ὡς ἔθος, τελεῖται Προηγιασμένη Λειτουργία, ἐν μὲν ταῖς Ἱεραῖς Ἐκκλησίαις τῶν πόλεων οὐ τελεῖται Προηγιασμένη διὰ τὸ μηδὲ ἀγρυπνίαν τελεῖσθαι ἐν ταύταις, ἐξαιρουμένης τῆς Μεγάλης Τρίτης καὶ Μ. Τετάρτης, ἐν αἷς τελεῖται Προηγιασμένη μετὰ μικρὸν Ἑσπερινοῦ. Ἐν ταῖς Ἱεραῖς δμως Μοναῖς διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ διὰ τὸ τελεῖσθαι πάντοτε ἐν ταύταις ἀγρυπνίαν, τελεῖται τῇ παραμονῇ Προηγιασμένη μετὰ μικρὸν Ἑσπερινοῦ, τῶν ἀρχαίων κτητορικῶν Τυπικῶν ἀμετακινήτων διαμενόντων.

1. Εἰ τύχοι ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης Λειτουργίας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ· τὰ γ' τοῦ Τριῳδίου τῆς σειρᾶς Προτόμοια καὶ δ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*· Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον ὡς εἴθισται.

2. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· μετὰ τὴν Συναπτὴν τὸ *Θεὸς Κύριος* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον· τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Τριῳδίου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὠδῶν καὶ ὁ Προεόρτιος κανὼν *Ὁ κόσμιος περιχαρῶς εὐφράνθητι* μετὰ τῶν Τριῳδίων τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Προεόρτιον Κάθισμα *Σήμερον ἅπασα*, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου* καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν

Ἁγίων τῆς ἡμέρας· μετὰ τοὺς Κανόνας, ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς *Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ* καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον *Ὡς δῶρα προεόρτια*, καὶ τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει*, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γ.λῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*, τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια*, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι λιταὶ, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια, καὶ μετὰ τὴν ς' Ὥραν Ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Θ' Ὥρα ἀναγινώσκεται τὸ ἑσπέρας πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς εἴθισται, καὶ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τὰ Προεόρτια.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός.

3. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ τρία Στιχηρὰ Προτόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς ἕξ· Δόξα Καὶ νῦν *Ἀτεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Τῷ ἕκτῳ μηνὶ*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμὸς, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν (τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου), οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, ὁ Κανὼν εἰς ς' ἄνευ Στίχου· εἰς τὰ τελευταῖα Τροπάρια Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ* ἅπαξ, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* καὶ ὁ Οἶκος *Ἄγγελος πρωτοστάτης* καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγά-*

Λη· . . . Ὡς ἐμὲ ἐν τῷ Θεοῦ κιβωτῷ· εἶτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Προσόμοια Τῶν οὐρανίων ἀγγέλων εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον Σήμερον τῆς σωτηρίας.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ Υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

Ἀντίφωνον Β'.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος.

Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνην καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας κτλ.

Τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας*, τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος *Ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι*, τὸ Εὐαγγέλιον *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ*· Κοινωνικὸν *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

6. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ (Ὅρα τῇ ΚΣ')· Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Τῷ ἕκτῳ μηνὶ*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, καὶ μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις* ψάλλεται τὸ *Τῇ Ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἴκων, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* αὖθις σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἑκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος· εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον ἑκ γ', τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' κάνων, καὶ ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀρχαγγέλου *Ὁ μέγας Γαβριὴλ* καὶ ἕτερον *Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν*, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας· αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια τῶν Αἴνων τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφραινέσθωσαν οἱ Οὐρανοί*. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς*, τὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* τὸν Ἀπόστολον (ζήτει Σεπτεμβρίου ϛ΄) καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (Νοεμβρίου ΙΙ΄). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν· Κοινωνικὸν *Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Β΄.

9. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ΄ ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου Προστόμοια, καὶ γ΄ Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ· Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε*, Κύριε ἐλέησον μ΄, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ *Ἐπουράνιε*, τὸ *Παναγία Τριὰς*, τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ δὲ Παρασκευῇ πρωὶ ὁ Ὄρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὧραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 2· μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ϛ΄ Ὥρας Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ΄ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς ἓξ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ΄ Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*· μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις* ψάλλεται *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ΄ Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ τέλος τῶν Οἴκων *Τῇ ὑπερμάχῳ* σύντομον, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 4, 5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

11. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ὁ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τῆς ἑορτῆς γ'. Δόξα *Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα *Ὁ συμμιαχήσας Κύριε*, Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρωΐ τῇ Κυριακῇ, ψάλλεται μόνη ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

Γ'.

12. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Ἀσώτου δίκην* δὶς, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ, καὶ ὁ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου* κτλ.

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονικτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον δὶς, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου Καθίσματα, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν *Ὁ κόσμιος περιχαρῶς* καὶ τὰ Τριῴδια τῆς ἡμέρας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος*, καὶ τὸ Μηναῖον τῆς ἡμέρας· ἀφ' θ' ψάλλεται τῆς η' Ὠδῆς ὁ Εἱρμὸς, καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Ὡς δῶρα προεόρτια* δίς. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ ἑσπέρια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ *Κατοικτειρήσας τὸ τοίνυν ὁ πλάστης*· Δόξα Καὶ νῦν *Τῷ ἑκτῳ*

μηνὶ, *Σοὶ δόξα πρέπει*, καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ τὰ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ *Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων*, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*, τὸ *Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

14. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τῆς ἡμέρας Ἀντίφωνα· εἰς τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς*, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τοῦ Σταυροῦ γ' καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς δ'. Δόξα *Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Ὁ συμμαχήσας Κύριε*, Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

16. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ἡ Λιτὴ (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος), Δόξα ἐκ τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν Ἀναστάσιμα δύο καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· εἰς δὲ τὴν γ' τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς· ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*. Κανόνες ὁ τοῦ Τριῳδίου, οὗ πρῶτον ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς *Ὁ Θειότατος δὶς*, εἰς τὸ δεύτερον Τροπάριον Στίχον *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου*, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν* καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριῳδίου ψάλλεται τὸ Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ

Τριῳδίου· αἱ Καταβασίαι *Ὁ θειότατος προετύπωσε*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζου γῆ χαράν ... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ*, ἡ Καταβασία *Ὦ Μῆτερ Παρθένε*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Σταυροῦ γ', καὶ τῆς ἑορτῆς γ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μ. κατὰ δὲ τὸ Τρισάγιον τῆς Δοξολογίας τελεῖται καὶ ἡ τάξις τῆς Εἰσόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοί*, λέγεται τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

17. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Ὅρα ἐν περιπτώσει Α' § 5)· εἰς τὸ δ' Ἀντίφωνον *Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς*, Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*, ὁ Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμψύχῳ θεοῦ*, Κοινωνικὸν *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

18. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον*, καὶ γ' τοῦ Ἀρχαγγέλου *Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Τῷ ἕκτῳ μηνί*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

19. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ τὸ πρωὶ ἡ προεόρτιος Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, ψάλλεται δὲ μόνη ἡ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως Ἀκολουθία μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ὡς τέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ε'.

20. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τρίτῃ τῆς Δ' Ε' καὶ Ϛ' ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ δ' τοῦ ἤχου Κατανυκτικὰ, τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια γ' καὶ τὰ γ' Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε*, τὸ *Κύριε ἐλέησον* μ'. Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς Μετανοίας, τὴν Συγχώρησιν, ὡς εἴθισται, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ὁ Ὄρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὧραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ϛ' Ὥρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας ὁ Μ. Ἑσπερινὸς, καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ Ὄρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἑσπέρας γίνεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ϛ'.

21. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' καὶ Ϛ' ἑβδομάδος, ὁ μὲν προεόρτιος Ἑσπερινὸς καὶ ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις περιστάσεσι ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Β' § 9. Ὁ τῆς Παραμονῆς Ὄρθρος μετὰ τῶν Ὡρῶν, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 2. Ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ ὁ Ὄρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετυπώθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3, 5, ἡ δὲ Ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Ζ'.

22. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωὶ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ δύο Ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου, τὸ

Μαρτυρικὸν καὶ γ΄ Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα καὶ νῦν *Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ὁ Ὄρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὧραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ς΄ Ὥρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τὸ πρωΐ τῇ Παρασκευῇ ὁ Ὄρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 3, 5.

Ἡ ἀπόδοσις τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 6, 7, 8.

Η΄.

23. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ΄ ἑβδομάδος, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς ψάλλεται, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Β΄ § 9. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ ὁ Ὄρθρος καὶ αἱ Ὧραι ὡς ἐν περιπτώσει Α΄ § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ς΄ Ὥρας Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς καὶ τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὄρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Β΄ § 10.

Ἡ Ἀπόδοσις.

24. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ΄, τῆς ἑορτῆς γ΄, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ΄, Δόξα *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

25. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*

τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἀρχαγγέλου *Ὁ Μέγας στρατηγὸς* καὶ *Τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν* (Ὅρα τῇ Κς')· ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν* Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ὧδε ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ), Δέξα τῶν Αἴνων *Δεῦτε ἐργασώμεθα*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοντάκιον *Τῇ Ὑπερμάχῳ*.

Θ'.

26. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Τοῖς πάθεσι δουλώσας* δὶς, τὰ τοῦ ἤχου δ' Μαρτυρικὰ καὶ δ' τὰ Προεόρτια, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου, ὡς εἴθισται, μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, Κοντάκιον μετὰ τὸ Τρισάγιον *Ἐτελεύσει πνεύματος*.

Τῷ Σαββάτῳ ὁ Ὄρθρος τῆς Παραμονῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Γ' § 13, 14.

27. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ς', Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς δὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*

τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν΄ ψαλμὸς (καταλιμπανομένου τοῦ Τριαδικοῦ κανόνος, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα ἐν μὲν τῇ ά καὶ ϛ΄ Στιχολογίᾳ ἀνὰ δύο Ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ γ΄ μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἡ Αἴτησις, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν΄ ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα *Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἄπαξ· ἀφ' ς΄* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἡ θ΄ τῆς ἑορτῆς· Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῆς ἑορτῆς δ΄, Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ *Σήμερον σωτηρία*.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Κοντάκιον *Τῇ Ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, *Εἶδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ, ὡς προδιετυπώθη ἐν περιπτώσει Γ΄ § 18.

Ι΄.

30. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε΄ καὶ ϛ΄ ἑβδομάδος, τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ΄, Προεόρτια γ΄, καὶ τοῦ Τριῳδίου γ΄, Δόξα *Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ

νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Τριῳδίου, τὸ Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τριτάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἤχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι, ὁ Θεός*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ προεόρτιον Κάθισμα *Σήμερον ἅπασα ἄπαξ*· ἀφ΄ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπαξ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ Προεόρτια *Κατοικτειρήσας τῷ πλάσματι ὁ Πλάστης* δ΄. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ΄ § 18.

ΙΑ΄.

32. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε΄ ἑβδομάδος, τῇ Δευτέρᾳ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια, καὶ τὰ γ΄ Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου Ἰδιόμελα *Ὡς ὁ περιπεσών*, τὸ *Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως*, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· εἶτα τὰ κατ΄ ἀλφάβητον Στιχηρὰ *Ἅπας ὁ βίος μου*, ὧν ὁ Στίχος

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, μέχρι τέλους· *Νῦν ἀπολύεις,* τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* μετὰ Μετανοιῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανών, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ψυχή μου, ψυχή μου,* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ, ἡ τῆς Παραμονῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 2. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν,* καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι,* τὸ Τρισάγιον, τὸ Προεόρτιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου,* αἱ Ὧραι λιταὶ, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς ϛ΄ Ὥρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ψάλλεται μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α΄ § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις.

33. Τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ΄ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια καὶ γ΄ τοῦ Ἀρχαγγέλου· Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ,* Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ΄ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια,* τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

34. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὰ κατανυκτικὰ Τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς,* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος, οἱ Στίχοι *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει* κτλ. καὶ τὸ *Ἀλληλούϊα·* μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου α΄ Στιχολογίαν τὰ κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, τὰ τοῦ Τριῳδίου, εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμὸς, ἡ Στιχολογία τῶν θ΄ Ὠδῶν καὶ ἡ α΄ καὶ γ΄ Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὁ Εἱρμὸς, ἡ Λῖτησις καὶ τὰ Καθίσματα τῆς γ΄ Ὠδῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, εἶτα ἡ δ΄ Ὠδὴ μετὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ ἡ ε΄ καὶ ϛ΄ Ὠδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀφ΄ ϛ΄ ὁ Εἱρμὸς, ἡ Λῖτησις, τὸ Κοντάκιον *Ψυχή μου, Ψυχή μου,* τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Εἶτα ἀντὶ τῆς ζ΄ Ὠδῆς οἱ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Μακαρισμοὶ μετὰ Στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με·* ἡ η΄ καὶ θ΄ Ὠδὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὰ Τριῴδια τῆς η΄ Ὠδῆς καὶ τῆς θ΄. Εἶτα

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ ὁ Εἱρμὸς *Ὅτι στρατιαὶ* μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἀστόρου συλλήψεως, τὸ Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει* καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων *Ταῖς λιτρικαῖς ἐφόδοις δίς*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν· Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ*, *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, τὸ Τρισάγιον, *Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες*, τὸ Κύριε ἐλέησον μ΄, *Ὁ ὢν εὐλογητὸς*, τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς τρεῖς Μετανοίας· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι λιταὶ, Ἀπολυτίκιον *Τῶν Οὐρανίων στρατιῶν* καὶ Κοντάκιον *Ψυχή μου, ψυχή μου* μετὰ τὴν Θ΄ οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

35. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην* δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ γ΄ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Δόξα Καὶ νῦν *Τῷ ἕκτῳ μηνὶ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ δύο Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ *Κύριος ἔκτισέ με*, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν *Γεύσασθε*.

Σημ. Τῷ ᾳωπα΄, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄, συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε΄ ἑβδομάδος καὶ ἐψάλη ὁ Μέγας Κανὼν κατ' ἀπόφασιν Συνοδικὴν οὕτω· τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, μετὰ τὴν τελείαν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, εὐθὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ *Δόξα ἐν ὑψίστοις* ἐψάλη ὁ Κανὼν, μετὰ τὴν Θ΄ Ὠδὴν ὁ Εἱρμὸς *Ἀστόρου συλλήψεως*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ψυχή μου, ψυχή μου*, τὸ Κύριε ἐλέησον μ΄, *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, τὸ *Ἄσπιλε ἀμόλυντε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Τῷ πρωὶ τῇ Πέμπτῃ ὁ Ὄρθρος καὶ ἡ Προηγιασμένη Λειτουργία ἐψάλησαν ὡς ἀνωτέρω § 34, 35.

ΙΒ΄.

36. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῇ Τρίτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου γ΄ Προσόμοια, καὶ τὰ γ΄ Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὰ δύο Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων, τὸ Μαρτυρικὸν καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρὰ *Ἅπας ὁ βίος μου*, ὁ Στίχος *Δόξα*

σοι ὁ Θεὸς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, *Θεοτόκε Παρθένε*, Κύριε ἐλέησον μ', *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς γ' Μετανοίας, τὴν εὐχὴν *Παναγία Τριὰς*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ψάλλεται μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ ὁ Μέγας Κανών, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ψυχή μου, ψυχή μου* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς Παραμονῆς καὶ αἱ Ὧραι, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Λ' § 2· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὥρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Λ' § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτή, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΓ'.

37. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἑβδομάδος, τῇ Τετάρτῃ πρωΐ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν Στίχους ις' ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Στίχου *Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην*, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δίς*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, εἶτα ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον Στιχηρῶν *Ἅπας ὁ βίος μου* ι' καὶ γ' Προεόρτια· Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετ' Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Μέγας Κανών, ὡς εἴθισται, Κοντάκιον, μετὰ τὸ Τρισάγιον, *Ψυχή μου, ψυχή μου* κτλ.

38. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν ὁ Ἑξάψαλμος, τὸ *Ἀλληλούϊα* μετὰ τῶν Στίχων *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου*, τὸ Ψαλτήριον, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου, ὁ Ν' ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν Θ' Ὠδῶν καὶ ὁ προεόρτιος Κανὼν ὁ *Κύριος περιχαρῶς*, ἡ α' καὶ γ' Ὠδή, ἡ Λῆτησις καὶ τὸ προεόρτιον Κάθισμα τῆς γ' Ὠδῆς *Σήμερον ἅπασα*, ἡ δ' Ὠδὴ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τὴν δ' τοῦ Προεορτίου, καὶ ἡ ε' καὶ ς' τοῦ αὐτοῦ· ὁ Εἱρμός, ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος* καὶ τὸ Μηνολόγιον· εἶτα οἱ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Μακαρισμοὶ

καὶ τοῦ προεορτίου Κανόνος ἡ ζ' Ὠδὴ, ὡς καὶ ἡ η' καὶ θ' καὶ αἱ τοῦ Τριῳδίου η' καὶ θ', *Αἰνοῦμεν· εὐλογοῦμεν*, ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου, καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Ὡς δῶρα προεόρτια*, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει* μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, τὸ Ἰδιόμελον *Ταῖς λιτρικαῖς ἐφόδοις δίς*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν Ἄπαξ. Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*, τὸ *Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου*, τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. *Ὁ ὢν εὐλογητὸς*, ἡ εὐχὴ Ἐπουράνιε *Βασιλεῦ* καὶ αἱ Ὧραι λιταὶ, λεγομένων ἐν ἑκάστῃ Ἀπολυτικίου καὶ Κοντακίου Προεορτίων· μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὥρας, Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ τὸ πρωῒ ὁ Ὄρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

39. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ΄ ℣ 18. Μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις* ψάλλεται *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς* ἀργῶς δίς, καὶ τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἴκων, εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* εἰς ς'· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, ἔπειτα ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὠδήν· μετὰ τὴν ς' Ὠδὴν, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἴκων Στάσις, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', η' καὶ θ' τοῦ Κανόνος Ὠδή· ἀπὸ δὲ τῆς 0' ὁ α' Χορὸς *Τῇ ὑπερμάχῳ* σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις. *Τῇ ὑπερμάχῳ* αὖθις σύντομον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

40. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταχθὲν* δίς καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὸ ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα *Ὁ μέγας Γαβριὴλ* καὶ ἕτερον *Τῶν Ἀσωμάτων λειτουργῶν*, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ὁ μέγας στρατηγὸς* (ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν)· ἐν τῇ ς' Ὠδῇ λέγονται καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Τριῴδια ὡς καὶ ἐν τῇ ζ', η' καὶ θ'· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* καὶ ὁ

Οἶκος Ἄγγελος πρωτοστάτης, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου· αἱ Κατα6ασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· Κατα6ασία Ἅπας γηγενὴς, Ἐξαποστειλάριον Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Κεκρυμμένον μυστήριον εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν Γ.λῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, Δοξολογία Μεγάλη καὶ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

41. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἓν τῇ γ' καὶ ς' Ὠδῇ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστὸς, Τὸ προσταχθὲν, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, Ἀπόστολος Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἅπας γηγενὴς, Κοινωνικὸν Ποτήριον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς ἑορτῆς, διετάχθη ἐν ἔτει ,αωλϐ' (ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Κωνσταντίου τοῦ Α'), καθ' ὃ συνέπεσεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἑβδομάδος, καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη οὕτω.

ΙΔ'.

42. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου, τῇ Πέμπτῃ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα τὸ Ἰδιόμελον Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην· δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου γ' Προσόμοια καὶ τὰ δ' Προεόρτια, Δόξα Καὶ νῦν Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Παρασκευῇ πρωὶ, ὁ Ὄρθρος καὶ αἱ Ὧραι ἀναγινώσκονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 2. Μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς τ' Ὥρας Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 3[1].

---

1. Ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου φέρεται ἡ ἐνταῦθα ἐν § 43 διάταξις, καθ' ἣν οἱ Οἶκοι ἀναγινώσκονται τὸ πρωΐ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ

13. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ψάλλεται ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὸ α' καὶ τὸ τελευταῖον ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ ὃ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίζεσθε* ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, ὁ Ν' χῦμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, καὶ μετὰ τὸ *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*, ψάλλεται ἀργῶς, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ*, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἴκων· μετὰ τὸ τέλος, αὖθις τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργοστύντομον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ἕξ, μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν *Τῇ ὑπερμάχῳ*, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, εἰς τὸ τέλος ἡ Λῖτης καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ* καὶ τὸ *Ἀπεστάλη Γαβριὴλ*, εἶτα ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὴν Κατάβασίαν τῆς ς' *Ἐβόησε προτύπων*, *Τῇ ὑπερμάχῳ*, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἴκων Στάσις, ἡ Λῖτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, εἶτα ἡ ζ' καὶ η' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ μετὰ τὴν Κατάβασίαν τῆς η' Ὠδῆς *Ἄκουε Κόρη*, *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην . . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ*, εἶτα τὰ δύο Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προστόμοια *Τῶν οὐρανίων ἀψίδων* εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διετυπώθη ἐν περιπτώσει Α' § 5.

Ἀκολουθία οὕτως ἀποβαίνει ἀρχούντως διεξοδική, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ λαὸς οὐκ ἔρχεται ἀπὸ πρωΐας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, διὰ τοῦτο ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς εὐκολίαν τοῦ λαοῦ ἵνα ἡ Ἀκολουθία τῶν Οἴκων γίνηται ἀφ' ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου εὐθὺς μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις *ἄνευ Ἀποδείπνου, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ* Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς *κτλ. ὡς εἴθισται πάντοτε. Μετὰ τὸ τελευταῖον* Τῇ ὑπερμάχῳ *τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ δὲ πρωὶ ὁ Ὄρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.*

Ἡ Ἀπόδοσις.

44. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ὁ', τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'· Δόξα Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ*, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς δίς, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

45. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἀμωμος· τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα *Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν* (ζήτει τῇ ΚΣ')· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ' (ἐνταῦθα ἀποδίδοται ἡ ἑορτή). Δόξα *Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. *Σήμερον σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ψαλλομένων τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν ὡς εἴθισται.

ΙΕ'.

46. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Ε' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, τῇ Παρασκευῇ πρωὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Ὡς ἐξ Ἱερουσαλὴμ* δίς. τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, καὶ τὰ *Βουλὴν προαιώνιον* ἀνὰ μίαν· Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ μικροῦ Ἀποδείπνου, ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, ὡς εἴθισται.

17. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμὸς, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, *Τὸ προσταχθὲν* δίς, καὶ τὸ Προεόρτιον, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀπὸ γ' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου Κάθισμα *Ὁ μέγας στρατηγὸς* δίς, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ὁ Προεόρτιος *Ὁ κόσμιος περιχαρῶς εὐφράνθητι*, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεός*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ προεόρτιον Κοντάκιον χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα *Σήμερον ἅπασα* (Εἰς τὴν ς' Ὠδὴν, ὡς καὶ τὴν ζ', η' καὶ θ' συμψάλλωνται καὶ τὰ Τριῴδια τῶν Μαρτύρων)· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, καὶ ὁ Οἶκος *Ἀγγελικὸς προστάτης*, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ἀκαθίστου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια *Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*, καὶ τὸ προεόρτιον *Ὡς δῶρα προεόρτια*. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια *Κεκρυμμένον μυστήριον*. Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου*.

48. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει πνεύματος*, Ἀπόστολος *Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ*, Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριάμ*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἅπας γηγενὴς*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἵδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Μ. Ἑσπερινὸς, καὶ τὸ πρωὶ τῇ Κυριακῇ ὁ Ὄρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει ΙΑ' § 27, 28, 29. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς, ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

ΙΘ'.

49. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Παρασκευῇ τῶν Βαΐων, τῇ Τετάρτῃ

πρωΐ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Πλούσιος ἐν πάθεσι δίς*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' Προεόρτια. Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ ὁ Ὄρθρος τῆς Παρασκευῆς καὶ αἱ Ὧραι ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ς΄ Ὥρας Ἀπόλυσις.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς, καὶ τὸ πρωΐ τῆς Παρασκευῆς ὁ Ὄρθρος τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 3—5.

Ἡ Ἀπόδοσις

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ΄ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς δ΄, τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες* δίς, καὶ δ΄ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου, Δόξα *Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες* (τὸ μέγα), Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ΄ Προσόμοια τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ *Ἄρχων τῶν ἄνω δυνάμεων*, Δόξα Καὶ νῦν *Τῷ ἔκτῳ μηνὶ*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις. Ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, τὸ δὲ πρωΐ ὁ Ὄρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Λαζάρου, ψάλλονται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ διάταξιν.

ΙΖ΄.

51. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Πέμπτῃ πρωΐ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ΄ τοῦ Τριῳδίου τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ γ΄ Προεόρτια *Κεκρυμμένον μυστήριον*, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ τοῦ Τριῳδίου Σταυροθεοτοκίον, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, μετὰ μικροῦ Ἀπο-

δείπνου· μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς Θ' τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἐπε-λεήσει Πνεύματος*, Κύριε ἐλέησον μ' *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, τὸ Ἄσπι-λε ἀμόλυντε κτλ. καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ὁ Ὄρθρος τῆς Παρακμονῆς καὶ αἱ Ὧραι ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Λ' ℣ 2. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὥρας Ἀπόλυτις.

52. Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοι-μιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Προσόμοια εἰς δ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα ὁ'. Δόξα *Τὴν ψυχορελῆ πληρώσαν-τες* (τὸ μέγα), Καὶ νῦν *Ἀτεστάλη ἐξ Οὐρανοῦ*, Εἵτοῦος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς δὶς, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν* ἅπαξ. καὶ Ἀπόλυτις.

Σημ. Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, προτάττεται ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἀκολουθία διά τε τὸν λόγον τῆς προτεραιότητος κατὰ χρόνον, καὶ διὰ τὸ ὅτι ἐστὶν ἡ τοῦ Εὐαγ-γελισμοῦ ἑορτὴ τὸ κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ πρώτη ἀρχὴ πασῶν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν.

53. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λι-τὴ τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑ-σπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Λαζάρου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὴν β' αὖθις τοῦ Λαζάρου ἓν, καὶ τῆς ἑορτῆς ἕτερον, εἰς τὴν γ' Στιχο-λογίαν τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, ὁ Ν' ψαλ-μὸς γύμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γα-βριὴλ*, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς', καὶ ὁ τοῦ Λαζάρου εἰς δ' μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντά-κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, εἶτα Κάθισμα τοῦ Λαζάρου *Συνιπα-ρέστησαν Χριστῷ*, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀτεστάλη Γαβριήλ*· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα*

μου, καὶ εἶτα ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Λαζάρου μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς*, ἡ Καταβασία *Εὐαγγελίζου γῆ... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ*, Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς ἓν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα γ'. Δόξα *Μέγα καὶ παράδοξον*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον τῆς σωτηρίας*.

54. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον *Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς*, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Λαζάρου *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου *Ὅσοι εἰς Χριστὸν*, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην*, Κοινωνικὸν *Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῇ Θ' Ὥρᾳ λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σιναίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ ϛ'.

ΙΙΙ'.

55. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τῇ Παρασκευῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες* δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα δ' καὶ γ' Προεόρτια. Δόξα *Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες* (τὸ μέγα), Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλεται, μετὰ Ἀποδείπνου μικροῦ, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, ὡς συνήθως· Κοντάκιον μετὰ τὴν Θ' *Ἡ πάντων χαρά*.

56. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν* δὶς, καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.

Κάθισμα *Κατοικτείρας τῆς Μάρθας* δίς, καὶ εὐθὺς τὰ Εὐλογητάρια· μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι ἠὐλόγηται*, καὶ τὸ ἕτερον *Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας* δίς, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' χύμα, οἱ δύο Κανόνες τοῦ Λαζάρου καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς* τὸ Κοντάκιον *Ἐπελεύσει Πνεύματος*, τὸ Κάθισμα *Προγινώσκων τὰ πάντα*, καὶ τὸ Προεόρτιον *Σήμερον ἅπασα· ἀφ' ς'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασίαι *Ὑγρὰν διοδεύσας*, καὶ ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ψάλλονται καὶ οἱ δύο Κανόνες τῆς θ' Ὠδῆς τοῦ Λαζάρου, ἡ Καταβασία *Κυρίως Θεοτόκον*, εἶτα τὸ *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ δευτέρου*, καὶ τὸ *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν*, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ' καὶ δ' Προεόρτια, *Δόξα Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη* Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

57. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Λαζάρου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, τὸ Προεόρτιον *Σήμερον τῆς παγκοσμίου*, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ*, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως, ὁ τῆς 0' Εἱρμὸς *Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*, Κοινωνικὸν *Ἐκ στόματος νηπίων*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, καὶ ἡ Ἀπόλυσις *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*.

58. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ τῆς ἑορτῆς γ' Προσόμοια εἰς ὁ' καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ', Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ πρῶτον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ δύο τῶν Βαΐων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα *Τῷ ἕκτῳ μηνὶ* κτλ. Δόξα *Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*, Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βαΐων, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ Ἀπόλυσις τῶν Βαΐων.

59. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμός, ψάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τῶν Βαΐων, Δόξα Καὶ νῦν *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ*, τὸ Τρισάγιον,

τὸ *Σήμερον τῆς σωτηρίας* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν α΄ Στιχολογίαν Καθίσματα τῶν Βαΐων δ΄, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς *Ὁ μέγας στρατηγὸς*, εἰς τὴν δ΄ Στιχολογίαν αὖθις δ΄ τῶν Βαΐων, Καὶ νῦν *Σήμερον ἅπασα*· εἰς τὴν γ΄ Στιχολογίαν τὸ α΄ τῆς ἑορτῆς *Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ*, εἶτα τῶν Βαΐων τὸ *Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ*, Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη Γαβριὴλ*, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν΄ ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ἓξ, καὶ ὁ τῶν Βαΐων εἰς δ΄ ἄνευ Στίχων· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Μετὰ χαίρων ὑμνήσαντες πρότερον*· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Βαΐων, αἱ Καταβασίαι *Ὥρθησαν αἱ πηγαὶ*, εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδὴ καὶ τῶν δύο ἑορτῶν, προηγουμένης τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ λέγεται τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ*, καὶ ἡ τῶν Βαΐων *Θεὸς Κύριος* ἄνευ Στίχου, τὸ αὐτὸ καὶ Καταβασία· εἶτα *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς* δὶς (τοῦτο μόνον)· καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς Ἐξαποστειλάρια, μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως ἡ εὐχὴ τῶν Βαΐων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄ καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα *Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε* γ΄· Δόξα *Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον τῆς σωτηρίας*.

60. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ δ΄ Ἀντίφωνον *Ὁ δι΄ ἡμᾶς σαρκωθείς*, εἰς τὸ γ΄ Ἀντίφωνον *Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*· τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ δι΄ ἡμᾶς σαρκωθείς*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Βαΐων, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, τὸ Τρισάγιον· Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Βαΐων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ . . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ*· Κοινωνικὸν *Ἐξελέξατο Κύριος, Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ ἀπόδοσις.

61. Τὸ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' Ἀπόστιχα τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα *Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*, καὶ γ' τὰ *Βαΐων προαιώνιον*· Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου *Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*· μετὰ δὲ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ψάλλονται αἱ τρεῖς Ὠδαὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου *Ἰωσὴφ τὴν σωφροσύνην*. Μετὰ τὸν Εἰρμὸν τῆς θ', τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὄρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τοῦ Τριῳδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρωΐ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ, ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθισται (ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριῳδίου).

ΙΘ'.

62. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Δευτέρᾳ, τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' Προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ γ' Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων τῶν Βαΐων *Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*, Δόξα *Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν*, Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τρία τοῦ Τριῳδίου Ἰδιόμελα *Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων*· Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις. Ταύτῃ τῇ ἑσπέρᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου οὐ ψάλλεται διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλεται ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Α' § 4, 5.

Σημ. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου γίνεται ἂν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ ἐν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τῆς Μ. Ἑβδομάδος. Τὸ ἀρχαῖον τοῦ ,αχπε' Τυπικὸν ἐσημείου κατάλυσιν καὶ ἐν τῇ Μ. Παρασκευῇ καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, καθότι τότε οὔπω ἦν

διατεταγμένη ἡ τῆς ἑορτῆς μετάθεσις εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐὰν ἡ ἑορτὴ συμπέσῃ ἐν Μ. Σαββάτῳ ἢ Μ. Παρασκευῇ, μετατίθεται νῦν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, διὰ τοῦτο ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου οὐ γίνεται.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὄρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριῳδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρωΐ τῇ Μ. Τρίτῃ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ὡς εἴθισται.

Κ'.

63. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τρίτῃ, τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρωΐ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι λιταὶ καὶ λέγομεν Τροπάριον *Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται*, καὶ Κοντάκιον *Ὁ Ἰακὼβ ὠδύρετο*. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὥρας Ἀπόλυσις διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν.

Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν Θ' Ὥραν, ὁ Μ. Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρωΐ τῇ Μ. Τρίτῃ ὁ Ὄρθρος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α' § 3—5.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18· ἀλλὰ μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις* ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τρίς, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ τοῦ Ὄρθρου τοῦ Νυμφίου Ἀκολουθία κατὰ τὴν τοῦ Τριῳδίου διάταξιν, ὡς καὶ τὸ πρωΐ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΚΑ'.

64. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Τετάρτῃ, τῇ Μ. Τρίτῃ πρωΐ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι λιταί, τὸ Τροπάριον *Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος*, καὶ τὸ Κοντάκιον *Τὴν ὥραν ψυχή*, μετὰ δὲ τὴν Θ' Ὥραν οἱ Μακαρισμοὶ χύμα κτλ. ὡς σύνηθες καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' Ἰδιόμ-

μελα τῶν Ἀποστίχων (ἅπερ ἐψάλησαν τὴν προτεραίαν) εἰς ἕξ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, Κοινωνικὸν *Γεύσασθε, Εὐλογήσω τὸν Κύριον* καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἄνευ Θ΄ ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καὶ τὸ πρωὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ ὁ Ὄρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου ψάλλονται ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Α΄ § 3—5.

Τὸ ἑσπέρας τῆς Μ. Τετάρτης ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ΄ § 18, ψαλλομένου συνάμα, μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, καὶ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου.

Σημειωτέον ὅτι ὡς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων (ἴδε § 62), οὕτω καὶ τὰς λοιπὰς μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης ἡμέρας, καθ' ἃς ψάλλεται ὁ Μ. τῆς ἑορτῆς Ἑσπερινός, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς φαιδρᾶς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτῆς.

ΚΒ΄.

65. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Πέμπτῃ, τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὴν τοῦ Ψαλτηρίου τῆς ἡμέρας Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι λιταί, ὡς χθές, Τροπάριον *Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος*, καὶ Κοντάκιον *Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὲ ἀνομήσας*, κτλ. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ δ΄ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων τῆς Μ. Πέμπτης *Συντρέχει λοιπὸν*, καὶ τὰ λοιπὰ γ΄, Δόξα Καὶ νῦν *Γέννημα ἐχιδνῶν*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου*, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

66. Τὸ ἑσπέρας, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ΄ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια εἰς ς΄, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ΄ Ἰδιόμελα *Τῷ ἕκτῳ μηνὶ*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

67. Τὸ πρωὶ τῆς Μ. Πέμπτης μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*,

τὸ Τρισάγιον, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον αὖθις, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τρίτου καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*, τὰ Καθίσματα μόνα τῆς ἑορτῆς κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ Εὐαγγέλιον τὸ τῆς Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς, ὁ Ν' χύμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς'· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριῳδίου, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου[2] *Ὁ λιμνας καὶ πηγὰς*, καὶ τῆς ἑορτῆς *Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ*· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια *Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω ἄπαξ*, καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου *Μηδεὶς ὢ πιστοὶ δὶς*, καὶ τὰ γ' τῶν Αἴνων Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς δ', Δόξα *Μυσταγωγῶν σου Κύριε*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον τῆς σωτηρίας*.

68. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡμᾶς. . . ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Μ. Πέμπτης, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου[3]· ἀντὶ τοῦ *Οἱ τὰ Χερουβὶμ*, ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ. . . Ὡς ἐμψύχῳ θεοῦ κιβωτῷ*,

---

2. *Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη ἐν τῇ Μ. ἑβδομάδι, καθ' ἣν συμψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τῆς ἡμέρας, προηγοῦνται τὰ τοῦ Τριῳδίου, ὅπου ἂν ἐπιτρέπωνται ταῦτα, καὶ ἕπονται τὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, διὰ τὸ περίδοξον τῶν φρικτῶν τῆς ἡμέρας Παθῶν.*

3. *Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν τοῦ ,αχπε' σημειοῖ ὅτι τελεῖται τοῦ Μ. Βασιλείου Λειτουργία, ἂν συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.*

Κοινωνικὸν *Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών*· ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ* χύμα καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς διετάχθη ἐν περιπτώσει Γ' § 18.

Περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν, ὡς διατάττεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

ΚΓ'.

69. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Μ. Παρασκευῇ ἢ τὸ Μ. Σάββατον, ἡ ἑορτὴ μετατίθεται καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μετὰ τῆς Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς μετατίθεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

α Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησία ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιερέων ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμαις ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μεγάλης πανηγύρεως ἀνελάβετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐννοοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶ πενθίμοις ταύταις ἡμέραις, εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται καὶ συμμελῳδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων, καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μεταξὺ τοῦ *Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου* καὶ τοῦ *Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια*, καὶ τοῦ *Δακρυρρόους θρήνους ἐπὶ σὲ Ἁγνὴ* μετὰ τοῦ *Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον*· Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι καὶ κώμαις μόνον ἐκκλησίας, τῶν μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφων καὶ ἀμεταχινήτων διαμενόντων διά τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους Κτήτορας αὐτῶν καὶ Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς ὑψηλοτέρας διαγωγῆς».

Μετατεθείσης οὖν τῆς ἑορτῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐφεξῆς·

70. Τῷ Μ. Σαββάτῳ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς* γ', τοῦ Τριῳδίου *Σήμερον ὁ ᾅδης* γ', καὶ τῆς ἑορτῆς *Βουλὴν προαιώνιον* εἰς δ'. Δόξα *Τὴν σήμερον μυστικῶς*, Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ εὐθὺς, ἄνευ προκειμένου, τὰ Ἀναγνώσματα.

α'. *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς*, β' τῆς ἑορτῆς *Ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἐπὶ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου*, γ' τοῦ Τριῳδίου *Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν*, δ' τὸ τελευταῖον τῷ Τριῳδίου *Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ Βασιλεὺς* (τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα παραλείπονται χάριν συντομίας)· μετὰ τὴν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος συμπλήρωσιν, οἱ Χοροὶ ἀνιστάμενοι ψάλλουσιν εἰς ἦχον α' *Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε*, ἕως ἂν πληρωθῶσι πάντες οἱ Στίχοι, εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος *Ἀδελφοὶ ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν*· μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀποστόλου, εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἦχον βαρὺν τὸ *Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν γῆν*, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ Ἱερέως πρὸ τῆς ὡρείας Πύλης σκορπίζοντος συνάμα καὶ τὰς δάφνας ἐν τῷ Ναῷ, εἶτα τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Χοροὶ μέχρις ἂν πληρωθῶσιν οἱ Στίχοι τοῦ ψαλμοῦ *Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ*, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον *Ὀψὲ Σαββάτων*, καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀντὶ τοῦ *Οἱ τὰ Χερουβὶμ*, ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία* εἰς ἦχον πλάγιον α', καὶ Κοινωνικὸν *Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος*· ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς*, *Μνήσθητι εὔσπλαγχνε* καὶ *ἡμῶν* (εἰς ἦχον δ' εἱρμολογικῶς) καὶ Ἀπόλυσις.

71. Περὶ τὴν δ' ὥραν τῆς νυκτὸς, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*, *Βασιλεῦ οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* τρὶς, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ ψάλλεται· ὁ Κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου *Κύματι θαλάσσης*· εἰς τὴν δ' Ὠδὴν λαμβάνει καιρὸν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς), εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, καὶ ἐνδύεται ἁπαξ τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς

ρεῖς, καὶ μετὰ τὴν θ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Βήματος ψάλλοντες πρῶτον τὸ *Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην* ἅπαξ, εἶτα *Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτῆρ*, ἐπαναλαμβάνοντες τοῦτο ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν διωρισμένην ἐξέδραν, καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι*, καὶ ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὸ Εὐαγγέλιον *Ὀψὲ Σαββάτων*, μέχρι τοῦ *κἀκεῖ* μεθαίνει εἰς τὸ *Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ* μέχρι τέλους· εἶτα ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ΄, εἶτα καὶ οἱ Χοροὶ, καὶ ἐπὶ τέλους τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας*, μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ΄ καὶ τὸν τῆς ἑορτῆς εἰς δ΄· ἐν ἑκάστῃ δὲ Ὠδῇ, ἡ Καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς* καὶ ἡ Αἴτησις· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, καὶ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς τὸ τῆς Λειτουργίας, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἐκ τρίτου, ὡς εἴθισται, καὶ ἅμα Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος εἰς ἦχον δ΄ *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, τὸ *Κύριε ἐλέησον* ιβ΄, *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς* καὶ ψάλλονται αἱ λοιπαὶ τῶν Κανόνων Ὠδαὶ μέχρις η΄ Ὠδῆς, εἶτα *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν, ἡ Καταβασία *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα. . . Φωτίζου φωτίζου*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κτλ. καὶ ἡ Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα *Σαρκὶ ὑπνώσας*, τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀγγελικῶν δυνάμεων*, καὶ αὖθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄, τῆς ἑορτῆς δ΄ καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν* μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα *Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος μυστήριον*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ τρίτου, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

72. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ δ΄ Ἀντίφωνον *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡμᾶς. . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σήμερον τῆς σωτηρίας*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τά-*

ρῳ, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ. . . Φωτίζου φωτίζου*[1], Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*. Εἰς τὸ *Μετὰ φόβου Θεοῦ*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*· ἀντὶ τοῦ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς χύμα, ἡ Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Κατὰ τὸ ,αωιζ' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυροῦ Κυρίλλου, συνέπεσεν ὁ Εὐαγγελισμὸς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ ἐψάλη ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τὰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν ἀνωτέρω διατύπωσιν, ἥτις καὶ ἔκτοτε ἐκανονίσθη.

ΚΔ'.

73. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, τῇ Μ. Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ *Δόξα τῷ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τὴν Μ. Συναπτήν. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς δ'* καὶ τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ', Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι*, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον *Οὕτως ὀψίας* κατὰ τὸ ἔθος· μετὰ τὸ τέλος ἡ Ἐκτενὴς, τὸ *Καταξίωσον*, *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν*, *Εἴη τὸ κράτος*, καὶ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον Ἀπόστιχον *Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ* καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ δευτέρου, καὶ τελευταῖον τὸ *Σήμερον τῆς σωτηρίας* ἄπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

74. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ *Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ* καὶ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ὡς χθὲς,

---

4. *Τὸ Τυπικὸν τοῦ Κωνσταντίνου ἐσημείου τὸ* Εὐαγγελίζου γῆ ... Ὡς ἐμψύχῳ. . . *Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ τοῦ Πάσχα, διότι αὕτη ἐστὶν ἡ ἑορτὴ τῶν ἑορτῶν καὶ ἡ μεγίστη πανήγυρις τῆς Ἐκκλησίας.*

τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ εὐθὺς τὸ Προκε μενον *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἄπαξ, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας* εἰς ἦχον β' καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, τὸ Κύριε ἐλέησον ιϐ' *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐσημειώθη ἐν § 71· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα· ἀρ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ὡς σύνηθες ἐκ τρίτου, καὶ ἀκολούθως τὴν ζ' καὶ η' Ὠδὴν τῶν Κανόνων, τὴν θ', τὰ Ἐξαποστειλάρια, ὡς διετάχθησαν ἐν § 71. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ ἀναστάσιμα *Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα Κτίσις* εἰς δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν* μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ γ', καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

75. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς *Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον*, καὶ τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ· Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Εὐαγγελίζου γῆ . . . Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ Κιβωτῷ*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ Ἀπόλυσις.

76. Τὸ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τοῦ γ' ἤχου δ', καὶ ς' τῆς ἑορτῆς. Δόξα Καὶ νῦν *Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον *Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ*, καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ δευτέρου, τὸ *Σήμερον τῆς σωτηρίας ἄπαξ*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις. Τὸ πρωὶ ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται μόνη, ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἡ ἐν τοῖς § 73, 74, 75 καὶ 76 διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τῆς

ἑορτῆς τηρεῖται καὶ ὅταν ἡ ἑορτὴ τύχῃ τῇ Τρίτῃ ἢ τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν καὶ ἐντεῦθεν, ἐν δὲ τῷ Πεντηκοσταρίῳ μέχρι τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Τῇ ΚΓ'—Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου τῷ Μ. Σαββάτῳ ἢ τῇ Μ. Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου μετὰ τῆς ἀναστασίμου Ἀκολουθίας ὡς ἐξῆς.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς δ'* καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια δ', Δόξα *Ἀξίως τοῦ ὀνόματος*, Καὶ νῦν *Παρῆλθεν ἡ σκιὰ*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Τίς Θεὸς μέγας* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ὡς εἴθισται. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ *Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ*, καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἅπαξ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ αὖθις τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου εἰς τὸν Ὄρθρον, ὡς σύνηθες, μετὰ τὴν Συναπτὴν οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Προσέλθετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*, *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἅπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τοῦ μεγάλου Βασιλέως* (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν)· *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, Κύριε ἐλέησον ιϐ΄, *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*, καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου ἀνὰ δ΄ μετὰ Στίχου εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε*, εἰς δὲ τὸν τοῦ Ἁγίου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*· ἐν τῷ τέλει ἑκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβασία, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς* ἅπαξ, καὶ ἡ Λῖτησις· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κοντάκιον· ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* γ΄, καὶ τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*· εἶτα μετὰ τὴν ζ΄ καὶ η΄ Ὠδὴν ψάλλεται ἡ θ΄ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἁγίου *Ἔαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν*, αὖθις τὸ πρῶτον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄, τοῦ Ἁγίου δ΄ καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας *Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*[1], *Χριστὸς ἀνέστη*, καὶ Ἀπόλυσις.

Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ὅταν συμπέσῃ ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου· ἐξαιρεῖται δὲ μόνον τὸ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἀναγινωσκόμενον Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἀναγινώσκονται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

---

1. *Ἔαρ ὁ Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου.*

Β΄.

4. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ΄, τῆς Θεοτόκου γ΄, καὶ δ΄ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγὴ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου* μετὰ τῶν Στίχων, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν *Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτὴρ*, καὶ τὰ γ΄ ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, αὖθις *Χριστὸς ἀνέστη*, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Ἀκολουθία μέχρι τῶν Κανόνων ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν ᾧ 2 διάταξιν, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ οἱ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχων, εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον *Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου*, εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*, καὶ εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον*, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Θεοτόκου· μετὰ τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* γ΄, μετὰ καὶ τὴν ζ΄ καὶ η΄ Ὠδὴν ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὁ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ Στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*, τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄, τῆς Θεοτόκου γ΄, τοῦ Ἁγίου γ΄ καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, καὶ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ΄.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον *Χριστὸς ἀνέστη*, ἡ Ὑπακοὴ, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντάκιον *Ἐξ ἀχερώτου σου πηγῆς* καὶ τὸ *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ς' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴτοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου· τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐπαίνει Ἰερουσαλὴμ τὸν Κύριον*, καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς ἄνευ Στίχου, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου*, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου χύμα· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου ἀνὰ δ', τὸ *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίς*, *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν* κτλ. καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον *Ἐμῶν μελῶν χεῖρί σου*, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου, Δόξα *Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ*, Καὶ νῦν *Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου· Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Οὕσης ὀψίας*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*, Κοινωνικὸν *Ἐπαίνει Ἰερουσαλὴμ*, τὸ *Χριστὸς Ἀνέστη*, καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Προσόμοια τῆς σειρᾶς 6' καὶ ς' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος* (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς), τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δὶς καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα*, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ἡ Καταβασία *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνι-

κὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις[2].

Ε΄.

13. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα δ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ΄ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν ἐκ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ΄ ℣ 11, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ψάλλεται ἡ θ΄ τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ Καταβασία *Ὁ Ἄγγελος ἑβόα*, Ἐξαποστειλάρια τὸ α΄ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄, καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

---

2. *Κατ' αὐτὸν τὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἡμέραις μέχρι τῆς Παρασκευῆς, πλὴν τοῦ ὅτι ἐν αὐταῖς στιχολογεῖται ἡ α΄ Στάσις τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὸ* Κύριε ἐκέκραξα *μόνον τὰ ς΄ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ Προκείμενα ἑκάστης ἡμέρας.*

ς'.

16. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον*, *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ* καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἰἠτήσατο Ἰωσὴφ* καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὅτε κατῆλθες*, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τῶν Μυροφόρων *Τὸν λίθον τοῦ μνήματος*, Δόξα τοῦ Ἁγίου *Ἀνέτειλεν ἰδοὺ*, Καὶ νῦν *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*· εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι*, Δόξα *Πόθῳ ζέοντι*, Καὶ νῦν *Τὰ μῦρα τῆς ταφῆς*· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν *Γεωργήσας ἐμμελῶς*, Καὶ νῦν *Ὑπερδεδοξασμένη*, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ δύο Θεοτοκία· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυροφόρων ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὰ δ' Θεοτοκία ὡς σύνηθες, Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ', καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' Ἀπολυτίκια, τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*,

ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ΄.

19. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων, ἤτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Προσόμοια τοῦ Ἁγίου ς΄, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατῆλθες*, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ*, καὶ Ἀπόλυσις.

20. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν *Ἠτήσατο Ἰωσὴφ* κτλ. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀνὰ ἓν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα[3] καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, *Τὴν τιμιωτέραν*[4], τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν,

---

3. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ἀπαίτει κανόνα τῆς προλαβούσης Κυριακῆς· ἀλλ' ἡ φαιδρότης τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ χρόνων τὸν τοῦ Πάσχα.

4. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα εἰς οἱανδήποτε ἡμέραν ἤθελε τύχει ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου (ἐκτὸς δηλονότι τῶν Κυριακῶν) μετὰ τὰ Δοξαστικὰ, Καὶ νῦν ψάλλονται τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἡ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ Πάσχα, ὡς καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, τὰ Ἐξαποστειλάρια (καὶ τὰ Κοντάκια, μόνον διὰ τὴν ἑβδομάδα τοῦ Θωμᾶ καὶ τῶν Μυροφόρων), στιχολογοῦμεν δὲ καὶ Τὴν τιμιωτέραν *ἐν τῷ Ὄρθρῳ, καὶ εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ* Ἄξιόν ἐστιν· *τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰς τῶν λοιπῶν Ἁγίων μνήμας μέχρι τῆς Ἀποδόσεως (Ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ).*

Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Η΄.

21. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλονται τῶν Μυροφόρων Ἰδιόμελα 6΄ καὶ τὰ τ΄ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Αἱ μυροφόροι γυναῖκες*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου, Δόξα *Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*, Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατῆλθες*, *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ*, Δόξα *Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς*, Καὶ νῦν *Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ* καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν *Ἠτήσατο Ἰωσὴφ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὅτε κατῆλθες*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ ἀν΄ ἓν τῶν Μυροφόρων ἀντὶ Θεοτοκίων κτλ. ὡς ἐν περιπτώσει Δ΄ § 11· αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ 6΄, τὸ *Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις* καὶ τὸ *Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι*, καὶ δ΄ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Μετὰ φόβου ἦλθον γυναῖκες* (ζήτει τῇ Τρίτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τὸ χαῖρε ταῖς Μυροφόροις*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*. Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων[5].

---

5. *Κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ὅταν τύχῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ΄ καὶ τῆς Ε΄ ἑβδομάδος.*

ϑ'.

23. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα* Στιχηρὰ δ', τοῦ Παραλύτου ϛ' καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ *Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ* καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερόν*. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ*, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν *Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται*· Δόξα *Ἀνέτειλεν ἰδοὺ*, Καὶ νῦν *Τὴν ὡραιότητα*· εἰς τὴν ϐ' Στιχολογίαν *Πάντα ἀνθρώπινα*, Δόξα *Πόθῳ ζέοντι*, Καὶ νῦν *Τὸ ἀκατάληπτον*, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν *Γεωργήσας ἐμισθώσω*, Καὶ νῦν *Τὰ ἐπουράνια*, εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων (περιπτώσει ϛ' § 17). Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Κύριε τὸν Παράλυτον*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

ι'.

26. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος ταύτης,

ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου (ὡς ἐν περιπτώσει Ζ΄ § 19—20). Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ Δόξα Καὶ νῦν τὸ *Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.*

ΙΑ΄.

27. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια δ΄ καὶ δ΄ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα δ΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ἓν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

28. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς* (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου *Ἀνέτειλεν ἰδοὺ*, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὁ πάντων ἐπιστάμενος*· εἰς τὴν β΄ Στιχολογίαν *Πόθῳ ζέοντι*, καὶ *Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων*, εἰς τὴν γ΄ Στιχολογίαν *Γεωργήσας ἐμμελῶς*, καὶ τὸ ἐν τῇ γ΄ Ὠδῇ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς *Ἑστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ*, εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει*, *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τοῦ Ἁγίου, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, καὶ ὁ Ν΄ χύμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι *Θάλασσαν ἔπηξας*, εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς ὡς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ΄ καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς *Φωτισθέντες ἀδελφοὶ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

29. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεσουσης τῆς ἑορτης*, καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου· Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως· *Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, Κοινωνικὸν Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ΄.

30. Εἰ τύχοι μεταξὺ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς ταύτης, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ ς΄ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν μεθέορτον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

31. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει ΙΑ΄ § 28. Κανόνες, ὁ εἷς τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι *Θάλασσαν ἔπηξας, Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ΄ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

32. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΓ΄.

33. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καταλιμπάνεται[6] καὶ

---

6. *Μόνον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἀντὶ Θεοτοκίου.*

ψάλλεται ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου (ἐν περιπτώσει Θ΄ § 23—25), τὰ Δοξαστικά, τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσματα, εἰς τὴν α΄ Στιχολογίαν *Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου*, Δόξα *Ἀνέτειλεν ἰδοὺ*, Καὶ νῦν *Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος*. Εἰς τὴν β΄ Στιχολογίαν *Ἐκ τῶν ἄνω κατελθών*, Δόξα *Πόθῳ ζέοντι*, Καὶ νῦν *Ἐξουσίᾳ σου βουλῇ*. Εἰς τὴν γ΄ Στιχολογίαν *Γεωργήσας ἐμμελῶς*, Δόξα Καὶ νῦν *Κατεπλάγη Ἰωσήφ*, Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα γ΄, τοῦ Ἁγίου γ΄ καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας* κτλ. (Ὅρα ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου).

ΙΔ΄.

34. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν περιπτώσει ΙΑ΄ § 27—29 διάταξιν. Εἰς τὸν Ὄρθρον, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Ἀντὶ *Τὴν τιμιωτέραν*, ψάλλεται ἡ Θ΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀλλότριον τῶν μητέρων*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΕ΄.

35. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας μετὰ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ σ΄ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Παρὰ τὸ ῥρέαρ τοῦ Ἰακώβ*, τὰ Ἀναγνώσματα, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀποκρυφον* καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀγαλλιάσθω σήμερον* φαιδρῶς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δίς, καὶ *Τὸ ἀπ' αἰῶνος*, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α΄ Στιχολογίαν τοῦ Ἁγίου *Ἀνέτειλεν ἰδοὺ*, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος *Ἀγαλ-*

Λιάσθω Οὐρανός· εἰς τὴν 6' *Πόθῳ ζέοντι*, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος *Ἐκ φρέατος νάματα* (ζήτει τῇ Παρασκευῇ μετὰ τὴν Κυριακήν)· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν *Γεωργήσας ἐμμελῶς*, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος *Ὡς τῇ πηγῇ Σαμαρείτιδι* (ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος κτλ. ὡς διετάχθησαν ἐν περιπτώσει Δ' β 11), ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' τοῦ Ἁγίου Προσόμοια, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον, *Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως*, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ* Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα τὸν τοῦ Ἑορτοδρομίου Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, ἡ Ἀκολουθία μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Τρίτῃ ὡς ἑξῆς. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα *Οἱ ἀναξίως ἑστῶτες* (ἢ τοῦ Ἀποστόλου ἐὰν ἑορτάζηται), Καὶ νῦν *Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀνα-

στάσιμον *Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ*, καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, αὖθις *Χριστὸς ἀνέστη*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τρίτῃ πρωὶ μετὰ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ τὴν Μ. Συναπτήν· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἡ Καταβασία εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Ὠδῆς καὶ ἡ Λίτητις, ὡς εἴθισται· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα *χύμα*, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* τρὶς, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μόνη, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἀποστόλου γ', καὶ τὸ *Πάσχα* ἱερόν. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία κατὰ τὴν τάξιν τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, κτλ. Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη* καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἡμέρας, ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις.

Β΄.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ψάλλομεν ς', καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὰ Ἀπόστιχα Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἀποστόλου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ *θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει). Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ', καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ

---

7. Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀποστόλου οὔτε Καθίσματα ὑπάρχουσιν, ἀλλ' οὔτε καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου κατὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ταύτης ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Γ.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ΄, τῶν Μυροφόρων γ΄ καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ΄. Δόξα τῶν Μυροφόρων, Καὶ νῦν *Παρῆλθεν ἡ σκιά*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατῆλθες*, *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ*, *Ἀπόστολε Ἅγιε*, *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ* καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (εἰ βούλει καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου) μετὰ τῶν 6΄ Θεοτοκίων, ἀπὸ γ΄ Ὡδῆς Κάθισμα τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τὸ ἕτερον τῶν Μυροφόρων κτλ. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ΄, τοῦ Ἀποστόλου γ΄, καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, Δοξολογία Μεγάλη, *Σήμερον Σωτηρία*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Δ΄.

7. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τῶν Μυροφόρων, ἡ ἄλλη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν τῷ ἑσπερινῷ Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας γ΄ καὶ γ΄ τοῦ Ἀποστόλου. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, τὰ Ἀπολυτίκια *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ*, *Ἀπόστολε Ἅγιε*, *Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ* καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὰ Καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, ὁ Ν' ψαλμός, ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τῶν Μυροφόρων, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ Μηνολόγιον· αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Ἀποστόλου καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Μυροφόρων καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, τὰ Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀποστόλου, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ Ἀπόλυσις.

9. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ἢ τῆς Σαμαρείτιδος, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἀνωτέρω ἐν τῇ τῶν Μυροφόρων Κυριακῇ § 5, 6 (πλὴν τοῦ ὅτι εἰς τοὺς Αἴνους, Καὶ νῦν λέγεται οὐχὶ τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, ἀλλὰ τὸ τῆς Κυριακῆς)· τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς Ἀκολουθία καὶ ἀντ' αὐτῆς συμψάλλεται ἡ τοῦ Ἀποστόλου.

Ε΄.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς γ' καὶ γ' τοῦ Ἀποστόλου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἀποστόλου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον ἅπασα ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ὡς διατάττεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἀποστόλου, ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου, εἶτα τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς· τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἀποστόλου κτλ. ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἀποστόλου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ', Δόξα τοῦ Ἀποστόλου (εἰ βούλει), Καὶ νῦν τὸ τῆς

ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐπίσης καὶ Κοινωνικόν.

Καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ἡ αὐτὴ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποστόλου τηρεῖται τάξις. Ἐν δὲ ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου δύναται νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τῆς Τρίτης τῆς Διακαινησίμου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος. (Ὅρα ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Ἑορτοδρομίου).

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

Τῇ Β'—Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Β'.

2. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*, εἶτα τὰ γ' τοῦ Ἁγίου Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς

ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, ὁ Ν΄ ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Κάθισμα αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Θ΄ τοῦ Θωμᾶ· Καταβασία *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς γ΄ *Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*, καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Γ΄.

4. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, ὅρα τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου ℣ 5—6.

Δ΄.

5. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος, ἢ τοῦ Τυφλοῦ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, Ἀναστάσιμα δ΄, τοῦ Πεντηκοσταρίου γ΄ καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου, Δόξα ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ ἤχου καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, κτλ. ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα (καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, εἰ βούλει) μετὰ τῶν 6΄ Θεοτοκίων· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ τὸ

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου, Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Πεντηκοσταρίου, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα* κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆς συμψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου.

Ε'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἢ τῇ Ἀποδόσει, ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου § 10, 11.

Ϛ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια ὁ', Δόξα *Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον*, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ πάθει σου Χριστὲ* καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, αὖθις *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ ἡ Καταβασία, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ ἡ Αἴτησις ὡς εἴθισται· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον* καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου χύμα· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* τρίς· μετὰ τὴν ζ' καὶ η' Ὠδὴν, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὖθις τὸ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα* καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ Κοντά-

χιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα, *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ Ἀπόλυσις.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ, μέχρι τοῦ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν Σαββάτου (Ὅρα τὸν Πίνακα τοῦ Ἑορτοδρομίου).

Τῇ Η'.—Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Μυροφόρων δ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Μυροφόρων. Εἶτα δος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου Στιχηρὸν καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατῆλθες*, *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ*, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ* καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Ἠτήσατο Ἰωσὴφ*, τὰ *Ἀξιόν ἐστι*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· Καθίσματα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν, εἰς τὴν β' *Αἱ Μυροφόροι ὄρθριαι*, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ *Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει*, Καὶ νῦν *Τὰ μύρα τῆς ταφῆς*, εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ *Τὴν μνήμην τιμήσωμεν*, Καὶ νῦν

Ὑπερδεδοξασμένη, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς· αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ἡ θ' τοῦ Πάσχα, εἶτα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ δύο Θεοτοκία, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ', καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*[1] Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου, φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ τύχοι οἱαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθέρτων τῶν Μυροφόρων. (Ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 19—22 καὶ τὴν ὑποσημείωσιν).

Εἰ τύχοι ταῖς ἑπομέναις δυσὶ Κυριακαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἑβδομάδων τούτων ἡμέραις, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν § 23—26 καὶ 33.

Β'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

---

1. *Ἐν ταῖς ἑπομέναις Κυριακαῖς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ, Καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ* Ἀναστάσεως ἡμέρα *ψάλλονται τὰ τῆς τυχούσης Κυριακῆς Δοξαστικά (Ὅρα Προθεωρ. § 33).*

Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, 6′ τῆς ἑορτῆς καὶ ἓν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ′ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν′ ψαλμόν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὅτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη* (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα)· τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α′ Ἀντίφωνον τοῦ δ′ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν* καὶ τὸ ΙΑ′ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν′ ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα* (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀπὸ γ′ Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ ἓν τῆς ἑορτῆς· ἀφ′ ς′ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι *Θάλασσαν ἔπηξας*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ′ Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ′ καὶ γ′ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*· Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀλλότριον τῶν Μητέρων*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς *Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν τοῖς μεθεόρτοις καὶ τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ταύτης, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου § 30—34.

Γ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τοῦ Τυφλοῦ δ' καὶ δ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ*, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Σὲ τὸν σαρκωθέντα* καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερόν*, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Δικαιοσύνης ἥλιε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν* καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Ὅλον τὸν βίον ὁ τυφλὸς*, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸ Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ μετὰ τῶν ἀναστασίμων Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὰ δ' Θεοτοκία· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Τυφλοῦ· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι *Τῷ Σωτῆρι Θεῷ*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ' τοῦ Πάσχα ὡς σύνηθες μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν δ' Θεοτοκίων, ὁ Εἱρμὸς *Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ *Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν*. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ *Πάσχα ἱερόν*, Δόξα *Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*, Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυνατείας σου*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου φωτίζου*, Κοινω-

νικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Δ'.

10. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας μετὰ τὸ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ* καὶ ὁμοουσίῳ καὶ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ὡς εἴθισται, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ *Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς ς'* καὶ ὁ' τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ πάθει σου Χριστὲ* καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, μετὰ τὸ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ* . . . τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* κτλ. ὡς χθὲς, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ψάλλεται τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ ΙΛ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἅπαξ, καὶ εὐθὺς Δόξα *Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα*, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἀνὰ δ' Τροπάρια· εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Ὠδῆς, ἡ Καταβασία, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*, καὶ ἡ Αἴτησις· ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Μηνολόγιον, εἶτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* ἓκ γ' καὶ τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*, καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ η' Ὠδὴ, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Σαρκὶ ὑπνώσας*, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ *Σαρκὶ ὑπνώσας*. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ γ'*, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'* καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν*

ὄρθρον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου φωτίζου*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ' καὶ Ἀπόλυσις.

Ε'.

13. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* καὶ ὁ Προσομιακός. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς ς' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ εἰς δ', Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἱσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ἓν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς δὶς, εἰς τὴν β' καὶ γ' Στιχολογίαν τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Ι' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σήμερον ἐν οὐρανοῖς*, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι *Θείῳ κλυσθείς*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ'. Δόξα *Εὐαγγελιστὰ*

Ἰωάννῃ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον*, Κοινωνικὸν *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ*, τὸ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

ϛ'.

16. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθεόρτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων· εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τ'ὴν τιμιωτέραν*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναλη.φθεὶς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ* κτλ.

ζ'.

17. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως καταλιμπάνεται, καὶ ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἡ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἡ τῶν Πατέρων ὡς ἑξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἓν τῶν Πατέρων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τὸ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ* ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Ἀποστολικῶν παραδόσεων*, τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρι-

σάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α΄ Στιχολογίας, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν τῇ β΄ Στιχολογίᾳ μετὰ τῶν Ἀναστασίμων (ὧν τὸ ἓν προηγεῖται, τὸ δὲ ἕτερον ἕπεται), καὶ ἐν τῇ γ΄ τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τὸ *Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου* τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανών, ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ τὸ τῶν Πατέρων χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ *Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι*· ἀπ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι *Θείῳ καλυφθείς* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ὠρολογίου Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ μεθέορτον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα 6΄, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ γ΄ καὶ τῶν Πατέρων γ΄. Δόξα *Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὀ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς σ΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Λίνετε*, *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ* καὶ Ἀπόλυσις.

Η΄.

20. Εἰ τύχοι τῇ Παρασκευῇ τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν ᾗ ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (§ 13—15), ἐξαιρουμένων τῶν τῆς ἑορτῆς Ἀναγνωσμάτων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Εὐαγγελιστοῦ δυνατὸν νὰ συμ-

πέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Ὅρα ἐν τῷ Ἑορτοδρομίῳ Πίνακι).

Τῇ ΚΛ'—Τῶν ἁγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Ἁγραλύτου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψάλλεται οὕτως· Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'· Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου ὡς καὶ τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου, αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου εἰς δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία Μ. τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ψαλλομένου μόνου τοῦ Ἀπο-

λυτικίου ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ὡς καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῆς Σαμαρείτιδος δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν καὶ τὰ *Πάσχα ἱερόν*, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδες *Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς* καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Ἀναστασίμων Θεοτοκίων, καὶ τὸ τῆς γ' Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα, ὁ τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ δ' Θεοτοκία· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Σαμαρείτιδος, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν δ' Θεοτοκίων καὶ τῶν Μεγαλυναρίων, Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Σαμαρείτιδος. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τοῦ Ἁγίου γ' καὶ τὰ *Πάσχα ἱερόν*. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς Σαμαρείτιδος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα ... Φωτίζου φωτίζου*, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Γ'.

6. Εἰ τύχοι ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*.

Δ'.

7. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυρλοῦ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν § 7—9. Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ Καθίσματα, ἐν μὲν τῇ α' καὶ β' Στιχολογίᾳ τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἐν δὲ τῇ γ' τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Ε'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 10—12.

Ϛ'.

9. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, τὴν τῆς Ἀκολουθίας διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου ἐν § 13—15.

Ζ'.

10. Εἰ τύχοι ἐν ταῖς μεθέορτοις ἡμέραις τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὴν Θ' στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Εἰς τὴν Λειτουργίαν μετὰ τὴν Εἴσοδον. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, καὶ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*.

Η'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τοῦ Ἁ-

γίου γ'[3]. Δόξα Τὰς μυστικὰς σήμερον, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, δύο τῶν Πατέρων, καὶ ἓν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

12. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Ἀποστολικῶν παραδόσεων, καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ 6' Στιχολογίαν, ἀνὰ ἓν Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοί, καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Ἀναστάσιμος κανών, ὁ τῶν Πατέρων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῶν Πατέρων *Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι*· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι *Θείῳ καλυφθεὶς*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα 6', τῶν Πατέρων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, Εἰσοδικὸν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν*· Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*, Εἶτα τὸ ὅτομια Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

---

3. *Τὰ τῆς ἑορτῆς καταλιμπάνονται καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον μόνον, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, ἀντὶ Θεοτοκίου, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον.*

Θ'.

14. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως ὡς ἔξῆς· Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας μετὰ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ς' καὶ δ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Εἰτοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυτις.

15. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Κύριε τὸ μυστήριον* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ Ἁγίου, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τοῦ Ἁγίου, ὁ Ν' ψαλμὸς *χύμα*, Δόξα *Ταῖς τῶν Θεοστέπτων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Θείῳ καλυφθείς*· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Δὲ τὴν ὑπερ νοῦν, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ *Ἀνεβλήθης ἐν δόξῃ*, Εἴη τὸ ὄνομα *Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν ὡς ἔστι διατετυπωμένη ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἐὰν δὲ ᾖ ὁ ναὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, πρὸ τῆς Λειτουργίας ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, μετὰ τὸ *Πλούσιοι ἐπτώχευσαν* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὁ βάθει σοφίας*, καὶ ἡ Λειτουργία ὡς σύνηθες.

Γ'.

17 Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ἐκ τοῦ πρώτου ἤχου γ', ἐκ τοῦ δευτέρου δ' καὶ γ' Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς *Δεῦτε λαοί*, Εἱτοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα δύο τῆς ἑορτῆς· καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου, τὰ γ' Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς ἑορτῆς πρῶτον, εἶτα τοῦ Ἁγίου καὶ αὖθις τῆς ἑορτῆς· εἰς τὴν β' καὶ γ' λέγομεν ἀνὰ ἓν τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῆς ἑορτῆς, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς *χύμα*· Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς· αἱ Καταβασίαι διπλαῖ, καὶ ἡ θ' Ὠδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Προσόμοια γ' καὶ γ' τοῦ Ἁγίου. Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Μὴ τῆς φθορᾶς*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον*, τὸ *Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις, καὶ ἀκολούθως ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Γονυκλισίας.

ΙΑ΄.

20. Εἰ τύχοι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ Κυριακῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Γονυκλισίας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ΄ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς *Παράδοξα σήμερον*, καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ Οὐράνιε* κτλ. τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Δεῦτε λαοὶ*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, τὸ τῆς ἑορτῆς αὖθις καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα τῆς α΄ καὶ β΄ Στιχολογίας τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· ἐν τῇ γ΄ τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ *Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστὲ* (ζήτει Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς). Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τοῦ Ἁγίου, εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμὸς *χύμα*, Δόξα *Ταῖς τῶν θεοστέπτων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη*. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τὸ Παράγιον Πνεῦμα*· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ *Ἁγίου Πνεύματος*. Αἱ Καταβασίαι *Θείῳ καλυφθεὶς*, καὶ ἡ Θ΄ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ΄ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα *Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας*, καὶ γ΄ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Δόξα

τοῦ Ἁγίου Ὁ τῶν Ἀνάκτων Ἄναξ, Καὶ νῦν Γλῶσσαί ποτε, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεός.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Χαίροις Ἄνασσα, Κοινωνικὸν Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν, Εἴδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΒ΄.

23. Εἰ τύχοι ἐντὸς τῶν μεθεόρτων, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων. Εἰς τὸν Ὄρθρον στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν· εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου, Εἴδομεν τὸ φῶς κτλ.

ΙΓ΄.

24. Εἰ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς ἑορτῆς ψάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ λέγονται μόνα τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ (ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως § 15, 16), αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς δίπλαι, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

ΙΔ΄.

25. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσόμοιον καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τῶν Ἁγίων Πάντων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Μαρτύρων θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα δύο ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἓν τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἁγίων Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων Πάντων, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

26. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου *Τῇ νῦν παρηγύρει*, καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος· Καθίσματα εἰς τὴν α' καὶ β' Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα, τὰ τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν Θεοτοκίων τοῦ Πεντηκοσταρίου· εἰς τὴν γ' τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανών, ὁ τῶν Ἁγίων Πάντων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀπὸ ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων Πάντων, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου· αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β', τῶν Ἁγίων γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα *Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Τροπάριον *Σήμερον σωτηρία*.

27. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐὰν δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου μνήμη τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, καὶ Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τῆς τοῦ Παραλύτου ἑβδομάδος μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων, ἔξω δὲ τοῦ Πεντηκοσταρίου μέχρι τῆς Πέμπτης τῆς πρώτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων ἑβδομάδος. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα).

Τῇ ΚΕ'—Ἡ Γ' Εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α'.

1. Εἰ τύχοι τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς ἑορτῆς, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τοῦ Προδρόμου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρετως, *Ἀλλότριοι τῶν μητέρων*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, *Χριστὸς ἀνέστη* καὶ Ἀπόλυσις.

Β'.

3. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν ᾧ Τ, ἀλλ' εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Δοξαστικὸν *Κύριε παρέργων ἐν τῇ ὁδῷ*, καὶ εἰς τοὺς Αἴνους τὸ *Τίς λαλήσει*.

Γ'.

4. Εἰ τύχοι τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Θεολόγου § 10—12.

Δ'.

5. Εἰ τύχοι τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ἡ Ἀκόλουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς, ὡς διατάττεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ε'.

6. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 11—13.

Ϛ'.

7. Εἰ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ἡ Ἀκολουθία προψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως. (Τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου § 14—17).

Ζ'.

8. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται καὶ ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὡς ἑξῆς. Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Γονυκλισίας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλονται τῆς ἑορτῆς *Παράδοξα σήμερον* γ' καὶ γ' τοῦ Προδρόμου, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἡ τάξις τῆς Γονυκλισίας, τὰ Ἀπόστιχα καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου, αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

9. Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ ὃ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἔκει ἐξαρατεῖλῶ κέρας τῷ Δαβίδ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, ὁ Ν' ψαλμός· *Στίχυμα*, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἡ τῶν θείων ἐρ-*

νοιῶν (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου). Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Τὸ παντίγιον πνεῦμα*, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταβασίαι *Θεῷ καλυφθείς*, καὶ ἡ Θ' Ὠδὴ τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα γ' καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια γ', Δόξα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Η'.

10. Εἰ τύχοι μεταξὺ τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν τῶν προλαβουσῶν δύο ἑορτῶν, Ἀναλήψεως καὶ Πεντηκοστῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Θ'.

11. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἐν § 25—27.

Ι'.

12. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἐξω τοῦ Πεντηκοσταρίου, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν *Ὦ θαύματος καινοῦ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκεί-

μενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἶτα τὸ Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

1¼. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ γ' Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου δυνατὸν νὰ συμπέσῃ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, ἐπέκεινα δὲ μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς 6' ἑβδομάδος μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. (Ὅρα τὸν Ἑορτοδρόμιον Πίνακα).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

Τῇ ΚΔ'—Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Αὐτοῦ τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν* εἰς η', Δόξα *Σήμερον*

τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος. Καὶ νῦν Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα Ἡσαΐου νῦν τοῦ προφήτου, Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ Ἀπολυτίκιον Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, καὶ τὸ Θεοτοκίον Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον Καὶ σὺ παιδίον προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ὃ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ Στίχου Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος εἰς δ'. Δόξα Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' καὶ τῆς ς' τοῦ β' Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς μνημόσυνον, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Προδρόμου δ' (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ)· Δόξα Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρωὶ ψάλλεται μόνη ἡ ἀναστάσιμος Ἀκολουθία.

5. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τοῦ Προδρόμου ς΄, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

6. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανών, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἐν δὲ τῇ γ΄ Στιχολογίᾳ, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος κανὼν καὶ οἱ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τοῦ Προδρόμου δ΄, Δόξα τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

7. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ 6΄ Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία*, Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ'—Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' Προσόμοια *Ποίοις* ἐνθρηνῶν εἰς ς', Δόξα *Τῷ τριττῷ* τῆς ἐρωτήσεως, Καὶ νῦν *Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα *Ἑορτὴ χαρμόσυνος*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι*, τὸ Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν' ψαλμὸς, Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Πέτρε κορυφαῖε* (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν), οἱ Κανόνες ἀμφότεροι· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ *Ποιᾳ φυλακῇ*· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια *Ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς* εἰς δ', Δόξα *Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ β'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῶν Ἀποστόλων ς΄, Δόξα τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Ἑορτὴ χαρμόσυνος*, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα, ἓν Ἀναστάσιμον καὶ ἓν τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἐν δὲ τῇ γ΄ Στιχολογίᾳ, τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ οἱ δύο τῶν Ἀποστόλων· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀποστόλων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῶν Ἀποστόλων δ΄, Δόξα *Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ὁ΄ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ 6΄ Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἀποστόλων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἀποστόλων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Λ'— Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ποίοις εὐφημιῶν*, καὶ γ' Προσόμοια τῶν ΙΒ' *Ἔδωκας καυχήματα*, Δόξα *Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ τῶν Αἴνων *Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν*, Δόξα *Ἑορτὴ ἁρμώσυνος*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι*, Δόξα *Ἅγιοι*, Καὶ νῦν *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, ὁ Ν' ψαλμὸς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπόστολοι Ἅγιοι*, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δύο τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας Καθίσματα τῶν Ἀποστόλων μετὰ τῶν Θεοτοκίων, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ οἱ δύο Κανόνες· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Προσόμοια *Ἡ κορυφαία κρηπὶς τῶν Ἀποστόλων*, Δόξα *Ἣν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπόστολοι Ἅγιοι*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος καὶ ἐκ τοῦ β' τῆς τ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων καὶ τῶν ΙΒ' καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τ' καὶ τῶν Ἁγίων δ' *Ἔδωκας καυχήματα*, Δόξα

Ἦ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Ἑορτὴ χαρμόσυνος, Καὶ νῦν Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἅγιοι, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν ΙΒ' καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τῶν ιϐ' Ἀποστόλων· ἀπὸ γ', Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἀποστόλων, εἶτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν ΙΒ', αἱ Καταβασίαι Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἀποστόλων δ', Δόξα Ἣν διήλθετε κτίσιν· φωτίσαντες, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ 6' Κανόνος τῶν Ἀποστόλων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀπόστολοι Ἅγιοι, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Προστασία τῶν χριστιανῶν, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ΙΒ'. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, Εἴδωμεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Τῇ Α'.— Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῶν Ἀναργύρων.*

2. Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τ' καὶ τῶν Ἁγίων δ'· Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά· Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῶν Ἁγίων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων, εἶτα τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία.*

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τῶν Ἁγίων. Μετὰ τὴν Εἴσο-

δον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β' — Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν ταῖς Βλαχέρναις.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ Ψαλτήριον οὐ στιχολογεῖται.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα ς', καὶ τῆς Θεοτόκου δ'· Δόξα *Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα καὶ νῦν *Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Θεοτόκε Ἀειπάρθενε*, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε ἀειπάρθενε*, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ τῆς Θεοτόκου ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἄμωμος, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Θεοτόκου *Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου*, καὶ αὖθις Καθίσματα Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῆς Θεοτόκου *Ἑορτάζει σήμερον*, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Κάθισμα *Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί*· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μεγαλύνομεν, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπαξ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'; καὶ τῆς Θεοτόκου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν,

Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὸ', καὶ ἐκ τῆς σ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ὸ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Θεοτόκου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς* (ζήτει ἀφ' σ' Ὠδῆς)· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου (ζήτει Νοεμβρίου ΚΑ'), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ε' — Τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου (Ἰανουαρίου ΙΖ'), ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Λαμπαδοῦ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Τῇ Ζ' — Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῆς, μετὰ τῆς τοῦ ὁσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα σ', καὶ τῆς Ἁγίας δ'· Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Τριαδικὸς κανών, καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, καὶ ὁ Ἐξά-

ψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἁγίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ' (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ). Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον Σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Α' Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ ἓξ Προσόμοια τῆς Ἁγίας ὡς καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*. Εἶσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια καὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῆς ἀθλητρίας*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Λίαν εὔφραναι*, Καὶ νῦν *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ ὃ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ὑπομένων*

ὑπέρμαχον τῶν Κυρίων καὶ προστάτην μοι, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα· Δόξα *Ταῖς τῆς ἀθλητρίας*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος*, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Ὑγρὰν διοδεύσας*, καὶ ὁ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον *Οἱ σωτήσομεν*· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἁγίας, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Λίνους, τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα *Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω*, Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος *Ἀδελφοὶ, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν* (ζήτει Κυριακῇ ΙΣ'), καὶ Εὐαγγέλιον *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων* (ζήτει τῇ β' τῆς Δ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ τάξις τελεῖται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἔνθα κεῖται τὸ ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τῆς Παμμακαρίστου.

4. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς', καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὸ τῆς γ' στιχολογίας Κάθισμα τῆς Ἁγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου,

τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, Κάθισμα τῆς Ἁγίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἁγίας, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τῆς Ἁγιας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα τῆς Ἁγίας (μόνον ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ), Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ἁγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τῶν ἐν Χαλκηδόνι συνελθόντων.

Σημ. Τῇ Κυριακῇ, τῇ ἀπὸ τῆς ΙΓ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς μέχρι τῆς ΙΘ' συμπιπτούσῃ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Πατέρων ὡς ἑξῆς.

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ἓξ καὶ τῶν Πατέρων ὁ', Δόξα *Τὰς μυστικὰς σήμερον*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν *Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τὸ τῶν Πατέρων, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύ-*

ριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Πατέρων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα *Φωστῆρες ἀστέρλαμπροι* καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῶν Πατέρων, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ', Δόξα *Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ Χορὸς*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ'—Τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Μάρτυρος ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν· εἰς τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τῆς ἀθληφόρου*.

2. Εἰ τύχοι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων, συμψάλλεται καὶ ἡ τῆς Ἁγίας Ἀκολουθία οὕτω: τῷ Σαββάτῳ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ', τῶν Πατέρων γ', καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τῶν Πατέρων, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, ψάλλεται καὶ ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου

καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Πατέρων καὶ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα, εἶτα Κάθισμα τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' σιμον, τῶν Πατερων, τῆς Ἁγίας καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων καὶ Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε.*

Τῇ Κ'—Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προφήτου ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δόξα τῶν Ἀποστίχων, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ . . . μετὰ τοῦ Προφήτου* κτλ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στίχηρὰ ς' καὶ τοῦ Προφήτου ὁ', Δόξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τοῦ Προφήτου, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προφήτου καὶ τὰ Τριῳδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, εἶτα τὸ τῆς γ' Στιχολογίας Κάθισμα τοῦ Προφήτου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ δ' τοῦ Προφήτου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Προφήτου, τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν

Τὴν τιμιωτέραν, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Προφήτου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τοῦ Προφήτου δ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ ϐ' Κανόνος τοῦ Προφήτου δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Προφήτου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Λαμπτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'—Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῆς Ἁγίας δ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῆς Ἁγίας καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τῆς Ἁγίας ἅπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος· εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα, Ἀναστάσιμα δύο καὶ ἓν τῆς Ἁγίας· εἰς τὴν ϐ' ὡσαύτως· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς Ἁγίας· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἁγίας, εἶτα τὸ Κάθισμα ἅπαξ· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπα-

σα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς Ἁγίας. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς Ἁγίας ὁ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ὁ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἁγίας, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον τῆς Ἁγίας *Προγόνων Χριστοῦ*, Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ'—Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τῆς Ἁγίας ὁ', Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα τῆς Ἁγίας, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἑρμολάου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ἐκτὸς ἐάν που ἑορτάζηται ἐπισήμως.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, ἅπασα ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ἁγίας Κυριακῆς (ὅρα Ἰουλ. Ζ' § 3, 4). Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ὁ' καὶ τῆς Ἁγίας ὁ', Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, κτλ.

Τῇ ΚΖ'—Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

1. Εἰ τύχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων. Καὶ νῦν *Δέσποινα πρόσδεξαι*. Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καταβασίαι *Χοροὶ Ἰσραὴλ*, καὶ Κοντάκιον εἰς τὴν Λειτουργίαν *Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Ἁγίου δ', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου· εἶτα Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Χοροὶ Ἰσραὴλ*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὃ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τῇ Α′—Τῶν ἁγίων ἑπτὰ Μακκαβαίων καὶ ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσομοιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια γ′ καὶ τῶν Ἁγίων γ′, Δόξα *Οἱ ἅγιοι Μακκαβαῖοι*, Καὶ νῦν *Ὅντερ πάλαι Μωϋσῆς*, Εἱρμὸς, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Σταυροῦ, ὧν οἱ Στίχοι *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν . . .* καὶ *Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν . . .* Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Ἀπολυτίκιον *Τὰς ἀληθόρας τῶν Ἁγίων, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἄπαξ*, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων δίς, καὶ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἁγίων κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας· εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ἡ Καταβασία *Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος*, Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα τῶν Ἁγίων, Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Σημ. Τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν διατάττει καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δοξολογίαν νὰ τελῆται ἡ Πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ′ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Ἐὰν γίνηται Πρόοδος τοῦ Σταυροῦ, λέγεται ἀντὶ Τρισαγίου *Τὸν Σταυρόν σου.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ΄ τοῦ α΄ Κανόνος Ὠδῆς καὶ ἐκ τῆς ς΄ τοῦ δ΄. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε*, τῶν Ἁγίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ*, Ἀπόστολος *Οἱ Ἅγιοι Πάντες* καὶ Εὐαγγέλιον (ζήτει Σεπτεμβρίου ΙΕ΄). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ Πρόοδος τοῦ Σταυροῦ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς΄ καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄ (ἡ τῶν Ἁγίων Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις), Δόξα τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ τὰ τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀντὶ Θεοτοκίων τὰ τοῦ Σταυροῦ, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὸ Κοντάκιον *Ὁ ὑψωθεὶς*, καὶ τὸ Κάθισμα *Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται ἅπαξ*· ἀφ' ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τοῦ Σταυροῦ ὁ΄, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ ὁ΄. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἐπὶ τοῦ Ὄρους μετεμορ-*

φώθης, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν Λίνετε, Εἴδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ Β'—Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

1. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου *Τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι* εἰς ς', Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Πρῶτος ἐν διακόνοις*, μετὰ Στίχων *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει* καὶ *Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου*, Δόξα *Χαίροις ἐν Κυρίῳ Στέφανε μακάριε*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος . . . μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου*, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς

ἡ Παράκλησις.

Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Προϊστάμενος) τὸν ψαλμὸν *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου χύμα*, εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἦχον δ' τὸ *Θεὸς Κύριος* τετράκις *Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν . . .* τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν *Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα· εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως ἄνευ τῶν Εἱρμῶν, ἀλλ' εὐθὺς *Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς . . . Ποικίλοις συνεχόμενος πειρασμοῖς* ἀνὰ δ' Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ ἀπὸ γ' Ὠδῆς, *Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων*, καὶ *Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ· ὁ Ἱερεύς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* καὶ οἱ Χοροὶ τὸ *Κύριε ἐλέησον* τετράκις ἀνὰ τρὶς, εἶτα τὸ *Πρεσβεία θερμὴ*, καὶ ἄρχεται ὁ ϛ' Χορὸς τῆς δ' Ὠδῆς· μετὰ τὴν ς' Ὠδὴν, τὸ *Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων*, καὶ τὸ *Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου*, καὶ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Ἐκτενὴς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς*, εἶτα τὸ Κοντάκιον *Προστασία τῶν χριστιανῶν* καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, Δόξα *Πάτερ λόγε, Πνεῦμα*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος, *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ *Μὴ καταπιστεύσῃς με . . . Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ . . .*

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων καὶ ὁ Ἱερεὺς *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου*, οἱ Χοροὶ τὸ *Κύριε ἐλέησον* ιβ', ὁ Ἱερεὺς *Ἔλεει καὶ οἰκτιρμοῖς* καὶ ψάλλεται ἡ ξ', ρ' καὶ ρα' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὴν θ' Ὠδὴν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ Μεγαλυνάρια *Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς . . .* Τὴν *Τιμιωτέραν τῶν οὐρανῶν* κτλ. ὅταν δὲ ψάλληται τὸ *Ἅγια τὰ ἅγια τῶν ἁγίων*, ὁ Πατριάρχης ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἶτα ψάλλονται καὶ τὰ λοιπὰ Μεγαλυνάρια *Ψάλλοιμεν προθύμως σοι τὴν Ὠδήν*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ *Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου *Βασίλειον διδάσκαλον*, καὶ Θεοτοκίον *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*, ὁ Ἱερεὺς αὖθις *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. *ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . .* καὶ οἱ Χοροὶ τὸ *Κύριε ἐλέησον*, ὁ Πατριάρχης *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς*, ὁ Ἱερεὺς *Σοφία*, ὁ ὢν *Εὐλογητὸς*, ὁ Πατριάρχης *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς*, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν*, οἱ Χοροὶ *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, τὸ *Δι' εὐχῶν* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι οἱ δύο Παρακλητικοὶ τῆς Παναγίας Κανόνες, ψάλλονται ἐναλλὰξ μέχρι τῆς ΙΔ' τοῦ μηνὸς τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ Μέγας, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τοῦ Ἁγίου, ὡς καὶ ἡ τῆς Λειτουργίας, ψάλλονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

2. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος διάταξιν ἐν ᾧ 2, 3, 4, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὀκτωήχου τῆς σειρᾶς β', ἓν τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τρία τῶν Ὁσίων, Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, τὸ *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον, *Νῦν ἀπολύεις*, καὶ εὐθὺς ὁ ψαλμὸς *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*, κτλ. κατὰ τὴν χθὲς διάταξιν, καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως· Εὐαγγέλιον *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς*

εἰς κώμην τινά. Μετὰ τὴν θ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος τὰ ὁ' Ἐξαποστειλάρια[1] Ἀπόστολοι ἐκ περάτων· εἰς τὸ γ' ὁ Πατριάρχης προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ ἐπιστρέφων εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψάλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, εἶτα Χρυσοπλοκώτατε πύργε, τὸ Τρισάγιον καί, ἀντὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ τρία κατανυκτικὰ Τροπάρια Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε . . . Δόξα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς . . Καὶ νῦν Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην . . . Ἐὰν ὅμως ψάλληται ἡ Παράκλησις ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆς, ἀντὶ τῶν Κατανυκτικῶν τούτων, λέγονται τὰ Τροπάρια Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε . . . Καὶ νῦν Μῆτερ Ἁγία . . . ἐννοεῖται δὲ οἶκοθεν ὅτι μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον ταύτης.

Τῇ Ε' — Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

1. Ἂν τύχωσι τὰ προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, γίνεται δὲ καὶ Εἴσοδος. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις ψάλλεται ἡ Παράκλησις, ὡς εἴθιστα· καὶ εἰς τὸ τέλος, μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλεται τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον *Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν* ἅπαξ, εἶτα ἡ Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τὸ πρωὶ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μετονυκτικὸν κλπ. τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ προεόρτια Κα-

---

1. *Ἡ καὶ ἐν τῷ Ὡρολογίῳ διατυπουμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὴν Θ' τὰ Μεγαλυνάρια* τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν . . . *κτλ. καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὰ Ἐξαποστειλάρια* Ἀπόστολοι ἐκ περάτων . . . *ἀντὶ Ἀπολυτικίων. Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὅμως τηρεῖται ἡ ἀνωτέρω σημειουμένη τάξις.*

θίσματα καὶ ὁ Ν' χῦμα, εἶτα οἱ Κανόνες μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεός*· ἀπὸ γ' καὶ ς' Ὠδῆς οἱ Εἱρμοὶ καὶ αἱ Λιτήσεις· ἀπ' θ' ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς *Τὸν βασιλέα Χριστὸν*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' *Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον*· εἶτα τὸ προεόρτιον Ἐξαποστειλάριον δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια *Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως* εἰς ὀ' (ζήτει εἰς τὰ Ἀπόστιχα). Δόξα Καὶ νῦν *Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς), *Σοὶ δόξα πρέπει χῦμα*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια *Φέγγει τῶν ἀρετῶν*, ἅπερ ἐψάλησαν χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*, *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ . . . Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός*, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ προεόρτιον Κοντάκιον *Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει*, Ἀπόστολος *Ἀδελφοὶ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* (ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς ΛΒ' ἑβδομάδος), καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

4. Ἐὰν τύχωσι τὰ προεόρτια ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ προεόρτια ὁ', Δόξα *Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ Ὄρος Κυρίου* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ τοῦ μάρτυρος Εὐτιγνίου Ἀκολουθία ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ, *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ προεόρτιος, οὗ ὁ Στίχος

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπὸ γ' Ὠδὴς Κάθισμα προεόρτιον *Ἐπεφάνη, ἤγγικεν ἄπαξ· ἀφ' ς'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Χοροὶ Ἰσραὴλ*, καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ἡ Καταβασία *Ὁ τόκος σου ἄφθορος*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ προεόρτιον ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ὁ' καὶ προεόρτια *Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς δ'*. Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ἐκ τῆς ς' Ὡδῆς τοῦ προεορτίου Κανόνος δ'. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ϛ' — Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς· Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Ἰδιόμελα *Πρὸ τοῦ Σταυρού σου Κύριε* εἰς ς', Δόξα Καὶ νῦν *Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα. Δόξα Καὶ νῦν *Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει ἐκ γ'* καὶ Ἀπόλυτις *Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς . . .*

2 Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου*, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ δευτέρου, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ ὄρθρου, τὸ Προκείμενον *Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον (*Ἀνάστασιν Χριστοῦ* οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς *χύμα*), Δόξα² *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὅ ρωτί σου ἅπασαν* (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν). Εἶτα οἱ Κανόνες ἄνευ στιχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο κανόνων, ἡ Καταβασία *Μυστικὸς εἰ, Θεοτόκε, παράδεισος*, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν *Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς.

---

2. *Ἐν τῷ Ἁγιοριτικῷ Τυπικῷ ἀντὶ ταῖς τῶν Ἀποστόλων σημειοῦται τὸ ἀκόλουθον, Δόξα Τὰ σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται, Χριστοῦ ὀφθέντος ἐν Θαβωρίῳ, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὅπερ φαίνεται προελθὸν ἐξ ἀπομιμήσεως τῶν ἑορτῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων.*

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Μήτηρ Σιὼν, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς.

Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.*

Ἀντίφωνον Γ'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Εἰσοδικὸν *Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς . . . Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς . . .* τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, τὸ *Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*[3] (ζήτει ἐν τῇ ζ' Ὠδῇ), Κοινωνικὸν *Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς, οἱαδήποτε ἡμέρα καὶ ἂν ᾖ, ἀντὶ τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας ψάλλεται· τὸ Μ. Προκείμενον *Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

---

3. *Τοῦτο ἤδη συνειθίσθη· ἀλλ' ἡ ἀκρίβεια ἀπαιτεῖ τὸν Εἱρμὸν τῆς* **θ' Ὠδῆς Ὁ τόκος σου ἀφθορος ἐδείχθη**. *διότι τοῦτό ἐστι κυρίως Θεοτοκίον, καὶ μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως ἐν πάσαις ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς λέγεται Εἱρμὸς Θεοτοκίου.*

Σαββάτῳ μετὰ τὴν ἑορτήν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ὁ Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ Μηναίου καὶ ἐν τῷ τέλει ἡ Παράκλησις, Ἀπολυτίκιον *Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*, ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς*, κτλ. καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

5. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὴν τακτικὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου, εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ εἰς τὴν Θ΄ τοῦ μηνὸς Ἐσπέρια *Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως εἰς ὄ'*, Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἁγιάσας, Σοὶ δόξα πρέπει*· μετὰ τὴν Ἑκτενῆ, τὰ Ἀπόστιχα *Ἐν ὄρει τῷ Θαβώρ*, (ζήτει τῇ Θ΄ τοῦ μηνὸς) καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς *Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*; Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν.

7. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς΄ καὶ μεθέορτα δ΄. Δόξα *Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου* (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν). Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἶσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

8. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ· εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ μεθέορτα ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀ-

ναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ εἰς τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα μεθέορτον ἄταξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ μεθέορτον ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ μεθέορτα ὁ', Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὁ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ὁ τῆς σειρᾶς Ἑσπερινὸς ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, γίνεται Εἴσοδος, καὶ μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, ψάλλεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις ὡς εἴθισται.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

10. Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ τῆς ἡμέρας.

11. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς Ἰδιόμελα ς', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν. καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον,

τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, καὶ ψάλλεται καὶ ἡ Θ' τῆς ἑορτῆς, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', Δόξα *Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

13. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ δ' *Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ*, τὸ Εἰσοδικὸν *Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ . . .* μετὰ τοῦ *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαπτέρυγα, *Ὁ τόκος σου ἄφθορος*, Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς, *Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Τῇ ΙΔ'—Τὰ Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου Μιχαίου.

1. Ἐὰν τύχωσι τὰ Προεόρτια ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ὁ προεόρτιος Ἑσπερινὸς (καὶ μετ' αὐτὸν, ἐννοεῖται, ἡ τελευταία Παράκλησις), καὶ τὸ πρωὶ ὁ Ὄρθρος μετὰ τῆς Λειτουργίας ψάλλονται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα ς' καὶ Προεόρτια δ', Δόξα *Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἱρμὸς, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ προφήτου Μιχαίου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

3. Τῇ Κυριακῇ, εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ προεόρτιον Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ Προεόρτιον ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων τῆς Ὀκτωήχου τὰ Προεόρτια, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος μετὰ Στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὸ προεόρτιον Κάθισμα ἅπαξ, ἀρ' ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου . . . τὸ τέλος ταύτης τὴν Κοίμησιν*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ Προεόρτιον Σοῦ *τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως* ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ' *Δῆμος τῶν μαθητῶν*, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον *σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὁ΄ καὶ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Προεορτίου Κανόνος ὁ΄. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ΄ — Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

1. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ Προτόμοια Ὦ τοῦ παραδόξου *θαύματος* εἰς ς΄, Δόξα Καὶ νῦν *Θεαρχίῳ πνεύματι*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ΄ Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν *Ὅτε ἐξεδήμησας*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ΄ καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τὸ πρωὶ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ΄, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*, τὰ Καθίσματα ἐκ 6΄, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ ὃ΄ ἤχου, τὸ Προκείμενον *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστᾶσα Μαριὰμ*, εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμὸς γύμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὅτε ἡ μετάστασις*, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μετὰ τοῦ Στίχου *Ὑπεραγία Θεοτόκε*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ, ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*, εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· εἰς μὲν τὸν α΄ Κανόνα τὸ *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε*, τὴν μόνην Θεοτόκον, εἰς δὲ τὸν 6΄ τὸ *Ἄγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω*, καὶ ἡ Καταβασία *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι*[1], τὸ Ἐξαποστειλάριον τρίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ΄ Προστόμοια εἰς δ΄, Δόξα Καὶ νῦν *Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Ἐν τῇ Γεννήσει*.

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Λ΄.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. } *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*

---

4. Εὐθὺς μετὰ τὴν Καταβασίαν τῆς θ΄ συνειθίζεται ἐνταῦθα, ὅπου πανηγυρίζεται ἡ ἑορτὴ αὕτη μεγαλοπρεπῶς, πρὸς πλείονα τάχα δόξαν καὶ τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἵνα ψάλλωνται τὰ λεγόμενα ἐγκώμια τῆς Παναγίας, κατὰ μίμησιν τῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τῶν ψαλλομένων ἐν τῷ Ὄρθρῳ τοῦ Μ. Σαββάτου. Ἡ Μ. Ἐκκλησία κατακρίνουσα πᾶν ὅ,τι καινοφανὲς καὶ κακόζηλον, ἔστω καὶ γινόμενον πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, ἀποδοκιμάζει ταῦτα ἐπισήμως καὶ ἀπαγορεύει μάλιστα αὐστηρῶς.

Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός.

Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ Μονογενὴς* κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὦ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ *Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει*, καὶ τὸ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον*, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὅροι*· Κοινωνικὸν *Ποτήριον, Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

4. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ὁ' καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ Προσόμοια εἰς ς', Δόξα Καὶ νῦν *Θεαρχίῳ πνεύματι*. Εἶτα ὁ, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀνα-

στάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ὅτε ἐξεδήμησας*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς δίς. καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριᾶδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν τῇ Γεννήσει*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος *Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου*. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ἀναβόησον Δαβίδ*· εἰς τὴν β' αὖθις Ἀναστάσιμα β' καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Ὁ πάντιμος λογὸς*, τὸ δὲ γ' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, ἡ Αἴτησις, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἑορτῆς *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Ἀναστάσα Μαριὰμ*, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Ὅτε ἡ μετάστασις*. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ ἡ Ὑπακοὴ *Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ χύμα*· ἀπ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα *Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι*· Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙϚ' — Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος, ἤτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ τοῦ ἁγίου Διομήδους.

7. Τῇ ΙΕ' τοῦ μηνὸς ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, καὶ γ' τῆς ἑορτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν*. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ τῆς σειρᾶς Δῆμος τῶν *μαθητῶν*, Δόξα Καὶ νῦν μεθέορτον, Ἀπολυτίκια *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει* καὶ Ἀπόλυσις.

8. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Ἑξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, αἱ Καταβασίαι *Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς σειρᾶς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ γ' Προσόμοια τοῦ ἁγίου Μανδηλίου *Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν* εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν *Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα* (ζήτει εἰς τὴν Λιτήν). Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ϛ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις*, ὁ Ἀπόστολος (ζήτει Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων), καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι*. Εἰς τὸ Ἐξαιρετως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

10. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', τοῦ ἁγίου Μανδηλίου γ' καὶ γ' τῆς ἑορτῆς (τὰ τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ), Δόξα *Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἄσατε λαοὶ* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν),

τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει* καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριῳδικὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὸ Γρηγόριον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος. Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν δύο ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ μεθέορτον *Καθορῶσαι ἀληθῶς* (ζήτει εἰς τὴν ΙΣ'). εἰς τὴν β' Στιχολογίαν αὖθις δύο Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ ἕτερον μεθέορτον *Ἐν μέσῃ τοῦ δι' ἡμᾶς*· εἶτα τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Μανδηλίου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα *Ἐδέσης βασιλεὺς* καὶ τῆς ἑορτῆς *Ὁ τίμιος χορός*· ἀπ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Πεποικιλμένῃ τῇ θείᾳ δόξῃ* καὶ ἅπασα ἡ ταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς *Τῶν Ἀποστόλων* ὁ δῆμος ἄπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ' *Ὕμνοις σου τὸ σεπτὸν* (ζήτει τῇ ΙΣ'). Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, Ἐν τῇ Γεννήσει*, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτήν.

13. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Πρωϊμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ μεθέορτα δ', Δόξα Ἡ *τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα* (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστά-

σιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν Ἅσπε Λαοὶ (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν), τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἐν τῇ Γεννήσει, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς *Παρθένοι νεάνιδες*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα *Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς* (ζήτει τῇ ΙΖ')· ἀπ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Πεποικιλμέναι τῇ θείᾳ δόξῃ* καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ μεθέορτα δ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δεξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον Τὴν ἐν πρεσβείαις, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν* τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀπόδοσις.

16. Τῇ ΚΓ' τοῦ μηνὸς ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν ἐν § 1, 2, 3, διάταξιν, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Μηνολογίου· ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς. Κοινωνικὸν *Ποτήριον*.

17. Εἰ τύχοι ἡ Ἀπόδοσις ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς ς', Δόξα Καὶ νῦν Θεαρι-

λίφ νεύματι, Εἵτοδος. *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ὅτε ἐξεδήμησας*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς ὁἰς, καὶ Ἀπόλυσις.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριῳδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς κτλ. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντὶ Θεοτοκίων, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα *Ἐν τῇ Γενήσει σου· ἀφ' ς'* Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι *Πεποικιλμέναι* καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ὁἰς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ὁ' καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ', Δόξα *Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰς τὸ ϛ' Ἀντίφωνον *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Κοντάκιον *Τὴν ἐν πρεσβείαις*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι . . . Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὅροι*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, ἐπαναλαμβάνονται αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς*, καὶ Κοντάκιον λέγεται *Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*.

Τῇ ΚΘ'—Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ὁ' καὶ τοῦ Προδρόμου ς', *Δόξα Γενεθλίων τελουμένων*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἶτοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, *Δόξα Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος*, Καὶ νῦν *Ἀπὸ μήτρευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Μνήμη δικαίου*, τὸ Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν* καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τοῦ Προδρόμου καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ ἀνὰ ἓν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Θεοτοκίων· ἐν δὲ τῇ γ' Στιχολογίᾳ, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου *Νῦν ἐπέραντε ἡμῖν* καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Καταβασίαι *Σταυρὸν χαράξας*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Προδρόμου δ', *Δόξα Πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὁ' καὶ δ' ἐκ τῆς τ' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, *Εἶδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν ἡμέραν ταύτην παραλάβομεν νηστεύειν τοὺς εὐσεβεῖς, διὰ τὸν φόνον τοῦ μείζονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ καὶ Προδρόμου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἀλλὰ ἐὰν τύχῃ ἐν

Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ, καταλύσιμον ἔλεον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ε. Ὅταν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου ἐν Σαββάτῳ, τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀναστάσιμα ὁ', τοῦ Προδρόμου τὰ ἐν τῇ σειρᾷ γ', καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου γ', Δόξα *Γενεθλίων τελουμένων*, Καὶ νῦν τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Προδρόμου, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ Θεοτοκίον. Τὸ πρωΐ ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ γ' Ὠδῇ. Κάθισμα τοῦ Προδρόμου, ὡς καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς.

Τῇ ΛΑ'—Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

1. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας ὅρα Ἰουλίου Β'. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ Καταβασίαι ψάλλονται *Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς* καὶ Κοντάκιον τὸ ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἐπέχον τόπον Καθίσματος *Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης*, καὶ καθεξῆς.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προσιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα ς' καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ', Δόξα *Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ῥήγα καθάραντες καὶ νοῦν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς *Θεοτόκε ἀειπάρθενε ἅπαξ*, καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριῳδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, ἀλλ' ἀντὶ Θεοτοκίου τὰ τῆς ἑορτῆς, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς

ἑορτῆς, εἶτα τὸ Κάθισμα *Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ* ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τὸ Μηνολόγιον, αἱ Κατα-βάσεῖαι *Σταυρὸν χειράμενος* καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, καὶ τὰ ϛ' τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Λίνους, Ἀναστάσιμα ὁ' καὶ τῆς ἑορτῆς ὁ', Δόξα τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

4. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὁ' καὶ ὁ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῆς τιμίας Ζώνης σου τῇ κατα-θέσει* (ζήτει ἀπὸ γ' Ὠδῆς), Ἀπόστολος *Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ* (ζήτει Νοεμβρίου ΚΑ') καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας[1], εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριῳδίου γ', *Δόξα Παντοκράτορ Κύριε*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, *Δόξα Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου*, Καὶ νῦν *Ναὸς καὶ πύλη*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

2. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς* κτλ. καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

---

1. Πρὸς ἀποφυγὴν περιττολογίας ἐν ἑκάστῳ Ἑσπερινῷ Κυριακῆς τοῦ Τριῳδίου, καὶ μάλιστα καθ' ὅσον ἐν τῇ Προθεωρίᾳ καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς (ἴδε σελ. 49) ἐσημειώθησαν τὰ δέοντα, ἐθεωρήθη περιττὸν νὰ γίνηται ἑκάστοτε μνεία περὶ Προοιμιακοῦ, Ψαλτηρίου, Φῶς ἱλαρόν, Προκειμένου καὶ λοιπῶν.

Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι·* ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηναλόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ὡς ἐν Πειρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, εἶτα Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου[2], τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, καὶ ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμός, *Δόξα Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι, Καὶ νῦν Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι, ὁ Στίχος Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ Τροπάριον Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον.* Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριῳδίου γ', *Δέξα Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.*

3. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Φαρισαίου φύγωμεν κενοδοξίαν*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαρίτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις[3].

Τὴν ἑβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Τριῳδίου γ', *Δόξα Ὦ τόσων ἀγαθῶν,*

---

2. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου παρέρχεται ἐν σιγῇ τὸ Τυπικὸν τὰ περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου, καθὸ γνωστὰ, ἐπιδιῶκον τὴν συντομίαν ἔνθα οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει.

3. Ἐὰν κατ' αὐτὴν τὴν Κυριακὴν ἢ ἑτέραν ἐκ τῶν τριῶν ἀκολούθων συμπέσῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ διαρκῶσι τὰ μεθέορτα αὐτῆς, ἴδε τὰ ἀπορούμενα ἐκεῖ.

Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα *Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς*, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

5. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὰ γ΄ Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι* ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Τὴν Μωσέως ᾠδὴν* καὶ ἅπαντα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ε΄ καὶ τοῦ Τριῳδίου γ΄, Δόξα *Πάτερ ἀγαθὲ*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

6. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὁ΄ καὶ δ΄ ἐκ τῆς ς΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς πατρῴας δόξης σου*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν κατάλυσις οὐ γίνεται.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ΄ αἰῶνος Κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

7. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου γ΄ καὶ γ΄

τῶν Κεκοιμημένων Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, Δόξα Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, καὶ ψάλλομεν εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ Ἀλληλούϊα τρὶς, ἐκ τρίτου μετὰ τῶν ἑξῆς διὰ τὰς δύο τελευταίας φορὰς Στίχων Μακάριοι οἷς ἐξελέξω καὶ προσλάβου Κύριε, καὶ ὁ ἕτερος Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· εἶτα τὸ Καταξίωσον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, Δόξα Ἀνάπαυσον μοι καὶ ὑπόστασις, Καὶ νῦν Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε. Μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Κανόνα [b]Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς (ὅρα ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ) μετὰ τῶν Στίχων Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ ὁ ἕτερος Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Δόξα Καὶ νῦν ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ· ἀπ' ἣ' ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς Θεὸν ἀνθρώποις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας, Δόξα, τὸ τέλος Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν, Καὶ νῦν Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα, εἶτα ψάλλονται τὰ Τροπάρια Μετὰ πνευμάτων δικαίων, μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον· ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Βασιλέων, Πατριαρχῶν (κτλ. κατὰ λέξιν ὡς ἐν ᾧ θ σημειοῦται) . . . εἶτα Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός . . . αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου Βασιλέων, Πατριαρχῶν . . . ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν . . . κτλ. ὡς ἐν ᾧ θ· εἶτα γίνεται ἡ Ἀπόλυσις.

8. Τῷ Σαββάτῳ, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ βάθει σοφίας καὶ ὁ Ἑξάψαλμος· τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλ. δ' τὰς δύο πρώτας φορὰς ἄνευ Στίχων καὶ τὰς δύο ἄλλας μετὰ τῶν Στίχων Μακάριοι . . . Καὶ τὸ μνημόσυνον, εἶτα τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον, καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν τὰ τοῦ ἤχου Καθίσματα, τὰ Νεκρώσιμα καὶ τὰ Μαρτυρικὰ, εἶτα ὁ Ἄμωμος μέχρι τοῦ Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου,

(τῆς 6' Στάσεως), τὸ δὲ *Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με*, ψάλλεται τρὶς εἰς ἦχον πλ. α' καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων (ὡς χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ), εἶτα ἐξακολουθεῖ τὸ *Σύ εἶμι ἐγὼ σῶσόν με* μέχρι τοῦ *Καὶ τὰ κριμάτά σου βοηθήσει μοι*· τὸ δὲ *Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς* ψάλλεται εἰς τὸν πλ. α' ἦχον ἐκ τρίτου, καὶ εὐθὺς τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα μνημονεύονται πάλιν τὰ ὀνόματα· μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ Κάθισμα *Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν* καὶ τὸ Θεοτοκίον *Ὁ ἐκ Παρθένου ἀπαθείας*, εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου χύμα· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· ἀπ' ὁ' ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὰ Ἐξαποστειλάρια *Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*, καὶ τὸ ἕτερον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Προσόμοια *Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες ἀδελφοὶ* εἰς δ', Δόξα *Ὡς ἄνθος μαραίνεται*, Καὶ νῦν *Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε*, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει*, τὸ *Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν* καὶ τὰ Νεκρώσιμα τοῦ ἤχου Ἀπόστιχα (ἔρχα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου), Δόξα *Ἅλγος τῷ Ἅδῃ ἐχρημάτισε*, Καὶ νῦν *Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, Ἀναθὼν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὁ βαθεῖ σοφίας*, καὶ τὸ *Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα*.

9. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῶν Τροπαρίων τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὁ βάθει σοφίας*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον*, ὁ Ἀπόστολος *Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*, τὸ *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ μετὰ τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ψάλλεται τὸ *Μετὰ πνεύματων δικαίων* καὶ μνημονεύονται αὖθις τὰ ὀνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη, ἤτοι, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν *Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ *Σοὶ τὴν*

δόξαν ἀναπεμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἐὰν συμπέσῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν ἑορτὴ τοῦ Μηνολογίου, ὅρα τὴν τηρητέαν τάξιν ἐκεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

10. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Τριῳδίου δ', Δόξα *Ὅταν τίθωνται θρόνοι*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Οἴμοι μέλαινα ψυχὴ*, Καὶ νῦν *Ἀνύμφευτε Παρθένε*, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

11. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριῳδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, εἶτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς*, καὶ ἅπαξ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριῳδίου γ', Δόξα *Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

12. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὃ' καὶ ὃ' ἐκ τῆς τ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὅταν ἐλθῇς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης*, Ἀπό-

στολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Λίνετε, Εἴδομεν* τὸ *φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

13. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ἑλ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ γ' (ἐὰν μὴ ᾖ ἑορταζόμενος ὁ Ἅγιος), καὶ γ' τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Λιχνευσάμενοι τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν* δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν *Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τὸ τοῦ ἤχου Θεοτοκίον (ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ) καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἡμέρας, ὡς διατάττεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλεται τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* (διότι οὐ γίνεται Λειτουργία τῇ ἑπομένῃ ἡμέρᾳ)· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ *Κύριε ἐλέησον* μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν* καὶ Ἀπόλυσις[1].

Σημ. Τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν γίνεται κατάλυσις ὁποία καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἤτοι τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων Θεοφόρων Πατέρων μετὰ τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου, ὡς διατάττεται ἐν τῷ Τριῳδίῳ.

---

4. Ἰστέον ὅτι οὐ παραδίδομεν παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὴν Τυρινὴν Λειτουργίαν τελείαν, οὔτε Προηγιασμένην· ἂν ὅμως τύχωσι μεθέορτα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, παραλείπονται τὰ τοῦ Τριῳδίου καὶ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀποδοθείσης δὲ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τὰς μνήμας τῶν ἐν τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ τυγχόντων ἑορταζομένων Ἁγίων Καταβασίαι ψάλλονται Ἀνοίξω τὸ στόμα μου *καὶ Κοντάκιον* Προστασία τῶν χριστιανῶν *(ὅρα περὶ τούτου καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 26).*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

14. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ς' καὶ τοῦ Τριῳδίου δ', Δόξα *Ἐκάθισεν Ἀδὰμ*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου*, Καὶ νῦν *Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου καὶ Ἀπόλυσις.

15. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν κανόνα, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἶτα τὰ γ' Κατανυκτικὰ τροπάρια καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δὶς καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ δύο τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριῳδίου γ', Δόξα *Ἔφθασε καιρὸς*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

16. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰ ὸ καὶ ὸ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς σοφίας ὁδηγὲ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τοῦ τυγόντος ἤχου δ' (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου τὰ τῶν ὀκτὼ ἤχων Κατανυκτικὰ), εἶτα τῆς σειρᾶς τοῦ

Τριῳδίου γ' καὶ τοῦ Μηναίου γ', Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, Εἴσοδος (μετὰ θυμιατοῦ διὰ τὸ Μ. Προκείμενον), *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Μὴ ἀποστρέψῃς* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ (ὅρα ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 9), τὸ *Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς* μέχρι τοῦ *Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν* καὶ εὐθὺς *Ὅτι ἐλεήμων . . .* Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε δίς*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν *Ὁ ἐνδοξαζόμενος*, Δόξα Καὶ νῦν *Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ *Θεοτόκε Παρθένε, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, Δόξα Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*, Καὶ νῦν *Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν*[5] τὸ *Κύριε ἐλέησον μ'*, *Ὁ ὢν εὐλογητὸς*, τὸ *Ἐπουράνιε βασιλεῦ*, τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, καὶ ἡ Ἀπόλυσις ἄνευ τοῦ *Δι' εὐχῶν*, μεθ' ἣν ὁ δ' Χορὸς ψάλλει τὸ *Πάντων προστατεύεις ἀγαθὴ*, τούτου δὲ ψαλλομένου, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου (ἢ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ Ἱερέως) λαμβάνοντες συγχώρησιν, καὶ εἶτα τὸ *Δι' εὐχῶν*.

Ὁ τύπος οὗτος ὀφείλει τηρεῖσθαι κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἑσπέρας μέχρι τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

---

5. *Τὸ Τροπάριον τοῦτο λέγεται ἄνευ μέλους χύμα καὶ πρακτέα τῇ φωνῇ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ ἐπισυνάπτοντα καὶ τὸν λόγον τούτου* Ὅτι εἰς αὐτὸ δὲν γίνεται μετάνοια· *τὰ δὲ προηγούμενα τρία ψάλλονται μετὰ μέλους· ἀλλ' ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ ΣΤ' ἤθελεν ἵνα καὶ τοῦτο ψάλληται ὡς καὶ τὰ προηγούμενα· ψάλλονται δὲ καὶ κατὰ πάσας τὰς ἑφεξῆς Κυριακὰς ὡς καὶ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἑσπέρας, ἀλλὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. ἑβδομάδος λέγονται χύμα καὶ τὰ τέσσαρα.*

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

18. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Λ΄ ἑβδομάδος εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, φορεῖ ἐπιτραχήλιον, καὶ λαβὼν θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, θυμιῶν δὲ σταυροειδῶς, λέγει· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, Ἀμήν· ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, ὁ Ἀναγνώστης *Κύριε ἐλέησον* ιβ΄ καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ . . .* καὶ ὁ Πρωτεστὼς λέγει τὸν Ἐξάψαλμον (ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ εὐλαβείᾳ τοῦ λαοῦ ἀκροωμένου) καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς ὁρίζεται κατωτέρω.

19. Τῇ Τρίτῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς (ἐξαιρουμένου τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς), ὁ Ὄρθρος ἄρχεται ὡς ἐξῆς· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεός . . . Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . .* τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον *Ὅτι σοῦ ἐστιν, Κύριε ἐλέησον* ιβ΄, *Δόξα* Καὶ νῦν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* γ΄, τὸν Ν΄ ψαλμὸν, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Μεσονυκτικὸν ὡς ἐστι διατεταγμένον ἐν τῷ Ὡρολογίῳ· μετὰ τὸ τέλος, εὐθὺς τὰ Κατανυκτικὰ *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς* καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια, εἶτα τὸ *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . .*

ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι . . . ἐπάκουσον ἡμῶν κτλ. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι . . . καὶ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις· *τὸ Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου* κτλ. καὶ *τὸ Δι' εὐχῶν*. Εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ποιεῖ *Εὐλογητὸν*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, ὁ Ἀναγνώστης τὰ γ' Τροπάρια *Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθείς, Προστασία φοβερὰ*, ὁ Ἱερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος ...* ὁ Ἀναγνώστης *Ἐν ὀνόματι Κυρίου ...* ὁ Ἱερεὺς *Δόξα τῇ ἁγία . .* καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἑξάψαλμος (τὰ ἑπόμενά εἰσι κοινὰ καὶ διὰ τὴν Δευτέραν).

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ *Ἀλληλούϊα* εἰς τὸν τυγόντα ἦχον τετράκις ἀνὰ τρὶς μετὰ τῶν Στίχων *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου* κτλ. καὶ τὰ κατ' ἦχον Τριῳδικὰ Τροπάρια (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου ἢ τοῦ Ὡρολογίου)[6]. Εἶτα στιχολογοῦνται τὰ ὡρισμένα Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ μετὰ τὴν Αἴτησιν, τὰ κατανυκτικὰ Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας τοῦ ἤχου (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου) καὶ τὰ τῆς ἡμέρας τῆς δ' καὶ γ' Στιχολογίας, εἶτα ὁ Ν' ψαλμός, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, Κύριε ἐλέησον* ιβ', *Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*, καὶ εὐθὺς ἡ Στιχολογία τῶν θ' Ὠδῶν.

Αἱ θ' Ὠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριῳδίῳ Τριῴδια, ἡ ἀρχὴ δὲ μόνον καὶ οἱ τελευταῖοι Στίχοι τῶν λοιπῶν Ὠδῶν· ἀλλ' ἡ η' καὶ ἡ θ' ἡ τοῦ Ζαχαρίου (διότι ἡ τῆς Θεοτόκου θ' στιχολογεῖται εἰς *Τὴν τιμιωτέραν* πάντοτε) στιχολογοῦνται ὁλόκληροι καθ' ἑκάστην· οὕτω λοιπὸν τὴν Δευτέραν στιχολογεῖται ὁλόκληρος ἡ α' Ὠδὴ *Ἴσωμεν τῷ Κυρίῳ*, εἶτα ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν

---

6. *Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου τρώτου Τριῳδίου γίνεται μνεία τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, δευτέρου δὲ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τρίτου τῆς Θεοτόκου, ὡς σημειοῦται καὶ πεμπτέρῳ εἰς τὸ Φωταγωγικόν· ὅρα ὑποσημ. 10.*

τῆς γ', δ', ε', ς' καὶ ζ' Ὠδῆς καὶ ἀκολούθως ἡ η' ὁλόκληρος καὶ ἐκ τῆς θ' ἡ τοῦ Ζαχαρίου. Τὴν Τρίτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α' Ὠδῆς μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν, ὁλόκληρος ἡ β' *Πρόσεχε οὐρανὲ*, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς γ', δ', ε', ς' καὶ ζ' καὶ αἱ Ὠδαὶ η' καὶ θ' ὡς προεσημειώθη. Τὴν Τετάρτην, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς α' Ὠδῆς, ὁλόκληρος ἡ γ' *Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου*, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα Καὶ νῦν τῆς δ', ε', ς' καὶ ζ' καὶ ὁλόκληροι αἱ Ὠδαὶ η' καὶ θ'. Τὴν Παρασκευὴν, ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι Στίχοι τῆς α', γ' καὶ δ' Ὠδῆς, ὁλόκληρος ἡ ε' *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου*, καὶ ὁλόκληροι ὡσαύτως αἱ Ὠδαὶ ς' καὶ ζ' (διὰ τὴν Τυρινὴν Παρασκευὴν μόνον), διὰ δὲ τὰς ἄλλας Παρασκευὰς ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος καὶ τῆς ς' καὶ τῆς ζ' Ὠδῆς· ὁλόκληροι δὲ διὰ πᾶσαν ἀνεξαιρέτως Παρασκευὴν ἡ η' καὶ θ'.

Σημειωτέον ὅτι ἀρχὴν ἑκάστης Ὠδῆς ἐννοοῦμεν τὸν ἐν κεφαλίδι ἑκάστης γεγραμμένον Στίχον, ὡς π. χ. εἰς τὴν α' Ὠδὴν *Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται*· εἰς τὴν γ' *Ἅγιος εἶ Κύριε καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου*· εἰς τὴν δ' *Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε*, καὶ εἰς τὰς ἐπιλοίπους Ὠδὰς ὡσαύτως.

Περὶ τῶν Κανόνων σημειοῦμεν ὅτι τὴν μὲν ἑβδομάδα τῆς Τυρινῆς (ἔτε ἄρχονται τὰ Τριῴδια) ἀναγινώσκονται πρὸ τούτων καὶ οἱ τῆς Ὀκτωήχου[7] καὶ οἱ τοῦ Μηναίου Κανόνες. Τὰς δὲ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἑβδομάδας καταλιμπάνονται συνήθως οἱ τῆς Ὀκτωήχου, ἀναγινώσκονται δὲ κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν· Τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν α' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ἔπονται τὰ Τριῴδια τῆς α'

---

7. Τῆς Ὀκτωήχου λέγονται καὶ οἱ δύο Κανόνες, ἐν αἷς Ὠδαῖς λείπουσι Τριῴδια, ἐν ταῖς δὲ Ὠδαῖς εἰσι, καταλιμπάνεται ὁ β'. Ἀλλ' ἐὰν ἡ δίειρμον τὸ Τριῴδιον, ὡς τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν, καταλιμπάνονται καὶ αἱ δύο Ὠδαὶ τοῦ Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου, ὡς καὶ τοῦ Μηναίου.

Ὠδῆς μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*[8], εἶτα ἡ γ' Ὠδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἱρμὸς τῆς τοῦ Τριῳδίου α' Ὠδῆς, Αἴτησις, καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, κατόπιν ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὠδὴ τοῦ Μηναίου, καὶ μετὰ τὸν Εἱρμὸν ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου (εἰ ἔχει), εἰ δὲ μή, τὸ μετὰ τὰ Καθίσματα Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου[9] (ὅρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριῳδίου), καὶ τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, εἶτα ἡ ζ' καὶ η' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριῴδια τῆς η' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου, ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριῴδια τῆς αὐτῆς Ὠδῆς, ὁ Εἱρμὸς τῆς η' τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*. Τὴν Τρίτην ἡ α' Ὠδὴ τοῦ Μηναίου, εἶτα ἡ δ' Ὠδὴ τοῦ Τριῳδίου, ἡ γ' τοῦ Μηναίου, καὶ ὁ Εἱρμὸς τῆς δ' Ὠδῆς, ἡ Αἴτησις, τὰ Καθίσματα τοῦ Μηναίου, ἡ δ', ε' καὶ ς' Ὠδὴ τοῦ Μηναίου, ὁ Εἱρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ Αἴτησις, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Μηνολόγιον, εἶτα ἡ ζ' Ὠδὴ καὶ ἡ η' τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριῴδια τῆς η' Ὠδῆς, ἐν τέλει ἡ θ' τοῦ Μηναίου καὶ τὰ Τριῴδια. Μετὰ τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες Μηναίου καὶ Τριῳδίου καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος μέχρι τῆς Παρασκευῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν Τεσσαρακοστὴν ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Σημειοῦμεν ὅμως πρὸς πλείονα ἀκρίβειαν ὅτι τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Τυρινῆς, ἐπειδὴ ἔχει τὸ Τριῴδιον εἰς πάσας τὰς Ὠδὰς Κανόνας, τηρεῖται ἡ διάταξις ἡ πρὸ τῶν κανόνων τούτων ἐν τῷ Τριῳδίῳ τῆς ἡμέρας σημειουμένη, καὶ ὅτι Εἱρμὸν τῆς ς' Ὠδῆς λέγομεν τὸν τοῦ Τριῳδίου καὶ οὐχὶ τὸν τοῦ Μηναίου. Ἀπ' θ' ψάλλομεν τὸ *Αἰνοῦμεν*,

---

8. *Κυρίως οὐδεὶς Στίχος λεκτέος εἰς τὰ Τριῴδια, διότι προηγοῦνται αἱ Ὠδαί, αἵτινες περιέχουσι τοὺς ἀνήκοντας Στίχους· μόνον εἰς τὰ Τροπάρια τῆς θ' Ὠδῆς, ὡς σημειοῖ καὶ τὸ Ὡρολόγιον πρὸ ταύτης, λέγεται Στίχος τὸ* **Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι**, *διότι τὸ* **Πρόσεχε οὐρανὲ** *δὲν περιλαμβάνει Στίχους· ἀλλ' οἱ Ἱερεῖς συνειθίσαντες ἄνευ ἀπογρώντος λόγου ἵνα προτάττωσι Στίχους καὶ εἰς τὰ Τριῴδια, λέγουσι πάντοτε τὸ* **Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι**.

9. *Ἐὰν ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχῃ Κοντάκιον λέγεται τοῦτο μετὰ τὴν Αἴτησιν τῆς ς' Ὠδῆς, τὸ δὲ Μαρτυρικὸν συνάπτεται μετὰ τῶν λοιπῶν Καθισμάτων, ὡς σημειοῖ καὶ ἡ ἐν τῷ Τριῳδίῳ τυπικὴ διάταξις.*

εὐλογοῦμεν, καὶ τὸν Εἱρμὸν τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς η' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου, εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Τριῳδίου, καὶ μετ' αὐτὸν τὸ *Ἄξιόν ἐστιν* ὡς ἀληθῶς, ἡ Λῖτης καὶ ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου ἐν γ'ῳ καὶ εὐθὺς τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει*· εἶτα ἡ Ἐκτενὴς, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν *Σὸν γάρ ἐστι*, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ὄρθρου ὃς, οὗ ὁ α' Στίχος *Ἐπλήσθημεν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, Κύριε*· καὶ ὁ β' *Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ), τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου*, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ*, *Ἐν ὀνόματι Κυρίου*· ὁ Ἱερεὺς *Ὁ ὢν εὐλογητὸς*, τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ εὐθὺς τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι ὡς εἰσὶ διατεταγμέναι ἐν τῷ Τριῳδίῳ (ὅρα τῇ Δευτέρᾳ τῆς Λ' ἑβδομάδος, σελ. 338 καὶ τῷ Ὡρολογίῳ. Εἰς τὴν Θ' Ὥραν, μετὰ τὰ Κοντάκια *Βλέπων ὁ ληστὴς* κτλ. τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ*, *Ἐν ὀνόματι Κυρίου*· ὁ Ἱερεὺς *Δι' εὐχῶν* καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ εὐθὺς οἱ Μακαρισμοὶ *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε*, σίτινες ψάλλονται ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, τὰ

---

10. Ἰστέον ὅτι τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω· Τῇ Δευτέρᾳ εἰς τὸ α' Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με· *εἰς τὸ β' λέγομεν πάντοτε* Πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου *(τοῦ Ναοῦ), καὶ εἰς τὸ γ' ἐπίσης καθ' ἑκάστην ἡμέραν·* Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· *τῇ Τρίτῃ* Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσόν με· *τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ* Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με· *τῇ Πέμπτῃ* Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσόν με, *τῷ Σαββάτῳ λέγομεν ἀντὶ Φωταγωγικοῦ τὰ Νεκρώσιμα Ἐξαποστειλάρια* Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων *καὶ* Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα· *ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν τάξιν λέγεται καὶ τὸ Σάββατον τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δίς, καὶ εἰς μὲν τὸ α'* Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου καὶ σῶσόν με· *εἰς δὲ τὸ β'* Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με· *τελευταῖον δὲ λέγεται τὸ* Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

Τροπάρια *Χορὸς ὁ ἐπουράνιος*, τὸ *Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν*, τὸ *Ἄνες ἄφες*, τὸ *Πάτερ ἡμῶν*, καὶ τὰ Κοντάκια *Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης* καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας[11], τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου (ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου, Μαρτυρικὸν τῆς ζ' Ὠδῆς), *Δόξα Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον*, Καὶ νῦν *Προστασία τῶν χριστιανῶν*, τὸ Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, *Ἐν ὀνόματι Κυρίου*, *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς*, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, καὶ ὁ Πρωτὼς εὐθὺς τὸν Προοιμιακὸν, καὶ ἄρχεται οὕτως

Ὁ Ἑσπερινός.

20. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἑπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ ἢ Πέμπτῃ), τὸ *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Προκείμενα καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Καταξίωσον Κύριε*, τὸ *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν*, *Εἴη τὸ κράτος*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων δις[12] καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον), *Νῦν ἀπολύεις*, ὁ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* κτλ. μετὰ μέλους, τὸ *Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν χύμα*, τὸ *Κύριε ἐλέησον μ'*, Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, *Ἐν ὀνόματι Κυρίου*, *Ὁ ὢν εὐλογητὸς*, τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, εἶτα τὸ Τρισάγιον αὖθις, *Κύριε ἐλέησον* ιβ' καὶ τὴν Εὐχὴν *Παναγία Τριὰς*, *Εἴη τὸ ὄνομα* ἐκ γ', Δόξα Καὶ νῦν τὸν Ψαλμὸν *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, καὶ Ἀπόλυσις.

---

11. *Τῇ Δευτέρᾳ* Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ. *τῇ Τρίτῃ* Προφῆται Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τῆς Χάριτος, *τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ* Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, *τῇ Πέμπτῃ* Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, *καὶ τὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου* Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε.

12. *Στίχος διὰ τὸ Ἰδιόμελον τὴν β' φωνὴν* Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, *καὶ διὰ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ* Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αὕτη ἡ διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ γίνεται μὴ οὔσης Προηγιασμένης· ὅταν δὲ τελῆται Προηγιασμένη, τότε μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παναγία Τριὰς*, ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου, καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς* . . . καὶ ἄρχεται

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

21. Ὁ Διάκονος (ἐὰν ᾖ) *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός* . . . καὶ ὁ Πρωτὸς λέγει τὸν Προοιμιακὸν, εἶτα συνάπτονται τὰ *Πρὸς Κύριον*[13]. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ὄις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ ὁ΄ ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἑπομένης ἡμέρας[14], Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον (ἢ Σταυροθεοτοκίον τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ), Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας[15].

---

13. Τὰ **Πρὸς Κύριον** *πάσας τὰς ἡμέρας τῆς Τεσσαρακοστῆς ἁπλοῦται ἡ τάξις νὰ λέγωνται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις περιώρισεν ἡ συνήθεια εἰς τὰς Προηγιασμένας μόνον· τινὲς ὅμως τῶν Ἱερέων λέγουσι ταῦτα καὶ καθ' ἑκάστην Δευτέραν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.*

14. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ἰδιόμελον δὶς, εἶτα τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου δ΄ Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου καὶ ἄλλα τόσα τοῦ Ἁγίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος.

15. Μετὰ τὸ α΄ Ἀπόστιχον, λέγει ὁ ἀναγνώστης **Κέλευσον**· *ὁ δὲ Ἱερεὺς κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα τὸ θυμιατήριον καὶ ἔχων εἰς τὴν ἀριστερὰν λαμπάδα ἀνημμένην ἐπιφωνεῖ* **Σοφία**, **ὀρθοί**, *καὶ στρέφων ἔπειτα πρὸς τὸν λαὸν,* **Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι** *μετὰ τὸ δεύτερον ἀνάγνωσμα, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ* **Εἰρήνη σοι** *πρὸς τὸν Ἀναγνώστην, καὶ ὁ Διάκονος ἐπιλέγει* **Σοφία**· *εἶθ' ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ θυμιατὸν καὶ θυμιῶν ἐλαφρῶς ψάλλει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὸ* **Κατευθυνθήτω** *ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ἔξωθεν τετράκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ πάλιν τὸ τελευταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς μέχρι τοῦ* **Ἐνώπιόν σου** *θυμιῶν τὸν λαὸν, τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ Χορός.*

εἶτα ψάλλεται τὸ *Κατευθυνθήτω*, ἡ Μ. Συναπτὴ κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν *Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου*, ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ τὸ

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν· ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης[16]. Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Εἶτα ἡ Ἑλτενὴς *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ*, ἡ Ἐκφώνησις *Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα*, καὶ τὸ *Πάτερ ἡμῶν*· ὁ Διάκονος *Πρόσχωμεν*, ὁ Ἱερεύς *Τὰ Προηγιασμένα Ἁγια τοῖς Ἁγίοις* καὶ ψάλλεται τὸ **Κοινωνικὸν** *Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα· Μετὰ φόβου Θεοῦ, καὶ ψάλλεται τὸ Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.* Εἶτα ἡ ὀπισθάμβωνος Εὐχὴ *Δέσποτα Παντοκράτορ, τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου γ', ὁ Ἱερεὺς Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις* (ταύτης λεγομένης, ψάλλεται *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, ἐὰν ᾖ), μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγεται ὁ ψαλμὸς *Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ Πλήρωσόν με ὁ Θεός μου*, εἰς δὲ τὸ τέλος τὸ *Δι' εὐχῶν*.

22. Εἰ τύχοι ἐπισήμως ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ταῖς νηστησίμοις ἡμέραις, εἰ μέν ἐστι Τετάρτη, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς

---

16. *Ἐνταῦθα ὁ ψάλτης διακόπτων τὸ μέλος κατὰ μικρὸν σιγῇ ἐν εὐλαβείᾳ καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῶν Προηγιασμένων Δώρων φέρων αὐτὰ ἐπὶ κεφαλῆς, ἐλαφρῶς τοῦ Διακόνου θυμιῶντος· ὁ δὲ λαὸς προσπεσὼν ἐν εὐλαβείᾳ προσκυνεῖ καὶ μένει κεκυφὼς μέχρις οὗ διέλθῃ ὁ Ἱερεύς, διότι ἡ θυσία ἐστὶ τετελειωμένη καὶ τὰ φερόμενά εἰσιν αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰσελθόντος τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, ἐξακολουθεῖ ὁ ψάλτης τὸ μέλος ἀπὸ τοῦ* **Ἰδοὺ θυσία.**

τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια καὶ ὁ΄ τὰ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου (οὐχὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἑπομένης ἡμέρας). Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον σύμφωνον τῷ ἤχῳ τοῦ Δοξαστικοῦ· μετὰ τὸ *Κατευθυνθήτω*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, καὶ τὸ Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*. Εἰ δέ ἐστι Παρασκευή, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ὂις, τὰ δ΄ Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου, καὶ δ΄ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος, κτλ. ὡς ἀνωτέρω. Ἐξαιροῦνται α΄] ἡ Παρασκευὴ τῆς α΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐν ᾗ μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δίς, ψάλλονται τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου δ΄ Στιχηρὰ καὶ δ΄ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου· ϛ΄] ἡ Παρασκευὴ τῆς ε΄ ἑβδομάδος, ἐν ᾗ ψάλλομεν μετὰ τὸ Ἰδιόμελον δίς, τὰ δ΄ τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ *Βουλὴν προαιώνιον* καὶ δ΄ τοῦ ἐπιλαχόντος ἑορταζομένου Ἁγίου.

Εἰ δὲ τύχοι ἑορταζόμενος Ἅγιος ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, ἢ Πέμπτῃ, ψάλλεται τὸ τῶν Ἀποστίχων τῆς ἡμέρας Ἰδιόμελον δίς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ΄ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκίον Προσόμοιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Προηγιασμένης ὡς ἀνωτέρω.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

22. Τῇ Δευτέρᾳ τῆς α΄ ἑβδομάδος ἑσπέρας, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, *Ὅτι σοῦ, Κύριε ἐλέησον* ιϐ΄, Δόξα Καὶ νῦν, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* γ΄, καὶ ἄρχεται τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου ὁ ἀναγνώστης. Μετὰ τὸν τελευταῖον ψαλμὸν, Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Κύριε ἐλέησον γ΄, αὖθις Δόξα Καὶ νῦν, καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τοὺς Στίχους *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*· εἰς τὸ τέλος ὁ α΄ Χορὸς *Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς*, ἐπαναλαμϐάνει ὁλόκληρον τὸν πρῶτον Στίχον ὁ Ἀναγνώστης, τὰ τρία Τροπάρια *Τὴν ἡμέραν διελθὼν χύμα*, καὶ ἄρχεται ὁ ϐ΄ Χορὸς *Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ Χερουβὶμ* μέχρι τοῦ *Τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν Ὠδὴν*, τὸ δὲ *Ἅγιε, Ἅγιε, Τρισάγιε*, λέγει ὁ Ἀναγνώστης χῦμα, εἶτα τὸ *Πιστεύω*, καὶ ἄρχεται αὖθις ὁ ϐ΄ χορὸς· *Παναγία Δέσποι-*

να Θεοτόκε, ὅπερ ψάλλεται ἐκ τρίτου, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι ἐκ δευτέρου· εἰς τὸ τέλος τὸ *Ὁ Θεὸς ιλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς* ἐκ τρίτου, *καὶ ἐλέησον ἡμᾶς*· εἶτα τὸ Τρισάγιον κτλ. Μετὰ τὸ *Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*, τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλονται πρεπίᾳ τῇ φωνῇ τὰ Κατανυκτικὰ *Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς*· μετὰ τὸ *Δόξα ἐν ὑψίστοις* καὶ τὸ *Καταξίωσον*, ψάλλεται ὁ Κανὼν[17] *Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς*, οὗ ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με· ἀφ' ς'* ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον *Ψυχή μου, ψυχή μου· ἀπ' θ'* ὁ Εἱρμὸς *Ἀστόρου συλλήψεως*, εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Κύριε τῶν δυνάμεων* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ εἰς ἕξ· εἰς τὸ τέλος ὁ α' Χορὸς τὸν Στίχον *Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ*, ὁ β' *Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ*, καὶ ὁ α' αὖθις τὸ *Κύριε τῶν δυνάμεων*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ *Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου*, Καὶ νῦν *Πολλὰ τὰ πλήθη*, καὶ ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸ *Παναγία Θεοτόκε*, καὶ ὁ β' *Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*, εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, Κύριε ἐλέησον γ', Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ*, ὁ Ἱερεὺς *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς*, καὶ τὰς γ' μεγάλας μετανοίας, τὸ Κύριε ἐλέησον ιϛ', καὶ οἱ Κανονάρχαι, ὁ μὲν δεξιὸς τὸ *Ἄσπιλε ἀμόλυντε*, ὁ δὲ ἀριστερὸς τὸ *Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα*, καὶ πάλιν ἀμοιβαδὸν *Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε, Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου* καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς* καὶ ἀναγινώσκει τὸ ὡρισμένον Εὐαγγέλιον μεθ' ὃ ὁ Ἀρχιερεύς, ἐὰν ᾖ, εἰ δὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς τὸ *Εἰρήνη πᾶσι*, καὶ αὖθις ὁ Ἱερεὺς *Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν *Δέσποτα πολυέλεε*, ὁ Ἱερεὺς τὸ *Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου*, καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν

---

17. *Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται μέχρι Πέμπτης τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τῶν ἑπομένων ἑβδομάδων μέχρι τῆς Πέμπτης ἑσπέρας τῆς ς' ἑβδομάδος ψάλλονται Κανόνες ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.*

αὐτοῦ· ἐφ' ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Δ' Χοροῦ τὸ *Πάντων προστατείαις ἀγαθῇ*[18], καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ *Δι' εὐχῶν*.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ. Ἀποδείπνου ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς Μ. Τρίτης ἑσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν Εὐαγγελίων, ἅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἑβδομάδα εἰσὶν ὡρισμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ Τριῴδια τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸ *Σῴζοις σου τὴν ἄδικον Χριστέ*.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

24. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Νηστεύσαντες ἀδελφοὶ δῖς*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ' τοῦ Μηναίου τοῦ Ἁγίου τῆς ἑπομένης ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, τὸ *Νῦν αἱ δυνάμεις*, καὶ καθεξῆς, Κοινωνικὸν *Γεύσασθε καὶ ἴδετε*, τὸ *Εὐλογήσω τὸν Κύριον*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ἡ Ἀπόλυσις, ὁ ψαλμὸς *Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ* καὶ *Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου*, εἶτα τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

25. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ δίς*, τὰ δ' τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ' τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα *Ὀργάνῳ χρησάμενος*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ τυχόντος ἤχου, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

---

18. *Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ ψάλλεται τὸ* Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

26. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς*, ψάλλεται ὁ Κανὼν *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* ἀνὰ τ' Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ· μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος, ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ τέλος τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* σύντομον[19], τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου *Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα*[20], *Κύριε ἐλέησον μ'*, τὸ *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ* καὶ εὐθὺς ἄνευ μετανοιῶν τὸ *Λοιπὸν ἀπολύεται* κτλ. ὁ Ἱερεὺς *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς* καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τὸ τέλος εὐθὺς ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι*, καὶ εὐλογεῖ ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*· εἶτα τὸ *Εὐξώμεθα*, καὶ μετ' αὐτὰ ὁ ς' Χορὸς ψάλλει *Τὴν ὡραιότητα*, τελευταῖον τὸ *Δι' εὐχῶν*[21].

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

27. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, ὁ Ἑξάψαλμος κτλ. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον, καὶ τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τοῦ

---

19. Τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν ᾖ), ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, εἶτα εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη· *ἵσταται δὲ οὐχὶ ἐν τῷ θρόνῳ, ἀλλ' ἐν τῷ Παραθρονίῳ ἄνευ μανδύου χρατῶν Χαζράνιον.*

20. Ἐν ταῖς λοιπαῖς Παρασκευαῖς (ἐὰν μὴ τύχῃ ἑορταζόμενος Ἅγιος τῷ Σαββάτῳ), μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον λέγεται τὸ Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

21. Ἡ ἀνωτέρω τυπικὴ διάταξις τηρεῖται μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς Ε' ἑβδομάδος, ἐξαιρουμένου τοῦ Εὐαγγελίου· ὅτου δὲ ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου εἴθισται νὰ ψάλληται εἰς τὸν Ὄρθρον, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου Κανόνος τοῦ ἤχου, πλὴν τῆς Παρασκευῆς ταύτης, καθ' ἣν ψάλλεται ἀντὶ Νεκρωσίμου ὁ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου Κανὼν ὁ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Θεοῦ σε, Θεόδωρε, ἱραστήν.

τυχόντες ἤχου· εἰς τὴν δ΄ Στιχολογίαν, τὰ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, ὁ Ν΄ ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ Θεοτοκίον, οἱ Λῖνοι, Δόξα *Ἁγιοπνεύματος δωρεά*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ καὶ τοὺς Μακαρισμούς, Τροπάρια ἐκ τῆς γ΄ καὶ ς΄ Ὠδῆς τοῦ α΄ Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Εἰς μνημόσυνον*, τὸ *Αἰνεῖτε τὸ ῥῶς* καὶ τὸ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον*, εἶτα γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

27. Τῷ Σαββάτῳ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τ΄ καὶ τοῦ Τριῳδίου δ΄, Δόξα *Ἡ χάρις ἐπέλαμψε*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Οἱ ἐξ ἀσεβείας εἰς εὐσέβειαν προβάντες*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον *Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*, τὸ Θεοτοκίον *Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν* καὶ Ἀπόλυσις[22].

28. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανών, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν τὸ Θεοτο-

---

22. *Κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ προτίθενται κόλλυβα καὶ χάλλονται διὰ τοῦτο μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τὰ* Μετὰ πνευμάτων δικαίων *κτλ. καὶ μνημονεύει ὁ Πατριάρχης πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Βασιλέων, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων κλπ. καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης προτελευτησάντων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.*

κίον, τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου, εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, Καταβασίαι *Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα· μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Τριῳδίου δ', Δόξα *Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

30. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον Α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα ...

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς*, ἡ ὀπισθάμβωνος εὐχὴ[23] καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν δὲ ὁ Πατριάρχης ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον· ἐπίσης καὶ οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐξελθόντες λαμβάνουσι τὰς θέσεις αὐτῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουργήσαντες ἱερεῖς· τότε ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα* καὶ ὁ Πατριάρχης ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης *Ὅτι σοῦ* καὶ ψάλλει μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ *Μετὰ πνευμάτων δικαίων* κτλ. εἶτα μνημονεύει πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος τελευτησάντων ὀρθοδόξων χριστιανῶν ὡς καὶ οἱ συλλειτουρ-

---

23. *Κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Τεσσαρακοστῆς, τελουμένης τῆς Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, λέγεται ὀπισθάμβωνος ἡ συνήθης τοῦ Χρυσοστόμου, διότι ἐν τοῖς Εἰλητοῖς οὐχ εὕρηται ἡ λεγομένη τοῦ Μ. Βασιλείου· ἀλλὰ τὴν α' Ἰανουαρίου κατ' ἐξαίρεσιν οὕτως εἰπεῖν λέγεται ἐν Ἁγίῳ ὄρει ἡ φερομένη αὕτη τοῦ οὐρανοφάντορος.*

γήσαντες Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ Χορὸς *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα* καὶ Ἀπόλυσις.

31. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ δ΄ Κατανυκτικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου, γ΄ τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια καὶ γ΄ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον ἐκ τοῦ Μηναίου Θεοτοκίον, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Μ. Πρокείμενον *Ἔδωκας κληρονομίαν* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν* δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Δόξα Καὶ νῦν *Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε*, τὸ Τρισάγιον μετὰ τὸ *Ὅτι σοῦ*, γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος διδασκαλία καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται τὸ *Θεοτόκε Παρθένε*, κτλ. ὡς ἐν § 17 καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Τετάρτῃ τῆς δ΄ ἑβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοὶ* δίς, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ΄ τῆς σειρᾶς Προσόμοια καὶ δ΄ ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

33. Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος* δίς, τὰ δ΄ τοῦ ἤχου Μαρτυρικὰ καὶ δ΄ ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τὸ ἑσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τῶν Ὅλων τῆς Θεοτόκου δ΄ Στάσις κτλ. ὡς εἴθισται (Ἴδε § 26).

34. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια *Ἀπόστολοι Μάρτυρες*, Δόξα *Μνήσθητι Κύριε*, Καὶ νῦν *Μήτηρ ἁγία*, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου καὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ τῆς ἑβδομάδος ἤχου, ὁ Ἄμωμος εἰς δ΄ Στάσεις (ὅρα τὴν τάξιν ἐν τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν § 7), τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, εἶτα τὰ Τροπάρια *Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν*, Καὶ νῦν *Ὁ ἐκ Παρθένου ἀπατελίας*, ὁ Ν΄ ψαλμὸς, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας μόνος μέχρι τῆς ε΄ Ὠδῆς· ἀπὸ τῆς ς΄ Ὠδῆς, ἄρχονται τὰ Τριῴδια μέχρι τῆς θ΄, προταττομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ὁ Εἱρμὸς τῆς η΄ Ὠδῆς, *Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἱρμὸς Σὲ *τὴν*

ἀθάνατον πηγὴν, τὸ νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον *Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*, καὶ τὸ *Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε.* Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς ἑβδομάδος, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, καὶ τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει*, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἤχου καὶ τὸ Δόξα Καὶ νῦν (ταῦτα πάντα ἔρχεται ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριῳδίου), *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀπόστολοι Μάρτυρες*, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλομεν Ἀντίφωνα τὰ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ *Ἀπόστολοι Μάρτυρες*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*, *Εἰδομεν τὸ φῶς*, εἶτα μνημονεύονται αὖθις τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶν Σάββατον μέχρι τοῦ τῆς Δ΄ ἑβδομάδος.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

35. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς΄ καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου δ΄, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν *Ἀνυμφευτε Παρθένε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἶτα τὸ Κάθισμα αὐτοῦ καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ

Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τοῦ Ἁγίου δ'[24], Δόξα *Τοις ἐν σκότει ἡμαρτημένοις*, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἰδιόμελα καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ ὃ' ἐκ τῆς τ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ἁγίου, του Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς κτλ. Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ ἑσπέρας ὅρα τὴν διάταξιν ἐν τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ ἑσπέρας § 31.

Τὴν διάταξιν τῆς Ἀκολουθίας τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὡς καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἑβδομάδος ταύτης ὅρα ἐν τῇ προλαβούσῃ ἑβδομάδι ἐν § 32, 33, 34.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

38. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα *Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ σωμμαχήσας Κύριε*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα *Σῶσον Κύριε*, Καὶ νῦν *Τοῦ Γαβριὴλ ῥθεγξαμένου*, καὶ Ἀπόλυσις.

39. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς *Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπα-*

---

24. *Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τῶν Αἴνων Τροπάρια τοῦ Ἁγίου ψάλλονται Στίχοι* Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν *καὶ τὸ* Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

σα καὶ τὰ Ἄξιόν ἐστιν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον Σῶσον Κύριε καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τοῦ Σταυροῦ, Καὶ νῦν *Τοῦ Γαβριὴλ ῥθεγξαμένου*, τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειρὰν, καὶ μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν τὸ *Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν* εἰς[25], ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ᾨδοῦ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου εἰς ἡ· εἰς τὸ α' Τροπάριον ἑκάστης Ὠδῆς *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου*, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι*, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα Καὶ νῦν· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου κατὰ σειρὰν, ἀρ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ αὐτοῦ, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς, αἱ Καταβασίαι *Ὁ θειότατος προετύπωσε* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Τριῳδίου καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους[26], Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ δ', Δόξα *Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ Ἀπλοῦν καὶ γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς ἐφεξῆς. Οἱ Χοροὶ κατερχόμενοι μεταβαίνουσιν εἰς τὴν βόρειον τοῦ Ἱεροῦ πύλην ψάλλοντες. ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου κυκλοτερισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ τριῶν κηρῶν καὶ θυμιάσας αἴρει αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς βορείου Πύλης τοῦ Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων ἑξαπτερύγων, καὶ δύο θυμιατῶν καὶ τοῦ Πρωτοψάλτου κρατοῦντος τὸ Διβάμβουλον· ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ἵσταται προκυκλοτερισμένον τὸ τετραπόδιον, ποιεῖ τρεῖς κύκλους περὶ αὐτὸ, εἶτα βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὀρθοί*, καὶ θεὶς τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ σταυροειδῶς ψάλλων τὸ *Σῶσον Κύριε*

---

25. *Εὐλογητάρια οὐ λέγονται.*

26. *Ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἀσπάζεται τὰς ἁγίας Εἰκόνας, κατὰ τὸ ἔθος, ὡς μέλλων μετ' ὀλίγον ἀσπάσασθαι αὐτὸν τὸν τίμιον Σταυρόν.*

τὸν λαόν σου, τὸ αὐτὸ ψάλλουσι καὶ οἱ δύο Χοροί· εἶτα ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ στὰς ἐνώπιον τοῦ τετραποδίου, προσκυνεῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα ἄπαξ*, τὸ αὐτὸ δὲ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροὶ ἀνὰ μίαν· ἔπειτα εὐλογήσας τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν προσκυνοῦσι τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡς καὶ οἱ Ὀρφικιάλοι[27], ψάλλοντος τοῦ 6′ Χοροῦ τὸ Ἰδιόμελον *Δεῦτε πιστοὶ*, μετὰ τοῦτο ψάλλεται τὸ *Σῶσον Κύριε* καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α′.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

} *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*

Ἀντίφωνον Β′.

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

} *Σῶσον... ὁ Ἀναστὰς ἐκ ...*

---

27. *Ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι εἷς τῶν Ἱερέων ἀκολούθως περιφέρει τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰς πάντας τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτὸν καὶ λιβώσιν ἄνθη, ὡς εἴθισται, ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαίως γίνεται παντοῦ ὅπου ὑπάρχουσι πλείονες Ἱερεῖς· εἰ δὲ μή, αὐτὸς ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον τοῦτο, καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελα, μέχρις οὗ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ.*

Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

} *Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*

Ἀντίφωνον Γ'.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

} *Σῶσον Κύριε Τὴν ἄχραντόν σου Εἰκόνα σου...*

Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ *Σῶσον Κύριε*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου, *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, τὸ Σῶσον Κύριε* ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ Α΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν § 31.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ[28] καὶ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, εἰς τὴν α΄ Ὥραν ἀντὶ τῶν ψαλλομένων Στίχων *Τὰ διαβήματά μου*, ψάλλεται *Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα*, καὶ Κοντάκιον λέγεται *Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία*. Εἰς τὴν θ΄ Ὥραν, ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ ὡς εἴθισται. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Τετάρ-

---

28. *Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας λέγονται τὰ «διακονικὰ τῶν φωτιζομένων» Ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα, καὶ ἐξακολουθοῦσι μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.*

της, Δόξα Καὶ νῦν ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον *Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ.*

Τὴν διάταξιν τῆς τοῦ Σαββάτου Ἀκολουθίας καὶ ἐν τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ ὅρα § 31.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς΄ καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος Προσόμοια δ΄, Δόξα τοῦ αὐτοῦ, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά, Δόξα τοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν *Ὦ θαύματος καινοῦ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ὁσίου, τὸ Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου Ὡμοιώθην· *Χριστὲ*, μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς*, καὶ ὁ τοῦ Ὁσίου μετὰ Στίχου *Ἅγιε τοῦ Θεοῦ*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, εἶτα τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπαξ ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τοῦ Ὁσίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τοῦ Ὁσίου δ΄ τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· τῶν δύο τελευταίων Στίχοι *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον*, καὶ *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ*, Δόξα Δεῦτε ἐργασώμεθα, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία.*

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ

τοῦ ἤχου εἰς ὸ' καὶ ὸ' ἐκ τῆς τ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ κοντάκιον Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Ὁσίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον *Τῇ Ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε*, *Εἴδομεν* τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, τὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τυπικὴν διάταξιν ὧρα ὄπισθεν § 31.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

44. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Στίχου *Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ* καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν δίς*, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον Στιχηρά, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

45. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ μετὰ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸν Μέγαν Κανόνα μετὰ Στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με*· ἀφ' ς' ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κοντάκιον *Ψυχή μου ψυχή μου*, ἀκολούθως ψάλλεται ἡ ζ', ἡ καὶ θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Εἱρμὸς *Ἀσπόρου συλλήψεως*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ψυχή μου ψυχή μου*, Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ*, τὸ *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς*, καὶ τὴν Εὐχὴν *Ἄσπιλε ἀμόλυντε . . . Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα . . . Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε*, *Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατὴρ*, *Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*, ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι*, τὸ *Εὐξώμεθα* καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

16. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς τὸν τυχόντα ἦχον τὸ *Ἀλληλούια* ιβ' μετὰ τῶν συνήθων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικὰ τοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, τὰ Κατανυκτικὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετὰ τὴν ϛ' τὰ μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν τοῦ Τριῳδίου, ὁ Ν' ψαλμός, τὸ *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου* καὶ στιχολογοῦμεν τὰς ἐννέα Ὠδὰς (ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὄρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς· ἴδε § 18), εἶτα τὴν α' καὶ γ' Ὠδὴν ἐκ τοῦ Μηναίου τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸν Εἱρμόν, τὴν Αἴτησιν καὶ τὸ Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ ἴτοῦ Θεοτοκίου, τὰ Τριῴδια τῆς δ' Ὠδῆς τοῦ Τριῳδίου, τὴν ε' καὶ ϛ' τοῦ Μηναίου, τὸν Εἱρμὸν καὶ τὴν Αἴτησιν, Κοντάκιον καὶ Οἶκον τοῦ Τριῳδίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· εἶτα τὰ Τροπάρια τῶν Μακαρισμῶν μετὰ Στίχου *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με*, ἀκολούθως τὰ Τριῴδια τῆς η' καὶ θ' Ὠδῆς *Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν* καὶ ὁ Εἱρμὸς *Ὃν στρατιαί· μετὰ Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἱρμὸς *Ἀστόρου συλλήψεως* καὶ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, ἀκολούθως τὸ *Προταγωγικὸν*, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει χύμα*, *Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν*, καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων ὅις, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, τὸ Τρισάγιον *Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου*, Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ὢν Εὐλογητὸς*, τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ ἀρχόμεθα τῶν Ὡρῶν, ὡς σύνηθες, λέγοντες ἐν ἑκάστῃ τὸ Κοντάκιον *Ψυχή μου ψυχή μου*· εἰς τὴν θ' οἱ Μακαρισμοὶ κτλ. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὴν Εὐχὴν *Παναγία Τριὰς* καὶ Ἀπόλυσις.

17. Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον *Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην· ὅις*, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Προσόμοια, καὶ δ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ ΜΕΤΑ ΟΡΘΡΟΥ[29]

18. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸ *Βασιλεῦ Οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κύριε ἐλέησον ιϐ', *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*, τὸ *Ἐπάκουσαί σου* (ὅτε καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς διὰ τοῦ *κατζίου*), τὸ Τρισάγιον, τὸ *Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Ἑξάψαλμος· εἶτα ψάλλομεν τὸ *Ἀλληλουϊα* ιϐ' εἰς τὸν τυχόντα ἦχον μετὰ τῶν ὡρισμένων Στίχων καὶ τὰ Τριαδικά· εἰς τὸ α' λέγομεν *Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων*, εἰς τὸ ϐ' *Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου* καὶ εἰς τὸ γ' *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*, τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας[30] καὶ ἡ Αἴτησις, τὰ Ἀποστολικὰ Καθίσματα τοῦ ἤχου, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Μ. Κανόνος, λέγοντες Στίχον εἰς ἕκαστον Τροπάριον (ἐκτὸς τοῦ Εἱρμοῦ) τὸ *Ἐλέησόν με ὁ Θεός*· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ὁ Εἱρμὸς *Στερέωσον Κύριε*, ἡ Αἴτησις, καὶ ψάλλομεν τὰ γ' Καθίσματα· εἶτα ἄρχεται ὁ ϐ' Χορὸς τῶν Τριῳδίων εἰς ι' μετὰ Στίχου (ἐκτὸς τοῦ Εἱρμοῦ) *Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ* καὶ ἀκολούθως ἡ δ' Ὠδὴ τοῦ Μ. Κανόνος μέχρι τῆς ς' Ὠδῆς, ὁ Εἱρμὸς *Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου*, ἡ Αἴτησις, καὶ ψάλλεται τὸ Κοντάκιον *Ψυχή μου, ψυχή μου*, εἶτα ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, καὶ ἄρχεται ὁ ϐ' Χορὸς τῶν Μακαρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε . . . Ληστὴν τοῦ Παραδείσου* κτλ. εἶθ' οὕτως ἡ ζ' Ὠδὴ τοῦ Μ. Κανόνος καὶ τὰ Τριῴδια, ἀκολούθως ἡ η' τοῦ Μ. Κανόνος Ὠδή, ἀντὶ τοῦ Δόξα *Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν*, μετὰ τὸ Καὶ νῦν *Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν* καὶ ὁ Εἱρμὸς[31] *Ὅτι στρατιαί*, ἡ Αἴτησις, εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς*, καὶ ψάλλονται τὰ Τριῴδια, ἀκολούθως ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Μ. Κανόνος.

---

29. *Ἐνιαχοῦ γίνεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη τὴν Τετάρτην ἑσπέρας περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτὸς καὶ ἐνιαχοῦ ὄρθρου βαθέος τῆς Πέμπτης· ἐπίσης καὶ ἡ τῆς Ἀκαθίστου.*

30. *Τὸ Ψαλτήριον, ἕνεκα τοῦ μεγέθους τῆς Ἀκολουθίας, καταλιμπάνεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρωὶ πρὸ τῶν Ὡρῶν.*

εἰς τὸ τέλος ὁ Εἱρμὸς[1] *Ἀστόρου συλλήψεως*, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Φωταγωγικὸν χύμα μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας, ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ Τριαδικά, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει*, *Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν* καὶ ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ[31] τὸ *Ἐπουράνιε Βασιλεῦ*, τὰς γ' μεγάλας μετανοίας καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρωὶ μετὰ τὸ Ψαλτήριον, ἀναγινώσκονται αἱ Ὧραι τακτικῶς ὡς εἴθισται (ἤτοι οὐχὶ Λιταὶ), εἶτα ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιετάχθη ἐν § 47.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

49. Ἐν ἑτῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον *Ὡς ἐξ Ἰερουσαλὴμ* δίς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ, καὶ τὰ Προσόμοια *Βουλὴν προαιώνιον* ἀνὰ μίαν, Δόξα Καὶ νῦν *Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω* καὶ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ
ΜΕΤΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

50. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἀποδείπνῳ, μετὰ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταγθὲν μυστικῶς ἑκ β'* ἀργῶς, τὸ γ' σύντομον καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἀρχιε-

---

31. Οὕτω συνειθίσθη ἤδη καὶ οὕτω σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ διὰ τοὺς ὄρθρους τῆς Μ. ἑβδομάδος· ἀλλ' ἡ καθωρισμένη τάξις ἀπαιτεῖ μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ **Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες**, *εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ', Δόξα Καὶ νῦν* **Τὴν τιμιωτέραν, Ὁ ὢν Εὐλογητός**, *ἔπειτα τὸ* **Ἐπουράνιε Βασιλεῦ**, *(Ἴδε καὶ ὀπίσθεν ἐν τῇ Διατάξει τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὄρθρου τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς § 18).*

ρεὺς τὴν α' Στάσιν τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ψάλλεται ὁ Κανὼν *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* εἰς ς'· μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν, ψάλλεται αὖθις τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις τῶν Οἴκων, εἶτα ὁ β' Χορὸς ἄρχεται τῆς δ' Ὠδῆς *Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ* μέχρι τῆς ς', ὁ β' Χορὸς τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* αὖθις ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' τῶν Οἴκων Στάσις· ὁ α' Χορὸς τὴν ζ' Ὠδὴν *Οὐκ ἐλάτρευσαν* μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμιᾷ ὁ Διάκονος)· ἀπ' θ' *Τῇ ὑπερμάχῳ* αὖθις ἀργοσύντομον δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' τῶν Οἴκων Στάσις[32], εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* χύμα, Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, Δόξα Καὶ νῦν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς* καὶ τὴν Εὐχὴν *Ἄσπιλε ἀμόλυντε*, *Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα*, *Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε*, *Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατὴρ*, *Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου*, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Εὐξώμεθα*· εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ἀργῶς τὸ Κάθισμα *Τὴν Ὡραιότητα*, εἶτα τὸ *Δι' εὐχῶν*.

51. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς* δὶς, τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὸ Κάθισμα *Ὁ μέγας στρατηγὸς* δὶς, ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ ὁ Κανὼν *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* εἰς ς'· ἀπὸ γ' Ὠδῆς αὖθις τὸ Κάθισμα ἅπαξ, εἰς τὴν ς' Ὠδὴν τὰ Τριῴδια, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* καὶ ὁ Οἶκος *Ἄγγελος πρωτοστάτης*, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, ἀκολούθως αἱ λοιπαὶ Ὠδαὶ τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Τριῳδίων. αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον δὶς, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα *Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Προσταχθέν*.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Τροπάρια ἐκ τῆς γ' καὶ ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέ-

---

32. *Τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τηρουμένην τάξιν τῆς Ἀκάθίστου ὅρα ἐν τῷ Παραρτήματι τοῦ Τυπικοῦ ἐκτενέστερον.*

τως, *Ἅπας γηγενὴς*, Κοινωνικὸν *Ποτήριον*, *Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

53. Μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, *Δόξα σοι ὁ Θεὸς*, *Βασιλεῦ Οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, *Ὅτι σοῦ*, Κύριε ἐλέησον ιβ', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* τρὶς καὶ τοὺς ψαλμοὺς *Ἐπακούσαι σου Κύριος* κτλ. τὸ Τρισάγιον *Σῶσον Κύριε* καὶ τὸν Ἑξάψαλμον. Μετὰ τὴν Μ. Συναπτὴν, τὸ *Θεὸς Κύριος* μετὰ μέλους ὀργῶς δὶς καὶ συντόμως δὶς μετὰ τῶν ὡρισμένων Στίχων, τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς* δὶς ὀργῶς καὶ τὸ γ' σύντομον[33] καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ α' Στάσις τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ὀργῶς καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β' Στάσις, μεθ' ἣν αὖθις *Τῇ ὑπερμάχῳ* συντομώτερον δίχορον, ἡ Αἴτησις, ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου εἰς σ'* μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τῷ τέλει ἑκάστης Ὠδῆς. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Αἴτησις, τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* σύντομον ἐπίσης δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ' Στάσις, πάλιν *Τῇ ὑπερμάχῳ* δίχορον, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα *Ὁ Μέγας στρατηγὸς ἅπαξ*, ὁ Κανὼν ἀπὸ τῆς δ' Ὠδῆς μέχρι τῆς ς' καὶ εὐθὺς τὰ Τριῴδια εἰς δέκα μετὰ Στίχου *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ*· εἰς τὸ τέλος ὁ Εἱρμὸς *Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην*, αὖθις *Τῇ ὑπερμάχῳ* δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις· εἶτα, μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ χύμα*, καὶ εὐθὺς τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ η' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Τριῳδίων ὡς ἀνωτέρω· ἀντὶ *Τὴν τιμιωτέραν*, ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν

---

33. Ὅταν ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀκαθίστου ψάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, τὸ Ψαλτήριον παραλείπεται συνήθως καὶ ἀναγινώσκεται τὸ πρωὶ διὰ τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας.

Τριῳδίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον δὶς, οἱ Αἶνοι εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαν ἵνα οἰκ ἔγνω*, Δοξολογία Μεγάλη, τὸ Τροπάριον *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*, ἡ Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρωὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν ὄπισθεν ἐν § 52 διάταξιν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

54. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς΄ καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας δ΄, Δόξα *Ἐθαυματούργησε Χριστὲ*, Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα*, Καὶ νῦν *Ὦ θαύματος καινοῦ*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῆς Ὁσίας, Καὶ νῦν τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

55. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν, καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου, ἐξ ὧν δι' ἀὸ τὸν α΄ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν*, διὰ τὸν δ΄ *Ἁγία τοῦ Θεοῦ*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, μετὰ τὸ Κοντάκιον τῆς Ὁσίας τὸ Κάθισμα καὶ τὸ Θεοτοκίον· ἀφ' ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου* καὶ ἅπασα ἡ ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου διάταξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς Ὁσίας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

56. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ὃ΄ ἐκ τῆς τ΄ Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς Ὁσίας, τοῦ

Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* (ἐὰν δὲ παρῆλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὸ *Προστασία τῶν χριστιανῶν*· ὅρα καὶ ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 40), Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε, Εἴδομεν τὸ φῶς* καὶ Ἀπόλυσις.

57. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας τηρεῖται ἡ αὐτὴ τάξις ὁποία καὶ ἐν ταῖς προηγηθείσαις. Ὅρα § 17.

58. Τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ τοῦ Τριῳδίου γ΄ Προσόμοια καὶ ὁ΄ ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα Καὶ νῦν Προσόμοιον Θεοτοκίον, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

59. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν Στίχους η΄, τὸ Ἰδιόμελον *Τὴν ψυχοφελῆ* δίς, τὸ Μαρτυρικὸν ἅπαξ καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου ε΄ Ἰδιόμελα, Δόξα *Ἐπιστὰς*, Καὶ νῦν *Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες*, [τὸ μέγα] *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων[31].

60. Τὸ ἑσπέρας τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν* ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπ΄ θ΄ ὁ Εἱρμὸς *Ἐπόλησε χρίτος*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ*, Κύριε ἐλέησον μ΄, *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, καὶ εὐθὺς τὸ *Ἄσπιλε ἀμόλυντε*, Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Εὐξώμεθα*, καὶ τὸ *Δι΄ εὐχῶν*.

---

34. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οὔτε Μαρτυρικὸν οὔτε Ὀκτώηχος ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

61. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν* ἐκ γ΄, τὸ Ψαλτήριον *Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου* καὶ ὁ Ἄμωμος, τὸ Κάθισμα *Κατοικτείρας τῆς Μάρθας* δὶς καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Αἴτησις καὶ τὸ ἕτερον Κάθισμα *Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας* δὶς, καὶ εὐθὺς *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι* καὶ ὁ Ν΄ ψαλμὸς *χύμα*, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι μέχρι τῆς ς΄ Ὠδῆς μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*· ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὰ Καθίσματα, μετὰ τὴν ε΄ Ὠδὴν τὰ Τριῴδια τῆς ς΄ Ὠδῆς, εἶτα τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, μετὰ δὲ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ἦχρὰν διοδεύσας* καὶ ἀντὶ *Τὴν τιμιωτέραν* ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Στίχου καὶ ἡ Καταβασία *Κυρίως Θεοτόκον*, εἶτα τὸ *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν* δὶς, [τὸ *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν* οὐ λέγεται] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ πρῶτον δὶς καὶ τὸ δεύτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα *Μέγα* καὶ *παράδοξον θαῦμα*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

62. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, τὰ Τροπάρια ἐκ τῆς γ΄ Ὠδῆς τοῦ α΄ καὶ ἐκ τῆς ς΄ τοῦ β΄ Κανόνος. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, τὸ Κοντάκιον *Ἡ πάντων χαρὰ*, *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξιρέτως, *Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*, Κοινωνικὸν *Ἐκ στόματος νηπίων*, ἀντὶ τοῦ *Εἰδομεν τὸ φῶς*, *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις *Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*[35] κτλ.

---

35. *Τῷ Σαββάτῳ τούτῳ μνημόσυνον μετὰ κολλύβων ἀπαγορεύεται, ἐπίσης καὶ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θω-*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

63. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ *Σήμερον ἡ χάρις* εἰς ς', Δόξα Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ *Σήμερον ἡ χάρις*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Χαῖρε καὶ Εὐφραίνου*, Δόξα Καὶ νῦν *Σήμερον ἡ χάρις*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν* δὶς, τὸ ἕτερον Δόξα Καὶ νῦν *Συνταφέντες σοι* ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

64. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Συνταφέντες σοι* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, εἶτα τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, τὸ δὲ τελευταῖον δὶς, τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐκ στόματος νηπίων*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου· *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, Δόξα *Σήμερον ὁ Χριστὸς εἰσέρχεται*, Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ *Σήμερον ἡ χάρις*, ὁ Κανὼν εἰς ς' ἄνευ Στίχων, εἰμὴ Δόξα Καὶ νῦν εἰς τὰ τελευταῖα δύο Τροπάρια· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ *Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες* χύμα· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, αἱ Καταβασίαι *Ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου*, καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, εἶτα τὸ *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν* ἐκ γ' ὡς Ἐξαποστειλάριον καὶ ἀναγινώσκεται μετ' αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος ἡ Εὐχὴ τῶν Βαΐων, καὶ εὐθὺς ὁ α' Χορὸς τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἴνων[36] εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον *Συνταφέντες σοι*.

μᾶ· μνημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ἂν δεήσῃ, τῶν τεθνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας μόνον τῶν τεσσάρων Τροπαρίων **Μετὰ πνευμάτων δικαίων** *κτ.λ.*

36. Ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ψαλλομένων τῶν Αἴνων, οἱ χοροστατοῦντες Ἀρχιερεῖς ἀσπάζονται πρῶτον τὴν Εἰκόνα τῶν Βαΐων,

65. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Εἰσοδικὸν *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου* κτλ. τὰ Ἀπολυτίκια *Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν*, καὶ *Συνταφέντες σοι*, εἶτα τὸ Κοντάκιον *Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*, τὸ Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' *Θεὸς Κύριος*, Κοινωνικὸν *Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἀλληλούϊα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

66. Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' Ἀπόστιχα τῆς χθὲς Ἰδιόμελα *Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*, δευτεροῦντες αὐτά, Δόξα τὸ αὐτό, Καὶ νῦν *Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρόν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ γ' τῆς σειρᾶς Ἀπόστιχα, Δόξα *Ἐκ βαίων καὶ κλάδων*, Καὶ νῦν *Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν*. Μετὰ τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου *Ἰωσὴφ τὴν σωφροσύνην*· μετὰ Στίχου *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀπ' θ' ὁ Εἱρμὸς Ἀλλότριον τῶν μητέρων*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Θεοτόκε Παρθένε* κτλ. ὡς ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ *Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*, ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν*[37], καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

67. Ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, ὁ Προεστὼς *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ιβ', *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς *Ἐπάκουσαί σου Κύριος*, κτλ. [ἀναγινωσκομένων τούτων βραδέως, ὁ

εἶτα προσερχόμενοι λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ ὀφφικιάλιοι.

37. *Ἡ αὐτὴ Ἀπόλυσις τηρεῖται μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἔν τε τῷ Ὄρθρῳ καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ.*

Ἱερεὺς Θυμιᾷ τὸν λαὸν διὰ κατζίου]· μετὰ τὸ Τρισάγιον, *Ὅτι σοῦ ἐστιν, Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Προϊστάμενος λέγει τὸν Ἐξάψαλμον. Μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν ὡρισμένων αὐτοῦ Στίχων *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει*, τὸ Μέγα Ἀλληλουϊάριον δὶς, καὶ δὶς, τὸ μικρὸν καὶ τὸ Τροπάριον *Ἰδοὺ ὁ νυμφίος· ἔρχεται ἐκ τρίτου* δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου μὲν λέγομεν *Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς*[38], τοῦ δευτέρου δὲ συνάπτομεν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, λέγοντες *Πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου ἢ τῶν Ἁγίων σῶσον ἡμᾶς*, καὶ εἰς τὸ τρίτον *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς*· εἶτα τὸ Ψαλτήριον[39] καὶ ἀκολούθως ψάλλονται τὰ γ' κατὰ σειρὰν Καθίσματα ἀργῶς, τὰ δύο ἀνὰ μίαν καὶ τὸ γ' δὶς, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς*, καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ τὰ Τριῴδια ἀνὰ ς' ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ, καὶ αὖθις ὁ Εἱρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου· εἶτα ἡ η' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ, καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ Δόξα, λέγομεν *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον*, εἰς δὲ τὸν Εἱρμὸν *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον*· εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς* καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ αὖθις· εἰς τὸ τέλος ἡ Αἴτησις καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους[40] ἱστῶμεν Στίχους δ', τὸ *Σοὶ δό-*

---

38. *Τῇ Μ. Τρίτῃ* **Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς· τῇ Μ. Τετάρτῃ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.**

39. *Συνήθως παραλείπεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν κατὰ τοὺς ὄρθρους τούτους, εἴτε χάριν τῆς συντομίας εἴτε καὶ διότι εἰσὶ πέντε Καθίσματα ὡρισμένα καθ' ἑκάστην τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ ἀναγινώσκεται ἰδιαιτέρως τὸ πρωὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· ἀλλ' εὐχῆς ἔργον ἐστὶν ἵνα ἀναγινώσκηται μέρος τοὐλάχιστον τῶν πέντε Καθισμάτων εἰς ἀκρόασιν καὶ τοῦ λαοῦ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ Ψαλτήριον ἐθεωρήθη ἀνέκαθεν ἡ βάσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν προσευχῶν καὶ ἡ ἐπιούσιος πνευματικὴ τροφὴ ἑκάστου χριστιανοῦ, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ Προθεωρίᾳ § 3 ὑποσημ. 3.*

40. *Εἰς τὸ* **Αἰνεῖτε**, *ὁ Πατριάρχης ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀσπάζεται τὰς*

ξα πρέπει χύμα καὶ, μετὰ τὸ Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν, ἄρχεται τῶν Ἀποστίχων ὁ α' Χορὸς, εἶτα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον Ὁ Ἰακὼβ ὠδύρετο, Κύριε ἐλέησον ιβ'[41], Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τὰς τρεῖς Μ. μετανοίας, ἡ Ἀπόλυσις Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἑκούσιον πάθος καὶ τὸ Δι' εὐχῶν[42].

68. Τὸ πρωὶ ἀναγινώσκονται πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, εἶτα αἱ Ὧραι Λιταὶ μετὰ τοῦ Ἀπολυτικίου Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται, καὶ τοῦ Κοντακίου Ὁ Ἰακὼβ ὠδύρετο· εἰς τὴν θ' Ὥραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ, μετὰ δὲ τὴν Εὐχὴν Παναγία Τριὰς, ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

69. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὰ Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν τὰ ς' Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων καὶ τῶν Ἀποστίχων, Δόξα Καὶ νῦν Δευτέραν Ἑῶαν, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνθήτω καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸ Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν . . . καὶ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

70. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς εἴθισται, μετὰ δὲ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, ἄρχεται τοῦ Τριῳδίου ὁ δ' Χορὸς, ἀπ' θ' ὁ Εἱρμὸς Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει, τὸ Τρισάγιον καὶ ἀκολούθως τὸ Κύριε τῶν δυνάμεων κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν ψάλλεται τὸ Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ

71. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου τῆς Μ. Τρίτης ψάλλεται ἀ-

ἁγίας εἰκόνας τῶν Παθῶν καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ **Εἰς πολλὰ ἔτη**, *ἀνέρχεται αὖθις εἰς τὸ Παραθρόνιον.*

41. Ὅρα σημείωσιν 44.

42. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἀκολουθίας τηρεῖται καὶ ἐν ταῖς δυσὶν ἀκολούθοις ἡμέραις, ἤτοι τῇ Μ. Τρίτῃ καὶ τῇ Μ. Τετάρτῃ, εἴτε τὴν πρωΐαν, εἴτε ἀφ' ἑσπέρας γίνεται ὁ Ὄρθρος τοῦ Νυμφίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιστάσει ὅμως συνήθως τὸ Ψαλτήριον ἀναγινώσκεται τὸ πρωΐ.

παραλλάκτως κατὰ τὴν ἐν § 67 προεκτεθεῖσαν διάταξιν. (Ὅρα τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ).

72. Τὸ πρωὶ πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ, ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου καὶ αἱ Ὧραι Λιταὶ ὡς χθές· μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριὰς*, ἡ Ἀπόλυσις. καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

73. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσομοιακὸν καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ σ' Ἰδιόμελα τῶν Λίνων καὶ τῶν Ἀποστίχων, ἅπερ ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν *Ἰδού σοι τὸ τάλαντον*, Εἶσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

74. Τὸ ἑσπέρας, τὸ Μ. Ἀπόδειπνον· μετὰ τὸ *Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ*, ἄρχεται τοῦ Τριῳδίου ὁ α' Χορός· ἀπ' θ' ὁ Εἱρμὸς *Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Κύριε τῶν Δυνάμεων* κτλ. τοῦ Μ. Ἀποδείπνου· εἰς τὴν Συγχώρησιν, τὸ *Σραγήν σου τὴν ἄδικον*, καὶ οὕτω λήγει τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τὸ *Κύριε τῶν Δυνάμεων*.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

75. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης ψάλλεται ἀπαραλλάκτως;[43] ὡς διετάχθη ἐν § 67.

Τὸ δὲ πρωὶ ἀναγινώσκονται ἕτερα ε' Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ οὕτω πληροῦται ὅλον τὸ Ψαλτήριον, καταλιμπανομένων τῶν ϛ' Καθισμάτων, ΙΖ' καὶ ΙΗ', τοῦ μὲν ὡς ἐν τῷ Μ. Σαββάτῳ ἀναγνωσθησομένου, τοῦ δὲ ὡς συχνάκις ἐν ἑκάστῃ Προηγιασμένῃ, καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς τρισὶ τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἀναγινωσκομένου, ἐπίσης ἀναγινώσκονται καὶ αἱ Ὧραι λιταὶ, ὡς κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἡμέρας, καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν *Παραγία Τριὰς* ἡ Ἀπόλυσις, καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

---

43 Τῇ νυκτὶ ταύτῃ εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλεται ὑπὸ τοῦ ϛ' Χοροῦ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους **Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις**, *ὅπερ θεωρεῖται μὲν ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς, ἀλλ' ἐν χειρογράφῳ Ἱεροσολυμιτικῷ φέρεται ὡς ποίημα Φωτίου πατριάρχου.*

76. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ *Πρὸς Κύριον*, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν Στίχους ι΄ καὶ ψάλλομεν πάντα τὰ Στιχηρὰ, ἅπερ ὡς Λίνοι καὶ Ἀπόστιχα ἐψάλησαν ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Δόξα Καὶ νῦν *Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ *Κατευθυνθήτω*, καὶ τὸ ὡρισμένον Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ τῶν Προηγιασμένων Λειτουργία, ἥτις ἐστὶ καὶ ἡ τελευταία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

77. Τὸ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, ψάλλονται τὰ Τριῴδια Λιτώγεων ἑστρωμένον μετὰ Στίχου *Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· ἀπ' θ' ὁ Εἱρμὸς Ἀστόρου συλλήψεως*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον *Ὑπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ*, τὸ Κύριε ἐλέησον μ΄, *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, τὸ *Ἄσπιλε, ἀμώλυντε*, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

78. Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον καὶ τὴν Μ. Συναπτὴν, ψάλλομεν μετὰ τῶν Στίχων τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἦχον πλ. δ΄ τετράκις, καὶ τὸ Τροπάριον *Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ* ἐκ γ΄ καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου τῆς ἡμέρας, εἶτα ὁ Ν΄ ψαλμὸς, καὶ ὁ Κανὼν ἄνευ Στίχων μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἑκάστης Ὠδῆς. Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὰ Καθίσματα· ἀφ' ς΄ τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς η΄ Ὠδῆς, γίνεται ἡ Ἐκφώνησις *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδὴ, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ΄, οἱ Αἶνοι εἰς δ΄, Δόξα Καὶ νῦν *Ὃν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν*, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει χύμα, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν*, καὶ τὰ δ΄ Ἀπόστιχα, Δόξα *Ὁ τρόπος σου δολιότης*, Καὶ νῦν *Μυσταγωγῶν σου Κύριε, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, Ἐκτενὴς, καὶ Ἀπόλυσις.

79. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ ε΄ Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων δευτεροῦντες τὸ α΄, Δόξα Καὶ νῦν *Γέννημα ἐχιδνῶν*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα· εἶτα ἡ μικρὰ Συναπτὴ, τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγά-

λου Βασιλείου, Χερουβικὸν καὶ Κοινωνικὸν *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*, τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς*, ἔπειτα *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεὸς . . . ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν* καὶ μέχρι *Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβὰς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς* κτλ. καὶ τὸ *Δι' εὐχῶν*.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ[44]

80. Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ ἑσπέρας, περὶ ὥραν α' τῆς νυκτὸς, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὼς λέγει *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ιβ', *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* γ' καὶ τοὺς ψαλμοὺς *Ἐπακούσαι σου Κύριος* (βραδέως ἕως οὗ θυμιάσῃ ὁ Ἱερεύς), εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια *Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Προεστὼς τὸν Ἐξάψαλμον, ἡ Μ. Συναπτὴ, καὶ ψάλλεται τὸ σύντομον Ἀλληλουϊάριον ἐκ ὃ' καὶ τὸ Τροπάριον *Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ δι' ἀργῶς καὶ ἄπαξ συντόμως*, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τὸ ω' Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης· εἰς τὸ τέλος εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἀντίφωνα *Ἄρχοντες λαῶν· μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς*, μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ ϐ' Εὐαγγέλιον· εἰς τὸ τέλος ὁ β' Χορὸς ψάλλει *Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε δόξα σοι* (ὅπερ καὶ εἰς πάντα τὰ λοιπὰ Εὐαγγέλια ἐπαναλαμϐάνεται), καὶ ἄρχεται τοῦ ὃ' Ἀντιφώνου μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ποιός σε τρόπος Ἰούδα* καὶ τὸ γ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ Χορὸς τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς*, καὶ τὸ δ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ ε' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ

---

44. Ὅρα ἰδιαιτέραν κατ' ἔκτασιν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Παθῶν, ὡς γίνεται ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, εἰς τὸ Παράρτημα.

τοῦτο ὁ α΄ Χορὸς τὸ ιγ΄ Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ ιε΄, ὅτε καὶ γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ, ὡς συνειθίσθη ἤδη σχεδὸν πανταχοῦ, εἶτα ἐξακολουθοῦσι τὰ Ἀντίφωνα μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*, καὶ τότε λέγεται τὸ ϟ΄ Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς τοὺς Μακαρισμούς· τούτων συμπληρωθέντων, ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς* ἐκ γ΄ καὶ τὸ ϡ΄ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν΄ ψαλμὸς καὶ τὸ ϣ΄ Εὐαγγέλιον· εἶτα ὁ α΄ Χορὸς ἄρχεται τοῦ Κανόνος *Πρὸς σὲ ὀρθρίζω*, ἀνὰ δ΄ Τροπάρια ἀφ΄ ἑκάστης Ὠδῆς ἄνευ Στίχων καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Ὠδῆς ὁ Εἱρμὸς ἀργῶς, ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηναλόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου, ἡ Ἐκφώνησις *Τὴν Θεοτόκον*, καὶ ψάλλεται ἡ θ΄ καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ΄ καὶ τὸ ϧ΄ Εὐαγγέλιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ΄ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α΄, μετὰ τὸ Δόξα Καὶ νῦν τὸ ϩ΄ Εὐαγγέλιον καὶ εὐθὺς *Σοὶ δόξα πρέπει, Πληρώσωμεν*, καὶ τὸ ϫ΄ Εὐαγγέλιον, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀπόστιχα, μεθ΄ ἃ τὸ ϭ΄ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, τὸ *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ γ΄*, εἶτα *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός . . . ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν . . . . ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος, Σοφία, Ὀ ὢν Εὐλογητὸς*, τὸ *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς* ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ Προεστῶτος, ὁ Ἱερεὺς *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινός . . .* **κτλ. καὶ τὸ** *Δι΄ εὐχῶν*.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΙ ΩΡΑΙ

81. Περὶ τὴν α΄ πρωϊνὴν ὥραν τῆς ἡμέρας, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ὁ Προεστὼς τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, ὁ Ἀναγνώστης Κύριε ἐλέησον ιϐ΄, Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* γ΄ καὶ ἀναγινώσκει τοὺς

ψαλμοὺς τῆς α' Ὥρας, εἶτα Δόξα *Σταυρωθέντος σου Χριστὲ*, Καὶ νῦν *Τί σε καλέσωμεν* καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη*, καὶ ψάλλει τὸ β', καὶ αὖθις ὁ α' Δόξα Καὶ νῦν *Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις*· ἀκολούθως ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ εὐθὺς *Τὰ διαβήματά μου*, τὸ Τριτάγιον, τὸ Κοντάκιον *Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα*, Κύριε ἐλέησον μ', *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ* καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν *Χριστὲ τὸ φῶς*, καὶ ἄρχεται ἡ γ' Ὥρα[15].

Εἰς τὴν γ' Ὥραν ἄρχεται τοῦ Ἰδιομέλου ὁ β' Χορός· ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε* τὸ β', καὶ πάλιν ὁ β' Δόξα Καὶ νῦν *Ἑλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ*, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ *Δέσποτα Θεὲ*, καὶ ἄρχεται ἡ ς' Ὥρα.

82. Εἰς τὴν ς' Ὥραν, ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ α' Ἰδιόμελον, ὁ β' μετὰ τοῦ Στίχου *Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν* τὸ β', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ*, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. ὡς ἄνωθεν, ἡ Εὐχὴ *Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*, καὶ ἄρχεται ἡ θ' Ὥρα.

83. Εἰς τὴν θ' Ὥραν, ὁ β' Χορὸς ἄρχεται τοῦ α' Ἰδιομέλου, τὸ β' λέγει ὁ α' μετὰ τοῦ Στίχου *Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς*, τὸ δὲ τέλος ἀπὸ τοῦ *Σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι* λαμβάνει ὁ β' Χορός· ὁ δὲ α' ἄρχεται *Δόξα Πατρὶ*, ὁ β' *Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ*, καὶ ὁ Κανονάρχης ἐρχόμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἀνεγινώσκει κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Στιχηρὸν *Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας* ἐκ γ', καὶ τὸ τέλος *Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστὲ* ὡσαύτως ἐκ γ', εἶτα ψάλλεται τὸ αὐτὸ Στιχηρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον, ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ Τρισάγιον, τὸ Κοντάκιον κτλ. ἡ Εὐχὴ *Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ*, ἡ Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται

---

45. *Κατ' αὐτὴν, ὡς καὶ εἰς τὰς δύο ἑφεξῆς Ὥρας θυμιᾷ διὰ κατζίου ἀρὰ εἰς Διάκονος κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἐνδυόμενος τὸν συνήθη μανδύαν.*

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

84. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν εἰς ς' τὰ ε' Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα *Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ*, Καὶ νῦν *Φοβερὸν καὶ παράδοξον μυστήριον*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπ' ἄμβωνος τὸ Εὐαγγέλιον· τὸ *Εὐτρωμεν πάντες*, τὸ *Καταξίωσον*, *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν*, καὶ μετὰ τὸ *Εἴη τὸ κράτος*, οἱ Χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν Πύλην τοῦ ἁγίου Βήματος καὶ ἄρχονται ψάλλοντες τὰ Ἀπόστιχα, ἐξ δὲ Ἱερεῖς ἀσχεπεῖς ἐνδεδυμένοι φελώνια καὶ αἴροντες μετ' εὐλαβείας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐπιτάφιον, ἐξ ὧν ὁ Μέγας Ἀρχιμανδρίτης φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπάδων, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν Ψαλτῶν, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου καὶ τῶν Διακόνων θυμιώντων ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἔπου ἵσταται ἠὐτρεπισμένον τὸ Κουβούκλιον, καὶ οἱ μὲν Χοροὶ τῶν Ψαλτῶν ἵστανται κατὰ σειρὰν ψάλλοντες τὰ λοιπὰ τῶν Ἀποστίχων, οἱ δὲ Ἱερεῖς φέροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ Κουβούκλιον, εἶτα τιθέασιν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ Κουβουκλίου, καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης ῥαίνει μὲ εὔοσμα ἄνθη αὐτό, ὁ δὲ Πατριάρχης κατερχόμενος τοῦ Θρόνου προσέρχεται, ἀσπάζεται τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, οἱ δὲ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς προσερχόμενοι ἀνὰ δύο ἀσπάζονται ἐπίσης καὶ ἔπειτα λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἄνθη, ὡσαύτως καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ὀφφικιάλοι· ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ δ' Χοροῦ τὸ Δοξαστικὸν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ἀργῶς* καὶ μετὰ μέλους, εἶτα τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ μέχρι τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο*, καὶ τὸ *Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ μέχρι τοῦ διὰ φθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος* καὶ ἡ Ἀπόλυσις *Δόξα σοι ὁ Θεὸς... ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἑκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς* κτλ.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ο ΟΡΘΡΟΣ

85. Περὶ τὴν ζ' ὥραν τῆς νυκτὸς[16] ἀναγινώσκεται συνήθως ὁ Ἄμωμος, καὶ τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Μ. Σαββάτου παραλειπόμενα Ἀναγνώσματα[47]. Μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, τὸ Τρισάγιον, *Σῶσον Κύριε* κτλ. καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ* μέχρι τοῦ *κηδεύσας ἀπέθετο*, Δόξα *Ὅτε κατῆλθες ὁλόκληρον*, Καὶ νῦν *Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ* μέχρι τοῦ *ἐδείχθη ἀλλότριος*· εἶτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Μνήσθητι καθαρᾷ* ἅπαξ, ἀργῶς, Δόξα Καὶ νῦν, *Ἐξέστησαν χοροὶ ὡσαύτως*,[48] ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν *Κύματι θαλάσσης* εἰς ς', ἐν ἑκάστῃ δὲ Ὠδῇ ἐπιλέγεται καὶ ὁ Εἱρμός. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Τὸν τάφον σου Σωτὴρ* ἅπαξ καὶ τοῦτο ἀργῶς[19]· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ η' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος· εἶτα *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς*, καὶ ψάλλεται

---

46. Διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ ἐν ταῖς πόλεσι δυσκολεύονται περὶ τὸ μεσονύκτιον ἵνα καταλείπωσι τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἤρξατο πρὸς οἰκονομίαν καὶ εὐκολίαν πάντων ἡ συνήθεια τοῦ τελεῖν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου καθ' ἣν ὥραν καὶ τὴν τῶν Νυμφίων, ἤτοι περὶ τὴν α' ὥραν τῆς νυκτός· ἀναβάλλεται δὲ ἡ Λειτουργία τὴν πρωΐαν, καὶ οὕτω τὸ μέγεθος τῆς Ἀκολουθίας μερίζεται.

47. Εἰ δὲ ὁ Ὄρθρος ψάλλεται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, τότε ὁ Ἄμωμος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται τὸ πρωὶ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

48. Ἤδη λαμβάνει καιρὸν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν Διακόνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ἐνδύονται τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐξερχόμενοι ἵστανται πρὸ τοῦ Πατριάρχου μετὰ Διχηροτριχήρων.

49. Εἰς τὴν δ' τοῦ Κανόνος Ὠδὴν ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται μετὰ τῶν Ἀρχιερέων.

ἡ Θ' τοῦ Κανόνος Ὠδή, εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' ἐξέρχεται ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, προπορευομένων τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, καὶ ψάλλων τὸ *Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ*, προχωρεῖ πρὸς τὸν Ἐπιτάφιον καὶ θυμιᾷ αὐτὸν σταυροειδῶς, ἀκολούθως δὲ πάντα τὸν λαόν· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἱστάμενοι ἐν χοροστασίᾳ ψάλλουσι τὰ ἐγκώμια τῆς α' Στάσεως ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν Θρόνον, εἶτα αὖθις τὸ πρῶτον τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι ἠνλόγηται σου τὸ ὄνομα*, καὶ ἄρχεται· τῆς 6' Στάσεως *Ἄξιόν ἐστιν* μετὰ τῶν Ἀρχιερέων· εἰς τὸ τέλος πάλιν τὸ α' Τροπάριον, Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν* καὶ ἄρχεται τῆς γ' Στάσεως *Αἱ γενεαὶ πᾶσαι*· εἰς τὸ *Ἐρραναν τὸν τάφον* ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου Κανίον καὶ ραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ροδοστάγματος ψάλλων τὸ Τροπάριον, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται τρίς. Πληρωθείσης δὲ καὶ τῆς γ' Στάσεως, αὖθις Συναπτὴ μικρὰ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς*, καὶ εὐθὺς ἄρχεται ψάλλων μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὰ Εὐλογητάρια· καὶ τούτων πληρωθέντων, ἡ Συναπτὴ, ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*, καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ Ἐξαποστειλάριον *Ἅγιος Κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν* ἐκ γ' (τοῦτο καὶ μόνον), εἶτα τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ οἱ Αἶνοι[49] εἰς δ'· Δόξα *Τὴν σήμερον μυστικῶς*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. εἰς τὸ τέλος ψάλλεται τὸ Ἀσματικὸν *Ἄξιος ὁ θεὸς* ὑπὸ τῶν χορῶν προπορευομένων τοῦ Ἐπιταφίου κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· πρῶτοι ἡγοῦνται οἱ ἱερεῖς, εἶτα ἔπονται οἱ ψάλται, μετ' αὐτοὺς ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς αἴροντες τὸν Ἐπιτάφιον· οὕτω γίνεται ἡ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἔξοδος καὶ ἡ ἐπάνοδος ἐπίσης. Ἐπανελθὼν ἐν τῷ Ναῷ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς λοιπῆς παρατάξεως εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ *Πρόσχωμεν*, *Εἰρήνη πᾶσι*· *Σοφία*· ψάλλει τὰ Ἀπολυτίκια *Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον* καὶ θυμιᾷ κύκλῳ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν τροπορευόμενος ἔμπροσθεν

---

49. *Εἰς τὸ Αἶνεῖτε ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου προσκυνεῖ τὸν Ἐπιτάφιον, εὐλογεῖ τὸν λαὸν, εἰσέρχεται αὖθις εἰς τὸν Θρόνον· ὡσαύτως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ψαλλομένων τῶν Αἴνων, προσέρχονται ἀνὰ δύο, προσκυνοῦσι καὶ ἵστανται αὖθις εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.*

τοῦ Ἐπιταφίου, εἶτα[50] τὸ *Ταῖς Μυροφόροις γυναιξὶ* μέχρι τοῦ *ἐδειχθη ἀλλότριος*, ἑπομένως τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ* μέχρι τοῦ *κηδεύσας ἀπέθετο*, καὶ τιθέασιν οἱ ἱερεῖς τὸν Ἐπιτάφιον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὁ δὲ Ἀναγνώστης ἔξωθεν ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας *Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*, τὸ Προκείμενον, τὴν Προφητείαν καὶ ἀκολούθως τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ Πατριάρχης τὸ Εὐαγγέλιον, ἔμπροσθεν τῆς ὡραίας Πύλης. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ἐνδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολήν,[51] ἐνδύεται τὸν Μανδύαν καὶ χρατῶν τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδον ἐξέρχεται τοῦ Βήματος καὶ ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Ἐκτενῆ *Εἴπωμεν πάντες, Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν*, ὁ Ἱερεὺς *Σὸν γάρ ἐστι* καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως (ἡ χθὲς σημειωθεῖσα ἤτοι *Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη*) καὶ ἄρχεται

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

86. Ὁ Ἀρχιδιάκονος *Εὐλόγησον Δέσποτα*· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός* . . . καὶ ὁ Πατριάρχης τὸν Προοιμιακόν· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἱστῶμεν στίχους ἡ' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ', καὶ τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας εἰς δ'. Δόξα *Τὴν σήμερον μυστικῶς*, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα α' *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς*, β' *Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν* καὶ γ' *Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου* μέχρι τοῦ στίχου τῆς ζ' Ὠδῆς *Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ*,

---

50. Τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ σημειοῦσιν ὅτι λέγεται μόνον τὸ **Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ** *μέχρι τοῦ* **ἀπέθετο**, *οὐχὶ δὲ καὶ τὰ δύο ἄλλα τροπάρια, τὰ ὁποῖα ἡ συνήθεια παρεισήγαγε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἵνα προτάττωνται τοῦ* **Ὁ εὐσχήμων**.

51. Ἂν ὁ Ὄρθρος τοῦ Ἐπιταφίου ψάλληται τῇ α' ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ὅτε ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Λειτουργία οἱ συνεχίζονται τῷ Ὄρθρῳ, ὁ Πατριάρχης (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς) οὐκ ἐκδύεται τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ μέχρι τέλους, καὶ ποιεῖ μόνος τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου.

ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἐντεῦθα ἀνιστάμενοι ψάλλομεν εἰς ἦχον α' Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτῃ πάντας τοὺς Στίχους τῆς η' Ὠδῆς, εἶτα Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, εἰς τὸ τέλος Ἀλληλούϊα οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἔνδοθεν τοῦ Βήματος ψάλλει εἰς ἦχον βαρὺν τὸν Στίχον Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ καταχληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, διασκορπίζων δάφνας ἀπὸ τοῦ Βήματος καθ' ἅπαντα τὸν ναόν· οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι ψάλλοντες τὸν Στίχον ἕως οὗ ὁ Κανονάρχης πληρώτῃ τοὺς Στίχους τοῦ πα' ψαλμοῦ, καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπ' ἄμβωνος Ὀψὲ Σαββάτου, τέλος ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον εἰς ἦχον πλ. α' Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτέλα, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ Χοροὶ τῶν Ἀγγέλων μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ Ἑξαπτέρυγα Σεραφείμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον Ἀλληλούϊα· τὸ Κοινωνικὸν Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς, Ἀλληλούϊα. Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται τὸ παρὸν εἰς ἦχον 6' εἱρμολογικῶς Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ Λησταῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, τὸ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ ἡ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, διότι προηγήθη ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μ. Κυριακῆς. (Ἴδε Προθεωρίας § 16 καὶ ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς).

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΠΕΡΙ ὥραν ε΄ τῆς νυκτὸς εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, ὁ Πατριάρχης *Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε*, τὸ Τρισάγιον, *Κύριε ἐλέησον* ιβ΄, *Δόξα Καὶ νῦν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν* γ΄ καὶ ὁ Ν΄ ψαλμὸς χύμα, εἶτα ψάλλεται μετὰ *Στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*, ὁ Κανὼν *Κύματι θαλάσσης* εἰς ς΄ καὶ μεθ' ἑκάστην Ὠδὴν ὁ Εἱρμὸς, τὸ Κάθισμα οὐ ψάλλεται. Εἰς τὴν δ΄ Ὠδὴν ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ οἱ Διάκονοι ἐνδεδυμένοι, μετὰ ὁικηρστρικήρων, ὁ δὲ Πατριάρχης προσκυνήσας τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ ἑτοιμασθεὶς, ὡς συνήθως, διὰ τὴν Λειτουργίαν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν, ὡς καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς. Μετὰ τὴν θ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνος, λέγεται, ἔνδον τοῦ Βήματος τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον *Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον*, ἡ Ἑκτενὴς καὶ

Ἀπόλυσις. Τότε ὁ Πατριάρχης[1], προπορευομένων τῶν Ἀρχιερέων, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ψάλλων ἀργῶς μετ' αὐτῶν τὸ *Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτῆρ*, ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἐξέδραν· ὁ Ἀρχιδιάκονος τότε ἐκφωνεῖ *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον *Ὀψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφωσκούσῃ*[2] καὶ οἱ Χοροὶ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἶτα λαβὼν τὸ θυμιατὸν, θυμιᾷ τρὶς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ ἐκφωνήσας *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι*, ψάλλει τὸ Τροπάριον *Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν* τρὶς, καὶ οἱ Χοροὶ τὸ αὐτὸ ἑξάκις, τοῦ Πατριάρχου θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς τέσσαρας Στίχους *Ἀναστήτω ὁ Θεὸς*, καὶ μετ' αὐτοὺς τὸ Δόξα Καὶ τὸ νῦν ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὸ αὐτὸ θυμιῶν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς, ὁ δὲ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα*, καὶ οὕτως εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Πατριάρχου ἀρχομένου ψάλλειν τὸν Κανόνα *Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί*, μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, ἀνὰ ς' Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ μετὰ Στίχου *Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε* εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν· μετὰ ἑκάστην Ὠδὴν, ἡ Καταβασία, ἡ Αἴτησις καὶ ἡ Ἐκφώνησις εἰς μὲν τὴν α' Ὠδὴν, *Ὅτι σὸν τὸ κράτος*, εἰς δὲ τὴν γ' *Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, εἰς τὴν δ' *Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος*, εἰς τὴν ε' *Ὅτι ἡγια-*

---

1. *Εἴθισται ἔν τισι μέρεσιν ἵνα κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁ προεξάρχων Ἀρχιερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης μετὰ δικηροτρικήρου ἀνημμένου ἐκ τῆς ἀκοιμήτου καντήλας τῆς πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, προσκαλεῖ τὸν λαὸν ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ψάλλων τὸ* Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός.

2. *Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀναγινώσκεται ὑπό τινων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, περικοπτομένων τῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 10ου ἑδαφίου μέχρι τοῦ 16ου ἤτοι ἀπὸ τοῦ* κάκεῖ με ὄψονται *μεταβαίνουσιν ἀμέσως εἰς τὸ* οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ *μέχρι τέλους. Ἐν ἄλλαις ὅμως ἐκκλησίαις καὶ πόλεων καὶ Μονῶν λέγεται τὸ δεύτερον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον* Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου.

σται καὶ δεδόξασται, εἰς τὴν ς' *Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς,* εἰς τὴν ζ' *Εἴη τὸ κράτος,* εἰς τὴν η' *Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται,* εἰς τὴν θ' *Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν·* ἀπὸ γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον χύμα·* ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν Στίχων, εἶτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* τρὶς, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ δὶς ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, μετὰ δὲ τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς,* ψάλλεται ἡ ζ' καὶ η' Ὠδὴ καὶ μετ' αὐτὴν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς,* καὶ ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν ἑξῆς Μεγαλυναρίων·

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου φωτίζου...

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. [τὸ αὐτό]

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὦ θείας, ὦ φίλης...

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ᾅδης ἐσκυλεύθη. [τὸ αὐτό]

Δόξα **Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.**

Ὦ Πάσχα τὸ Μέγα...

Καὶ νῦν **Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.** [τὸ αὐτό]

Ἡ Καταβασία *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἁγνὴ Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ·* ἡ Αἴτησις, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον *Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητὸς ἐκ γ'.* Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Ἀναστάσιμα *Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ* εἰς δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν* μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα

Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*[3] **μέχρι τοῦ** *Καὶ οὕτω βοήσωμεν*, ὁ 6′ Χορὸς ψάλλει εἰς τὸ σύνηθες μέλος τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ὁ α′ τὸ αὐτό, ὁ 6′ αὖθις τὸ αὐτό, **καὶ ἄρχεται**

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

2. Ὁ Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, καὶ ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*, οἱ Χοροὶ τὸ *Ἀμήν*, καὶ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ′, εἶτα ὑπὸ τῶν Χορῶν ς′ μετὰ τῶν Στίχων καὶ τὸ τελευταῖον ἄῦθις ἀπὸ τοῦ Βήματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α′.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Ταις πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β′.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.
Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.
Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

---

3. *Τούτου ψαλλομένου γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου ἐν εὐλαβείᾳ καὶ τάξει τῇ προσηκούσῃ· ἐναχοῦ ὅμως γίνεται ὁ ἀσπασμὸς εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Καιρόου πρὸς πλείονα εὐχολίαν καὶ τῶν Ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ.*

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Τὸ Εἰσοδικὸν *Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ*[1]. *Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον*, τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*[5], ὁ Ἀπόστολος, τὸ *Ἀλληλούϊα*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε*. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς χύρα[6], καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρυσοστόμου *Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος*[7], εἰς τὸ τέλος τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου *Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ*, εἶτα *Εὐλογία Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ

---

4. *Τὸ* Ἐν Ἐκκλησίαις *ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.*

5. *Τὸ* Ὅσοι εἰς Χριστὸν *ψάλλεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καὶ ἐν τῇ Ἀποδόσει.*

6. *Τὸ μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν* Χριστὸς ἀνέστη *γ' λέγεται μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ τὸ* Εἴη τὸ ὄνομα.

7. *Ὁ λόγος οὗτος ἐλέγετο κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ μετὰ τοὺς Αἴνους πρὸ τῆς Λειτουργίας, διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν Λειτουργίαν καὶ τὴν ἁγίαν Κοινωνίαν· ἤδη ὅμως καθιερώθη νὰ λέγηται μετὰ τὸ Κοινωνικόν.*

Πατριάρχου ἐκφωνεθντος εἰς τὸ τέλος *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου ὡσαύτως τρὶς *Ἀληθῶς ἀνέστη*, ὁ Πατριάρχης *Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει*, ὁ λαὸς *Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν*· καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Πατριάρχης τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ὁλόκληρον. Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς οὕτως ἐνδεδυμένοι, προπορευομένων λαμπάδων καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ τῆς λοιπῆς παρατάξεως, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ἀνέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικὸν, ἔνθα ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμὸς τοῦ Πατριάρχου κατὰ τὸ ἔθος[8].

Ο· ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

3. Περὶ τὴν γ΄ ὥραν τῆς ἡμέρας, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται εἰς τὸ Μέγα Συνοδικὸν, ἔνθα ἐνδύονται τὰς Ἀρχιερατικὰς αὐτῶν στολὰς, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων προενδεδυμένων τὰς οἰκείας στολάς· ἄρχονται δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλειν καθ' ὃν καιρὸν ἐνδύεται ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τὸ *Ἀναστάσεως ἡμέρα* ἀργὸν, ἀκολούθως, προπορευομένων τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ Πριμικηρίου, καὶ τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ἔπονται οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ Διάκονοι μετὰ Δικηροτρικήρων καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Πατριάρχης φέρων τὴν ῥάβδον καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον (καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Μ. Λογοθέτου, τῶν Πρέσβεων τῶν Ὀρθοδόξων Κρατῶν καὶ τῶν Λογάδων τοῦ Γένους). Ἐν τοιαύτῃ παρατάξει κατέρχονται εἰς τὸν Ναὸν, ὁ δὲ Πατριάρχης μετὰ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν

---

8. *Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διαχαιρησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως ἀντὶ Ὡρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, λέγεται ἡ ἑξῆς Ἀκολουθία. Μετὰ τὸ* Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, *τὸ* Χριστὸς ἀνέστη *γ΄*, Ἀνάστασιν Χριστοῦ *γ΄*, *τὰ δὲ ἑφεξῆς ἅπαξ.* Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ, Ἐν τάφῳ σωματικῶς, *Δόξα* Ὡς ζωηφόρος, *Καὶ νῦν* Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον, *Κύριε ἐλέησον μ΄, Δόξα Καὶ νῦν* Τὴν τιμιωτέραν, *καὶ τὸ* Δι' εὐχῶν· *καὶ αὖθις τὸ* Χριστὸς ἀνέστη *ἐκ τρίτου κτ.λ. Τρισσεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἀντὶ Ὡρῶν, Ἀποδείπνου καὶ Μεσονυκτικοῦ, ὡς προείπομεν.*

Ἱερέων καὶ Διακόνων εἰσέρχεται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἶτα ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὄρθρῳ ἐν § 1 διάταξιν· ἀκολούθως ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν. ὁ Πατριάρχης τὴν Ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοι*. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς* κατὰ σειρὰν τ'· τούτων ψαλλομένων, ὁ Πατριάρχης προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου, θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπανερχόμενος ἵσταται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ α' Χορὸς *Δόξα Τὸν σωτήριον ὕμνον*, Καὶ νῦν ὁ β' τὸ *Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου*, Εἶσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ *Φῶς ἱλαρὸν* ἀργῶς ὁλόκληρον ἔξω, εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν ψάλλων τὸ Μ. Προκείμενον *Τίς Θεὸς Μέγας*, ὅπερ οἱ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ τῶν Στίχων καὶ εὐθὺς ὁ Πατριάρχης *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς*, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον *Οὕσης ὀψίας* μέχρι τοῦ *Οὐ μὴ πιστεύσω*, κατὰ περιόδους ἐπαναλαμβανομένας καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων. Μετὰ τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἡ Ἐκτενὴς, τὸ *Καταξίωσον Κύριε*, *Πληρώσωμεν* τὴν ἑσπερινὴν δέησιν, ἡ ἐκφώνησις *Εἴη τὸ κράτος*, καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ Ἀπόστιχον Στιχηρὸν *Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ*, καὶ ἀκολούθως τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα Καὶ νῦν Ἀναστάσεως *ἡμέρα*, καὶ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ'· τούτου ψαλλομένου, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἀνέρχονται αὖθις εἰς τὸ Μ. Συνοδικὸν μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως καὶ ἐκεῖ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸν Πολυχρονισμὸν αὐτοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνει πέρας ὁ Ἑσπερινός.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

4. Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀντὶ Μεσονυκτικοῦ ὡρισμένην Ἀκολουθίαν (βλ. § 2, σημ. 8), ὁ Ἱερεὺς ἐνδυθεὶς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἵσταται μετὰ θυμιατοῦ ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*· ἀκολούθως ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ γ' ὡς διετυπώθη χθὲς ἐν § 1, εἶτα

ἡ Συναπτή, ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα* καὶ ψάλλεται ὁ τῆς Ἀναστάσεως Κανὼν ὡς χθὲς ἀπαραλλάκτως· ἀλλ' ἀφ' ς' μένον τὸ Κοντάκιον καὶ εὐθὺς τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* μετὰ τὴν γ' Ὠδήν, ὁ Διάκονος λέγει *Τὴν Θεοτόκον* καὶ ψάλλεται ἡ θ' μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Σαρκὶ ὑπνώσας* (δὶς, κατὰ τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν). Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ *πᾶσα κτίσις*, καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν* μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα κτλ. ὡς χθές· μετὰ τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ, τὸ Χριστὸς ἀνέστη· μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ' χύμα,* καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος τῆς Ἀκολουθίας ὀφείλει τηρεῖσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, ἐξαιρουμένου μόνου τοῦ ἐν τῷ Λυχνικῷ τῆς Μ. Κυριακῆς ἀναγινωσκομένου Εὐαγγελίου.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

6. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ς' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ *Νίκην ἔχων Χριστὲ*, καὶ δ' τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, δευτεροῦντες τὸ α', Δόξα *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Πηγὴ*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον *Ἀγαπήσω σε, Κύριε*, ἡ ἰσχύς μου μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, ὧν ἄρχεται ὁ δ' Χορὸς, *Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτὴρ*, καὶ τὰ γ' Προσόμοια τῆς Θεοτόκου, Δόξα *Σαλπίσωμεν φιλέορτοι ἐν ὕμνοις*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ' καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου ἀνὰ δ' Τροπάρια, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου λέγομεν Στίχον *Υπεραγία Θεοτόκε*, εἰς τὸ τέλος ἑκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβασία, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ γ' κτλ. ὡς ἐν § 4. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα χύμα, καὶ ψάλλεται τὸ Κάθισμα *Τὴν ἀέναον χρήνην καὶ ζωηρὰν ἄπαξ*· ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, οἱ Στίχοι καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* γ' κτλ. καὶ ἀκολούθως ἡ ζ' καὶ η' Ὠδὴ τῶν Κανόνων· εἶτα ἡ θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, εἰς τὸν τῆς Θεοτόκου Κανόνα *Υπεραγία Θεότόκε*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ', τῆς Θεοτόκου δ' καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ' καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

8. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, τὸ *Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*, τὸ τῆς Θεοτόκου *Ἐξ ἀχειρώτου σου πηγῆς Θεογαρίτωτε*, τὸ *Εἷς καὶ ἐν τάφῳ*, *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*· εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ Μεγαλυνάριον *Ὕδωρ τὸ ζωήρρυτον τῆς Πηγῆς*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ' χύμα καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

9. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, λέγεται ἡ θ' τοῦ Πάσχα (ὡς προεσημειώθη ἐν § 2, σημ. 8). Μετὰ δὲ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, ψάλλεται τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἅπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐκ τῶν Χορῶν ἀνὰ μίαν φορὰν καὶ εὐθὺς ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ ς' Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, Δόξα Καὶ νῦν *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, τὸ Προκείμενον *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν *Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος* ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

10. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον[8] μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν τοῦ α' ἤχου, εἶτα ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἴδιόμελα ἐστιν, τὸ Τριτάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἓν γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ β' [Εὐλογητάρια οὐ λέγονται σήμερον χάριν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς, ὡς σημειοῦσι καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά] καὶ εὐθὺς οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἐπαίνει Ἰερουσαλὴμ τὸν Κύριον*[9] καὶ ὁ Κανὼν εἰς τ' ἄνευ Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου*, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τοῦ Κανόνος, ἡ Κατάβασία *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου*, τὸ *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅς*, καὶ ὁ Στίχος *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν*·[10] καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' ὅς καὶ τὸ ἕτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Προτόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

11. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ *Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*, καὶ τὸ Κοντάκιον *Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*, τὸ Τριτάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως, *Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*, Κοινωνικὸν *Ἐπαίνει Ἰερουσαλὴμ τὸν Κύριον*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν *Εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

12. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ' τῶν Αἴνων Στιχηρὰ *Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*, καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, Δόξα Καὶ νῦν εἰς ἦχον α' *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, Εἴσοδος, *Φῶς ἱλαρὸν* καὶ τὸ Προκείμενον *Τίς Θεὸς Μέγας* μετὰ

---

9. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου λέγεται μετὰ τὰς Καταβασίας ὡς καὶ κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

10. Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν σημειοῖ μόνον τὰ Ἐξαποστειλάρια, οὐδεμίαν μνείαν ποιούμενον τοῦ Ἅγιος Κύριος, καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἐστι Δεσποτικὴ ἑορτὴ, οὐκ ἀπεικότως παρελείπετο τὸ Ἅγιος Κύριος τὴν σήμερον ἡμέραν.

τῶν Στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον Στιχηρὸν *Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*, καὶ τὰ δ' Κατανυκτικὰ Στιχηρά, Δόξα Καὶ νῦν *Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ*, τὸ εἰς τὸν α' ἦχον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος* ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάττεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

13. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' πρῶτα Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα *Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἐν τοῖς Ἀποστίχοις, τὰ δ' Ἀναστάσιμα, Δόξα Καὶ νῦν *Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκαστον*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος* ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ γ' Ἀναστάσιμα *Τὸν τάφον σου Σωτὴρ*, κτλ. εἰς τὴν β' Στιχολογίαν *Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων* ὃς, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ Στίχων καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἑορτῆς, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, ἡ θ' τῆς ἑορτῆς, ἡ Καταβασία *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου*, τὰ δ' Ἐξαποστειλάρια ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς Αἴνους, γ' Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου *Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ*, καὶ γ' τῆς ἑορτῆς *Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν*, Δόξα Καὶ νῦν *Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ*, Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

15. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἐσφραγισμένου*

16. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ΄ καὶ γ΄ τῶν Μυροφόρων, Δόξα *Αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες*, Καὶ νῦν *Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον *Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστὲ Σωτὴρ*, καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα* ἱερὸν, Δόξα Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, τὰ γ΄ τῶν Μυροφόρων Ἀπολυτίκια καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς Κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Μυροφόρων καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος, τὰ Καθίσματα τῆς α΄ καὶ β΄ Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δ΄ Θεοτοκίων[11]. Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς, τὰ δ΄ Καθίσματα, ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων, αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ θ΄ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δ΄ Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ΄ καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα* ἱερὸν, Δόξα τὸ Ἑωθινὸν *Μετὰ μύρων προ-*

---

11. Ὁ Κανὼν τῶν Μυροφόρων, ὡς ἀναγινωσκόμενος ἐν ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος καταλιμπάνεται συνήθως σήμερον· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς ἀκολούθους Κυριακὰς, τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ.

σελθούσαις, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

18. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὰ γ' Ἀπολυτίκια κατὰ σειρὰν, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ γ' τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων πρῶτα Στιχηρὰ καὶ γ' ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα *Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες*, Καὶ νῦν *Παρῆλθεν ἡ σκιά*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ δ' ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα Καὶ νῦν *Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*, τὰ γ' Ἀπολυτίκια τῶν Μυροφόρων, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὸ πρωὶ ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάττεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, εἰς δὲ τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*.

ΤΗ Δ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

20. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ' καὶ τοῦ Παραλύτου γ' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα *Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἰεροσόλυμα*, Καὶ νῦν *Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον *Ὁ τῷ πάθει σου Χριστὲ*, καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερόν*. Δόξα *Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια*, τὸ Θεοτοκίον *Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*, καὶ Ἀπόλυσις.

21. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα *Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ*, Καὶ νῦν *Ναὸς καὶ πύλη*, καὶ τὰ Τριαδικὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον δὶς, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ Καθίσματα τῆς α' καὶ β' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον· ὁ

Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δ΄ Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ῥῆμα παράλυτον*, Καὶ νῦν *Τὴν ὡραιότητα*. Ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Παραλύτου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου. Αἱ Καταβάσιαι τοῦ Πάσχα καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δ΄ Θεοτοκίων· τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ τοῦ Παραλύτου. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ δ΄ καὶ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Κύριε τὸν Παράλυτον*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

22. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα*, *Συμφώνως Παρθένε*[12], Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ*, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Παραλύτου ψάλλεται μέχρι τῆς Τρίτης, καθ᾽ ἣν καὶ ἀποδίδοται.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

23. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ὁ Προοιμιακὸς, εἰς δὲ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* τὰ γ΄ Προσόμοια *Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν* εἰς ς΄, Δόξα Καὶ νῦν *Τῆς ἑορτῆς μεσούσης*. Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ΄ Ἰδιόμελα *Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν*, Στίχοι *Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ᾽ ἀρχῆς*, καὶ *Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*. Δόξα Καὶ νῦν *Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἦχ γ΄ καὶ Ἀπόλυσις.

24. Τῇ Τετάρτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*

---

12. *Οὕτως εἴθισται τῇ Κυριακῇ ταύτῃ καὶ τῇ ἑπιούσῃ, πρὸς ἀλλαγὴν ἴσως, νὰ λέγωνται τὰ Θεοτοκία τοῦ Καιρίου ἀντὶ τοῦ* Φωτίζου φωτίζου . . .

τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον, εἶτα τὰ δύο Καθίσματα τῆς α' καὶ 6' Στιχολογίας ἐκ β', τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ* καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα. Οἱ Κανόνες ἀπαρότερα, ἄνευ στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὰ 6' Καθίσματα, ἀφ' τ' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς. Αἱ Καταβασίαι *Θάλασσαν ἔπηξας*, εἶτα ἡ Θ' Ὠδὴ καὶ τῶν δύο Κανόνων, ἡ Καταβασία *Ἀλλότριον τῶν Μητέρων*, τὸ Ἐξαποστειλάριον δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια εἰς δ'. Δόξα Καὶ νῦν *Φωτισθέντες ἀδελφοὶ*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

25. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἀλλότριον τῶν Μητέρων ἡ παρθενία*, Κοινωνικὸν *Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, Χριστὸς ἐνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε' ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

26. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ὁ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ γ' τῆς Σαμαρείτιδος. Δόξα *Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ*, Καὶ νῦν *Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἀναστάσιμον *Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ*, καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερόν*. Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς *Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ Ἀπόλυσις.

27. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, τὸ Δόξα Καὶ νῦν τῆς Λιτῆς *Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς*, καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Μεσούσης τῆς ἑορτῆς* καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δίς, τὸ τῆς ἑορτῆς ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α' καὶ 6' Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο Θεοτοκίων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ α' Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τὸ 6' τῆς Σαμα-

ρείτιδος, καὶ τὸ γ΄ αὖθις τῆς ἑορτῆς. Ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, εἶτα ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δύο Θεοτοκίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

28. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα· ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα, Εὐφραίνου ἀγάλλου*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

Σημ. Ἡ Ἀκολουθία τῆς Σαμαρείτιδος ψάλλεται μόνον τῇ Κυριακῇ, τῇ Πέμπτῃ, τῇ Παρασκευῇ, καὶ τῷ Σαββάτῳ ὅτε καὶ ἀποδίδοται. Τῇ δὲ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ παρατείνονται τὰ μεθέορτα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ τῇ Τετάρτῃ ἀποδίδοται, ψαλλομένης τῆς Ἀκολουθίας ὡς διετυπώθη ἐν § 23—25 πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΤΗ Ϛ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

29. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ἀναστάσιμα Στιχηρὰ ζ΄ καὶ γ΄ τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα *Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ*, Καὶ νῦν *Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον *Σὲ τὸν σαρκωθέντα σωτῆρα Χριστὸν*, καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Δικαιοσύνης Ἥλιε*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον*, Καὶ Θεοτοκίον *Χαῖρε Πύλη Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

30. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανὼν, τὸ Δόξα τῆς Λιτῆς, Καὶ νῦν *Νεῦσον παράκλησεσι*, καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξά-

ψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον ἅπαξ, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν τῆς α΄ καὶ β΄ Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δ΄ Θεοτοκίων, ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ Κάθισμα *Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης* δίς, ἀφ΄ ς΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ, τὸ Μηναῖον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Αἱ Καταβασίαι *Τῷ Σωτῆρι Θεῷ*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ τῶν δ΄ Θεοτοκίων, ἡ Καταβασία *Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα, καὶ τὰ δ΄ τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τὰ Στιχηρὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ*, Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

31. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Φωτίζου φωτίζου*, Κοινωνικὸν *Σῶμα Χριστοῦ, Χριστὸς ἀνέστη, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

32. Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας ἀποδίδοται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Τυφλοῦ. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας σημειούμενα κατὰ σειρὰν ς΄ Ἰδιόμελα. Δόξα *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ*, Καὶ νῦν *Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ*. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Σαββάτου ἑσπέρας τῆς Ὀκτωήχου δ΄ Στιχηρὰ *Διὰ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ, Ὁ τὴν Ἀνάστασιν δοὺς, Μέγα θαῦμα* καὶ τὸ Ἀπόστιχον *Σὲ τὸν σαρκωθέντα*, μετὰ τῶν Στίχων *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε* κτλ. Δόξα Καὶ νῦν *Δικαιοσύνης Ἥλιε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον*, τὸ Θεοτοκίον *Χαῖρε Πύλη Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

33. Τῇ Τρίτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὸ Ἀπολυτίκιον δίς, καὶ ἅπαξ τὸ Θεοτοκίον, τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα τῆς α΄ καὶ β΄ Στιχολογίας τὰ ἐν τῇ Τετάρτῃ σημειούμενα, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*, ὁ Ν΄ ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν τῆς Κυριακῆς *Σταύρωσιν ἐκούσιον*, οὗ ὁ Στίχος *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*, καὶ ὁ Προεόρτιος *Ἄνω πρὸς τὸν Πατέρα* μετὰ τοῦ αὐτοῦ Στί-

χου. Ἀπὸ γ' Ὡδῆς τὸ Κάθισμα *Ὡμιλήτωσας Χριστὲ*, καὶ τὸ ἕτερον *Ἐτέλεσθης ὡς αὐτός*. Ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῆς Κυριακῆς, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβασίαι *Τῷ Σωτῆρι Θεῷ*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν Τιμιωτέραν*, ἡ Καταβασία *Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*, τὰ δ' τοῦ Τυφλοῦ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀναστάσιμα Στιχηρὰ γ', τὰ τῶν Λίνων τῆς Κυριακῆς, καὶ τὰ γ' πρῶτα ἑσπέρια τοῦ Τυφλοῦ. Δόξα Καὶ νῦν *Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστὲ*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Τὸν συνάναρχον λόγον*.

34. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, *Χριστὸς ἀνέστη*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ς' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

35. Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Θ' ὥρα τρίψαλμος ἐν ᾗ λέγομεν Ἀπολυτίκιον *Τὸν συνάναρχον λόγον*, καὶ Κοντάκιον *Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*· εἶτα ἀντὶ τοῦ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* λέγεται (ὡς εἴθισται νῦν) *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἔσωθεν τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* γ' καὶ ἀνὰ γ' ὑπὸ τῶν Χορῶν, καὶ ἅπαξ αὖθις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, εἶτα ἡ Συναπτή. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου *Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς* κατὰ σειρὰν ς', Δόξα *Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον*, Καὶ νῦν *Τὴν παγκόσμιον δόξαν*, Εἴσοδος, καὶ τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Στιχηρὸν *Τῷ πάθει σου Χριστὲ*, καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

36. Τῷ Πρωῒ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα (ὅρα ἐν § 2 ὑποσημ. 8) ὁ Ἱερεὺς θυμιῶν ἐνώπιον τῆς Ἁγίας

Τραπέζης ἐκφωνεῖ *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*, καὶ ψάλλει τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ὡς χθές· εἶτα ἡ Συναπτὴ καὶ ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς δ', ἡ Καταβασία ὁμοῦ, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη γ'*, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*, ἡ Λιτὴ καὶ ἡ Ἐκφώνησις ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ *Προλαβοῦσαι τὸν Ὄρθρον*, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πάσχα, καὶ εὐθὺς τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ γ'*, τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*, καὶ ἡ ζ' καὶ η' τοῦ Κανόνος Ὠδή· εἶτα τὴν *Θεοτόκον*, καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον *Σαρκὶ ὑπνώσας* ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Στιχηρὰ *Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ* εἰς δ' καὶ τὰ *Πάσχα ἱερὸν*, Δόξα, Καὶ *νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα*, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* τρὶς, καὶ ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

37. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ *Χριστὸς ἀνέστη*, ἡ Ὑπακοὴ καὶ τὸ Κοντάκιον, *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ὁ Ἄγγελος ἐβόα . . . Φωτίζου φωτίζου*, Κοινωνικὸν τοῦ Πάσχα *Χριστὸς ἀνέστη*. Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ *Χριστὸς ἀνέστη* ἐκ γ' χύμα, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

38. Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ✝ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς* καὶ ἄρχεται ὁ Προοιμιακὸς μετὰ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* ἐκ γ'. Εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα *Ὁ Κύριος ἀνελήφθη* εἰς ς' δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα Καὶ νῦν *Τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν*, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ γ' Ἰδιόμελα, Δόξα Καὶ νῦν *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ *Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθισας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός* . . .

39. Τῇ Πέμπτῃ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ

Θεὸς Κύριος τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν ἐκ 6', οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ γ' Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον, τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*, καὶ ὁ Ν' ψαλμὸς *χύμα*. Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς* καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Σήμερον ἐν Οὐρανοῖς αἱ ἄνω δυνάμεις*. Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι εἰς ς' καὶ εἰς δ' ἄνευ στίχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς Ὑπόμνημα. Αἱ Καταβασίαι, *Θείῳ καλυφθεὶς*, εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ὁ μὲν α' Κανὼν ἄνευ Στίχου, ὁ β' μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου *Ἄγγελοι τὴν ἔνοδον τοῦ Δεσπότου . . . πῶς μετὰ δόξης ἐπήρθη ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω*· ἡ Καταβασία *Χαίροις Ἄνασσα*, τὸ Ἐξαποστειλάριον ἐκ γ'. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Προσόμοια εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*.

40. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς βασιλεὺς Μέγας, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα Καὶ νῦν *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*

Ἀντίφωνον Β'.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει ἁγίᾳ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν δόξῃ Ἀναληφθείς.

Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ Μονογενὴς Υἱός.*

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀ-νοίξω ἐν Ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικὸν, *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς·* τὸ Ἀπολυτίκιον *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*, τὸ Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*, Κοινωνικὸν *Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ*, μετὰ τὸ Κοινωνικὸν τὸ *Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*, *Εἶτα τὸ ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις ἡ καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ[13].

ΤΗ Ζ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ Α' ΣΥΝΟΔΟΥ

41. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ', τῆς Ἀναλήψεως γ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα *Τὰς μυστικὰς σήμερον*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*. Εἴσοδος *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρὰ, Δόξα *Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον*, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, *Κύριε τὸ μυστή-*

---

13. Σημειωτέον ὅτι μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς ψάλλεται τὸ **Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου**, *εἰς τὴν Εἴσοδον* **Δεῦτε προσκυνήσωμεν** (*ἐκτὸς δηλονότι τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως*)· **Ὁ ἐν δόξῃ Ἀναληφθείς**, *εἰς τὸ Ἐξαιρέτως*, **Ἄξιόν ἐστιν**, *καὶ εἰς τὸ* **Μετὰ φόβου Θεοῦ**, *τὸ* **Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ**.

ριον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, Δόξα τὸ τῶν Πατέρων, Καὶ νῦν τὸ *Ἀνελήμφθης ἐν δόξῃ*, καὶ Ἀπόλυσις.

42. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν ὁ Τριαδικὸς κανών, τὸ τῆς Λιτῆς Δόξα *Ἀποστολικῶν παραδόσεων*, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς: *Κύριε τῆς οἰκονομίας πληρώσεις* τὸ μυστήριον, τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Ἱρμός, τὸ *Ὑπερδεδοξασμένος εἶ* καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος· τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν Καθίσματα, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον· οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὰ δύο τῶν Πατέρων Καθίσματα, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ τῶν Πατέρων, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. Αἱ Καταβασίαι *Θεῖῳ καλυφθεὶς*, καὶ ἅπαξ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῶν Πατέρων, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα *Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*. Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

43. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ὃ' καὶ ὃ' ἐκ τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τῶν Πατέρων, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ· Κοντάκιον *Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν*· Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*· εἰς τὸ Μετὰ φόβου Θεοῦ *Ἀνελήμφθης ἐν δόξῃ*, Εἶτα τὸ *Ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαρακλάκτως ὡς διετάχθη ἐν § 38—40, ἐξαιρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ' Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου· ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΛΥΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
Κεκοιμημένων εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

44. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν ς' Στιχηρὰ, Μαρτυρικὰ δ' *Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε*, καὶ γ' τῶν Κεκοιμημένων *Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν*, Δόξα *Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι*, Καὶ νῦν *Τίς μὴ μακαρίσει σε*, ἀντὶ Προκειμένου ψάλλεται τρεῖς φορὰς τὸ *Ἀλληλούϊα* ἐκ γ' μετὰ τῶν ὡρισμένων στίχων εἰς τὰς δύο τελευταίας φοράς. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Μαρτυρικὸν *Ὁ Σταυρός σου Κύριε*, καὶ τὰ δύο Νεκρώσιμα μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα *Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις*, Καὶ νῦν *Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε*, τὸ *Νῦν ἀπολύεις*, καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ Κανὼν *Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις* μετὰ τῶν Στίχων *Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*, καὶ τὸ *Λί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*, Δόξα Καὶ νῦν *Ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ*. Ἀπ' θ' ὁ Εἱρμὸς, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὁ βάθει σοφίας*, Δόξα, τὸ τέλος *Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα* κτλ· Καὶ νῦν *Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν*, εἶτα *Μετὰ Πνευμάτων δικαίων* κτλ. καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν Κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω, καὶ Ἀπόλυσις.

45. Τῷ Σαββάτῳ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν τὸ Τρισάγιον, τὸ *Ὁ βάθει σοφίας*, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος· εἶτα τὸ *Ἀλληλούϊα* μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀπολυτικίων, ὡς ἐλέχθη ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω· τὸ Ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα, καὶ ὁ Ἄμωμος, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα ὡς χθὲς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, *Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν*, Καὶ νῦν *Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας*· εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν *Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης* μετὰ τῶν ὡρισμένων Στίχων. Ἀπὸ γ' Ὠδῆς τὸ Κάθισμα, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα

τοῦ Τριῳδίου· εἶτα ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς η' Ὠδῆς *Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανέ*, καὶ στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, ὁ Εἱρμὸς *Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*, τὰ δ' Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ δ' Στιχηρὰ *Φοβερὸν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου*, Δόξα. *Ὡς ἄνθος μαραίνεται*, Καὶ νῦν *Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει χύμα*, ἢ Συναπτὴ, καὶ τὰ δ' Ἀπόστιχα *Ἔχων ἀκατάληπτον*, Δόξα *Ἅλγος τῷ Ἅδῃ*, Καὶ νῦν *Ὥρθης ἐνδιαίτημα*, τὸ *Ἀγαθὸν τὸ Ἐξομολογεῖσθαι*, τὸ Τρισάγιον, τὰ δύο Τροπάρια, *Ὁ βάθει σοφίας*, καὶ τὸ *Σὲ καὶ τεῖχος*.

46. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα, *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*, μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὁ βάθει σοφίας*, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Κοντάκιον *Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ* (ἕρα ς' Ὠδὴν τοῦ ἑσπερινοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος Νεκρώσιμος, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν *Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*, ἀντὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς*, *Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν*[14]· εἶτα ψάλλεται τὸ *Μετὰ πνευμάτων δικαίων*, καὶ μνημονεύονται τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ[15]

47. Τῷ Σαββάτῳ ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, οὐ στιχολογοῦμεν· εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα*, ἱστῶμεν Στίχους ι' καὶ λέγομεν τὰ γ' Ἰδιόμελα τοῦ α' ἤχου *Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν*

---

14. *Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν οὐδὲν σημεῖόν περὶ τοῦ* **Εἴδομεν τὸ φῶς** *διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀλλ' ἁπλῶς παραπέμπει εἰς τὸ Σάββατον τῆς Ἀποκρέω περὶ τῆς Ἀκολουθίας ἐν γένει· ἐπίσης οὐδὲ τὸ Πεντηκοστάριον σημεῖόν τι. Τὸ Τυπικὸν δὲ τοῦ Κωνσταντίνου ἀγνοοῦμεν πόθεν ἁρυσάμενον ἔθηκε καὶ σήμερον τὸ τοῦ Μ. Σαββάτου* **Μνήσθητι εὐσπλαγχνε**, *ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκει ἀπροσφυὲς, καὶ ὥρισε τὸ α' Ἀπολυτίκιον τῶν ψυχῶν ἀντὶ τοῦ* **Εἴδομεν τὸ φῶς**, *μὴ λεγομένου ἐκ συνηθείας πρὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.*

εἰς δ' καὶ τὰ ε' τοῦ δ' ἤχου *Εἴδομεν τὸ φῶς* εἰς τ', Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε λαοὶ*, Εἶτοδος, τὸ *Φῶς ἱλαρὸν*, τὸ Προκείμενον *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ἀγιοοῦντα τὰ ἔθνη Κύριε*, Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαί ποτε*, τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν* ἐκ γ' καὶ Ἀπόλυσις *Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ παράγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους Χριστὸς* κτλ.

18. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, ἡ Λιτὴ, εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ', τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος, τὰ γ' Καθίσματα ἐκ δ', οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ Προκείμενον *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ*, τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Οὔσης ὀψίας* μέχρι τοῦ *Ἄν τινων κρατῆτε κεκράτηνται· Ἀναστασιν Χριστοῦ* οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν Ν' ψαλμὸν χύμα, Δόξα *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*, Καὶ νῦν *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*, ὁ Στίχος *Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ Ἰδιόμελον *Βασιλεῦ οὐράνιε*, οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ἄνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κάθισμα ἅπαξ, ἀφ' ς' τὸ Κοντάκιον· ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Πεντηκοστῆς, αἱ Καταβασίαι διπλαῖ· εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ, τὸ α' Ἐξαποστειλάριον δὶς, καὶ τὸ δ' ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Παράδοξα σήμερον* εἰς δ', Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε* Δοξολογία Μ. καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

19. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. . .

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. } *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου . . .*

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκάρπωμά σου πιανάτω. } *Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ. . . .*

Δόξα Καὶ νῦν *Ὁ Μονογενὴς Υἱός.*

Ἀντίφωνον Γ'.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς . . .

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ . . .

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος. } *Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...*

Τὸ Εἰσοδικὸν *Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου, Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, τὸ Κοντάκιον *Ὅτε καταβὰς, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα*, Κοινωνικὸν *Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ*[15]. Εἰς τὸ *Μετὰ φόβου,*

---

15. *Τὸ ἀρχαῖον Τυπικὸν, ὡς καὶ τὰ Πεντηκοστάρια, σημειοῖ διὰ τὴν σήμερον τοῦτο τὸ Κοινωνικὸν καὶ οὐχὶ τὸ* Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, *ὅπερ ἔθηκεν ὁ Κωνσταντῖνος, καίπερ ἐν τῇ Ἀποδόσει φαίνεται διορθῶν τὸ λάθος, ὁρίζων* Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ σημειωθεῖσα Ἄπόλυσις[16].

50. Ἐν τῷ Μ. Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν εἰς ς' τὰ γ' τῶν Αἴνων Ἰδιόμελα *Παράδοξα σήμερον*, Δόξα Καὶ νῦν *Βασιλεῦ οὐράνιε*, Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, *Φῶς ἱλαρὸν*[17], τὸ Μ. Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἅπαξ ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ἀπὸ τῶν Χορῶν, καὶ εὐθὺς ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, καὶ τοῦ λαοῦ κλίναντος τὰ γόνατα καὶ ἐν εὐλαβείᾳ ἀκροωμένου ἀσκεποῦς, ὁ Πατριάρχης λέγει τὰς Εὐχὰς εἰς ἐπήκοον πάντων. Μετὰ τὴν ϛ' Εὐχὴν, *Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε Δέσποτα Παντοκράτορ*, ὁ Διάκονος *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον* κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις *Σὸν γάρ ἐστιν·* ὁ Διάκονος τὸ *Εἴπωμεν πάντες*, ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος*, καὶ αὖθις ὁ Διάκονος *Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα*, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ἕτεραι δύο Εὐχαί· εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον* κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις *Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ·* εἶτα τὸ *Καταξίωσον Κύριε·* μετὰ τοῦτο ὁ Διάκονος αὖθις *Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα*, καὶ ἀναγινώσκονται καὶ αἱ τελευταῖαι τρεῖς Εὐχαί[18]. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος καὶ πάλιν *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον*

---

16. Ψαλλομένου τοῦ Κοινωνικοῦ, οἱ Διάκονοι λαμβάνουσι καιρὸν, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ ἐνδυθέντες τὰ ἱερὰ αὐτῶν ἅμφια, ἐξέρχονται μετὰ Δικηροτρικήρων καὶ ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, εἰς δὲ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἱστάμενος ποιεῖ Εὐλογητὸν καὶ ἄρχεται τοῦ Προοιμιακοῦ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς λαβόντες τὸ Ἀντίδωρον, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα.

17. Ἐπειδὴ ἕπεται Μέγα Προκείμενον, ψάλλεται ὁλόκληρον τὸ Φῶς ἱλαρὸν ἕως· καὶ μόνον εἰς τὸ τέλος εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ψάλλει ἐκεῖθεν τὸ Προκείμενον.

18. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκδόσει τοῦ Πεντηκοσταρίου τῇ κατὰ τὸ 1855 φέρονται τρεῖς αἱ Εὐχαὶ τῆς τελευταίας Στάσεως· ἀλλ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ Τυπικῷ τοῦ ᾳχπε' καὶ ἐν ἀρχαίαις ἐκδόσεσι τοῦ Πεντηκοσταρίου φέρονται αἱ τρεῖς αὗται Εὐχαὶ συνηνωμέναι εἰς δύο.

ἐλέησον, ἀνάστηθι κτλ. καὶ ἡ Ἐκφώνησις *Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν*· ὁ Διάκονος *Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν*, ἡ Ἐκφώνησις *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος*, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη πᾶσι* κτλ. *Εἴη τὸ κράτος*, καὶ ψάλλονται τὰ γ' Ἰδιόμελα Ἀπόστιχα *Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν*, Δόξα Καὶ νῦν *Δεῦτε λαοὶ τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα*, *Νῦν ἀπολύεις*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον *Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν* ἐκ γ', καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Πατριάρχου *Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων* κτλ. εἶτα τὸ *Δι' εὐχῶν*.

51. Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, λέγεται τὸ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς, Βασιλεῦ οὐράνιε*, Τρισάγιον κτλ. ὁ Ν' ψαλμός, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀπολύσεως τοῦ Μεσονυκτικοῦ· εἶτα μετὰ τὸ *Εὐλογητὸς*, τοῦ Ὄρθρου ὁ Ἑξάψαλμος ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος*, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ' καὶ τὸ Ψαλτήριον, τὰ δ' Καθίσματα τῆς α' καὶ δ' Στιχολογίας ἐκ δ', ὁ Ν' ψαλμὸς χύμα καὶ οἱ Κανόνες ἀμφότεροι ὡς χθὲς ἄνευ Στίχων· ἀπὸ γ' Ὠδῆς, τὸ Κάθισμα *Τὸ παράγιον Πνεῦμα* ἅπαξ, ἀφ' ς' Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, αἱ Καταβασίαι *Θείῳ χαλυφθεὶς* μόναι, εἶτα ἡ θ' Ὠδή, τὰ Ἐξαποστειλάρια τὸ α' δίς, καὶ τὸ ἕτερον ἅπαξ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ γ' Ἰδιόμελα *Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας* εἰς ὁ', Δόξα Καὶ νῦν *Γλῶσσαι ποτε συνεχέθησαν*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ*.

52. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα καὶ τὸ Εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς ὡς χθὲς, τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, *Χαίροις ἄχραντα*, Κοινωνικὸν *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀπανέλῃς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε, τὸ Εἴδομεν τὸ φῶς, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις *Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν* . . .

Καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ταύτην γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἀποδίδονται ἡ ἑορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως ὡς διετυπώθη ἐν §§ 47—49, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερι-

νῷ[19] τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου μετὰ τοῦ Καθίσματος τῆς γ΄ Στιχολογίας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Χαίρεις Ἄνασσα*, Κοινωνικὸν *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

Μετὰ τὴν Ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸ ἑξῆς Καταβασίαι ψάλλονται *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ *Προστασία τῶν Χριστιανῶν*.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

53. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ς΄ καὶ τῶν Ἁγίων δ΄, Δόξα *Μαρτύρων θεῖος χορὸς*, Καὶ νῦν *Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*, Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα στιχηρὰ, Δόξα *Δεῦτε πιστοὶ σήμερον*, Καὶ νῦν *Ὁ Ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου*, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

54. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμὸν, ὁ Τριῳδικὸς κανὼν, ἡ Λιτὴ τῶν Ἁγίων, καὶ τὰ *Ἄξιόν ἐστιν*, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ *Θεὸς Κύριος* τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἅμωμος, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα τῆς α΄ καὶ ϛ΄ Στιχολογίας, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκείμενον, ὁ Ἀναστάσιμος κανὼν, καὶ ὁ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου χύμα, εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὸ Μηνολόγιον, καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Κυριακ-

---

19. *Εἰς τὸ* **Κύριε ἐκέκραξα** *ἱστῶμεν κατὰ τὴν Ἀπόδοσιν Στίχους μόνον η΄.*

κῆς τῶν Ἁγίων Πάντων. Αἱ Καταβασίαι *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*, καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου· εἶτα στιχολογοῦμεν *Τὴν τιμιωτέραν*, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὰ δ' τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ', καὶ τῶν Ἁγίων ὁ'. Δόξα τὸ Ἑωθινὸν *Εἰς τὸ Ὄρος τοῖς Μαθηταῖς*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη*, Δοξολογία Μ. καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία*.

55. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ δ' ἐκ τῆς τ' Ὡδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων *Ὡς ἔντιμον, ἐκλεκτόν*. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῶν Ἁγίων, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ Κοντάκιον *Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν *Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις*, *Εἴδομεν τὸ φῶς*, *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου*, καὶ Ἀπόλυσις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΤΗ Παρασκευῇ περὶ τὴν θ' ὥραν, κατελθὼν ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως, ἐν τῷ Νάρθηκι ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ φέρων τὴν Ποιμαντορικὴν ῥάβδον (πατερίτζαν) εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ, καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ψαλλομένου δὲ τοῦ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ὑπὸ τῶν Χορῶν, λαμβάνουσι χαιρὸν ὅ,τε Μ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Τριτεύων μεθ' ἑνὸς ἑτέρου Διακόνου. Καὶ ὁ μὲν Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ, οἱ δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερῷ. Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*· ὁ Πατριάρχης ἄρχεται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Πριμικηρίῳ, λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἀργῶς* καὶ μετὰ μέλους· τούτου ψαλλομένου, οἱ μέλ-

λοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος διὰ τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης, προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἵστανται ἕκαστος εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἐπανέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος· ἀρχομένου δὲ καὶ τοῦ β΄ Χοροῦ ψάλλειν τὸ αὐτὸ μέλος, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τῆς Ὡραίας πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ τοῦ Πατριάρχου, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων μετὰ τοῦ ἑτέρου. Μεσοῦντος τοῦ μέλους τοῦ β΄ Χοροῦ, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, καὶ προπορευομένου τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ὁ μὲν Πριμικήριος μένει ἱστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀσπασάμενος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον· ἐνῷ δὲ ψάλλεται ὑπὸ του α΄ Χοροῦ τὸ τρίτον *Τὸ προσταχθὲν* ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων αὖθις τῶν Διακόνων, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνος καὶ θυμιάσας τρὶς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὴν α΄ Στάσιν τῶν Οἴκων θυμιῶν ἀνὰ τρὶς εἰς τὸ τέλος ἑκάστου Οἴκου· πληρωθείσης τῆς α΄ τῶν Οἴκων Στάσεως, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ στρέψας εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, ἐξέρχεται προπορευομένων τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα ἀποχωρεῖ, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος, ὡς καὶ ὁ Δευτερεύων, ἀποθέμενοι τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ τὰ δικηροτρίκηρα ἐξέρχονται καὶ ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ· οἱ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ψάλλουσι τὴν α΄ καὶ γ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὸ τέλος ψάλλεται τὸ *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν δύο χορῶν· κατὰ δὲ τὸν προτελευταῖον Στίχον τούτου, ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης προσελθὼν τῷ α΄ τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερεῖ διὰ σχήματος προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ οὗτος ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον,

πληρουμένου δὲ τοῦ μέλους, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος, προπορευομένων τοῦ Τριτεύοντος καὶ ἑνὸς Διακόνου μετὰ δικηροτρικηρίων καὶ ἵστανται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνος καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀνὰ τρὶς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὴν δ΄ τῶν οἴκων Στάσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Πληρωθέντων τῶν Οἴκων, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, παραμένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν δ΄, ε΄ καὶ ς΄ Ὠδὴν, καθ' ἣν ἐξέρχεται αὖθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν δεύτερον τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέα, ὅστις λαβὼν ἐπίσης καιρὸν εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ συντόμου *Τῇ ὑπερμάχῳ* ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρὶς καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀναγινώσκει τὴν γ΄ τῶν Οἴκων Στάσιν, ἧς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὅ,τι ὁ προηγήθεις καὶ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν ζ΄, η΄ καὶ θ΄ Ὠδήν. Ψαλλομένης τῆς ζ΄ Ὠδῆς, ἐξελθόντες τοῦ Ἱεροῦ οἱ δύο ἐνδεδυμένοι Διάκονοι θυμιῶσι κατὰ τὴν τάξιν τὸν λαὸν, κατὰ δὲ τὴν 0΄ Ὠδὴν ἐξέρχεται αὖθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν τρίτον τῶν Ἀρχιερέων, ὃς καὶ λαβὼν ὡσαύτως καιρὸν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων, καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρὶς, καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, ἀναγινώσκει τὴν δ΄ τῶν Οἴκων Στάσιν, ἧς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὡς οἱ ἄλλοι δύο Ἀρχιερεῖς· τότε οἱ μένοντες ἐν τῷ Χορῷ Ἀρχιερεῖς κατὰ τάξιν ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου προσερχόμενοι τῷ Πατριάρχῃ ποιοῦσι σχῆμα καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Εἰκόνα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν, μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον σύντομον *Τῇ ὑπερμάχῳ*, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τοῦ Διβαμβούλου ἐλθὼν ἵσταται κατὰ τὴν τάξιν ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, ἐπίσης καὶ οἱ Διάκονοι πάντες ἐξελθόντες τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Ἱερέων, λαμβάνουσι τὰς οἰκείας θέσεις, ἤτοι ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης καὶ οἱ Ἱερεῖς ἵστανται ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, οἱ δὲ Διάκονοι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου· ὁ Ἀναγνώ-

στης Ἱερεὺς ἐξακολουθεῖ λέγων μετὰ τὸ Κοντάκιον *Τῇ ὑπερμάχῳ* τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ τὸ *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*, ὁ Πατριάρχης τὸ *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς* καὶ οἱ Κανονάρχαι τὸ *Ἄσπιλε ἀμόλυντε* καὶ τὸ *Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα*. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν καὶ τὸ *Εὐξώμεθα*. Εἰς τὸ τέλος δὲ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ Κάθισμα *Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου· τούτου πληρωθέντος*, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ εὐλογήσας ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.*

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἑσπέρας, περὶ τὴν ιβ' ὥραν κρούουσιν οἱ κώδωνες, ἡ δὲ Λιτοῦ Θ. Παναγιότης κατέρχεται περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τῆς ἀκολούθου παρατάξεως. Προπορευομένων τεσσάρων κλητήρων ραβδούχων καὶ ἀγγελλόντων τὴν ἔλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ἕπεται ἅπας ὁ ἱερὸς τῶν ἐφημερίων κλῆρος μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου βαδίζων στοιχηδὸν πρὸ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον· τούτοις δὲ ἕπεται ὁ Πατριάρχης κρατῶν χαῖρένιον, συμβαδίζουσι δὲ τῷ Πατριάρχῃ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἕπονται ὁ Δευτερεύων, ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Διακόνων· ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς Μ. πύλης τοῦ Ναοῦ, ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τὸν Μανδύαν, ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης δίδωσι τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τὴν ῥάβδον καὶ οὗτος ἐγχειρίζει ταύτην τῷ Πατριάρχῃ ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν Ναὸν προπορευομένου τοῦ Μ. Πριμικηρίου φέροντος τὸ μέγα κηροπήγιον (διβάμβουλον). Φθάσας ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαὸν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ

Εἰς πολλὰ ἔτη καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τότε, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων λαμβάνουσι καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἕπονται δὲ ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ Διάκονοι καὶ εἰσέρχόνται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα οἱ μὲν διὰ τῆς τοῦ βορείου κλίτους πύλης, οἱ δὲ διὰ τῆς τοῦ νοτίου, καὶ μένει παρὰ τῷ Πατριάρχῃ μόνος ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμανδρίτης στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετ' Ἐπιτραχηλίου ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Τρισάγιον μετὰ μέλους καὶ τοὺς πρὸ τοῦ Ἐξαψάλμου δύο ψαλμούς· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ Ἱεροῦ πύλης, προπορευομένου λαμπαδούχου, ἐνδεδυμένος Φελώνιον μετ' Ἐπιτραχηλίου καὶ φέρων θυμιατὸν (Κατζί), θυμιᾷ, ὡς εἴθισται, ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπιστρέψας ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ὡραίας Πύλης καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ τὸ δεύτερον Τρισάγιον, τὸ *Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία*, ὁ Ἀναγνώστης εἶτα τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου* καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια· ὁ δὲ Ἀρχιμανδρίτης *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. καὶ ἀκολούθως τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος*, καὶ εὐθὺς *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*· καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται τοῦ Ἐξαψάλμου· τούτου πληρωθέντος, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ μέλους τετράκις, λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους *Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει· Δικαιοσύνην μάθετε· Πρόσθες αὐτοῖς καλά· Ζῆλος λήψεται λαὸν*, καὶ τὸ *Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ*, δὶς μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ ἀργοσυντόμως· τὰ δύο τελευταῖα λέγονται σὺν τῷ Δόξα καὶ νῦν· ἀρχομένου τοῦ μέλους, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἵστανται ἕκαστος κατὰ τάξιν ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ θέσει, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, εὐθὺς δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ποιήσας σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν ἵνα ἐνδυθῇ ἀφεὶς εἰς τὴν θέσιν του ἕνα τῶν Διακόνων· ἀρχομένου τοῦ 6' Χοροῦ ψάλλειν τὸ 6' *Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μα-*

θηται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν διακόνων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς ἱερὰς αὐτῶν στολὰς, καὶ κρατοῦντες ὁ μὲν Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων τὰ τρικήρια, ὁ δὲ Τριτεύων καὶ ὁ δ' τῶν Διακόνων τὰ δικήρια, ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ ἕτερος· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' Χοροῦ ψάλλειν τὸ τρίτον *Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ* ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ προπορευομένων τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν Διακόνων εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὡραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα τιθέασιν ἔμπροσθεν τῆς Ὡραίας πύλης τὸ Τρισκέλιον καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ μὲν Διάκονοι ἐξερχόμενοι ἵστανται ἀνὰ δύο περὶ αὐτὸ κρατοῦντες τὰ δικηροτρίκηρα, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τῆς Λαμπάδος ἀπέναντι τῆς Ὡραίας πύλης· πληρωθέντος δὲ τοῦ μέλους, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου* κτλ. ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη πᾶσι*, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματί σου*, ὁ Πατριάρχης *Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα*, ὁ Ἀρχιδιάκονος *Πρόσχωμεν*· καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ καὶ προσοχῇ ἀκροωμένου· τούτου πληρωθέντος, εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐξέρχεται, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἵσταται αὖθις ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἀποχωρεῖ, ταὐτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἀποχωροῦσι καὶ ἐκδυθέντες τὰς ἱερατικὰς αὐτῶν στολὰς ἐξέρχονται καὶ ἵστανται παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Πατριάρχου. Ἀρχομένων δὲ τῶν Χορῶν ψάλλειν τὰ Ἀντίφωνα, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης μετὰ τοῦ Τριτεύοντος καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν Διακόνων ἐξέρχονται τῆς Ὡραίας Πύλης, καὶ οἱ μὲν ἵστανται περὶ αὐτὴν, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης προσέρχεται τῷ πρωτοθρόνῳ Ἀρχιερεῖ καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ σχήματος· οὗτος δὲ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ τε Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, οἵτινες ἐξέρχονται αὖθις καὶ ἵστανται περὶ τὸ Τρισκέ-

λιον κρατοῦντες δικηροτρίκηρα, ὁ δὲ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον· πληρωθέντος δὲ τοῦ Καθίσματος *Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων*, ὁ Τριτεύων ἐκφωνεῖ *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς*, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη πᾶσι*, οἱ Χοροὶ *Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου*, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται παρὰ τῷ Τρισκελλίῳ καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' Εὐαγγέλιον, οὗ πληρωθέντος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει συντόμως τὸ *Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι*, ὅπερ ψάλλεται ἐναλλὰξ ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἕκαστον τῶν Εὐαγγελίων, ἐξαιρουμένου τοῦ τελευταίου· ἡ δὲ πρὸς τοὺς χοροστατοῦντας καὶ μέλλοντας ἀναγνώσειν τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια Ἀρχιερεῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου πρόσκλησις ἐπαναλαμβάνεται εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τάξιν μέχρι τοῦ τελευταίου. Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἐναπολειπόμενα Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Συγκέλλου καὶ καθεξῆς· διὰ τούτους ὅμως οἱ Διάκονοι ἔσωθεν τοῦ Βήματος ἱστάμενοι ἐκφωνοῦσιν ἐκ περιτροπῆς τὸ *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς*. Πληρωθέντος τοῦ Β' Εὐαγγελίου, ἄρχεται ὁ δ' χορὸς ψάλλειν τὸ δ'' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ποιός σε τρόπος Ἰούδα*, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος, ὁ δ' Χορὸς τὸ *Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε*, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ὦ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς* καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ δ' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεὸς* καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Θεοτοκίου τροπαρίου *Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη*· τότε ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, αἴρει τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλων κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου ἐν κατανύξει τὸ Ἰδιόμελον *Σήμερον χρεμᾶται ἐπὶ ξύλου*, ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένων τοῦ Πριμικηρίου, τῶν Λαμπαδούχων, καὶ δύο Διακόνων θυμιώντων καὶ φθάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἔνθα πήγνυται ὁ Σταυρός[1]· ὁ δὲ α' Χορὸς ἐπαναλαμ-

---

1. *Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ (ὡς καὶ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μέχρι τοῦδε) ἡ ἔξοδος αὕτη τοῦ Ἐσταυρωμένου οὐκ ἐγίνετο μέχρι τῆς πατριαρχείας*

βάνει τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον ψάλλων αὐτὸ εἰς τὸν ἦχόν του· εἶτα ὁ β' Χορὸς *Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἑορτάσωμεν* κτλ. μέχρι τοῦ Καθίσματος *Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου* καὶ ἀναγινώσκεται τὸ ϛ' Εὐαγγέλιον. Μετὰ ταῦτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε*, ὁ δὲ β' Χορὸς ἐρχόμενος εἰς τὸν Μακαρισμὸν *Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην* ψάλλει τὸ τροπάριον *Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ*, καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μακαρισμῶν· μετὰ δὲ τὸ Καὶ νῦν *Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ*, ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς* ἐκ γ' μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸν Ν' ψαλμὸν χύμα, καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Η' Εὐαγγέλιον. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸν Κανόνα *Πρὸς σὲ ὀρθρίζω τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν* ἀνὰ δ' τροπάρια μετὰ τοῦ *Δόξα σοι ὁ Θεὸς* ἐν ἑκάστῃ Ὠδῇ, καὶ τὸν Εἱρμὸν ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τὸ τέλος· μετὰ τὸν Εἱρμὸν ἡ Αἴτησις, καὶ μετὰ τὴν Εκφώνησιν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Μ. Παρασκευῆς. Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν η' Ὠδὴν, μετὰ δὲ τὸν Εἱρμὸν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτὸς*, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται ψάλλειν τὴν θ' Ὠδὴν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ*, μετὰ τὸν Εἱρμὸν ἡ Αἴτησις, καὶ ἀκολούθως ψάλλει τὸ Ἐξαποστειλάριον *Τὸν λῃστὴν αὐθημερὸν* ὅπερ ψάλλεται ἐκ γ' ψαλλομένου τοῦ Ἐξαποστειλαρίου ἔρχεται ὁ Πριμικήριος καὶ ἵσταται ἐν τῷ ὡρισμένῳ τόπῳ, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἀναγινώσκεται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον, μετ' αὐτὸ δὲ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ *Πᾶσα πνοή*. Εἰς τὸ *Αἰνεῖτε* ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν, τοῦ α' Χοροῦ ψάλλοντος τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ἀνέρχεται αὖθις καὶ ἵσταται εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ δ' τῶν Αἴνων Ἰδιόμελα· μετὰ τὸ Καὶ νῦν *Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν*

Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Ἀμασείας (1864), καθόσον οὔτε τὸ Τριῴδιον σημειοῖ τοιαύτην τινὰ τάξιν, οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν· ἤδη ὅμως καθιερώθη, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὁ λαὸς φαίνεται ποθῶν ἵνα εὐλαβῶς προσκυνήσῃ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὸν διὰ τὰς ἡμετέρας ἁμαρτίας ἀναρτηθέντα ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ Θεάνθρωπον.

ἀναγινώσκεται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸ *Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν χύμα*, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τὸ *Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ* κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν *Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς* ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχονται ψάλλεσθαι τὰ Ἀπόστιχα ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μεταξὺ τούτου ποιήσας τῷ Πατριάρχῃ σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον. Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν *Ἤδη βάπτεται κάλαμος* ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξέρχεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ κύψας λέγει *Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστήν*, ὁ Πατριάρχης ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα, λέγει *Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου* κτλ. ὁ δὲ ἐπειπὼν τρὶς τὸ *Ἀμήν*, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐξελθὼν διὰ τῆς Βορείου πύλης ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἄμβωνα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἱστάμενος εἰς τὴν Ὡραίαν πύλην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη πᾶσι*, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματί σου*, ὁ Ἀρχιδιάκονος ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος Ἐκ τοῦ *κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου*, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' καὶ τελευταῖον Εὐαγγέλιον *Τῇ ἐπαύριον ἤτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν*· μετὰ τὸ τέλος, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Ἀρχιδιάκονος κατελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἀσπασμὸν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης λέγει τὸ *Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Ἱερεὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία*· τότε οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐκ τρίτου τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον *Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔστωθεν, *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις*· ὁ Ἱεροδιάκονος *Σοφία*, ὁ Ἀρχιμανδρίτης *Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Πατριάρχης *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς*, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Δόξα*

σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα κτλ. ὁ Πατριάρχης εὐλογῶν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν*, κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ ποιήσας τρὶς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἀπὸ τοῦ Βήματος *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν*, φθάσας δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα ἀποδύεται τὸν Μανδύαν καὶ ἀνεργόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ Νάρθηκος, στραφεὶς εὐλογεῖ, τοῦ Μ. Πριμικηρίου ἐκφωνοῦντος τὸν Πολυχρονισμὸν αὐτοῦ[2], ἀνελθὼν δὲ τὴν μεγάλην τῆς Πρωτοσυγκελίας κλίμακα ἵσταται εἰς τὸν ἐξώστην καὶ εὐλογήσας αὖθις τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενον λαὸν, ἀναμένοντα καὶ τελευταῖον τὴν πατριαρχικὴν Εὐλογίαν, εἰσέρχεται διὰ τοῦ διαδρόμου τῆς Πρωτοσυγκελλίας εἰς τὰ πατριαρχικὰ δωμάτια.

---

2. «*Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον (δεῖνα), Κύριε φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. Ἀμήν*».

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ

Α΄.

ΑΝ τύχωσιν Ἐγκαίνια Ναοῦ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλονται Στιχηρὰ τῶν Ἐγκαινίων δ΄, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ΄, καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐγκαινιαζομένου Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β΄ τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἀνὰ δ΄, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῶν Ἐγκαινίων δ΄, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ΄, καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ᾖ ἑορτὴ τῶν Ἀποστόλων, ἢ τοῦ Προδρόμου, ἢ τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἤ τινος τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἁγίων), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Β'.

Ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, εἰς τὸ *Κύριε ἐκέκραξα* ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ γ', Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Δόξα, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία.*

Γ'.

Ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ μνήμης ἑορταζομένου Ἁγίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ' καὶ β' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου, Ἀναγνώσματα β' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἓν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ γ' τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ᾖ, ὡς προείρηται, ἡ μνήμη ἐπισήμως ἑορταζομένου Ἁγίου), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία.*

Δ'.

Ἂν τύχωσιν ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα ϛ' τῆς ἑορτῆς καὶ ἓν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων ϛ', καὶ τοῦ Ἁγίου ϛ', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ε'.

Ἂν τύχωσιν ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται τῆς ἑορτῆς ς' καὶ ϛ' τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς ϛ' καὶ ἓν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων ϛ' καὶ τοῦ Ἁγίου ϛ', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ϛ'.

Ἂν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ ϛ' τῶν

Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα 6′ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἓν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τῶν Ἐγκαινίων καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀναστάσιμος Κανών, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ′, τῆς ἑορτῆς γ′, καὶ 6′ τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων. ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ *Σήμερον σωτηρία.*

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐν ἑκάστῃ τῶν προταχθεισῶν περιπτώσεων ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Τελετουργοῦ ἀναλόγως τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ.

Ὀφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχειν προητοιμασμένα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ τὸν Ἐγκαινισμὸν τοῦ Ναοῦ διάφορα εἴδη ὡς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειοῦνται· καὶ ἀφ' ἑσπέρας ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν καὶ καταρτίζει πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Διακαρίου καὶ ἄνωθεν ἀστερίσκου καὶ καλυφθέντων μετὰ καλύμματος, ποιεῖ *Εὐλογητὸν*, τὸ Τρισάγιον, *Ὅτι σοῦ*, καὶ ψάλλονται τὰ Τροπάρια *Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ*, τὸ τῆς ἡμέρας Τροπάριον, εἶτα τὸ *Ὡς ἀπ' ἀρχὰς τῆς φύσεως*, Δόξα *Μαρτύρων θεῖος χορὸς*, Καὶ νῦν *Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος*, μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εἰ μέν ἐστι πλησίον ἄλλος Ναὸς ἐγκαινιασμένος, μεταφέρει ταῦτα ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἔνθα καὶ κλίνει κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ Λυχνικὸν καὶ παννυχὶς[1] ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδεν-

---

1. *Εἰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐν περιπτώσει Ἐγκαινίων Ναοῦ ὀφείλει γίνεσθαι Ἀγρυπνία, ἀλλὰ ταύτην χάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς μόνος, τῇ συνήθει ὥρᾳ, τὸ δὲ πρωὶ ὁ Ὄρθρος, μεθ' ὃν τελοῦνται τὰ Ἐγκαίνια καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία.*

ξαμένῳ τὰ Λείψανα τῶν Ἁγίων· εἰ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτος Ναός, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, ὡς ἡ καθωρισμένη τάξις.

Τὸ πρωὶ ψάλλεται ὁ Ὄρθρος, κατὰ τὴν τυπικὴν τῆς τυχούσης ἡμέρας διάταξιν (ὅρα τὰς διατάξεις § α΄—ς΄). Μετὰ δὲ τὸ *Πᾶσα πνοὴ* καὶ τὸ *Αἰνεῖτε*, κατέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ κλίνας τὰ γόνατα, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς ἀναγινώσκει τὰς δύο προκαταρκτικὰς εὐχὰς τῶν Ἐγκαινίων Καλλίστου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου, τὰς πρὸ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων ἐν τῷ Εὐχολογίῳ κειμένας, εἶτα ἐγειρόμενος προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ προετοιμάζεται· ὡς συνήθως διὰ τὴν Λειτουργίαν, ψαλλομένου τοῦ *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, μεθ' ὃ ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἴνων, τὸ Δοξαστικὸν, ἡ Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὄρθρου καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Εἶτα τὰ τῆς Κηρομαστίχης εἴδη τῇ χύτρᾳ ἐγχέονται καὶ τίθεται αὕτη ἐπὶ τοῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον πάλιν τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἀποψυχρανθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ· ὡσαύτως καὶ ἑτέρα χύτρα πληροῦται ὕδατος καὶ παρατίθεται τῷ πυρὶ ὅπως θερμανθῇ, εἰς ἔκπλυσιν τῆς ἁγίας Τραπέζης· εἶτα περιδεσμοῦνται τὰ χαρτία εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χείλους δακτύλους δύο, καὶ ἀναγεμίζεται ἔσωθεν ὁ γῦρος τῶν χαρτίων μὲ τετριμμένον μάρμαρον ἵνα μὴ ῥεύσῃ ἡ Κηρομαστίχη, καὶ πάντων τῶν ἄλλων χρησίμων προετοιμασθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ποιεῖ *Εὐλογητὸν*, καὶ εὐθὺς τὸ *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*, εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου *Ἔτι καὶ ἔτι*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Διάκονος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν, εἶτα *Εἰρήνη πᾶσι*, ὁ Διάκονος *Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς καὶ τὴν Ἐκφώνησιν *Εἴη τὸ κράτος*[4], καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, αἴρει τὰ ἅγια

---

4. *Ἂν μὴ τελῆται ἡ Ἀκολουθία εἰς τὸν νέον Ναὸν, ἀλλ' εἰς ἕτερον ἐγκαινιασμένον, ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν (ὡς καὶ ἅπαντες οἱ Ἱερεῖς), αἴρει ἐπὶ κεφαλῆς τὰ ἅγια Λείψανα καὶ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὸν νέον Ναὸν μετὰ παρατάξεως, ὅπου μετὰ τὴν συνήθη περὶ τὸν νέον Ναὸν Λιτανείαν,*

Λείψανα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μετὰ ἁγίου Δίσκου, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ Εὐαγγελίων, Σταυροῦ τε καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ Λαμπάδων, τῶν δὲ Ψαλτῶν ψαλλόντων τὰ Τροπάρια *Ἅγιοι Μάρτυρες, Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς*, ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ (ὡς καὶ ἅπας ὁ λαὸς) καὶ λιτανεύει περὶ αὐτὸν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων *Ἐγκαινίζου, ἐγκαινίζου· Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων· Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι· Δόξα* Καὶ νῦν *Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν*· φθάσας δὲ ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθησι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραπεδίου, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο αὖθις λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς γ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ἀφοῦ φθάσῃ αὖθις πρὸ τῶν Πυλῶν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὡς ἀνωτέρω· καὶ τρίτον λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς ς' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος· ἐλθὼν δὲ τελευταῖον πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν*, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον *Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως*· τούτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς τίθησι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου καὶ ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν *Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ*, εἶτα καὶ τὴν τῆς Εἰσόδου Εὐχήν· τῶν δὲ Πυλῶν τοῦ Ναοῦ κεκλεισμένων οὐτῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ, *Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης*· ἔνδοθεν δὲ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενός τις ἀντιφωνεῖ *Τίς ἐστιν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ*· καὶ ταῦτα λέγονται ἐκ τρίτου. Μετὰ ταῦτα σφραγίτας τρὶς τὰς πύλας μετὰ τῶν ἱερῶν Λειψάνων σταυροειδῶς, καὶ τούτων ἀνοιγομένων, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαὸς, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἐγκαινίων *Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐτρέπειαν*· εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀποτίθησι τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς ἀργυρᾶν θήκην, καὶ ἐπιχύσας τούτοις ἅγιον Μύρον, ἀσφαλίζει ταῦτα μετ' ἐπιμε-

---

εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἐκτελέσων τὰ Ἐγκαίνια, καὶ ἀκολούθως τὴν Λειτουργίαν, διατάττει δὲ ἵνα τελεσθῇ ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ.

λείας καὶ προσοχῆς μεγίστης, ἐκφωνῶν ἐκ γ' τὸ *Λιωτία ἡ μνήμη τῶν κτητόρων τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου*, τοῦ λαοῦ ἀντιφωνοῦντος *Λιωτία ἡ μνήμη*, καὶ ἀκολούθως ἐπισυνάπτει τὰς δύο Εὐχὰς, καὶ μετὰ τὸ *Ἀμὴν* εἰσφέρουσιν αὐτῷ θερμὴν τὴν Κηρομαστίχην, ἣν ἐκχέει ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ καὶ συνεφαρμόζει τὰ χαρτία· εἶτα ἐπιλαβόντες οἱ παρατυχόντες τῆς ἁγίας Τραπέζης, τιθέασι ταύτην ἐπὶ τοῦ Κίονος, καὶ τούτων γιγνομένων οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς ἦχον 6' τὸν 144 Ψαλμὸν *Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου*, καὶ ξεομένης τῆς ἀπορρευσάσης Κηρομαστίχης, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἔρρευσε, ψάλλεται ὁ 22 Ψαλμὸς *Κύριος ποιμαίνει με*· εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, καὶ εὐθὺς φέρεται τὸ σάββανον καὶ περιτίθεται ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ ἀμφίων ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν ἐπὶ τῷ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ δεσμοῦνται μετὰ ζώνης, περιτυλίσσονται δὲ καὶ οἱ δύο αὐτοῦ βραχίονες μετὰ δύο καινῶν μανδηλίων δεσμουμένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ ζώνης, καὶ οὕτω περιβληθέντος τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται ἐπεύχιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὰ γόνατα λέγει τὴν Εὐχὴν *Ὁ Θεὸς ὁ ἄναρχος*, εἶτα ὁ Διάκονος *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς*, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν μεγάλην Συναπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρα (ἢ μοσχοσάπωνα), σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ῥίπτει αὐτὰ σταυροειδῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἶτα φέρεται χλιαρὸν ὕδωρ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ μυστικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐπιχέει αὐτὸ ἐπὶ τῆς Τραπέζης, λέγων *Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμὴν*, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος καὶ τῶν Νίτρων ἐκπλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει αὐτὴν μετὰ καινῶν σπόγγων, τὸν δὲ Κίονα, ὡς μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἐκπλύναι, ἐκπλύνει καὶ σπογγίζει αὐτὸν μετὰ τοῦ σπόγγου· τούτων γιγνομένων, ψάλλεται ὁ 83 Ψαλμὸς *Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε*· μετὰ δὲ τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ἀποσπόγγισιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶ-*

νας, καὶ λαβὼν Βιχίον (Κανίον) ῥοδοστάγμου ἐπιχύσας πλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, καὶ τούτων γιγνομένων ψάλλεται εἰς ἦχον βαρὺν τὸ *Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι*, εἶτα αὖθις δοξάζει λέγων *Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, καὶ λαβὼν τὸ δοχεῖον τοῦ ἁγίου Μύρου, τοῦ Διακόνου λέγοντος *Πρόσχωμεν*, ἐπιχέει Μύρον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, ψάλλων τρὶς τὸ *Ἀλληλούϊα*, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα καὶ δύο ἑκατέρωθεν, καὶ ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν σπογγίζων αὐτὴν δι' Ἀντιμινσίων· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπέζης· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ὁ 132 Ψαλμὸς *Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν*, καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*, καὶ τὸ *Δόξα σοι, ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*· εἶτα ἐφαρμόζει ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς Τραπέζης τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἀπεικονισμένους ἔχοντα τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστὰς, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, προσκολλῶν αὐτὰ διὰ Κηρομαστίχης, ἀκολούθως ἐφαπλοῖ τὸ λεγόμενον κατασάρκιον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, οὗ αἱ σχοῖνοι δεσμοῦνται σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κίονος· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁ 131 Ψαλμὸς *Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ*· μετὰ τοῦτο αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμὴν*, καὶ νίπτει τὰς χεῖρας ἔν τινι ἀγγείῳ χαινῷ ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδόλως ἐκχυθῆναι ἔξω οὐδὲ ῥανίδα μίαν, καὶ σπογγισάμενος τὰς χεῖρας μανδηλίῳ χαινῷ, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην τῆς ἁγίας Τραπέζης (ἤτοι τὸ ἐφάπλωμα) καὶ ἐφαπλοῖ αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, ὅτε ψάλλεται ὁ 92 Ψαλμὸς *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*· καὶ αὖθις ἐκφωνεῖ *Δόξα σοι, ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν*· μετὰ τὸ *Ἀμὴν*, ἐφαπλοῖ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ ἐγκαινιασθέντα Ἀντιμίνσια θάτερον θατέρῳ ἐπιτιθέμενος καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τούτου δὲ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τὸ ἱερὸν Ἀρτοφόριον, εἶτα γίνεται ὁ ἀσπασμός· μετὰ τὸν ἀσπασμὸν

σμὸν, ὁ Ἀρχιερεὺς λαβὼν θυμιατὸν, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ ἅπαντα τὸν Ναόν· ἕως οὗ δ' ἀποθυμιάσῃ τὸν Ναὸν, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν 25 Ψαλμὸν *Κρίνον με, Κύριε·* τοῦ Ἀρχιερέως θυμιῶντος, εἷς τῶν Ἱερέων ἐπακολουθεῖ τούτῳ βαστάζων τὸ τοῦ ἁγίου Μύρου ὀοχεῖον καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου διὰ καλάμου εἰς ἕνα ἕκαστον Κίονα καὶ Πηνσὸν (Κολώνα καὶ Καμάραν)· τοῦ θυμιάματος συμπληρωθέντος καὶ τοῦ μυρώματος, συγχρόνως καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει ὑψιφώνως οὕτω *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμῳ καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·* ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν Συναπτὴν *Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν *Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα,* ὁ Διάκονος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν *Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν·*, εἶτα *Εἰρήνη πᾶσι,* ὁ Διάκονος *Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν·*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν *Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε,* εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν·*, καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· μετὰ ταῦτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεῖ κανδήλα καινὴ καὶ θρυαλλὶς (φυτρὶ) καὶ ἔλαιον, αὐτὸς δὲ ἰδίαις χερσὶν ἀνάπτει τὴν θρυαλλίδα καὶ ἀποτίθησι τὴν κανδήλαν ἐπὶ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, εἶτα δὲ ἀποτιθέμενος τό τε σάββανον, τὰ μανδήλια καὶ τὴν ζώνην (ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ), ἐπιτρέπει τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρέταις ἀνάψαι τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ καὶ τοὺς κηροὺς, ψαλλομένου συγχρόνως τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν *Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε·* εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων *Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος,* ἡ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου *Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν,* ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος,* καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Λ'.

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τύπον σκηνώματος δόξης σου. | *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.*

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

B'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς κτλ.

Γ'.

Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν *Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου,* κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι Δεσποτικῆς ἑορτῆς τυχούσης, προηγοῦνται τῆς τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθίας τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΦΘΑΣΑΣ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνήθους ἐν παρατάξει συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ ἔνθα ἵσταται ἅπας ὁ Κλῆρος πρὸς προϋπάντησιν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν εἰσέρχονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, τέσσαρες δὲ τῶν διακόνων ἐνδύονται τὰς ἱερὰς αὐτῶν στολάς· καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν θυμιῶσι τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον ἐν τῷ Ναῷ, οἱ δὲ δύο ἵστανται περὶ αὐτόν· προπορευομένου δὲ τοῦ Πριμικηρίου μὲ τὸ Διβάμβουλον, καὶ τῶν Χορῶν τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα. Τότε ὁ πρῶτος τῇ τάξει Ἀρχιερεὺς φέρων Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Διάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀρχιερεύς· *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, μεθ' ὃ οἱ Ἀρχιερεῖς ψάλλουσι τὸ *Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν* καὶ τὸ *Ὅτε καταβὰς*, ὁ Ἀρχιερεὺς *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*, οἱ Ἀρχιερεῖς τὸ *Κύριε ἐλέησον* τρὶς, ὁ Ἀρχιερεὺς *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν*, αὖθις τὸ *Κύριε ἐλέησον* τρὶς, ὁ Ἀρχιερεὺς *Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις* κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν *Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν.*

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος Μανδύαν, Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, εἶτα ἀναγινώσκει τὸ Τρισάγιον κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ γίνεται ἡ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἱσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ὡραίᾳ Πύλῃ, προσέρχεται ὁ Μέγας Λογοθέτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσφωνήσεως προσκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὁ δὲ Πατριάρχης ποιεῖται τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἀκολούθως προσέρχεται αὐτῷ ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ μετὰ τὴν συνήθη προσλαλιὰν ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Α. Θ. Π. ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τῶν Διακόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, μετὰ τοῦτο ὁ Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ ψάλλει τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμὸν *Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον . . . Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη.* Μετὰ τὸν πολυχρονισμὸν ὁ ἀπ' Ἄμβωνος λόγος· εἰς τὸ τέλος οἱ Χοροὶ *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν*, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος· ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν*, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

Ἀφικομένου ὁ Πατριάρχης, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς εἰσέρχονται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, οἱ δὲ Χοροὶ, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου καὶ δ' Διακόνων, τῶν δύο θυμιώντων τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναὸν, ψάλλουσι τὸ *Ἄξιόν ἐστιν*, ὁ δὲ ἑστὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ, ἀλλ' οὐ φέρει τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον, δύο δὲ τῶν Ἀρχιερέων ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τότε προσερχόμενος ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας, μετὰ τὴν συνήθη προσλαλιὰν, ἐγχειρίζει τῷ Πατριάρχῃ τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον καὶ ἀσπασάμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰσέρχεται καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὁ δὲ Μ. Λογοθέτης ἵσταται ἐν τῷ παραθρονίῳ. Εἶτα ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων ἐνδύει τὸν Πατριάρχην Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητὸν, ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ τροπάριον *Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς*, ὁ δὲ β' *Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι κτλ.* ὁ Πατριάρχης *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς*, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Πρωτοψάλτης τὸν πολυχρονισμὸν, ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος, μεθ' ὃν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος τὸν λαὸν, τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν*, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

Η ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ΤΗ Α΄ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΝ πρώτην Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ πρωὶ εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἵσταται δὲ ἐν τῷ πατριαρχικῷ θρονίῳ φέρων Ἐπανωκαλύμμαυχον καὶ Χαζράνιον. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἔνθα ἀκροῶνται αὐτῆς, ἀνέρχονται εἰς τὸ μέγα Συνοδικὸν, ὅπου, μετὰ τὴν δικνομὴν τοῦ Ἀντιδώρου, ἀνέρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης, προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ Λαμπάδων, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου, καὶ τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Πατριάρχης *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, καὶ ὁ α΄ Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον *Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως*, ὁ β΄ τὸ *Ὑπερμάχῳ στρατηγῷ νικητήρια*, ὁ α΄ Χορὸς αὖθις τὸ *Χαῖρε νεόνυμφε ἀνύμφευτε*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου*, οἱ Χοροὶ τὸ *Κύριε ἐλέησον* τρὶς, ὁ Δευτερεύων *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν*, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν*, ὁ Δευτερεύων *Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι*, οἱ Χοροὶ τὸ *Κύριε ἐλέησον* ὡς εἰθισται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν*, ὁ Πατριάρχης *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς*, κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Τὸν Δεσπότην*

καὶ Ἀρχιερέα. Εἶτα ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὴν Πρᾶξιν, συγχωρῶν πάντας τοὺς ἁπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης εὐσεβεῖς καὶ Ὀρθοδόξους χριστιανοὺς πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ· μετὰ τὸ πέρας οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Πολυχρονισμὸν τοῦ Πατριάρχου, οὗτος δὲ ὑπογράφει τὴν Ἰνδικτιῶνα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς ὑπογράφουσιν ἕκαστος κατὰ τάξιν, φοροῦντες Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον, οἱ δὲ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἀσπάζονται πάντες οἱ παριστάμενοι τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΩΝ Μ. ΕΟΡΤΩΝ

Τῇ ΚΔ΄ Δεκεμβρίου εἰς τὰς Ὥρας σημαίνει τῇ ιϐ΄ τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὴν α΄, Ἀπόλυσις εἰς τὰς ὀ΄ τῆς ἡμέρας.

Ὅταν αἱ Ὧραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α΄ τῆς πρωΐας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ΄, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ΄.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὸν Ὄρθρον σημαίνει εἰς τὰς θ΄ τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ι΄ καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α΄ καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωΐας.

Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωΐας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς 6' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς ὀ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ε' Ἰανουαρίου εἰς τὰς Ὥρας σημαίνει τῇ ια' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιϐ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ'.

Ὅταν αἱ Ὧραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωΐας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς 6', Ἀπόλυσις εἰς τὰς ὀ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων σημαίνει εἰς τὰς ι' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ια' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς 6'.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας σημαίνει εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιϐ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς 6' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ, εἰς τὸν Ὄρθρον σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιϐ', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἑσπέρᾳ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Παθῶν, σημαίνει εἰς τὰς ιϐ', μετὰ ἡμίσειαν ὥραν κατέρχεται ὁ Πατριάρχης, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς Ὥρας σημαίνει τῇ ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ ἑσπέρᾳ, εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου, σημαίνει εἰς τὰς ιϐ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρωὶ σημαίνει εἰς τὰς ια', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα σημαίνει εἰς τὰς ε' τῆς νυκτὸς, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἡ Ἀνάστασις εἰς τὰς ς' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Ἀναστάσεως σημαίνει εἰς τὰς γ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς ς'.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΘ' ΑΣ ΧΟΡΟΣΤΑΤΕΙ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

ΚΑΘ' ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοῦ Σαββάτου καὶ τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.

Σεπτεμβρίου Α'. Τὴν Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐν τῷ παραθρονίῳ).
» Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
» ΙΔ'. Τὴν Ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
Ὀκτωβρίου ΚΣ'. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.
Νοεμβρίου Η'. Τῶν Ταξιαρχῶν.
» ΚΑ'. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.
» Λ'. Τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.
Δεκεμβρίου ϛ'. Τοῦ ἁγίου Νικολάου.
» ΚΔ'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς Ὥρας.
» ΚΕ'. Τῶν Χριστουγέννων.
» ΚϚ'. Τὴν Σύναξιν τῆς Θεοτόκου.

Ἰανουαρίου	Α'.	Τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου.
»	Ε'.	Τὴν Παραμονὴν τῶν Θεοφανείων εἰς τὰς Ὥρας.
»	Ϛ'.	Τῶν ἁγίων Θεοφανείων.
»	Ζ'.	Τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου.
»	Λ'.	Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
Φεβρουαρίου	Β'.	Τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.
Μαρτίου	ΚΕ'.	Τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
Ἀπριλίου	ΚΓ'.	Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
Μαΐου	ΚΑ'.	Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.
Ἰουνίου	ΚΔ'.	Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.
»	ΚΘ'.	Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἰουλίου	ΙΑ'.	Τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
Αὐγούστου	Ϛ'.	Τῆς Μεταμορφώσεως.
»	ΙΕ'.	Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
»	ΚΘ'.	Τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον, τὸ δὲ πρωὶ ἐν τῷ παραθρονίῳ.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μ. Πέμπτῃ, τὸ πρωὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Παθῶν.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μ. Παρασκευῇ, εἰς τὰς Ὥρας καὶ τὸν Ἑσπερινὸν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρωὶ, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὴν Λειτουργίαν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀνακλήψεως.

Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἔκπαλαι ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ συνήθειαν, ὁσάκις ἂν ἐχοροστάτει ὁ Πατριάρχης, συνεχοροστάτουν αὐτῷ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ τανῦν ἐν πᾶσι μὲν τοῖς Ὄρθροις καὶ ταῖς Λειτουργίαις συγχοροστατοῦσι, μόνον δὲ ὡς ἐν τοῖς ἐφεξῆς Ἑσπερινοῖς, ἤτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῆς Α' τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, τῆς Α' τοῦ ἔτους, τῆς Κυριακῆς

τῆς Ὀρθοδοξίας, τῆς Ἀκαθίστου, τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τῆς Μ. Πέμπτης, τῆς Μ. Παρασκευῆς, τοῦ Μ. Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν ἐπισήμων Χοροστασιῶν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατερχόμενος ἐν τῷ Ναῷ, ἵσταται ἐν τῷ παραθρονίῳ (γεδέκι) μετὰ χαζρανίου καὶ ἄνευ Μανδύου, κατὰ τοὺς Ἑσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν τῆς Ἁγ. καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὰς Προηγιασμένας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ καὶ τῷ Κανόνι τῷ ψαλλομένῳ τὴν Α΄ Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὴν ἑσπέραν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγ. Κανόνος, τὴν πρωΐαν τῆς Ἀκαθίστου, τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἐὰν μὴ τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε, ἐὰν βούληται ὁ Πατριάρχης, χοροστατεῖ ἐν τῷ θρόνῳ φέρων Μανδύαν), καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἰνδίκτου.

ΠΕΡΙ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Α'.

Ὅταν γίνηται χειροτονία Ἀρχιερέως ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ μὴ τύχῃ μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καθίσματα, Κανόνες, Καταβασίαι, Ἐξαποστειλάρια, Αἶνοι, Ἀντίφωνα, Εἰσοδικὸν, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.

Β'.

Ἂν δ' ἡ χειροτονία συμβ ἐν Κυριακῇ ἁπλῇ, λέγονται Καταβασίαι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ *Τὴν τιμιωτέραν* ἡ θ' Ὠδὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον εἶτα τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἄνευ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους μετὰ τὰ δ' Ἀναστάσιμα λέγονται καὶ τὰ τῆς Πεντηκοστῆς *Παράδοξα σήμερον, Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε,* Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη.* Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ *Σήμερον σωτηρία.* Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικὸν *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς.* Εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ

Εὐλογητὸς εἶ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ Κοντάκιον *Ὅτε κατα-βάς*. Τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, *Ἄξιόν ἐστιν*, Κοινωνικὸν ἀντὶ τοῦ *Αἰνεῖτε*, *Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν*.

Γ'.

Ἡ αὐτὴ ἀναλογία τηρητέα καὶ ὅταν ἡ χειροτονία Ἀρχιερέως γίνηται ἐν ἄλλῃ πλὴν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἑορτάζηται ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγοῦνται ἀναντιρρήτως τὰ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἁγίου.

Δ'.

Ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ Ἁγίου δεδοξασμένου ἂν συμπέσῃ χειροτονία Ἀρχιερέως, μετὰ τὰς Καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς *Τὴν τιμιωτέραν* καὶ τὴν θ' Ὠδὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα 6', τῆς Πεντηκοστῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα *Βασιλεῦ οὐράνιε*, Καὶ νῦν *Ὑπερευλογημένη* Μετὰ τὴν Δοξολογίαν *Σήμερον σωτηρία*. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον *Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς*. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον *Ὅτε καταβάς*. (Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν ᾧ Β').

Ε'.

Ἐν ἡμέρᾳ Θεομητορικῆς ἑορτῆς ἂν τελῆται χειροτονία Ἀρχιερέως, Καταβασίαι ψάλλονται αἱ κεκανονισμέναι τῆς ἐποχῆς, καὶ μόνον Ἐξαποστειλάριον πρὸ τοῦ τῆς ἑορτῆς ψάλλεται τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἴνους δύο μόνον Στιχηρὰ ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Δόξα τὸ *Βασιλεῦ οὐράνιε*, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὴν

Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, μετὰ τὴν Εἴσοδον, πρῶτον τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, δεύτερον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόστολος ἐπίσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Ζ'.

Ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ ἂν τελῆται χειροτονία Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο ψάλλεται ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς εἰμὴ τὸ Ἐξαποστειλάριον, οὗ ὅμως προηγεῖται ἅπαξ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἕπεται αὖθις τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ οὐδὲν πλέον.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

ΟΤΑΝ τύχωσι πλείονες τοῦ ἑνὸς Ἱερεῖς συλλειτουργοῦντες, ἀφ' ἑσπέρας ἂν γένηται Εἴσοδος, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τοὐλάχιστον Ἱερεῖς καὶ ψάλλουσιν ἔξωθεν ἡμικύκλιον ἀποτελοῦντες[1] ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ τὸ *Φῶς ἱλαρὸν* μέχρι τοῦ *καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεὸν*, ἀπὸ δὲ τοῦ Βήματος τὸ ἐπίλοιπον, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἅπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ δὶς ἔξωθεν. Εἰς δὲ τὴν

1. *Καίτοι πάντες εἰσὶν ἴσοι καὶ ὀφείλουσι τιμᾶν καὶ σέβεσθαι ἀλλήλους, ἀλλὰ προηγοῦνται ἢ κατὰ ὀφφίκια ἢ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.*

Λιτὴν ὁ πρῶτος τῇ τάξει λέγει τὸ *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς*, καὶ τὸ *Εἰρήνη πᾶσι*· ὁ δεύτερος τὸ *Δέσποτα πολυέλεε*· καὶ ὁ τρίτος τὸ *Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός*· εἶτα ὁ πρῶτος κατάρχει τοῦ *Θεοτόκε Παρθένε* βοηθούντων καὶ τῶν λοιπῶν· ἀλλ' αὐτὸς μόνος θυμιᾷ καὶ στρέφει περὶ τοὺς ἄρτους μετὰ τοῦ Διακόνου. Τὸ δὲ πρωὶ οὐδὲν ἄλλο ψάλλουσιν οἱ συλλειτουργοῦντες ἱερεῖς, ἐκ τοῦ Βήματος πλέον τῶν συνήθων καὶ τῷ ἑνὶ μόνῳ Λειτουργοῦντι ἱερεῖ, εἰμὴ τὸ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ* κατὰ τὴν Εἴσοδον, εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον (ὅτε καὶ θυμιᾷ ὁ πρῶτος τῇ τάξει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰς Εἰκόνας)· τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸ *Ἅγιος ὁ Θεὸς* τὴν τρίτην φοράν[2]. Τὰς Ἐκφωνήσεις λέγουσιν ἐξ ὑπαμοιβῆς ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, εὐλογεῖ δὲ τὰ τίμια Δῶρα ὡς καὶ τὸν λαόν, ὁσάκις ἂν δέῃ, ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τάξιν ἕκαστος, τοῦ τελευταίου μεταδιδόντος καὶ τῷ Διακόνῳ.

Ἂν τὸ συλλείτουργον γίνηται ἐξ Ἀρχιερέων, ὁ πρῶτος τῇ τάξει φέρει τὸν Μανδύαν καὶ ἵσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς κεκανονισμένης ὥρας. Εἶτα εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν δίδωσι καὶ λαμβάνει[3] συγχώρησιν παρὰ τῶν μελλόντων συλλειτουργῆσαι καὶ οὕτως ἐνδύονται πάντες. Κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἐξέρχονται, προηγουμένων τῶν Ἱερέων, καὶ τελευταῖος ἔρχεται ὁ προεξάρχων φέρων καὶ Μίτραν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν Ποιμαντορικὴν ῥάβδον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρί. Κατὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τὸ Εἰσοδικὸν εὐλογεῖ μετὰ τῶν δικηροτρικήρων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα πρῶτος, ἑπομένων τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ θυμιᾷ περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, εἶτα τάς τε ἱερὰς Εἰκόνας ἐκ τῶν Βημοθύρων καὶ τὸν λαὸν ψάλλων τὸ Ἀπο-

---

2. *Κακῶς τινες τῶν Ἱερέων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκ φιλοδοξίας καταχριτέας ψάλλουσι καὶ τὸ* **Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς**, *καὶ μετὰ τὴν δευτέραν Εἴσοδον κρατοῦντες τὰ Ἅγια μνημονεύουσι ζώντων καὶ τεθνεώτων, μὴ ἀρχούμενοι εἰς τὸ περιληπτικὸν καὶ καθιερωμένον* **Πάντων ὑμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεός**.

3. *Ἐὰν ὦσιν Ἐπίσκοποι καὶ ὁ προεξάρχων Μητροπολίτης αὐτῶν, ἢ Μητροπολῖται καὶ ὁ προεξάρχων Πατριάρχης, ἀσπάζονται τὴν τούτου χεῖρα.*

λυτίκιον[4] καὶ τελευταῖον τὸ Κοντάκιον. Τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀφοῦ ψαλῇ δὶς ἔξωθεν, τὸ τρίτον λέγεται ἀπὸ τοῦ Βήματος, τὸ τέταρτον ἔξωθεν καὶ αὖθις τὸ πέμπτον ἔσωθεν. Εἶτα *Δόξα Καὶ νῦν* ἔξωθεν, ὡς καὶ τὸ *Ἅγιος ἀθάνατος*, καὶ μετ' αὐτὸ ψάλλεται πάλιν ἐκ τοῦ Βήματος ἀργότερον τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἱσταμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτρικήρων λέγων τὸ *Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ*. Μετὰ τὸ *Ἐλέησον ἡμᾶς*, ψάλλεται αὖθις ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ Ἅγιος ὁ θεὸς, ἀφοῦ ὁ Διάκονος εἴπῃ τὴν Ἐκφώνησιν *Δύναμις*. Τότε ψάλλεται ἔσωθεν τὸ *Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς* καὶ ἔξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δὶς ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὖθις ἔσωθεν ψάλλεται τὸ *Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν*. Εἶτα λέγεται ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου ἅπαξ ἔσωθεν καὶ δὶς ἔξωθεν, καὶ ἂν μὲν ὁ προεξάρχων ἦ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐπίσκοποι, ψάλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φήμη, ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν· ἂν δὲ πάντες ὦσι Μητροπολῖται ἢ πάντες Ἐπίσκοποι, παραλείπεται ἡ φήμη τοῦ πρώτου τῇ τάξει. Ἐν ἑκάστῃ εὐλογίας περιπτώσει εὐλογεῖ ὁ πρῶτος τῇ τάξει, καὶ οὗτος λαμβάνει τὰ Ἅγια ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὴν δευτέραν Εἴσοδον καὶ μνημονεύει ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἀλλ' αἱ Ἐκφωνήσεις διανέμονται κατὰ σειρὰν εἰς τρόπον μέχρι καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων. Τὰ Ἅγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἰδίᾳ χειρὶ, οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῇ τάξει Ἀρχιερέως.

---

4. *Ἐὰν ἦ Μνημόσυνον, ψάλλεται ἐκ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων* **Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου.**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ

ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ τινος τῶν εὐσεβῶν, προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερὸς Κλῆρος· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἐὰν ᾖ καὶ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνουσι χαιρὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι· καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Ἐπιτραχήλια, οἱ δὲ Διάκονοι ἐνδύονται Στιχάρια καὶ Ὡράρια κρατοῦντες θυμιατὰ καὶ δικηροτρίκηρα, τότε εἷς Ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχονται ὅπου ὁ νεκρὸς κεῖται, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἱερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς*, ὁ Διάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σοῦ ἐστιν*, καὶ ψάλλουσιν εἰς ἦχον δ' τὰ Τροπάρια *Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων· Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται· Δόξα Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*, Καὶ νῦν *Ἡ μόνη Ἁγνὴ καὶ Ἄχραντος Παρθένος*. Εἶτα ὁ Διάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου* (δεῖνα), *καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται κτλ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν *Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων*, καὶ τὴν νεκρώσιμον Ἀπόλυσιν. Εἶτα ἄραντες τὸ λείψανον, προπορευομένων τῶν Ἱε-

ρέων μετὰ λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως φέροντος Μανδύαν καὶ Ῥάβδον, καὶ τῶν Ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ *Ἅγιος ὁ Θεὸς* ἀπερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν, ἀφ' οὗ δὲ εἰσέλθωμεν τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας διὰ τρικηρίου ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἀρχιερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων* καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται ψάλλειν εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δ'.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, Ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, Ἀλληλούϊα (εἰς τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ψάλλεται τὸ *Ἀλληλούϊα*).

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κριματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ... Ναὶ, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Διάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς*, ὁ Ἀρχιερεὺς *Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις*, καὶ ἄρχεται ὁ δ' Χορὸς εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ α'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, σύνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με Κύριε (εἰς τὸ τέλος ἑκάστου στίχου ψάλλεται τὸ *Ἐλέησόν με Κύριε*).

Ὅτι ἐγεννήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην,

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἀπὸ τῶν χριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀνταμοιβήν.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Ἐλέησόν με Κύριε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) *Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δ'.*

Καὶ ἐλέησόν με, Ἀλληλούϊα.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούϊα.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούϊα.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Ἀλληλούϊα.

Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀλληλούϊα.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς *Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις,* καὶ ἄρχεται ὁ ϛ' Χορὸς τὰ Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς (ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τῶν Εὐλογηταρίων προψάλλεται τὸ *Εὐλογητὸς εἶ Κύριε*).—*Ὁ παλάμῃ ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με.—Εἰκὼν εἰμὶ τῆς ἀῤῥήτου δόξης σου.—Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου.—Δόξα Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος.—Καὶ νῦν Χαῖρε σεμνὴ ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.—Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου.* Ἐὰν ὦσι πολλοὶ Ἱερεῖς εἰς ἕνα ἕκαστον Τροπάριον μνημονεύουσι, τοῦ

Διακόνου ἐκφωνοῦντος ἐν ἑκάστῳ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν (τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια ὅρα ἐν τῷ Ὡρολογίῳ).

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Εὐλογηταρίων οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῶν κατ' ἦχον νεκρωσίμων Ἰδιομέλων.

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποῖα δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα, μία ῥοπὴ καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτί, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος δ'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος νεκροὶ, ὡς ἐν συσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, ὃν μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα, ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ βοήσωμεν, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Οὕτως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμὸς θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται· δι' ὃ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Ἦχος πλάγιος α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος, ἐγώ εἰμι γῆ καὶ στοδὸς, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ

ὁστᾶ τὰ γεγιμνωμένα καὶ εἶπον, ἆρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος, ἢ πένης; ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαυσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλάγιος β'.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα, βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει, δι' ὃ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων κατάταξον.

Ἦχος βαρύς.

Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, ὃν μετέστησας ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, χρίζοντα, δόξα σοι.

Ἦχος πλάγιος δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὦ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα Πατρὶ (ὁ αὐτός).

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος, εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέῳκτο, δι' ὃ τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν (ὁ αὐτός).

Ἀγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ, ἱκέτευε ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος *Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων*, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον *Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους*, ὁ Διάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχάς, καὶ εἰς τὸ

τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ μνημονεύουσιν αὖθις ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, καὶ ἀκολούθως ἡ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως νεκρώσιμος Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ λειψάνου ἀσπασμὸν ψάλλεται ὑπὸ τοῦ Ϛ΄ Χοροῦ τὸ Προσόμοιον Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ· καὶ συνοδεύομεν τὸ λείψανον μέχρι τοῦ τάφου ψάλλοντες τὸ Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι.

Ἐὰν ᾖ Διακαινήσιμος ἑβδομὰς, ψάλλομεν μέχρι τοῦ Ναοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη (τὸ αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα). Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ, καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἶτα ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος δὲ ἑκάστης Καταβασίας τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρὶς, τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀπ' θ' ψάλλεται τὸ Σαρκὶ ὑπνώσας ὅις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχάς· εἰς τὸ τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ ἡ Ἀπόλυσις, ἀντὶ δὲ τοῦ Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ αὐτὸ ψάλλομεν καὶ μέχρι τοῦ τάφου. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, ἀφοῦ εἰσέλθωμεν ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ λειψάνου, ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εἶτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἅπαξ, καὶ δὶς ὑπὸ τῶν Χορῶν καὶ ἀκολούθως ἡ νεκρώσιμος συνήθης Ἀκολουθία, ὡς προδιετυπώθη.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας ψάλλεται εἰς ἅπαντας τοὺς κοιμηθέντας, καὶ εἰς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ ἔτι τὰ βρέφη, εἰς ὧν τὴν Ἀκολουθίαν ἀφαιροῦνται τὰ κατ' ἦχον Ἰδιόμελα, λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὰ βρέφη ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειουμένη Εὐχὴ, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Παύλου ἐπιστολὴ Β΄, πρὸς Κορινθ. Κεφ. Γ΄).

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τὰ εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς γινόμενα *Τρίτα* δηλοῦσι, κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ *Ἔνατα* τῶν κεκοιμημένων σημαίνουσιν ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔχει νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐννέα ἀΰλων ταγμάτων τῶν Ἀγγέλων, ὡς ἄϋλος καὶ αὐτός. Τὰ δὲ *Τεσσαρακοστὰ* δηλοῦσιν ὅτι, ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει συντεθεὶς πάλιν, κατὰ τρόπον ὑψηλότερον, ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ ἀναληφθῇ, ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἁρπαγεὶς ἐν νεφέλαις νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ. Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου σημαίνουσι τὰ *Τριμηνα* καὶ *Ἑξάμηνα* καὶ *Ἐννεάμηνα*. Καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα τελοῦνται ὑπὲρ καθαρισμοῦ τοῦ ἀποθανόντος.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΔΟΞΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΑ΄ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΕ΄ ΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΙΗ΄ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Ἑρμηνευτικοὶ τούτου κανόνες.

Σ ΠΟΥΔΑΙΟΝ ἐκρίθη καὶ ἐπάναγκες τοῖς τε Ἱερεῦσι καὶ τοῖς ψάλταις τὸ γινώσκειν, εἰ δὲ μή γε, τὸ εὑρίσκειν εὐχερέστερον τὴν λύσιν ἀποριῶν καὶ δυσχερειῶν, ὅσας συνεπάγεται ἡ τῶν ἀκινήτων λεγομένων ἑορτῶν, ἤτοι τοῦ Μηνολογίου, σύμπτωσις μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καὶ ποιεῖται μὲν καθ' ἑκάστην σύμπτωσιν ἐπαρκῆ λόγον περὶ τούτων τὸ Τυπικὸν, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον εἰς Πίναξ, οἷος ὁ ἑπόμενος, παρέχει μείζονα τὴν εὐχέρειαν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ φιλομαθοῦς· ἐπειδὴ δὲ αἱ κινηταὶ ἑορταὶ τοῦ Τριῳδίου καὶ Πεντηκοσταρίου οὔτε πέραν τῆς ΙΑ΄ Ἰανουαρίου (ἥτις ἐστὶ τὸ πρωϊμώτερον ὅριον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου) κατέρχονται, οὔτε δύνανται προχωρῆσαι ἐπέκεινα τῆς ΚΕ΄ Μαΐου, ἥτις ἐστὶ τὸ ἔσχατον ὅριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἤτοι ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, διὰ τοῦτο ὁ Πίναξ ταῦτα ἔχει ἀρχῆς καὶ τέλους ὅρια, καὶ μόνον τὰς ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι ἑορτὰς τοῦ Μηνολογίου περιλαμβάνει, παρέχων ὡς ἐν κατόπτρῳ τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ὥστε νὰ δύνανται οὕτω

πως οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψάλται συμβιβάζειν ἀκόπως τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν διάταξιν, καὶ διαλύειν πάντα δισταγμὸν, καὶ διασκεδάζειν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπορίαν. Ὅπως δὲ κατανοηθῇ καὶ ἀποβῇ εὐχερεστέρα ἡ τοῦ Πίνακος χρῆσις, ἀναγκαῖαι ἐθεωρήθησαν αἱ ἑξῆς σημειώσεις·

Α΄. Τὸ Ἅγιον Πάσχα ταλαντεύεται ἐντὸς τοῦ μεταξὺ τῆς ΚΒ΄ Μαρτίου καὶ ΚΕ΄ Ἀπριλίου ἐκ τριάκοντα τεσσάρων ἡμερῶν διαστήματος· ἑπομένως καὶ ἡ τοῦ Τριῳδίου ἔναρξις κινεῖται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς ΙΑ΄ Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ΄ Φεβρουαρίου χρονικοῦ χώρου· τῶν δ' ἐν ταῖς δυσὶ πρώταις στήλαις τοῦ Πίνακος ἑκάστης ἑορτῆς κειμένων ἀριθμῶν, οἱ πρῶτοι μὲν δεικνύουσι τὰς ἡμερομηνίας ἀφ' ὧν, ὅταν ἄρχηται τὸ Τριῴδιον, συμπίπτει τὸ Πάσχα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας στήλης δεικνυομένην ἡμερομηνίαν, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται αἱ ἡμέραι καὶ ἑβδομάδες τοῦ Τριῳδίου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ἃς συμπίπτει ἐν ἑκάστῳ ἔτει ἡ ζητουμένη ἑορτή· καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ στήλῃ σημειοῦνται οἱ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων τῆς Τυπικῆς Διατάξεως, ἐν αἷς διασαφηνίζονται τὰ τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παραδείγματος χάριν, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίζωμεν κατὰ τὸ ,αωπθ΄ (1889) ἔτος ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν τίνι ἑβδομάδι τοῦ Τριῳδίου συμπίπτει; εὑρίσκομεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἥτις ἐστὶν ἡ Θ΄ Ἀπριλίου, εἶτα βλέπομεν ἐν ταῖς δυσὶ στήλαις τῆς ἑορτῆς ταύτης, καὶ εὑρίσκομεν ἐν μὲν τῇ α΄ στήλῃ τὸν ἀριθμὸν κθ΄, ὅς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐν δὲ τῇ β΄ στήλῃ τὸν ἀριθμὸν θ΄ Ἀπριλίου, ὅς ἐστιν ἡ ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦται καὶ ἡ τοῦ Τριῳδίου ἑβδομάς, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ συμπίπτει ἡ ἑορτὴ, ἔστι δὲ ἡ πέμπτη τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.

Β΄. Αἱ ἐν τῷ Τριῳδίῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ συμπίπτουσαι ἀκίνητοι τοῦ Μηνολογίου ἑορταί εἰσι τὸν ἀριθμὸν ιη΄, ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου (Ἰανουαρίου ΙΑ΄), καθ' ἣν δυνατὸν νὰ ἄρχηται τὸ Τριῴδιον, μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς Γ΄ εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ΄), ἥτις δυνατὸν νὰ τελῇ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν ἑορτῶν αἱ μὲν ιϐ΄ ἀνήκουσι τῷ Τριῳδίῳ, αἱ δὲ ς΄ τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ὡς δείκνυσιν ὁ Πίναξ.

Γ'. Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου περιλαμβανομένων ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν δύο τελευταίων τοῦ Μαΐου, ἤτοι τῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου, αἱ μὲν δυνατὸν νὰ τελῶσιν ἐντὸς τοῦ Τριῳδίου καὶ ἐκτὸς, αἱ δὲ ἐντὸς τοῦ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐκτὸς, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάσχα. Ὡς ἐκ τούτου, ὅταν αἱ στῆλαι τῶν διφορουμένων τούτων ἑορτῶν μὴ προβαίνωσιν ἐπέκεινα τοῦ σημειουμένου ὁρίου τῶν ἀριθμῶν, εὔδηλον ὅτι αἱ ἑορταὶ αὗται τελοῦσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσιν αἱ μὲν ἔξω τοῦ Τριῳδίου, αἱ δὲ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Δ'. Ἐν τῷ Πίνακι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ἡ προκύπτουσα, ὡς ἐκ τῶν Βισέκτων ἐτῶν, φαινομενικὴ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πάσχα ἀνωμαλία, καθότι τοῦτό ἐστιν ἀδύνατον καθορισθῆναι ἐν Πίνακι. Διὸ καὶ ὀφείλομεν διασαφηνίσαι ἐνταῦθα ὅτι, ὅταν ἔχωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη μὴ Βίσεκτα ἢ Βίσεκτα καὶ τὰ δύο ὄντα, ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ τοῦ Τριῳδίου ἔναρξις, ὡς καὶ αἱ τοῦ Μηνολογίου ἀκίνητοι ἑορταὶ μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμβαίνει κατ' αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπαρεγκλίτως. Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ἐν νῷ δύο ἔτη, ὧν τὸ μὲν Βίσεκτον, τὸ δὲ μή, ἔχοντα ὅμως τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, προκύπτει δυσχέρειά τις περὶ τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς τὰς συμπιπτούσας πρὸ τῆς ἐμβολίμου ἡμέρας τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, διότι τὰ τοιαῦτα ἔτη ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριῳδίου διαφόρους, ἑπομένως καὶ πάσας τὰς ἑορτὰς τὰς πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔχομεν τὸ μὴ Βίσεκτον ἔτος ,αωπθ' (1889) καὶ τὸ Βίσεκτον ,αϡ' (1900) ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα αὐτὴν τὴν Θ' Ἀπριλίου, τοῦ πρώτου ἡ ἀρχὴ τοῦ Τριῳδίου συμπίπτει τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου, τοῦ δευτέρου δὲ τῇ Λ' διὰ τοὺς προρρηθέντας λόγους. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἀρχῆς τοῦ Τριῳδίου μέχρι τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ γίνεται ἡ προσθήκη τῆς ἐμβολίμου ταύτης ἡμέρας, πρέπει διὰ τὰς ἐπιλαχούσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἑορτὰς νὰ λαμβάνωμεν οὐχὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ὡς ἡμέραν τῆς ἐπιγραφομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ ταύτην κειμένην, ἤτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου ἡμερομηνίαν, ὡς μήπω ἐλθούσης τῆς

ΚΘ' Φεβρουαρίου· μετὰ τὴν ΚΘ' δμως αἱ ἡμέραι τῶν ἐπιλαχουσῶν ἑορτῶν μέχρι τέλους, ἔρχονται ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ. Ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν συμπιπτούσης πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ἑτέρας δὲ συμπιπτούσης μετὰ τὴν ΚΘ', ἀποδεικνύονται σαφῶς τὰ προειρημένα. Παραδείγματος χάριν, ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἥτις ἐστὶ μία τῶν πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου ἑορτῶν, ἐν μὲν τῷ μὴ Βισέκτῳ ἔτει ,αωπθ' (1889) συμπίπτει τῇ Πέμπτῃ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος (ὡς προείρηται ἐν β Α'), ἐν δὲ τῷ Βισέκτῳ ,αϡ' (1900) τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Ἡ ἑορτὴ δμως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν ἐμβόλιμον τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, συμπίπτει κατ' ἀμφότερα τὰ ἔτη ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἤτοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' Ἑβδομάδος· τοιουτοτρόπως σκεπτέον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ζητουμένης ἑορτῆς πρὸς ἄρσιν τῆς φαινομενικῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν τοῦ Πίνακος ἐπὶ τῇ συμπτώσει Βισέκτου ἔτους.

Ε'. Ὅταν τὸ Ἅγιον Πάσχα συμπίπτῃ τῇ ΚΔ' Ἀπριλίου, τύχῃ δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο Βίσεκτον, τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ΙΔ'.

Ο ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Τριῳδίου ἡμερομηνίαι	*Πάσχα ἡμερομηνίαι*		*Ἴδε Τυπικοῦ*
Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.*	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει.	
11	22	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	42—44
		Τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.	
Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
11	22	Τῇ Παρ. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.	1
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
16	27	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—6
17	28		

Τριῳδίου ἡμερομηνίαι	Πάσχα ἡμερομηνίαι		Ἴδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ ΙΙΙ' Ἰανουαρίου τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.*	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπίπτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—4
		Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου	
12	23	καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
13	24	Τῇ Παρασκευῇ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—4

Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ Κ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.*	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομ.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	1
14	25	Τῷ Σαββ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
20	31	Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	1

Τριῳδίου ἡμερομηνίαι	Πάσχα ἡμερομηνίαι		Ἴδε Τυπικοῦ
Εἰς τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ ΚΕ' Ἰανουαρίου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.*	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπίπτει	
11	22	☩ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
13	24	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	☩ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
19	30	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
20	31	Τῇ Παρασκευῇ.	1
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Πέμπτῃ.	1
22	2	Τῇ Τετάρτῃ.	1
23	3	Τῇ Τρίτῃ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδ.	1
24	4	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
25	5	☩ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—7

Εἰς τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ ΚΖ' Ἰανουαρίου ἡ ἀναχομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.*	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπίπτει	
11	22	Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	☩ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—6

14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
15	26	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομάδος.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—6
	Ἀπριλίου		
		Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου	
21	1	καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1—3
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
27	7	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	5—6

Τῇ Λ' Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἴδε Τυπικοῦ

Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου	Τὸ Πάσχα ἔσται Ἀπριλίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων συμπίπτει	℣
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῶ Ψυχῶν.	8
18	29	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδ.	1—3

19	30	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
20	31	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
24	4	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1—3
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
27	7	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
30	10	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρ.	5—7

Εἰς τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ Β' Φεβρουαρίου ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.*	ἴδε Τυπικοῦ
		Ἱλαρίων ὁ Ὑπαπαντὴς συμπίπτει	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.	21—24
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	11-13-20
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἑβδ.	1—3
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
15	26	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	11—13
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	19

	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομάδος.	1—3
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
26	6	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	11—13
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1—3
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	12	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
2	13	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	11—13

Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ Ι' Φεβρουαρίου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.*	Ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπίπτει.	ᾗ
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Β' ἑβδ. τῶν Νήστ.	28
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	26—27
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.	23—25
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α΄ ἑβδομ.	26—22
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	18—19
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	17
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	16
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	13—15
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	12

20	31	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3—5
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.	10—11
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
27	7	† Τῇ Κυρ. τῆς Ἀπόκρεω.	3—5
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	6
29	9	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδ.	6—8
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	1
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	1
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	1
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
3	14	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—5
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—5

Τριῴδιον ἡμερομηνίαι	Πάσχα ἡμερομηνίαι		Ἴδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ ΚΔ' Φεβρουαρίου ἡ 6' εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.*	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου συμπίπτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Δ' ἑβδ. τῶν Νηστ.	6—8
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
13	24	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	16
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομ.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ	9
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	2
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	2
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
20	31	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	13—15
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββ. τῆς Β' ἑβδομάδος.	1
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	9
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
27	7	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.	12
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομ.	10—11
29	9	Τῇ Παρασκευῇ.	9
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	9
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	9
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	5

3	14	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.	3
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἑβδ.	4
5	16	Τῇ Παρασκευῇ.	1
6	17	Τῇ Πέμπτῃ.	1
7	18	Τῇ Τετάρτῃ.	1
8	19	Τῇ Τρίτῃ.	1
9	20	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
10	21	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	3
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	2
12	23	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδ.	1
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	1

Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ Θ' Μαρτίου τῶν Ἁγίων Μ' Μαρτύρων.*	Ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων συμπίπτει	§
11	22	Τῇ Δευτ. τῆς τῶν Βαΐων ἑβδ.	11
12	23	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	19—21
14	25	Τῇ Παρασκευῇ.	17—18
15	26	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κανόνος.	15—16
16	27	Τῇ Τετάρτῃ.	14
17	28	Τῇ Τρίτῃ.	11
18	29	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἑβδομάδος.	11
19	30	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἑβδομάδος.	13
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	6
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	12
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	11
25	5	Τῇ Δευτ. τῆς Δ' ἑβδομάδος.	11

26	6	Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυνήσ.	8—10
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομάδος.	13
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	6
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	11
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἑβδομάδος.	11
2	13	† Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
3	14	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἑβδομάδος.	13
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	6
5	16	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	11
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Β' ἑβδομάδος.	11
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.	8—10
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομάδος.	7
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	6
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	4—5
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Α' ἑβδομάδος.	1—3
		—	
Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου	Τὸ Πάσχα ἔσται Μαρτίου	*Τῇ ΚΕ' Μαρτίου ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.* Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίπτει.	Ἴδε Τυπικοῦ ζ
11	22	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Διακαινησίμου.	73—76
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	73—76
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ.	73—76
14	25	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	70—72
15	26	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	69

16	27	Τῇ Μ. Παρασκευῇ.	69
17	28	Τῇ Μ. Πέμπτῃ.	65—68
18	29	Τῇ Μ. Τετάρτῃ.	64
19	30	Τῇ Μ. Τρίτῃ.	63
20	31	Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.	62
	Ἀπριλίου		
21	1	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.	55—61
22	2	Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	51—54
23	3	Τῇ Παρ. τῆς ἑβδ. τῶν Βαΐων.	49—50
24	4	Τῇ Πέμπτῃ.	21
25	5	Τῇ Τετάρτῃ.	21
26	6	Τῇ Τρίτῃ.	20
27	7	Τῇ Δευτ. τῆς ς' ἑβδ. τῶν Βαΐων.	30—31
28	8	† Τῇ Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	46—48
29	9	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	42—45
30	10	Τῇ Παρασκευῇ.	37—41
31	11	Τῇ Πέμπτῃ τοῦ Μ. Κανόνος.	36
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τετάρτῃ.	32—35
2	13	Τῇ Τρίτῃ.	20
3	14	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ε' ἑβδομάδος.	30—31
4	15	† Τῇ Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	26—29
5	16	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἑβδομάδος.	23—25
6	17	Τῇ Παρασκευῇ.	22
7	18	Τῇ Πέμπτῃ.	21
8	19	Τῇ Τετάρτῃ.	21
9	20	Τῇ Τρίτῃ.	20
10	21	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ' ἑβδομάδος.	19
11	22	† Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	12—18
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἑβδομάδος.	9—11
13	24	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Γ' ἑβδομ.	1—8

Τριῳδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία		Ἴδε Τυπικοῦ
Ἐὰν τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Τῇ ΚΓ' Ἀπριλλίου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπίπτει	
11	22	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	35—37
12	23	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	34
13	24	Τῇ Τρίτῃ.	30—32
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	30—32
15	26	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	33
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἑβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	30—32
17	28	Τῇ Παρασκευῇ	30—32
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	30—32
19	30	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	27—29
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	26
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτέρᾳ.	26
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	23—25
23	3	Τῷ Σαββ. τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Μυροφόρων.	21—22
24	4	Τῇ Παρασκευῇ.	19—20
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	19—20
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	19—20
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	19—20
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	19—20
29	9	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	16—18
30	10	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ.	13—15
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10—12

Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ.	10—12
2	13	Τῇ Τετάρτῃ.	10—12
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	10—12
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—12
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	7—9
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος.	1—3
7	18	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	4—6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
9	20	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.	1—3
12	23	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.	1
13	24	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	1
Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ ΚΕ' Ἀπριλλίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.*	Ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπίπτει	
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
12	23	Τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδ.	
13	24	Τῇ Πέμπτῃ.	
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	10—11
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	10—11
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	10—11
17	28	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	9

18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύτου ἑβδομάδος.	10—11
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	10—11
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	10—11
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τετ. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	10—11
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	9
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑβδομάδος.	7—8
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	7—8
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	7—8
28	8	Τῇ Τετάρτῃ.	7—8
29	9	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	7—8
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	3—4
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	3—4
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	3—4
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	3—4
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	3—4
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	3—4
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	3—4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος.	1—2
9	20	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	1—2
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1—2

12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.	1—2
		—	
Εἰ τὸ Τριῴ-διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ Β' Μαΐου ἡ Ἀναχωμιδὴ τοῦ Λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.*	Ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπίπτει	§
11	22	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	10
12	23	Τῇ Παρασκευῇ.	10
13	24	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	10
14	25	Τῇ Τετάρτῃ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως.	8—9
15	26	Τῇ Τρίτῃ.	
16	27	Τῇ Δευτέρᾳ.	
17	28	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	5—6
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	7
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτ.	
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύτου ἑβδομάδος.	5—7
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	
28	8	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	7

29	9	Τῇ Τρίτῃ.	
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	
31	11	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑβδομάδος.	
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	
7	18	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	2—3
9	20	Τῇ Παρασκευῇ.	1
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1
12	23	Τῇ Τρίτῃ.	1
13	24	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδ.	1

Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ Η' Μαΐου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.*	Ἴδε Τυπικοῦ ϛ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπίπτει.	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	20
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	16
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	16
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	16
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	16

16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων.	17—19
17	28	Τῷ Σαβ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	16
18	29	Τῇ Παρασκευῇ.	16
19	30	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	13—15
20	31	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	10—12
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Τρίτῃ.	
22	2	Τῇ Δευτέρᾳ.	
23	3	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7—9
24	4	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
25	5	Τῇ Παρασκευῇ.	
26	6	Τῇ Πέμπτῃ.	
27	7	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	4—6
28	8	Τῇ Τρίτῃ.	4—6
29	9	Τῇ Δευτέρᾳ.	4—6
30	10	†Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.	1—3
31	11	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	4—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Παρασκευῇ.	4—6
2	13	Τῇ Πέμπτῃ.	4—6
3	14	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	4—6
4	15	Τῇ Τρίτῃ.	
5	16	Τῇ Δευτέρᾳ.	
6	17	† Τῇ Κυρ. τοῦ Παραλύτου.	1—3
7	18	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑβδομάδος.	1—3
8	19	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
9	20	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3

10	21	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	1—3
		—	
Εἰ τὸ Τριῴ-	Τὸ Πάσχα	*Τῇ ΚΑ' Μαΐου τῶν Ἁγίων*	Ἴδε
διον ἄρχεται	ἔσται	*Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων*	Τυπικοῦ
		Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων συμπίπτει	
15	26	†Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγ. Πάντων.	25—27
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	24
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	23
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	23
19	30	Τῇ Τετάρτῃ.	23
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	23
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτ. τοῦ Ἁγ. Πνεύματος.	20—22
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντήκοστ.	17—19
23	3	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	14—16
24	4	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	14—16
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	10
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	10
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	10
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	10
29	9	† Τῇ Κυρ. τῶν Ἁγ. Πατέρων.	11—13
30	10	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	10
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10

Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	9
2	13	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	8
3	14	Τῇ Τρίτῃ.	6
4	15	Τῇ Δευτέρᾳ.	6
5	16	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	7
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	6
7	18	Τῇ Παρασκευῇ.	6
8	19	Τῇ Πέμπτῃ.	6
9	20	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	3—5
10	21	Τῇ Τρίτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—2
12	23	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	1—2
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	1—2

Εἰ τὸ Τριῴδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	*Τῇ ΚΕ' Μαΐου ἡ Γ' εὕρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.*	Ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου συμπίπτει	§
19	30	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.	11
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	10
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Παρασκευῇ.	
22	2	Τῇ Πέμπτῃ.	
23	3	Τῇ Τετάρτῃ.	
24	4	Τῇ Τρίτῃ.	

25	5	Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος.	8—9
26	6	†Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.	8—9
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
28	8	Τῇ Παρασκευῇ.	7
29	9	Τῇ Πέμπτῃ.	
30	10	Τῇ Τετάρτῃ.	
31	11	Τῇ Τρίτῃ.	
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Δευτέρᾳ.	
2	13	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων.	6
3	14	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	
4	15	Τῇ Παρασκευῇ.	5
5	16	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	5
6	17	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	1
7	18	Τῇ Τρίτῃ.	
8	19	Τῇ Δευτέρᾳ.	
9	20	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	3
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ.	
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	
13	24	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	1—2

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ

Περὶ τῆς Θ' Ὥρας.

Σελὶς 1, § 1, σειρὰ 7, εἰς τὸ *Βλέπων ὁ λῃστὴς* πρόσθες **Δόξα «Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν», Καὶ νῦν «Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα».**

Περὶ Προκειμένου.

Σελὶς 8, § 11, σειρὰ 10, εἰς τὸ τέλος πρόσθες **Μ. Προκείμενα ψάλλονται ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος, ὡς διατυποῦνται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.**

Περὶ Ἀρτοκλασίας.

Σελὶς 9, § 11, σειρὰ 17, πρόσθες **Ἀλλ' ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι, ἀντὶ τοῦ «Θεοτόκε Παρθένε» ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».**

Περὶ Ἀποστίχων.

Σελὶς 9, § 13, σειρὰ 3, πρόσθες **καὶ τῶν προεορτίων αὐτῶν.**

Περὶ Μεσονυκτικοῦ.

Σελὶς 15, § 17, σειρὰ 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθες **ἅτινα ψάλλονται καὶ ἐν τοῖς καθημέραν Ὄρθροις.**

Περὶ τοῦ *Θεὸς Κύριος*.

Σελὶς 16, § 19, εἰς τὸ τέλος πρόσθες **Τὰ δύο Σάββατα τῶν Ψυχῶν ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τὸ « Ὁ βάθυ σοφίας », Δόξα τὸ τέλος, Καὶ νῦν «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα», ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ τὰ αὐτά, προψαλλομένου τοῦ Ἀλληλούϊα μετὰ τῶν Στίχων.**

Περὶ τοῦ *Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου.*

Σελὶς 23, § 29, εἰς τὸ τέλος πρόσθες Περὶ τοῦ «Τὴν τιμιωτέραν» ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, σιλὶς 193 § 4, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 4 ὑποσημειώσει.

Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἴνων.

Σελὶς 24, § 31, σειρὰ 19, ἀνάγνωθι Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἁγίων γ' καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν». Καὶ παρακατιὼν σειρὰ 22, τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἴνων.

Σελὶς 25, § 32, σειρὰ 18, πρόσθες καὶ τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Περὶ τοῦ Κοινωνικοῦ.

Σελὶς 37, § 46, σειρὰ 9, πρόσθες ὡς καὶ τῇ Λ' τῆς Ἰνδίκτου.

Περὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς.*

Σελὶς 38, § 47, σειρὰ 13, πρόσθες Τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς» τὸ «Ὁ βάθυ σοφίας».

Περὶ τοῦ *Δι' εὐχῶν.*

Σελὶς 39, § 50, σειρὰ 7, πρόσθες Εἶτα ὁ Ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει», ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν».

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκρολιθίᾳ.

Σελὶς 42, εἰς τὸ τέλος τῆς 1 § πρόσθες Ἐν τοῖς καθημερινοῖς Ἑσπερινοῖς Εἴσοδος οὐ γίνεται ἐξαιρουμένων τῶν Ἑσπερινῶν τῶν Ἀποδόσεων τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν)· ὅθεν μετὰ τὴν Εὐχὴν τῆς Θ' Ὥρας εὐθὺς ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακὸς, καὶ μετὰ τὸ «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ Προκείμενον ἄνευ Συναπτῆς τὸ «Καταξίωσον», ἀκολούθως ἡ Ἐκτενὴς «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν» κτλ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ὡραία Πύλη μένει κεκλεισμένη, ὁ δὲ Ἱερεὺς εἰσερχόμενος διὰ τῆς Νοτίου Πύλης, ἐξέρχεται τῆς Βορείου θυμιάσων εἰς τὸ «Κατευθυνθήτω» μετὰ μόνου τοῦ Ἐπιτραχηλίου.

Ἐν τῇ τῆς Κυριακῆς Ἀκολουθίᾳ.

Σελὶς 61, § 4, εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ἀφαίρεσον τὸ Στερεώσαι **Κύριος ὁ Θεός.**

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Σελὶς 63, § 2, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι **Μετὰ τὸ μεσονυκτικόν.** Σελ. 64, § 4, εἰς τὰ Ἀπολυτίκια πρόσθες **τοῦ Ὁσίου.** Σελ. 65, σειρὰ 8, ἀντὶ **ἐν Σαββάτῳ** ἀνάγνωθι **ἐν Δευτέρᾳ.**

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

18.—Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Σελὶς 88, § 3, σειρὰ 17, πρόσθες **καὶ ἐκ τῆς ϛ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου δ'.**

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

13.—Τοῦ Χρυσοστόμου.

Σελὶς 94 § 2 σειρὰ 11 ἀνάγνωθι Ἑσπέρκιον ὁ δι' ἡμᾶς γεν.

Σελὶς 100, § 6, σειρὰ 6, ἀνάγνωθι **Κοινωνικὸν « Αἰνεῖτε ».**

16.—Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Σελὶς 100, § 3, σειρὰ 17, ἀνάγνωθι **Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.**

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

25.—Τῇ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σελὶς 136, § 30, ἀντὶ τῇ Α' τοῦ μηνὸς διόρθου τῇ ΑΑ'.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς.

Σελὶς 143, § 5, σειρὰ 13, πρόσθες **αἱ Καταβασίαι «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» διπλαῖ.**

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

2.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς.

Σελὶς 176, πρὸ τῆς 1 § πρόσθες **Περιπτώσεις. Α΄. Ὡσαύτως καὶ** πρὸ τῶν § 11, 19 καὶ 21 **Β΄, Γ΄, Δ΄** τῶν σελίδων 181, 184 καὶ 186. Σελ. 183, § 15, σειρὰ 2 πρόσθες **καὶ τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν»**. **Λυτόθι** σειρὰ 14, ἀνάγνωθι **Ἀναστάσιμα ε΄ καὶ τοῦ Τριῳδίου γ΄.**

10.—Τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Σελὶς 194, § 20, σειρὰ 10, διορθωτέον **Μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου** κτλ. **τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπόλυσις.**

24.—Τῇ Α΄ καὶ Β΄ εὑρέσει.

Σελὶς 198, § 7, σειρὰ 3, διορθωτέον **οὕτω Τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου τὸ Προκείμενον «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ» κτλ. τὸ «Πᾶσα πνοὴ» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.**

ΜΑΡΤΙΟΣ

9.—Τῶν ἁγίων Μ΄ Μαρτύρων.

Σελὶς 206, § 9, σειρὰ 19, πρόσθες **Αἱ Καταβασίαι ἐν μὲν τῇ Α΄ καὶ Γ΄ Κυριακῇ τοῦ Τριῳδίου, ἐν δὲ τῇ Β΄ Δ΄ καὶ Ε΄ τὸ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»**. Σελ. 207, § 11, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι **τῆς Β΄, Γ΄, Δ΄, Ε΄ καὶ Ϛ΄ ἑβδομάδος**. Σελ. 20, § 20, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι **μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν.**

25.—Τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Σελὶς 215, § 7, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι **μετὰ τὸ Μεσονυκτικόν.** Σελ. 224, § 13, σειρὰ 6, **πρόσθες ἡ Ὑπακοή.** Σελ. 232, § 47, σειρὰ 1, **πρόσθες, ἀντὶ μετὰ τὸν Ν΄ μετὰ τὸ Μεσονυκτικὸν τὸ Τρισάγιον** κτλ. Σελ. 245, § 72, **ὑποσημείωσις, ἀνάγνωθι μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.**

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

23.—Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Σελὶς 255, ἐν τῇ ὑποσημειώσει 5, τῆς § 22, εἰς τὸ τέλος πρόσθες

πλὴν τοῦ ὅτι τὰ πρῶτα ἑσπέρια Στιχηρὰ καὶ τὰ τῶν Αἴνων ψάλλονται μόνα τοῦ Ἁγίου.

ΜΑΪΟΣ

21.—Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

Σελὶς 276, εἰς τὸ τέλος τῆς § 5, πρόσθες: Εἰ δὲ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, § 31.

25.—Τῆς Γ' εὑρέσεως τῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σελὶς 285, § 7, ἀντὶ τῶν § εἰς τὸ τέλος 14—17, γράφε 14—16.

ΙΟΥΝΙΟΣ

24.—Τῇ ἑορτῇ τοῦ Προδρόμου.

Σελὶς 289, § 7, στιχὰ 5, ἀνάγνωθι: Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἐν σελίδι 305, μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, πρόσθες: Ἐὰν ἡ ΛΑ' Ἰουλίου τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἡ προεόρτιος τῆς Προόδου τοῦ Σταυροῦ Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ Ὄρθρῳ Κανόνος προεορτίου, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς τῶν πόλεων. Ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς ἐξακολουθήτωσαν αἱ Τυπικαὶ αὐτῶν ἀρχαῖαι διατάξεις.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκολουθίᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σελὶς 342, § 19, ἀντὶ σελὶς 338, γράφε 69.

Εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον.

Σελὶς 346, ἀντὶ τοῦ § 22, γράφε 23.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας.

Σελὶς 350 ἀντὶ τῶν § 27, 28, γράφε 28, 29.

Κυριακὴ Γ΄ τῶν Νηστειῶν.

Σελὶς 355, § 39, σειρὰ 9, πρόσθες πρῶτον ὁ Εἱρμὸς «Ὁ θειότατος προετύπωσε». εἶτα εἰς τὸ α΄ Τροπάριον κτλ.

Κυριακὴ Ε΄ τῶν Νηστειῶν.

Σελὶς 366, § 55, σειρὰ 15, πρόσθες καὶ τῆς Ὁσίας ὁ΄, τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Στίχοι «Ὑπομένων ὑπέμεινα», καὶ «Ἔστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου». Αὐτόθι σελὶς 367, § 57, ἀντὶ § 27 γράφε *31*.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ.

Σελὶς 371, § 67, σειρὰ 27, πρόσθες καὶ ψάλλομεν τὰ β΄ τῶν Λίνων Ἰδιόμελα εἰς δ΄, Δόξα Καὶ νῦν «Κύριε ἐρχόμενος»· καὶ παρακατιών, σειρὰ 31, ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ὑποσημειώσεως 44, γράφε *31*.

Τῇ Μ. Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Σελὶς 378, § 84, σειρὰ 2, πρόσθες τὰ τῶν Ἀποστίχων ε΄ Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις» κτλ. εἰς ς΄.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Σελὶς 391, § 7, σειρὰ 12, ἀνάγνωθι Ἀναστάσιμα γ΄, τῆς Θεοτόκου γ΄ καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν».

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Σελὶς 404, § 42, σειρὰ 9, ἀνάγνωθι τὸ Κάθισμα τῶν Πατέρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς . . . . . Σελίς. γ'

ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ τῆς Α. Θ. Πανχγιότητος . . . . . » ια'

ΚΑΝΩΝ ΟΕ' τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμεν. Συνόδου καὶ ἑρμηνεῖαι αὐτοῦ. Παρακλητικὰ ἀποστίχματα ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου . » ιγ'

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η Θ' ΩΡΑ . . . . . Σελ. 1

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ . . . . . » 2

Περὶ τοῦ *Εὐλογητὸς ὁ Θεός* . . . . . » 2

Περὶ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ . . . . . » 2

Περὶ τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου . . . . » 5

Περὶ τῆς Α' Στάσεως τοῦ Ψαλτηρίου . . . . . » 5

Περὶ τοῦ ΡΜ' ψαλμοῦ *Κύριε ἐκέκραξα* . . . . . » 5

Περὶ τῶν πρώτων ἑσπερίων Στιχηρῶν . . . . . » 6

Περὶ τοῦ Α' ἑσπερίου Δοξαστικοῦ . . . . . » 7

Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Προκειμένου . . . . . » 8

Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀναγνωσμάτων . . . . » 8

Περὶ Ἀρτοκλασίας . . . . . » 8

Περὶ τῶν ἑσπερίων Ἀποστίχων . . . . . » 9

Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων . . . . . » 9

Περὶ τοῦ *Νῦν ἀπολύεις* καὶ τοῦ Τρισαγίου . . . . » 10

Περὶ τῶν Ἀπολυτικίων . . . . . Σελ. 11
Περὶ τῆς Ἀπολύσεως ἐν γένει . . . . . » 11
Ο ΟΡΘΡΟΣ . . . . . » 13
Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ . . . . . » 13
Περὶ τοῦ Ἑξαψάλμου . . . . . » 15
Περὶ τοῦ *Θεὸς Κύριος* . . . . . » 16
Περὶ τοῦ Ψαλτηρίου . . . . . » 17
Περὶ τῶν Καθισμάτων . . . . . » 17
Περὶ τῶν Εὐλογηταρίων, τῆς Ὑπακοῆς, τῶν Ἀναβαθμῶν, καὶ τοῦ Προκειμένου . . . . . » 18
Περὶ τῶν Κανόνων . . . . . » 18
Περὶ τῶν Στίχων τῶν ψαλλομένων πρὸ τῶν Τροπαρίων τῶν Κανόνων . . . . . » 19
Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γ' Ὠδῇ Καθίσματος . . . . » 20
Περὶ Κοντακίου καὶ Οἴκου . . . . . » 21
Περὶ τῶν Καταβασιῶν . . . . . » 21
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ὄρθρῳ τῆς Κυριακῆς Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου . . . . . » 22
Περὶ τῆς ἐν τῇ Θ' Ὠδῇ Στιχολογίας τοῦ *Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου* . . . . . » 23
Περὶ τῶν Ἐξαποστειλαρίων . . . . . » 23
Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἴνων . . . . . » 24
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἴνων . . . . . » 25
Περὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἴνων . . . . . » 26
Περὶ τῆς Δοξολογίας . . . . . » 2
Περὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὄρθρου τῆς Κυριακῆς *Σήμερον σωτηρία* . . . . . » 28
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ . . . . . » 29
Περὶ τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν . . . . » 29
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων . . . . . » 29
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Εἰσοδικῶν . . . . » 30
Περὶ τῶν μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτικίων . . » 31
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψαλλομένων Κοντακίων . » 32
Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὕμνου . . . . . » 34
Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου . . . . . » 34

Περὶ τοῦ *Ἀλληλούϊα* τοῦ Ἀποστόλου . . . . . Σελὶς 35
Περὶ τοῦ Χερουβικοῦ Ὕμνου . . . . . » 36
Περὶ τοῦ *Ἄξιόν ἐστιν* . . . . . » 36
Περὶ τοῦ Κοινωνικοῦ . . . . . » 37
Περὶ τοῦ *Εἴδομεν τὸ φῶς* . . . . . » 38
Περὶ τοῦ *Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου* . . . . . » 39
Περὶ τοῦ *Εὐλογία Κυρίου* . . . . . » 39
Περὶ τοῦ *Δι' Εὐχῶν* . . . . . » 39

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὄρθρου καὶ Λειτουργίας . Σελ. 41
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡᾼ ΚΥΡΙΑΚῌ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας. . . . . » 49
Μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς. . . . . » 51
Ὁ Ὄρθρος . . . . . » 52
Ἡ Λειτουργία . . . . . » 56
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὄρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων . . . . . » 63
Μὴν Σεπτέμβριος . . . . . » 63
» Ὀκτώβριος . . . . . » 86
» Νοέμβριος . . . . . » 94
» Δεκέμβριος . . . . . » 110
» Ἰανουάριος . . . . . » 140
» Φεβρουάριος . . . . . » 175
» Μάρτιος . . . . . » 202
» Ἀπρίλιος . . . . . » 247
» Μάϊος . . . . . » 264
» Ἰούνιος . . . . . » 287

» Ἰούλιος . . . . . Σελὶς 294
» Αὔγουστος . . . . . » 305

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου . . . . . Σελ. 329
Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου . . . . . » 330
Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω . . . . . » 331
Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω . . . . . » 334
Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς . . . . . » 336
Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν
ὁ Ὄρθρος . . . » 338
ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων 343—344
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον . . . . . » 346
Τετάρτη τῆς Α' Ἑβδομάδος . . . . . » 348
Παρασκευὴ τῆς Α' Ἑβδομάδος . . . . . » 348
Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος . . . . . » 349
Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας . . . . . » 350
Κυριακὴ Β' τῶν Νηστειῶν . . . . . » 354
Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως » 355
Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν . . . . . » 359
Τετάρτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος . . . . . » 360
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ἀποδείπνου . . . . . » 360
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ὄρθρου . . . . . » 362
Παρασκευὴ τῆς Ε' Ἑβδομάδος . . . . . » 363
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετὰ Ἀποδείπνου . . . » 363
Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος ἐν τῷ Ὄρθρῳ . . . . » 365
Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν . . . . . » 366
Παρασκευὴ τῶν Βαΐων . . . . . » 367
Σάββατον τοῦ Λαζάρου . . . . . » 368
Κυριακὴ τῶν Βαΐων . . . . . » 369
Μεγάλη Δευτέρα εἰς τὸν Ὄρθρον . . . . . » 370
Μεγάλη Τρίτη . . . . . » 372
Μεγάλη Τετάρτη 373

Μεγάλη Πέμπτη εἰς τὸν Ὄρθρον . . . . . Σελὶς 374
Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν . . . . . » 375
Μεγάλη Παρασκευή { Αἱ Ὧραι . . . . . » 376
Ὁ Ἑσπερινός . . . . . » 378
Μέγα Σάββατον { Ὁ Ὄρθρος . . . . . » 379
Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας » 381

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα { Ὁ Ὄρθρος . . . . . Σελ. 383
Ἡ Λειτουργία . . . . » 386
Ὁ Ἑσπερινός . . . . » 388
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου . . . . . » 389
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου . . . . . » 390
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα . . . . . » 391
Τῷ Σαββάτῳ ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ . » 393
Τῇ Γ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα . . . . » 394
Τῇ Δ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα . . . . . » 395
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς . . . » 396
Τῇ Ε' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα . . . . » 397
Τῇ ς' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα . . . . . » 398
Τῇ Τετάρτῃ τῆς ς' Ἑβδομάδος. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα . . . . . » 400
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως . . . . . » 401
Τῇ Ζ' Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Συνόδου . . . . . » 403
Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος (Μνήμη τῶν Κεκοιμημένων) . . . . . » 405
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς . . » 406
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων . » 411

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ τάξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου . . . . . Σελ. 415

Η ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ τάξις τῆς Ἀκολουθίας
τῶν Ἁγίων Παθῶν . . . . . Σελὶς 419
ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ Ἐγκαινίων Ναοῦ . . » 426
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΙΨΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τοῦ Οἰ-
κουμενικοῦ Θρόνου . . . . . » 436
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τὸν Οἰ-
κουμενικὸν Θρόνον . . . . . » 438
Η ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ τελετὴ τῆς ΙΝΔΙΚΤΟΥ τῇ Α'
Σεπτεμβρίου . . . . . » 439
ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ΕΝΑΡΞΕΩΣ καὶ
ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Μ. Ἑορτῶν » 440
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, καθ' ἃς χοροστατεῖ ὁ Πα-
τριάρχης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ . . . . » 442
Περὶ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ . . . . . » 445
Περὶ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ . . . . . » 447
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ εἰς Κοιμηθέντας . . . » 450
Περὶ Μνημοσύνων . . . . . » 456
ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ἤτοι τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ'
Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΚΕ' Μαΐου περιλαμβανομένων
ΙΗ' ἀκινήτων Ἑορτῶν τῶν ἁπαντωσῶν ἐντὸς τοῦ
Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου . . . . » 457
Ὁ Ἑορτοδρόμιος Πίναξ . . . . . » 461
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ . . . . . » 481

ΤΚΤΘΔ.